

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חֶלֶק רל"א

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַקְדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיִ"ה אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיִ"ה כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיִ"ה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאֲדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אֲדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהָרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאֲדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיִ"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפְרֵי זְכוּרֵי לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפְרֵי זְכוּרֵי לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיִ"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיִ"ה תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיִ"ה תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

אקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

קֹדֶם כָּל אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁכָל סְפוּר זֶה סְפוּר נִפְרָד לְגַמְרִי, וְאֵין הַנְדוּן דּוּמָה אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכוּ', בְּיָדַי הָאִשָּׁה הִיא עֵצִים מְעַצְמִי שֶׁל בְּעֵלָה, זֶה מְצִיאוֹת וְזֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפֶּעַם עֵצִים מְעַצְמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִשׁ לְקַחְהָ זֹאת", כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הוּא סוֹכֵל מִמֶּנָּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְבָמוֹת ס"ג.) מֵאִי דְכַתִּיב (שֵׁם י"ח) "אֲעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ?" זְכָה עוֹזְרָתוֹ, לֹא זְכָה כְּנִגְדּוֹ; הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי הַנְּהַגַת הָאָדָם וְכוּ'.

בְּעֵינַי בְּגִידָה וְכוּ', יֵשׁ בְּזֶה כְּמָה בַחֲיִנוֹת, א' צְרִיכִים לְדַעַת אִם זֶה אֲמֵת? כִּי יֵשׁ גְּבָרִים שֶׁהֵם סֵתֵם קְנָאִים וְכוּ', ב' אִם זֶה נִכּוֹן מִכְּרַח לְהִיּוֹת סְבָה לְזֶה וְכוּ', אִם הַבְּעַל מִתְּנַהֵג בְּאַכְזָרִיוֹת כְּלַפֵּיָהּ וְכוּ', וְלֹא נוֹתֵן לָהּ אֶת סְפוּקָהּ וְכוּ', אֲזִי הִיא מַחְפֶּשֶׁת אֶת זֶה בַּחוּץ וְכוּ', וְאִם הִיא מוֹסְרַת אֶת בְּעֵלָה לְשִׁלְטוֹנוֹת וְכוּ', גַּם בֵּן צְרִיכִים לְדַעַת אֶת הַסְּבָה לְזֶה, פֶּן הַבְּעַל מִתְּאַכְזֵר כְּנִגְדָּהּ, מְכָה אוֹתָהּ, מְשַׁפִּיל אוֹתָהּ וְכוּ' וְכוּ', סֵתֵם כְּכָה אִשָּׁה לֹא תִמְסַר אֶת בְּעֵלָה לְשִׁלְטוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אַתָּה צְרִיף לְכַתֵּב אֶת הָאֲמֵת, וְאֵת הַכֵּל, כִּי הָרִי אַתָּה מַחְסִיר הַרְבֵּה דְבָרִים וְכוּ', וְעַל כָּלֵם עֲלִיף לְזִכּוֹר מָה שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סְפָר-הַמְדוּת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ל') מִי שֶׁמְזוֹנָה - אִשְׁתּוֹ מְזוֹנָה עֲלָיו; וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיף לְדַעַת כִּי הָאָדָם לֹא מְטַעֵה אֶת אֶף אֶחָד רַק אֶת עֵצְמוֹ, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא מְטַעֵה אֶת אַחֲרִים, אָבֵל לְבִסּוּף הוּא מְטַעֵה רַק אֶת עֵצְמוֹ.

וְלִכֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה בְּאֲמֵת לְהַגִּיעַ לְשִׁלּוּם בֵּית אֲמֵתִי, הוּא צְרִיף תְּכַף וּמֵיֵד בְּיוֹם הַחֶפֶז לְקַבֵּל עַל עֵצְמוֹ שְׂיִהְיֶה מִה שְׂיִהְיֶה, וְיִהְיֶה אִיף שְׂיִהְיֶה וְכוּ', הוּא יִהְיֶה וְתָרַן וְסִבְלָן בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, אֲזִי יִצְלִיחַ בַּחֲיֵי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלוֹ, וְאֲזִי אֶף פֶּעַם לֹא יִגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה שֶׁהִיא תִלְךָ לְמִסַּר אוֹתוֹ לְשִׁלְטוֹנוֹת

וכו', וכן היא לא תבגד בו וכו', אדם צריך להיות רחמן ולרחם על אשתו ולכבד אותה מאד מאד כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) שצריך לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [נתכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות גט.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחק לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותה, עליה הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ואם יתנהג בצורה כזו, אז אף פעם לא יגיע למצבים אי נעימים עם אשתו, הן אמת שיכול להיות אשה שהיא בטבע כעסנית וקפדנית וכו' וכו', צועקת וצורחת וכו', עם כל זאת אם אדם ידע שהיא שליחה ממנו יתברך ויחזר בתשובה שלמה אז הכל יתהפך לטובה.

לא כן כשהבעל הוא בטבעו אכזר וכעסן ועצבני, ממרמר וכו' וכו', ומוציא את הפעם והאכזריות ואת העצבים על אשתו וכו', אז בודאי הוא יקבל חזרה מה שמגיע לו כל אחד כפי בחינתו, אם הוא מונע עונת אשתו וכו', היא תבגד בו וכו', ואם הוא יתאכזר נגדה היא תלך לשלטונות וכו', מה זה כל כך קשה להבין? מה אתה רוצה שאשה תעשה? אתה צריך לדעת היא לא שק חבטות וכו', ולכן כל בעל צריך לחשב את זה מקדם וכו', כי אם הוא לא יתקן את מעשיו, אזי הבית יתפרק, והוא יהיה מהצועקין ואינם נענין, כי כבר יהיה מאחר מדי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טֵבֶת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׂוּאָת חֵן לְךָ עַל הַתּפִּלוּת שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתַי, יְעֹזֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתַיךָ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

הַהִפְרָשׁ בֵּין נַח לְאַבְרָהָם כָּבֵר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְרַשׁ אֲגָדָה) אַבְרָהָם הָיָה מְהֻרָהָר בְּלִבּוֹ עַל דּוֹר הַמַּבּוּל וְאָמַר אִי אֶפְשֶׁר שְׁלֹא הָיָה בָּהֶם צְדִיקִים וְכוּ', יֹאמְרוּ בְּאֵי הָעוֹלָם כִּף אֲמָנוּתוֹ שֶׁהוּא מֵאֲבָד אֶת הַדּוֹרוֹת, אֲבָד דּוֹר אָנוֹשׁ, דּוֹר הַמַּבּוּל, דּוֹר הַפְּלָגָה וְכוּ', וּבִקְשׁ רַחֲמִים עַל הַסְּדוּמִיִּים וְכוּ', וּמוֹבָא בְּזֵהָר (וַיֵּרָא ק"ו) נַח לֹא בִקְשׁ רַחֲמִים עַל דּוֹר הַמַּבּוּל, לֹא עָשָׂה כְּלוּם, אַבְרָהָם בִּקְשׁ דִּין, שְׁלֹא יָמוּת צְדִיק עִם רָשָׁע, אֲבָל מִי עָשָׂה שְׁלֵמוֹת כְּמוֹ שְׁצַרִּיכִים? זֶה מִשָּׂה שֶׁנֶּאֱמַר: (שְׁמוֹת ל"ב ל"ב) "אִם תִּשָּׂא חַטָּאתֶם וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא."

אֶחָד שֶׁחִזַּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְעוֹבֵר עָלָיו כָּל מֵינֵי נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים וְאִף עַל פִּי כֵן הוּא לֹא נִכְנָע, אֲלֹא עוֹד מַחֲזִק אֶת אַחֲרִים, זֶה הָיָה אַבְרָהָם אָבִינוּ, מֵה שְׁאִין כֵּן נַח לֹא הַתְּפַלֵּל עַל דּוֹרוֹ, וְהַתְּחַבֵּא בַתּוֹךְ הַתְּבָה, וְלִכֵּן אַבְרָהָם לֹא הָיָה צָרִיךְ שׁוּם סֵעַד וְכוּ', כִּי הָיָה כָּל כִּף חִזַּק בְּאֲמוּנָה אֶפְלוֹ שְׂרָאָה בְּדִיוֹק הַהִפָּךְ לֹא הַתְּפַעֵל מִשׁוּם דְּבָר, וְעַמַּד חִזַּק בְּשָׁלוֹ, מֵה שְׁאִין כֵּן נַח הָיָה מְאָמִין וְאִינוּ מְאָמִין וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הָיָה צָרִיךְ סֵעַד לְתִמְכוּ, וּמוֹבָא (מִדְרַשׁ הַנְּעִלָם נַח)

מֵה הַשִּׁיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַח, כְּשִׁיִּצֵּא מִן הַתְּבָה, וְרָאָה כָּל הָעוֹלָם חָרֵב, וְהַתְּחִיל לְבַכּוֹת עָלָיו וְאָמַר, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, נִקְרָאתָ רַחוּם, הָיָה לְךָ לְרַחֵם עַל בְּרִיוֹתַיךָ, הַשִּׁיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַעֲיָא שְׁטִיָא, כְּעֵן אֲמַרְתָּ דָא, וְלֹא בּוֹזְמָנָא דְאֲמַרִית לְךָ בְּלִישְׁנָא רְכִיכָא, דְכְּתִיב: "עָשָׂה לְךָ תַבַּת עֲצֵי גֶפֶר וְכוּ', וְאָנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל וְכוּ', הַשְּׁחִית כָּל בְּשׂוֹר

וכו', ויאמר ה' לנח' וכו', ואני הנני מביא את המבול" וכו', לשחת כל בשר וכו', ויאמר ה' לנח וכו', כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה", פולג' היא אתעכבית עמך, ואמרית לך, בדיל דתבעי רחמין על עלמא. ומכדין דשמעת דתשתיזיב את בתיבותא, לא עאל בלכך בישותא דעלמא, ועבדת תיבותא ואשתזבתא. וכען דאתאביד עלמא, פתחית פומך למללא קדמי, בעיין ותחנונין.

אמר רבי יוחנן, בוא וראה מה בין הצדיקים שהיו לישראל אחר כן, ובין נח. נח לא הגן על דורו, ולא התפלל עליו כאברהם. דכיון דאמר הקדוש ברוך הוא לאברהם, "ועקת סדם ועמרה כי רבה", מיד "ויגש אברהם ויאמר". והרבה דברים כנגד הקדוש ברוך הוא, עד ששאל שאם ימצאו שם עשרה צדיקים, שיכפר לכל הדור בשבילם, וחשב אברהם שהיו י' בעיה, עם לוט ואשתו ובניו ובנותיו, וחתניו, ולכן לא התפלל יותר.

הרי שלך לפניך מה ההפרש בין נח לאברהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי מאד ...

נרו יאיר

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

חֶסֶר, (כָּאן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִידיש, הַנִּלְיָד פֿסוּ בַּעֲזֵרַת ה' בַּחֲלָקֵי אֲשֶׁר בַּנַּחַל בְּיִידיש).

אקע.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֶדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָתְמוֹל דְּבַרְתִּי עִם ... נְרוּ יְאִיר וְהוּא כָּבֵר מְעַנֵּן בְּשִׂדוּךְ, וּבִקְשַׁתִּי מִבְּנֵךְ ... נְרוּ יְאִיר שִׁישְׁלַח תְּמוּנוֹת אֵלַיךְ, וְאַתָּה תִּרְאֶה לָּהּ אֶת זֶה, וְכֵן עֲשֵׂה, וְכֵן הֵם יִשְׁלְחוּ הַיּוֹם תְּמוּנוֹת כְּדִי שֶׁהוּא יִרְאֶה אוֹתָהּ, וְאִם יִמָּצְאוּ חֵן אַחַד בְּהַשְׁנִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיגְמַר מַה שִׁיּוֹתֵר בְּכִי טוֹב.

אֲנִי לֹא יְכוֹל מִסְפִּיק לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אוֹתְךָ בְּמַה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם הַיְלָדִים, שְׂזָה זְכוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת כָּל הַיְלָדִים, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְבֵר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בַתְּרֵא ח:): עַל הַפֶּסוּק: (דְּנִיאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֵלּוּ מְלַמְּדֵי תִינּוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יְכוֹלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי

הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקעא

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתוציא את הבחור התמהוני מהדירה שלך, כי הוא פשוט מסכן לקהלתנו, ובפרט לנשות קהלתנו, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתעשה את רצוני.

רציתי מאד אם אתה יכול להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלך "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובדואי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקנה מאד שתעשה את רצוני, תהיה בקשר עביר זה עם הרב ... גרו יאיר.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'רא' ראשי תבות מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת ע"ח. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב

דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דָּלָא יָדַע מַאי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזֶה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָהּ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שִׁיהוּדֵי מְדַפְדָּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יִהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּן אַל תִּהְיֶה בְּטֹלָן! וְרֵאָה מַה לְפָנֶיךָ.

זָכַר וְגַם זָכַר מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שֶׁאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמַה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנִּין, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

אָקֵעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבֶךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכַּל לְכַל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹאת תִּמְיֵד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִהַכַּל, פִּי כִּשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ תִּמְיֵד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמִצִּיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכַּל לְכַל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תְּעַנּוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

רְצִיתִי מֵאֵד אִם אֶתָּה יָכוֹל לְהֵשִׁים מִדְּבָקָה גְדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוּרִית שֶׁל הָרֶכֶב שְׁלֹךְ "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קִדּוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוֹל מֵאֵד לְעֵדוֹת הַמְזֻרָח, שְׁמוֹזְהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבִפְרָט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְנֶה מֵאֵד שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֵב ... נֵרוֹ יֵאָרֵר.

נָא וְנָא תִּהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי ג'מ'ר'א' רֹאשֵׁי תְּבוֹת מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל אִוְרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּךָ גְּמָרָא, נִשְׁמָרִים מְכַל מִינֵי מְזִיקִים, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת ע"ח. תַּעֲשֶׂה מַה שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּף גְּמָרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, אִם אֶתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שְׁיִהְיוּ מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרֵאָה מַה לְּפָנֶיךָ.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מַה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו): כָּל הָרִגִּיל לְבָא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוּ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׁאָדָם רִגִּיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמַה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ז' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואתה לא יכול לתאר ולשער מה זה להיות ראש הפולל במצב הכפסי הדחוק שיש לנו, עם כל זאת אנחנו מחזיקים מעמד, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לחזק את האברכים, כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, ויתרחב לנו בגשמיות, ואז יהיה שפע לכל תלמידי הפולל.

רציתי מאד אם אתה יכול להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלך "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובדאי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקנה מאד שתעשה את רצוני, תהיה בקשר עבור זה עם הרב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וכן תעורר את כל האברכים בפולל שגם כן יהיו בקשר אתו, שישומו מדבקה גדולה על רכבם.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'רא' ראשי תבות מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ע"ח. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמר ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראי איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניה.

זכור וגם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:) כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם

רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מחלק בערב שבת לכולל "שומרים לבקר", שזה זכות מאד מאד גדולה, יעזר הקדוש ברוך הוא שאתה ואחייך תמיד יוכלו לעשות צדקה וחסד, ובזכות זה יהיה לכם ילדים טובים יראי השם וחושבי שמו.

רציתי מאד אם אתה יכול להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלך "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמוזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובדואי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקנה מאד שתעשה את רצוני, תהיה בקשר עביר זה עם הרב ... גרו יאיר.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי גמ'ר'א ראשי תבות מלאכי השמירה גבריאל, מיכאל, רפאל אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום

שַׁבַּת ע"ח. תַּעֲשֶׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּף גְּמָרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עבודה זרה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסַי אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יֵדַע מַאי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שֶׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזוּהַ, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאָר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרֵאָה מַה לְפָנֶיךָ.

זְכַר וְגַם זְכַר מַה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו): כֹּל הַרְגִיל לְבֵית הַכִּנְסַת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוּ; הֵינּוּ בְּזוּהַ שֶׁאָדָם רְגִיל לְבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אִקְעָה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שֶׁאַתָּה מְכַנִּיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵנִין "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וּבַפְּרָט בְּעִיר אֶשְׁקֵלוֹן, שְׂרָצִיתִי מֵאֵד יַעַן שֶׁאַתָּה אֶשְׁקֵלוֹנִי, שֶׁתַּעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּאֶשְׁקֵלוֹן שֶׁיִּשְׁיִמוּ מִדְּבָקָה גְּדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוּרִית שֶׁל הַרְכָּב שְׁלָהֶם "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשַׁת שָׁם שָׁמַיִם גְּדוֹל מֵאֵד לְעִדּוֹת הַמְּזוּרָח, שֶׁמְזוּהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנוֹ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל

בְּאוֹמֵן, וּבִפְרָט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְוֶה מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֵב ... נִרוּ יְאִיר.

נָא וְנָא תִּהְיֶה חֲזֵק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גְמ'ר'א' רֹאשֵׁי תְבוֹת מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה גְבֻרִיאַל, מ'יכָאֵל, ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאַל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּךָ גְמָרָא, נִשְׁמְרִים מְכַל מִינֵי מְזִיקִים, הַדָּךְ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבֵת ע"ח. תַּעֲשֶׂה מֵהַ שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּךְ גְּמָרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, אִם אֲתָה לֹא מִבִּין, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה ט). לְעוֹלָם לְגִרְסַי אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדִּיךָ, כֹּל זְמַן שִׁיהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרֵאָה מֵהַ לְפָנֶיךָ.

זָכֹר וְגַם זָכֹר מֵהַ שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו): כֹּל הַרְגִיל לְבֵא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוּ; הֵינּוּ בְּזָה שְׁאַדָּם רְגִיל לְבּוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

אָקֵוּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אין מלים להסביר לך את גדל הזכות שיש לך שאת עוזרת להיולדות, והזכות הזו תגן עליך.

רק תהיי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

אבקש אותך בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף שליט"א, להביא אלך פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזרי לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגשי אל המטה שלנו ותקחי מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחת מנשות אנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף שליט"א, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשי את רצוני.

רציתי מאד אם את יכולה להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלכם "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמזיהם את עצמם עם רבנו ז"ל, ובודאי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקנה מאד שתעשי את רצוני, תהיי בקשר עבור זה עם הרב ... נרו יאיר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי וַיְגִשׁ, ז' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְהָאֲחוּלִים שְׁאֵת מִתְפַּלֵּלָת עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתַיךְ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

בְּעֵינַי הִנְסִיעָה לְאוֹמֵן, כְּדַאי לָךְ אַחַר הַפֶּסַח, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה שְׁלֵגִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁעַד אֲזִי יִהְיֶה לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שְׁלָךְ שְׁאֵת לֹא מִפְּסִיקָה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַלּוֹאִי שְׁתִּהְיֶי חֲזָקָה בְּזֶה, כִּי מֵה שְׁתִּפְּלָה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּכַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

אַבְקֵשׁ אוֹתְךָ בְּקֶשֶׁה פְּרֻטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאוֹן הַמְּפֹלֵא רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לְהַבִּיא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמִתִּי בִּיבְנָאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוּצָה שְׁתַּעֲזְרֵי לִי שְׂיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּגְשִׂי אֶל הַמִּטָּה שְׁלֵנּוּ וְתִקְחִי מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֵר שְׁהַכְנֵתִי לְכָל אַחַת מִנְּשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְּבִיק עַל הֶרֶכֶב מְדַבְּקָה שְׁהַדְּפִסְנוּ, וְזֶה קְדוֹשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת רַק רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, הִגְבִּיֵה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזֻרָח שְׁהִיְתָה דְרוֹסָה עַד לְעַפְרֵר וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁהַפְעֵם יִצְלִיחוּ בְּגְדוֹל, אֶקְוֶה שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי.

רְצִיתִי מְאֹד אִם אֶת יְכוּלָה לְהַשִּׁים מְדַבְּקָה גְּדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוּרִית שֶׁל הֶרֶכֶב שְׁלָכֶם "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוֹשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, שְׁמִזְזִים אֶת עַצְמָם עִם רַבֵּנוּ ז"ל, וּבְוַדַּאי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבְפִרְט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְוֶה מְאֹד שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶי בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרַב ... נְרוּ יֵאִיר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אִקְעָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּ מוֹסֶרֶת אֶת נַפְשֶׁךָ בְּשִׁבְלִי
מִטָּה הַבְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְזֶה מְקַדֵּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְפֻלְגָּת, וְשִׁתְּהִי תְּמִיד בְּרִיאָה וְשִׁלְמָה, וְתִרְוִי
רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּקֶשֶׁה פְּרִטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאוֹן הַמְּפֻלָּא רַבִּי עוֹבְדִיָּה
יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לְהַבִּיא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמֵתִי בִּיבְנֵאֵל
מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּעֲזָרִי לִי שִׁיְהִיָּה
לְךָ חֵלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּגְשִׂי אֶל הַמִּטָּה שְׁלַנּוּ וְתִקְחִי מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֵר שֶׁהַכְּנֵתִי
לְכָל אַחַת מִנְּשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְכֵן לְהַדְּבִיק עַל הֶרֶכֶב מְדַבְּקָה שֶׁהַדְּפִסְנוּ,
וְזֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת רַק רַבִּי עוֹבְדִיָּה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, הַגְּבִיָּה
אֶת קְרָנָם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזֻרַח שֶׁהִיְתָה דְרוֹסָה עַד לְעַפְרָו וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי
בַּחַיִּים שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, אֲקַנְהָ שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי.

רְצִיתִי מְאֹד אִם אַתָּ יְכוּלָה לְהַשִּׁים מְדַבְּקָה גְּדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאַחֲרוּתִית
שֶׁל הֶרֶכֶב שְׁלִכְם "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם
שָׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעֲדוֹת הַמְּזֻרַח, שְׁמִזְזִים אֶת עֵצְמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי
עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבְפֶרֶט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
אֲקַנְהָ מְאֹד שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶי בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרַב ... נְרוּ יְאִיר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

באתי לאחל לכם ברכת מזל טוב חמה ולבבית על הבר מצוה של בנכם נרו יאיר, הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לכם רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלצייכם.

אבקש אתכם בקשה פרטית, אני הבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף שליט"א, להביא אלך פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזרו לי שיהיה לכם חלק בזה, ולכן תגשו אל המטה שלנו ותקחו מהם את כל החומר שהכנתי לכל אחד מאנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף שליט"א, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשו את רצוני.

רציתי מאד אם אתם יכולים להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלכם "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמוזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובודאי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקנה מאד שתעשו את רצוני, תהיו בקשר עבור זה עם הרב ... נרו יאיר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ק.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרֵת אֶת נַפְשֶׁךָ לְרַכּוֹז אֶת כָּל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִחוּץ לִיְבִנְאֵל לְטוֹבַת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁכָל מִי שִׁירְשֵׁם דְּרַךְ הַמְּטָה שְׁלֵנוּ, אֲזִי לְבִסוּף הוּא יְהִיָּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד אִם אֶת יְכוּלָה לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַפְּעִילִים מִחוּץ לִיְבִנְאֵל לְהַשִּׁים מְדַבְּקָה גְּדוּלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוֹרִית שֶׁל הַרְּכָב שְׁלֵהֶם "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גְּדוּל מְאֹד לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, שְׁמֻזָּהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבְפָרֵט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְוֶה מְאֹד שֶׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, תַּהְיִי בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרַב ... נְרוּ יְאִיר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ז' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּאִתִּי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּרַפְתֵּם מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְכַבֵּית עַל הַלְדַת הַבֵּת, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתָּרוּוּ רַב נַחַת דַּקְדָּשָׁה מִמֶּנָּה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַשֵּׁם מְלַכָּה זֶה רְאִשֵׁי תְבוֹת "כִּי לִ'הַוְיָ"ה ה'מ'לוּכָה", יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִיא תִהְיֶה בֵּת תְּלַמֵּיד חֲכָם, וְאַתָּה צְרִיךְ לַעֲבֹד עַל זֶה לְלַמֵּד
בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזַק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ,
כִּי ג'מ'ר'א' רְאִשֵׁי תְבוֹת מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאל, ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל,
עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דָּף גְּמָרָא, נִשְׁמָרִים מְכַל מִינֵי מְזִיקִים, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם
שָׁבַת ע"ח. תַּעֲשֶׂה מָה שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּף גְּמָרָא תְּלַמֵּד אֶפְלוּ בַּגְּרָסָא, אִם
אַתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט) לְעוֹלָם לְגָרַס אִינִישׁ וְאַף עַל גַּב
דְּמִשְׁכַּח וְאַף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזוּהַ, וְתִרְאֶה
אִיזָה יִשׁוּעוֹת זֶה זְכִיא לָהּ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת
הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרֵאָה מָה לְפָנֶיךָ.

רְצִיתִי מְאֹד אִם אַתֶּם יְכוֹלִים לְהִשִּׁים מְדַבְּקָה גְּדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוּרִית
שֶׁל הָרֶכֶב שְׁלֹכֶם "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוֹשׁ שֵׁם
שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעֵדוֹת הַמְּזַרְחַת, שְׁמִזְהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי
עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֶן, וּבַפְּרָט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
אֲקוּהָ מְאֹד שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיוּ בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֶב ... נְרוּ יֵאִיר.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אקפב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואת מרחקה למסר את נפשך להיות בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות גם יחד.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי וכשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

רציתי מאד אם אתם יכולים להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלכם "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, וכודאי

על ידי זה יתּרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקנה מאד שתעשו את רצוני, תהיו בקשר עבור זה עם הרב ... גרו יאיר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקפג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

עם האברך ... גרו יאיר פדאי לעבד, כי הוא רציני מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחו לבנות בית מפאָר ביבנאָל.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה, ואמר (לקוטי-מהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלואות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו, (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שגופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

נא וְנָא תִשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, וְלֹא לָרִיב וְלִהְתּוֹכַח, כִּי: (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות, פֶּרֶק ט', הִלְכָה ח') אִי אָפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אָפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אָפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

רְצִיתִי מְאֹד אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהֵשִׁים מְדַבְּקָה גְדוּלָה עַל הַחֲלוּן הָאֲחוּרִית שֶׁל הָרֶכֶב שְׁלֹכֶם "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעֵדוֹת הַמְזָרָח, שְׁמֻזָּהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמְנָן, וּבִפְרֹט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְנֶה מְאֹד שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶה בְּקִשְׁרָא עֲבוּרָא זֶה עִם הָרֶב ... גִּירוּ יְאִיר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיחִיָּה לְכֶם הַצְּלַחַה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְפֹּד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְרֵי וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמְרוּ: (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ג) הִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פְּלֵא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מְאֻמְיָנִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיחִיּוֹ כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָר, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לְעֵשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, לֹא יַחְסֹר אִישׁ, וּמִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹ

לשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (נחמיה ח') "אֲכָלוּ מִשְׂמָנִים וּשְׂתוּ מִמֵּתֻקִים... כִּי חֲדוּת כִּי חֲדוּת הָיְיָ"ה הִיא מְצֻזָּה", וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְהִנֵּה תִהְיֶה לָּאֵל, זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה שְׁאֲנִי עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרוּרוֹת בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּעוֹדוֹת הַמְּזֻרָח שֶׁיְבוֹאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְחִפְץ הַשֵּׁם בְּיַדִּי הַצְּלִיחַ שְׁשִׁמוּנִים וְחִמְשָׁה אַחוּזִים מִהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵנוּ בְּאוֹמֵן הֵם מִמְּעוֹדוֹת הַמְּזֻרָח בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא, וְהִנֵּה יַעַן שֶׁהִבְטַחְתִּי לְמָרֵן רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל רַבִּי עוֹבְדִיָּה יוֹסֵף שְׁלִיט"א שְׁאֲנִי אָבִיא לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים, וְהַקְּמֵנוּ מִטָּה "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", רְצִיטִי שֶׁתִּרְשֵׁם אֶתְּךָ אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ וְקְרוּבֶיךָ וְיִדִּידֶיךָ דְרָךְ הַמְּטָה שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי בְּטוֹחַ מִי שֶׁיִּרְשֵׁם אֶצְלָנוּ, לְכִסּוֹף יֵסַע אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְזֶה בְּטוֹחַ, וְלִכֵּן כְּדֹאֵי מְאֹד לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ עֲכָשׁוּ בַּחֲדָשׁ הַזֶּה עֲבוּר מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס".

רְצִיטִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד אִם יֵשׁ לְךָ רֶכֶב, שֶׁתִּשֵּׂים מְדַבְּקָה גְּדוּלָּה עַל הַחֲלוֹן הָאַחוּרִית שֶׁל הָרֶכֶב "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוֹשׁ שֵׁם שְׁמִים גְּדוּל מְאֹד לְעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, שְׁמִזְהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וְבוֹדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבִפְרָט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְוֶה מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֶב בְּרִדְּוֹגוֹ נְרוֹ יֵאִיר.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מֶה שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ו'): כָּל הָרִגִּיל לְבֵית לְבַיִת הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׁאֲדָם רִגִּיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסֹרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקפה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את נדמית בעיני כמו שאחד לוקח גפרור ומצית את הבית וכו', וכשהבית כבר בוער, אזי הוא צועק: אוי ואבוי לי, מה עשיתי? איך מכבים את האש? ואיך בונים חזרה את הבית?

אשה צריכה לדעת כמו שהבעל צריך לכבד וליקר את האשה, כמו כן יותר מכן האשה צריכה לכבד את בעלה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרק י', סימן ה') אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה; לא יתכן שאשה תנצל את הטוב לב של בעלה, ותרד לו לחיים וכו', יש נשים קשות מאד וכו', נשים שהן באמת בטבעם רעות מאד וכו', רקובות עם קנאה ושנאה וכו', מלאה עצבות ומרירות ודכאונות וכו', ומוציאה את כל העצבים שלה על בעלה, שהוא אוהב אותה ודואג לה ועוזר לה וכו' וכו', והיא מנצלת את הטוב לב שלו, ויורדת לחייו, אשה כזו היא אשה רעה מאד, ממש מכשפה וכו', ואת צריכה מאד מאד להתבייש, במקום להעריך את מה שבעלך עושה בשבילה, את לא מתבישת לכתב שיש לך המון כעסים על בעלה, ואת עורכת עליו הרבה בקורות וכו' וכו', ועכשו את מרגישה שהוא קצת מרחק ממני, את צריכה לתת תודה שהוא לא גרש אותך, כמו שמגיע לך, כמאמרם ז"ל: (יבמות ס"ג:) אשה רעה מצוה לגרשה, דכתיב: (משלי כ"ב י') "גרש ליץ ויצא מדון וישבת דין וקלון", ואמרו: (שבת י"א.) כל רעה ולא אשה רעה; ואמרו (ערובין מ"א:) מי שיש לו אשה רעה, אינו רואה פני גיהנום; כי כבר יש לו את הגיהנום בזה העולם.

כמה שאני לא כותב להגברים את דברי רבנו ז"ל, שאמר (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד

מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרום, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים: (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כפי שתהיו עשירים], וכן אמרו: (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ואת הולכת ומנצלת את דברי רבנו ז"ל, ואת טוב לב בעלה, ויורדת לו לחייו, מציקה לו, מקללת אותו, משפילה אותו, עושה עליו בקרת, ממש כמו מכשפה, אשה רעה שעושה את המות לבעלה על לא דבר וכו', ולבסוף את מבקשת עצה איך את יכולה להחזיר לו את המצב רוח, ואת האהבה שלו אליך וכו', תפסיקי לרדת לו לחיים, תפסיקי למרמר לו את החיים, תפסיקי לעשות עליו בקרת וכו' וכו', הגיע הזמן שתפרגני לתת לו מחמאה גם כן, יש לך בעל נפלא מאד, ולמה את צריכה כל כך לרדת לו להחיים ולהשפיל אותו, ולנצל את טוב לבו, לדעתי את צריכה מאד מאד להתביש על ההנהגה שלך, ולבקש ממנו סליחה, ואני בטוח שבעלך שהוא אוהב אותך, יקבל את סליחתך.

המאחל לך תשובה שלמה

אקפו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה חכמינו הקדושים בעצמם שואלים את השאלה שלך, ועונים תרוץ, עין (בבא מציעא נ"ט.) ואמר רב: כל ההולך בעצת אשתו נופל בגיהנם, אמר ליה רב פפא לאבבי והא אמרי אינשי אתתך גוצא גחין ותלחוש לה, לא קשיא הא במילי דשמיא והא במילי דעלמא; הינו רב אומר כל ההולך בעצת אשתו נופל בגיהנם, ושואל רב פפא לאבבי, הרי מה זה שאנשים אומרים

שִׁישׁ לָךְ אִשָּׁה נְמוּכָה, תִּתְכַּוֵּף וְתִשְׁמַע בְּעִצְתָּהּ? עוֹנָה כָּאֵן בְּעִנְיֵי שָׁמַיִם, כָּאֵן בְּעִנְיֵי גְּשָׁמִיּוֹת, הִינּוּ כְּשָׂבָא לְעִנְיֵי גְּשָׁמִיּוֹת שְׂיִצִּית אֶת אִשְׁתּוֹ, שִׁישׁ לָךְ בּוֹדָאֵי בֵּינָה יִתְרָה, אָבָל אִם הִיא מִתְעַרְבֶת לוֹ בְּעִנְיֵי רוּחַנִיּוֹת, כְּגוֹן אֵל תִּלְמַד כָּל כֶּךָ הִרְבָּה וְכוּ', אֵל תִּלְךָ לְבֵית הַכְּנָסֶת וְכוּ', אֵל תִּתֵּן צְדָקָה וְכוּ', אֲזַי שְׂלֵא יִצִּית אוֹתָהּ בְּכָלֵל.

וְלָכֵן כָּל זוּג צְרִיכִים לְעֶזֶר אֶחָד לְהִשְׁנִי, הַבְּעַל צְרִיךְ לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ בְּעִנְיֵי גְּשָׁמִיּוֹת, שְׂלֵא יַחְסֹר לָהּ שׁוּם דְּבָר, וְיִתֵּן לָהּ מַה שֶּׁהִיא רוֹצֶה, וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְעֶזֶר לְבַעֲלָהּ בְּעִנְיֵי רוּחַנִיּוֹת, שְׂיֻכַּל לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנָסֶת לְהִתְפַּלֵּל, וּלְבֵית הַמְדַרְשׁ לְלַמַּד, וְאֵז נִשׁוּאִין כָּאֵלוּ יִצְלִיחוּ מְאֹד, הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם אֶהְבָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, שְׂזֶה יִסוּד מוֹסַד בְּבִנְיַן בֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אִקְפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טֵבֵת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאֵת חֵן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵת מִתְפַּלֵּלֶת עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתִי, יִעֶזֶר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֶיךָ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

בְּעִנְיַן פְּרִנְסָה וְכוּ', אַתֶּם צְרִיכִים לְעֶזֶר אֶחָד לְהִשְׁנִי, וּבְפֶרֶט הָאִשָּׁה צְרִיכָה רַק לְהִרְחִיב אֶת הַדַּעַת שֶׁל הַבְּעַל, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתוֹ, וְכֶךָ יִהְיֶה לוֹ סְבָלְנוֹת וְחֶשֶׁק וְרִצּוֹן לְדָאָג עֲבוּר פְּרִנְסָה, וּבּוֹדָאֵי מַה שְׂאֵתֶם יְכוּלִים לַעֲת עֵתָה לְהַקֵּל מִכֶּם אֶת הָעַל וְכוּ', וְלֹא לְהַכְּנִס בְּחֻבוֹת, תַּעֲשׂוּ, הָעֵקֶר אֵל תִּפְנְסוּ בְּלַחֲץ, וְתִרְאוּ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב

אֶתְכֶם, רק תִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וּלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

בְּעֵינֵי הַהֲרִיזוֹן, אֵל תִּפְחָדֵי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹאמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְּגָל לְלֶדָה קָלָה, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיָא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אֲבָרָהִם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִשָּׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לֹוֶרְיָא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְיָא מְבָרְסֵלֵב, רַבִּי נִתָּן מְבָרְסֵלֵב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שֶׁאֵת רק זוֹכְרֹת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹאמֵר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֹרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהַזְּכָרֹתֵי לְפָנֶיךָ - בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם, שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשְׁיוֹ וּבְאִיבָרְיוֹ, וְאֲזַכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הַרַע שֶׁלֹּא יִפְגַע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִישׁ, ז' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא שְׂאֵתָה לֹא קוֹלֵט מַה קוֹרֶה פֹּה, הָאֲבֵא שְׁלָךְ אֵין לוֹ מְנוּחָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, כִּי אֵתָה חַי עִם גּוֹיָה, וְאֵתָה לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְכַתֵּב: "אֲנִי מִמֶּשׁ מִתְסַכֵּל מְזֵה, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁהוּא כְּבָר יַעֲזֹב אוֹתִי וַיֵּצֵא מִחַיִּי", רוֹאִים מְזֵה אֵיךְ נִשְׁמָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן אֲפֹלוּ שֶׁהִיָּה רְחוּק מִקִּיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וּמִתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֵין לוֹ מְנוּחָה לְמַעַלָּה בְּמָקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא, מִפְּנֵי שֶׁבָּנוּ חַי עִם גּוֹיָה, וְאֵתָה עוֹד כּוֹתֵב שֶׁהֲלֵכְתָּ לְכָל מֵינֵי רַבָּנִים וּמְקַבְּלִים וּכְלוּם לֹא עֶזֶר וְכוּ' וְכוּ', מַה יְכוּל לַעֲזוֹר? אוֹ תַעֲזֹב אֶת הַגּוֹיָה, אוֹ שֶׁתִּתְגַּיֵּר, וְאֵתָה תִּחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּתְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה תַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לְאַבְיָךְ, וְהוּא יְבוֹא עַל תְּקוּנוֹ וְעַל מָקוֹם מְנוּחָתוֹ, וְעַד שֶׁלֹּא תַעֲשֶׂה אֶת זֶה, הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְלֹא רַק שֶׁלֹּא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אֲלֵא יִרְדֵּף אוֹתְךָ וַיִּנְקַם בְּךָ, כִּי אֵתָה גּוֹרֵם לוֹ צַעַר גָּדוֹל בְּשָׂמַיִם, וְזֶה מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל גָּדוֹל אֵיךְ שֶׁהִכַּל פְּתוּחַ שָׁם וְכוּ'.

וְלִכֵּן רָאֵה מַה לְפָנֶיךָ, תִּחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אַחֲרַת מְרָה תִהְיֶה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה, תִּרְחַם עַל אַבְיָךְ שְׂאֵין לוֹ מְנוּחַ לְמַעַלָּה בְּגִלְלָה, וְהֵכִי טוֹב שֶׁתִּתְגַּיֵּר אוֹתָהּ וְתִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַכֵּל יִמְחַל לָהּ, וְאַבְיָךְ עָלֶיךָ הַשְׁלוֹם יְבוֹא עַל תְּקוּנוֹ.

אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבָּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְלִכֵּן תִּחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ה) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעָלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָא) גָּדוֹל כְּתוּבָה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁפִינֵן שְׂאָדָם מְהִרְהֵר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מָאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּחַד מִבֵּן אָדָם שֶׁחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאָדָם בָּא

אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֲשֶׂה עַד עַכְשָׁו מַה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעֲשָׂה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּכֹר מִקְבָּלוֹ.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שֶׁתִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִזּוּ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יָחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא צְרִיכִים לְחַכּוֹת וְכוּ', אֲלֵא לְטַל יָדַיִם וְלוֹמַר בְּרַכַּת אֲשֶׁר יֵצֵר, וְאַחֵר כֶּךָ אֵת יְכוּלָּה לְהַנִּיק אוֹתוֹ, אֵינְ שׁוֹם מְקוֹר עַל לְחַכּוֹת כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה זְמַן, בְּפֶרֶט כְּשֶׁהִתְיַנּוֹק רַעֲב מְאֹד וּבֹכָה.

יְעֹזֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִבְּנִכֶם, וּתְגַדְּלוּ אוֹתוֹ בְּנִקְל, וְיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמֵתִי וְאַהֲבָה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי כֶךָ אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרַכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהָ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקָצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֹב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מָאָד מָאָד רְצִיתִי שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יִתְקַבְּצוּ יַחַד בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת
קֹדֶשׁ בְּהַאוּלָם לְכַבוֹד הַהִלּוּלָא קֹדִישָׁא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שְׁזָה תָּמִיד הִיָּה
אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּקַבְּצוֹת מָאָד מָאָד נְחוּצָה, וְדַבְּרוּ הַרְבֵּה מִהִירָשָׁה
שְׁהֵנִיחַ לָנוּ, כִּי הָרִי עָלָיו הַעִיד רַבְּנוּ ז"ל "אִם לֹא הוּא לֹא הִיָּה נִשְׂאָר מִמֶּנִּי
אֲפֹלוּ עָלָה אַחַת", וְיִדוּעַ שְׁמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הֵנִיחַ לָנוּ צְנוּאָה "הַעֲבָדָה שֶׁלְּכֶם
יְהִיָּה יְפוּצוֹ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה", וְלִכֵּן בְּכֹל שָׁנָה בַּהִלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל
הִיָּה אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבַר גְּדוֹל מָאָד מָאָד לְהַתְקַבֵּץ יַחַד, וְלִהְתַּחַלֵּק עִם
הִירָשָׁה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִמֶּנּוּ אִיךְ זֹכִים לְהַפִּיץ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת אֹרֵר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
וְהַעֲקֹר לְהַכְנִיס אֶת זֶה בָּנוּ וּבְתוֹךְ בֵּיתֵנוּ, הֵינּוּ הָאֲשֶׁה וְהַיְלָדִים גַּם כֵּן שִׁידְעוּ
מִרַבְּנוּ ז"ל, שְׁזָה דְּבַר גְּדוֹל מָאָד מָאָד, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן
ר"ט) שְׁכָל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁלוֹ אֵינָם בְּשִׁבְלֵנוּ לְחוּד. כִּי אִם "אֶת אֲשֶׁר
יִשְׁנוּ פֹה... וְאֶת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה" (דְּבָרִים כ"ט י"ד) (וְעֵין בְּרַש"י שְׁפָרַשׁ "וְאֶת אֲשֶׁר
אֵינְנוּ פֹה", וְאִךְ עִם דּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְבוֹא, וְהַבְּנִי). וְכִמְהָ פְּעַמִּים דְּבַרְנוּ עִמּוֹ מַעֲנִין זֶה
וְרָמַז לָנוּ בְּדַבְּרָיו לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם הַגְּדוֹל שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ. וּפְעַם אַחַת אָמַר בְּפִרוּשׁ: גַּם לְבְנֵיכֶם תּוֹדִיעוּ אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת
הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת וְהַמַּעֲשִׂיּוֹת וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ, וְאָמַר אַז זֶה
הַפְּסוּק בַּהֲתַלְהֻבוֹת גְּדוֹל כְּגַחְלֵי אֵשׁ, (דְּבָרִים ד' ט') "וְהוֹדַעְתֶּם לְבְנֵיךָ וּלְבְנֵי

בְּנֵיךָ" (ואמר בזו הלשון: אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן) וְאָמַר בְּרַתְתָּ וְזִיעַ בְּהַתְּלֵהבוֹת נוֹרָא: "וְהַיְהוּדֵעֵתֶם לְבְנֵיךָ וּלְבְנֵי בְנֵיךָ".

עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָנוּ הַזְדַּמְנוֹת פֹּז אֵיךְ לְהַפְיֵץ אֶת אֹרֵר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי מִטְהַ הַבְּחִירוֹת שֶׁלָּנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", כִּי מִי שִׁיתְרַשֵּׁם דְּרַכְּנוּ, מְבֻטָח שֶׁהוּא לְבִסּוֹף יִתְקַרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שֵׁישׁ לוֹ רֶכֶב, שֵׁישִׁים מְדַבְּקָה גְדוּלָה עַל הַחֲלוֹן הָאַחוּרִית שֶׁל הָרֶכֶב שֶׁלוֹ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, שְׁמִזְזֵהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיָדָיו עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבְפִרְט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְוֶה מְאֹד שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, תַּהֲיֶה בְּקִשְׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֶב ... נֵרוֹ יְאִיר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיתְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם עַל יְדִינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

אקצא

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וּיְגִשׁ, ח' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבַּת, וּבְזֶה אֶתָּה מִתְפַּטֵּר מֵאֲלֶיךָ תַעֲנִיּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא בְּרַאשִׁית) עֲנֵג שַׁבַּת כְּאֲלֶיךָ תַעֲנִיּוֹת; וְלִכְּנֵן מְדוּעַ שְׁלֵא תַהֲיֶה שְׁמִיחַ כָּל הַשַּׁבַּת? וּמָה צְרִיכִים כָּל הַשַּׁבַּת? רַק לְאָכֵל וְלִשְׁמַח, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לְהוֹי"ה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (תַּיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן ל"ב) מַה סֵּף הַכֵּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ? יְלָדִים, תֹּאכְלוּ כִּי הַיּוֹם שַׁבַּת, וְגַם אֶת זֶה לֹא יְכוּלִים לְקַיֵּם?! וְאֶתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת בְּרַ יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׂשׁ וְשִׁמְחַ כָּל הַשַּׁבַּת שֶׁהוּא שׁוֹמֵר שַׁבַּת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא לֹא זֶז מִשֵּׁם עַד שְׁמוּחְלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבַּת קי"ח:) כָּל הַמְשַׁמֵּר שַׁבַּת כְּהִלְכָתוֹ אֶפְלוּ עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוּשׁ מוֹחְלִין לוֹ; וְאָמְרוּ (שַׁבַּת קי"ג.) "וּכְבִּדְתוּ" שְׁלֵא יְהֵא מְלַבּוּשָׁךְ שֶׁל שַׁבַּת

כמלבושֶׁךָ שֶׁל חוֹל; כִּי בַשֶּׁבֶת צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּבִגְדֵי שֶׁבֶת, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְלַכֵּת בְּיַבְנָאֵל עִם בְּגָדֵי לְבָן בַּשֶּׁבֶת, וְלִכְן תִּקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בַּשֶּׁבֶת עִם בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁהוֹלִיךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בַּשֶּׁבֶת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, וְאָמַר הַצְדִּיק הַקְדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדִרְאֲבִיטֵשׁ זִ"ע שָׂאֵם הָיוּ כָּלֵם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בַּשֶּׁבֶת בְּפֶרֶט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂגַם אֶתָּה תִּלְךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בַּשֶּׁבֶת.

וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל דִּיקָא לְפָנֵי שֶׁבֶת, וְכֵן מוֹבָא מִהַגְּאוֹן הַחִיד"א זִ"ע (בְּסִפְרוֹ "עֲבוֹדַת הַקְדָּשׁ", מוֹרֵה בְּאַצְבָּע, אוֹת ק"מ) "בְּעֶרֶב שֶׁבֶת בְּעֵלוֹת הַמְּנַחָה הוּא עֵת מִסְכָּן לְמַחֲלַקַת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּמִשְׁרֵתָיו וְכוּ', וְהַסֵּטְרָא אַחֲרָא טוֹרַח מְאֹד לְסִכְסֵף וּלְחִרְחֹר רִיב וְכוּ', וְלִכְן כָּל אִישׁ יֵרָא הַשֵּׁם יִכַּף אֶת יָצְרוֹ, וְיִמְנַע מִכָּל הַקְּפָדָה וְכַעַס וּמַחֲלָקַת, וְאַדְרָבָה יֵאִיר פְּנֵיו לְבִקְשׁ שְׁלוֹם", עֵינֵן שָׂם, וְאָמְרוּ: (גִּטִּין נ"ב.) "הִנְהוּ בֵי תְרֵי דְאֲגְרִי בְּהוּ שְׁטָן דְּכָל בֵּי שְׁמַשֵּׁי הָווּ קָא מְנַצּוּ בְּהַדִּי הַדְדִי, אֵיקְלַע רַבִּי מְאִיר לְהֵתֵם עֲכָבִינְהוּ תִלְתָּא בֵּי שְׁמַשֵּׁי עַד דְּעֵבַד לְהוּ שְׁלָמָא, שְׁמַעְיָה דְקָאֲמַר וּוִי דְאִפְקִיָּה רַבִּי מְאִיר לְהַהוּא גְּבֵרָא מִבֵּיתֵיהּ"; הָרִי שְׁלֹךְ לְפָנֵיךְ אֵיךְ שְׁצִרִיכִים לְשֹׁמֵר כָּבֵד בְּעֶרֶב שֶׁבֶת שְׁלָא יְהִיָּה שׁוֹם מְרִיבוֹת אוֹ וְכוּחִים עִם אֵף אַחַד, וּמִכָּל שְׂכָן עִם אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו וְכוּ', וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד שֶׁתִּכְבֹּד וְתִיקַר אֶת אִשְׁתְּךָ, שְׁזֵה יְבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, כְּמֵאֲמָרְךָ ז"ל (בְּבָא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זְהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשָׂבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאֲמַר: (בְּרַאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרֶם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהִינוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ", (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס אֵימָה יְתָרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָךְ, הִינוּ שְׁלָא תְאִים עַל אִשְׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ וְכוּ', וּמִכָּל שְׂכָן שְׁלָא תִלְךְ עִמָּהֶם בְּאֵלִימוֹת וְכוּ', כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (גִּטִּין ו') אָמַר רַב חֲסֵדָא לְעוֹלָם אֵל יִטִּיל אָדָם אֵימָה יְתָרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁהָרִי פִּילְגֵשׁ בְּגִבְעָה הִטִּיל עָלֶיהָ בְּעֵלָה אֵימָה יְתָרָה וְהִפִּילָה כְּמָה רַבּוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל הַמִּטִּיל אֵימָה יְתָרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ סוּף הוּא בָּא לְיַדֵּי שְׁלֵשׁ עֲבֻרוֹת: גְּלוּי עֲרִיוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים וְחִלּוּל

שַׁבָּת, עֵינַי שָׁם. תֹּאמִין לִי אִם תְּהִיָּה רַק בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָךְ שִׁפְעַת בְּשִׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דָּבָר, כִּי מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְשִׁמְחַת בְּשִׁבָּת, זֶה מוֹרִיד לּוֹ שִׁפְעַת גְּשָׁמִיּוֹת עַל כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּכְכֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פֶּרֶשֶׁה י"א, סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיְוָיָה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיְוָיָה הִיא תַעֲשִׂיר זֶה הַשַּׁבָּת, שֶׁנֶּאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשַּׁבְּעִי".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתוֹכָה לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּשִׁלְמוֹת, וְאִז תְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיָּיו.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

אקצב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ח' טֵבֵת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַתְּחוּזְקִי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבַּת קִדְשׁ, וְתִשְׁתַּדְּלִי מֵאֵד בְּעַת הַדְּלָקַת הַנִּירוֹת לְשִׁפְךָ דְּמַעֲוֹת כְּמִים, כִּי אִז הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת הֵן עַל עֲצָמָה וְהֵן עַל בְּעֵלָה וְהֵן עַל הַיְלָדִים, מֵאֵד מִקְּבֵלַת בְּשָׂמִים, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דָּבָר זֶה, כִּי הַדְּלָקַת הַנִּירוֹת זֶה מַצּוּהַ נְדִירָה שֶׁנִּתְּנָנוּ לְנִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲוּמָא מְצַרְע) מִנִּין שְׁחִיב אָדָם לְהִיּוֹת זֶהִיר וְזָרִיז בְּהַדְּלָקַת הַנֵּר בְּשַׁבָּת? שֶׁנֶּאֱמַר: (ישעיה נ"ח) "וְקִרְאֵתָ לְשַׁבָּת עֲנֵגָה" זֶה הַדְּלָקַת הַנֵּר בְּשַׁבָּת, וְלָמָּה נִמְסְרוּ לְאִשָּׁה? אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: הִיא כְּבֵתָה נִירוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּכַתִּיב: (מְשָׁלִי ה') "נֵר הַיְוָיָה נִשְׁמַת אָדָם" לְפִיכָךְ תִּשְׁמֹר הַדְּלָקַת הַנֵּר; וְדַעֲי לָךְ אִם תִּשְׁמְרִי עַל עֲצָמְךָ כָּל הַשַּׁבָּת לְהִרְחִיק מִמֶּךָ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּפָאוֹן וְהַדְּאָגוֹת וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיכִי עַל עֲצָמְךָ אֶת אוֹר הַשְּׂגָחָתוֹ וְהַפְּרִטִית שֶׁמֵאִירָה בְּשַׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ז) כִּי שַׁבָּת כְּבָכּוֹל הוּא הָעֵינַי שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל עֲלֵינוּ דִּיקָא עַל יְדֵי שַׁבָּת, בְּסוּד: (שְׁמוֹת ט"ז כ"ט) "רְאוּ כִּי הַיְוָיָה נִתֵּן לָכֶם הַשַּׁבָּת", וּמוֹבָא בְּתַקוּנֵי זֶהר (תַּקוּן ע') תַּקוּן ע') ש' תֵּלַת עֲנַפֵּי תֵּלַת גּוֹנִינֵי דְעֵינָא, בֵּי"ת דְשַׁבָּת דָּא בַת

עֵינַי; הֵינּוּ שַׁבַּת הֵם שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, ש' - יֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ קוּיִן כַּנְגֵד שְׁלֹשָׁה צְבָעִים שֵׁישׁ בְּתוֹךְ הָעֵינַי, בִּי"ת זֶה "בַּת עֵינַי" - הַשְּׁחֹר שְׁבָעֵינַי, הֵינּוּ כְּכִיכּוֹל, שֶׁעַל יְדֵי שַׁבַּת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר וּמְסַתְּפֵל עָלֵינוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, כִּי כָּל הַשְּׁפָעָה עַל הָאָדָם נִמְשַׁכֶּת רַק עַל יְדֵי שַׁבַּת, וְלָכֵן שַׁבַּת כָּל-כָּךְ חָמוּר וְכוּ', וְלִהְפֹךְ שַׁבַּת כָּל-כָּךְ קְדוֹשׁ, כִּי כְּכִיכּוֹל, דֶּרֶךְ שַׁבַּת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּפֵל עָלֵינוּ, וְלָכֵן עָלֵינוּ רַק לְשַׁמַּח כָּל הַשַּׁבָּת שְׁאַנְחָנוּ זִוְכִים לְשַׁמֵּר אֶת הַשַּׁבָּת, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵיךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ, רַק חֲזָקִי וְאַמְצֵי מְאֹד מְאֹד כָּל הַשַּׁבָּת לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשֵׁלָא יִהְיֶה לְךָ זְמַן לְדַאֵג לְרַגַע, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁפִּיעַ עָלֵינוּ בְּשַׁבַּת אוֹרוֹת נִשְׁגָּבִים, וְאִם תּוֹכְלִי לְאָכַל אֶת הַשְּׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת, תִּנְצְלִי מִכָּל גְּזֵרוֹת רַעוֹת וְקִשּׁוֹת, וְכִמוֹ שְׁאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת קי"ז): מִפְּסוּק זֶה, יַעַן שֶׁכְּתוּב שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים "הַיּוֹם", אֲזַי מְחִיבִים לְאָכַל בְּשַׁבַּת שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת, וְאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (שַׁבַּת קי"ח) כָּל הַמְקִיִּים שֶׁלֹּשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת נִצּוֹל מִשְׁלוֹשׁ פְּרַעֲנוּיּוֹת, מִחֻבְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנוּם, וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמַגּוּג, שֶׁהַשְּׁלֹשׁ פְּרַעֲנוּיּוֹת הָאֵלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ כָּל יוֹם וְיוֹם, וְעַל יְדֵי שֶׁנִּקְפִּיד לְאָכַל אֶת הַשְּׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת נִתְפַטֵּר מִהַפְּרַעֲנוּיּוֹת הָאֵלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אִקְצָג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרִב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

דְּבַרְתִּי עִם ..., וְהוּא אוֹמֵר שִׁיכּוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁלֹטִים הַגְּדוֹלִים עַל שְׁמֵשׁוֹת הַרְּכָב הָאֲחוּרֵי לְעֶרְךָ שֶׁל אַרְבָּעִים אוֹ חֲמֵשִׁים שְׁקָל, תִּהְיֶה אִתּוֹ בְּקֶשֶׁר, כִּי חֻבַּל אִם זֶה כָּךְ זוֹל, אֲזַי טוֹב מְאֹד שְׁכַלֵּל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מִי שֵׁישׁ לוֹ רַק

רַכֵּב מִכָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שִׁידְבִּיק אֶת זֶה עַל הַשְּׂמֵשָׁה, וְזֶה בְּאֵמַת גִּישׁוֹר בְּעֵינֵי דְשֻׁטְנָא בְּכָל הַבְּחִינֹת.

נָא וְנָא תְהִיָּה חֲזַק בְּלִמּוּד דְּף הַיּוֹמִי, כִּי דְף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גְמ'ר'א' רֵאשֵׁי תְבוֹת מְלֶאכִי הַשְּׂמִירָה גְבֻרִיאַל, מ'יכָאֵל, ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאַל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּף גְּמָרָא, נְשֻׁמְרִים מְכָל מִינֵי מְזִיקִים, הַדְּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת ע"ט. תַּעֲשֶׂה מָה שְׂתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דְּף גְּמָרָא תְּלַמֵּד אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, אִם אֲתָה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרְסֵי אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר; הַלּוֹאֵי שְׂתַּצִּית אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שִׁיהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְן אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָן! וְרֵאָה מָה לְפָנֶיךָ.

זָכֹר וְגַם זָכֹר מָה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו): כֹּל הַרְגִיל לְבֵא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוּ; הֵינּוּ בְּזָה שְׂאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שְׂהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שְׂמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אֶקְצֹד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וּגִישׁוֹר, ח' סִבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּישׁוֹר יִאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מאד מאד אני מבקש אותך שתעמד על כל המלמדים מבחון שגם הם ירשמו שמות במטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", כי אני מקים עכשיו: (קהלת י"א א) "שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו", מספיק סבלנו עשרים שנה, ועכשו אני לא רוצה להיות יותר בן חורג וכו', ולכן עשה כל מה שנוכל למען הצלחת ש"ס, והקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנוכל להכפיל את כל המבנים הן של התלמוד תורה והן של הבית ספר, ובפרט של הגנים, ולכן תעמד על המלמדים שהם גם כן יחתימו את משפחתם וקרובי משפחתם אל מטה הבחירות שלנו.

אני מאד מאד שמח שהכנסת את ... נרו יאיר שילמד עם הכתות הגדולות, כי מספן ... נרו יאיר הוא טוב בכלליות בחנוך, אבל לא בפרטיות בלמוד ללמד את התלמידים בעמק, אלא בשטחיות, וגם בחנוך שלו היתה הרבה לקויים וכו', אני לא צריך לספר לך.

על כל פנים בכלליות ברוך השם אין לנו מה להתביש עם התלמוד תורה ועם הבית ספר משום בתי חנוך אחרים בכל ארץ ישראל ובכל העולם כולו, בלי שום גזמא כלל, כי לצערנו הרב ירידות וקרירות וכו' וכו', מצד התלמידים והתלמידות, יש עכשו בכל העולם החרדי וכו', ואיך שהוא עם המצבים הכי קשים שאנחנו עוברים הן מצד המועצה והן מצד המצב הכספי, והן מצד הסמ"ך מ"ם ימח שמו ששם לנו רגלים על ימין ועל שמאל, ובתנאים שאנחנו נמצאים, עדין אנחנו עומדים במצב יותר טוב מכלם, בלי שום גזמא כלל, ולכן שלא תחלש דעתך מכל מה שעובר, וסוף כל סוף זה כבר חצי יובל שנה שהקהלה הקדושה שלנו קימת, ותהלה לאל, לאט לאט בונים דירות, ומשפחות חדשות נכנסו, והקדוש ברוך הוא יעזר שעוד נראה דברים יפים מאד, רק אתה תתחזק ואל תשבר משום דבר, כי גדול אדונינו רב להושיע.

המאחל לך שבת שלום

אקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַבֵּן שְׁלֶךְ ... נִרוּ יְאִיר, אֲנִי לֹא מִכִּיר אוֹתוֹ אִישִׁית, אָבֵל צְרִיכִים לְשֹׁמֵר לֹא לְדַחֵף תַּכְּף וּמִיֵּד לְרִיטְאֵלִין וְכוּ', יֶלֶד שׁוֹכֵב זֶה לֹא בְּעֵינַי וְכוּ', יֶלֶד אֱלִים זֶה בְּעֵינַי, וְלָכֵן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר לֹא לְתַת כָּל כֶּף מֵהָר רִיטְאֵלִין וְכוּ'.

בְּעֵינַי הַבְּנִיָּה וְכוּ', אִם יֵשׁ לָךְ הָאֲפָשְׁרוֹת, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּצְטָרְכִי דִירוֹת לְהִילָדִים, וְאִם אַתָּה לֹא תִדְאָגִי, מִי יִדְאָג בְּשִׁבְלִים? אָבֵל לְבַטָּח עַל... נִרוּ יְאִיר, תְּבִינִי בְּעֶצְמְךָ שֶׁהוּא עֲדִין מְדִי צָעִיר שְׁיוּכַל לְקַחַת עַל עֶצְמוֹ אַחֲרֵיּוֹת כָּל כֶּף גְּדוּלָה.

בְּעֵינַי הַמְּטַבַּח וְכוּ', לְדַעַתִּי הַפְּתוּרֹן הַיְחִידִי לְהַשִּׁים עַל הַרְצָפָה שְׁטִיחִי גּוֹמֵי נֶגֶד הַחֲלָקָה.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵת מוֹסְרַת אֶת נִפְשֶׁךָ בְּשִׁבִיל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבַרְהָם, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂרַק בְּזִכּוֹת זֶה אֲנִי חִי, בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא כָּלֵל, הַמְּצִיאוֹת הִיא זֶה כְּבָר לֹא אוֹתוֹ מוֹהֲרָא"ש שְׁהָיָה, מַה לַּעֲשׂוֹת כֶּף רִצָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּהְלֶה לְאֵל, אֲנִי מַחְזִיק מֵעַמְד כָּל יוֹם, וְכָל יוֹם זֶה אֲצִלִּי מִתְּנַה מֵהַשְּׁמַיִם, חֲסֵדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁזֶה יֵשׁ לִי בַּחַיִּים לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֲסֵד עִם הַזּוֹלַת, וְאֵת עוֹזֵרֹת לִי מְאֹד בְּזֶה, וְסוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר לְאָדָם רַק אֶת הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד שְׁעוֹשִׂים עִם הַזּוֹלַת, כְּמוֹ שְׁפַתּוֹב: (יִשְׁעִיָּה ג"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנַי צְדָקָה כְּבוֹד הַיְוָ"ה יִאֲסַפֶּךָ" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הִזָּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלִכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֹאמַר: "וְהִלֵּךְ לְפָנַי צְדָקָה".

רְצִינִי מְאֹד אִם אַתָּה יְכוּלָה לְהַשִּׁים מְדַבְּקָה גְּדוּלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוּרִית שֶׁל הַרְּכֵב שְׁלֶךְ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קִדְוֵשׁ שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, שְׁמֻזְהִים אֶת עֶצְמָם עִם רַבְּנֵינוּ ז"ל, וּבְדוּדָא

על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקנה מאד שתעשי את רצוני, תהיי בקשר עבור זה עם הרב ... גרו יאיר. הבן שלך ... גרו יאיר הוא ילד מקסים, ויהיה לך הרבה נחת ממנו. המאחל לך שבת שלום

אקצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויגש, ח' טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את השמחה שיש לי שהתחלת ללמד את התלמידים בעיון, תאמין לי שאין עוד זכות יותר גדולה מזו, כי אתה יודע שבכולל "אור המאיר" זה כולל לבעלי בתים, ואברכים שפשוט מתנדבים לבוא ללמד, אבל אלו התלמידים הם העתיד שלנו, וכנראה שהמגיד שעור שלהם לומד אתם רק שטחית וכו', וחבל מאד כי אצלי התלמידים לומדים מאד מאד בעמק, והוא מסביר להם כל פרט ופרט בנפרד, אשרי עין ראתה זאת איך שתלמידים צעירים לומדים כל יום דף גמרא, ולבסוף הם יוצאים עם ציונים מאד מאד יפים, כמעט כלם עם מאה.

תשואת חן לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך עבור לךשם למטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס" מה שיותר אנשים, כי אני מרחק להגיד לך שעכשו זה בעולם עזי פנים וחצופים מאד נגד מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א, ואני הבטחתי להביא לו אלף פעילים, ולכן אני מאד מאד שמח שאתה עוזר לי בזה.

רציתי מאד אם אתה יכול להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלך "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובודאי

על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקנה מאד שתעשה את רצוני, תהיה בקשר עבור זה עם הרב ... נרו יאיר. תשואת חן על האחולים, יעזר הקדוש ברוך הוא שגם אצלך יהיה רק שמחות.

המאחל לך שבת שלום

אקצז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויגש, ח' טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך בענין הבת שלך, שתדבר עם המנהלת תחיה, ואם זה לא יפעל, אז תודיע לי ואני אטפל בזה אישית, רק חזק ואמץ מאד ואל תשבר משום דבר, וסוף כל סוף הכל יסתדר על צד הכי טוב.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות מלאכי השמירה ג'בריא, מ'יכאל, ר'פאל א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדין היומי של היום שבת ע"ט. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניה.

רציתי מאד אם אתה יכול להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלך "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמוזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובודאי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה,

אָקוּהָ מְאֹד שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶה בְקִשְׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֵב ... נְרוּ יְאִיר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אִקְצָח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הַיְנִיק וְחַפְּיִם ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכוּן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מְאֹד מְאֹד שִׁמְחַתְּנִי שְׁתִּהְיֶה לְאֵל, גְּמֻרַת כְּבֹד אַרְבָּעִים פְּעָמִים מִסַּכַּת
בְּרֻכּוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּזְכֶּה לְסִימָה מְאֹה וְאַחַת פְּעָמִים, וְאַחַר
כֵּן תִּקַּח מִסַּכְתָּא אַחֲרַת, וְתִחְזֹר מְאֹה וְאַחַת פְּעָמִים, וְכֵן תִּוָּכַל לְחֹזֵר אֶת כָּל
הַשָּׁס מְאֹה וְאַחַת פְּעָמִים, וְזֶה לֹא עַל מְנַת לַעֲלוֹת לְרַקִּיעַ, עִם רְצוֹן טוֹב
יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ בְּזֶה.

עַל כָּל דְּבַר קָטָן שְׁאַתָּה צְרִיךְ, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמֻדְבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וִיחִי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

הַיּוֹם זֶה הַהִלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְרֵאוּי לָנוּ לְקַחַת עַל עַצְמָנוּ לַעֲשׂוֹת
שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" כְּסִדְרֵן, כִּי כָל הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁבְּעוֹלָם נִמְצְאִים
שָׁם, וְרַק הוּא הַבֵּין אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵין לְסוּר מִדְּבָרָיו כִּי הוּא זֶה, וְתָמִיד
הִיָּה יָדוּעַ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁמִי שְׁלֵמָד יוֹתֵר "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", הִיָּה לוֹ
יוֹתֵר הַתְּחַזְקוֹת לְהִתְחַזֵּק בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, שֶׁהִנְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים לְכָל אֶחָד
וְאֶחָד, וְנִכְנָסִים בְּכָל פֶּעַם בְּחַלִּישׁוֹת הַדַּעַת אַחֲרֵת וְכוּ', וּבְקִטְנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ',
וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לֹא נוֹתֵן אֶת הָאָדָם לִפְלֵ מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת חֲדוּשָׁיו
הַנִּפְלְאִים שֶׁבְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת".

וְאִפְלוּ אִם לֹא תוּכַל לְלַמֵּד רַק קִטְעַ אֶחָד אוֹ שְׁתֵּי קִטְעִים בְּכָל יוֹם, גַּם
כֵּן כְּדֹא, וְהִנֵּה אִם תִּתְבַּוְּנֵן תִּרְאֶה שֶׁאֵת הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שֶׁלוֹ, מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל
מִתְחִיל עִם הַתּוֹרָה בְּלְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב, שְׁשֵׁם מְדַבֵּר רַבְּנוּ
ז"ל מֵעֵנִין לְמוֹד זְכוּת, שְׁאָדָם צָרִיף לְלַמֵּד זְכוּת עַל עַצְמוֹ, וְלַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ
וְלִמְצָא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת שְׁשֵׁם אֵינוֹ רָשָׁע וְכוּ', כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהֵאֲשִׁים
אֶת עַצְמוֹ בְּכָל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ', אֲדַרְבֵּה אָדָם צָרִיף תָּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ
אֶת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בוֹ, וְתַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל טוֹב הַרְבֵּה מְאֹד, וְלִכֵּן
צָרִיכִים לְדוֹן אֶת עַצְמוֹ לְכַף זְכוּת, וְכֵן צָרִיכִים לְדוֹן אֶת הַזּוּלָּת לְכַף זְכוּת,
וּבַתּוֹרָה זוֹ מִתְחִיל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שֶׁהוּא
בְּעַצְמוֹ הַעִיד עַל סִפְרוֹ שֶׁזֶה הֵגֵן עַדֵן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְאִמַּת מִי שֶׁמְרַגֵּיל
אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", מְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי טַעְמִים בְּחַיִּים, וּמוֹהֲרַנְ"ת
ז"ל לֹא יִתֵּן לוֹ בְּשׁוּם פְּנִים לִפְלֵ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקְבַּע לַעֲצֻמָּה קְבִיעוֹת
עַצוּמָה בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קֶצֶת "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְאֵת הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁיֵּשׁ שָׁמָּה,
לֹא תִמְצָא בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא תִהְיֶה חִזָּק בְּלַמּוּד דִּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם חַק וְלֹא יַעֲבוּ, כִּי
דִּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גִ'מִּר'א רֵאשִׁי תְבוֹת מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה

גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רַ' פֶּאֶל אֲוִרְיָאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּף גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מְכַל מִינֵי מְזִיקִים, וּבִפְרֻט הַיּוֹם יֵשׁ מְזִיקִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, וַיֵּשׁ מְזִיקִים בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל, אֲלֵא עַל יְדֵי דְף גְּמָרָא, וְהַסְמִיךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם הָעֵקֶר שְׁלֵא יִפְתַּח אֶת הַגְּמָרָא, כִּי מִלְמוּד גְּמָרָא שֶׁהוּא תְּלִמוּד, הוּא מְאֹד מְאֹד מְפַחַד, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן רי"ד) שֶׁשֵּׁם הַקְּלִפָּה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם עוֹלָה כְּמִסְפֵּר תְּלִמוּד, וְעַל יְדֵי לְמוּד גְּמָרָא מְכַנִּיעִים אוֹתָהּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ, שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא, וְאֶפְלוּ שֶׁאֵתָּה לֹא מִבִּין תְּלַמֵּד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׁאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אֵתָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת חֲזָק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדְּף הַיּוֹמִי, כִּי דְף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתְחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוּחַ שֶׁתִּשְׁאָר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תִּצְטִיחַ אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֶקְשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדְּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת פ"א. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֵא יַחְסֹר לְךָ דְּף גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שֶׁתִּצְטִיחַ אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזֶה יִשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לְךָ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאָר יְהוּדֵי יִרָא שָׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרָאה מֵה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ קְבֻלָּה חֲזָקָה, אִיךְ שֶׁהוּא תִּהְיֶי תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעֵלְיִזָּה, וְתַעֲסִקִי בְּמִדַּת הַחֶסֶד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי

אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ חֲשׁוֹב חֶסֶד יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשֵׁעַ, רִמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת; וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ עַל זֶה בְּכָל פַּעַם וּפְעַם, כִּי קִהַלְתִּנוּ הַקְּדוֹשָׁה בְּנוּיָהּ רַק עַל חֶסֶד, וּמוֹבָא בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ (פְּקוּדֵי רס"ו) כְּשִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים חֶסֶד, נִכְנַע הַסְטֵרָא אַחְרָא וְנִחְלַשׁ לְגַמְרֵי, וְלִהְפֹּךְ צַד הַקְּדוֹשָׁה מִתְחַזְקֵת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׂבִקְהַלְתִּנוּ יִשְׂרָאֵל רַק מִדַּת הַחֶסֶד, לְעֶזֶר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁהִסְמִיךְ מ"ם מִתְנַכֵּל לָנוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא מְצַד הַטְּמָאָה - צַד הַחֲשָׁךְ וְכוּ', וְכוּ', שְׁלֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל אֶת צַד הַקְּדוֹשָׁה - צַד הָאוֹר, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׂבִיכְלַתְךָ רַק לְעֲשׂוֹת חֶסֶד, וְעַקֵּר הַחֶסֶד שְׂתְּבוֹאֵי בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחֹת בְּלִילֵי שְׂמֻחָה וְלִשְׂמֻחַ מְאֹד מְאֹד, וְכֵן תְּבִיאֵי אֶת הַנְּשִׁים שְׂמֻתְבִּישׁוֹת לְכוּא וְכוּ', כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה נְשִׁים שְׂאֵם לֹא מְבִיאִים אוֹתָן, הֵם לֹא יְבוֹאוּ, כִּי הֵן מְרַגֵּישׁוֹת כְּאֵלוֹ אֵין מִי שְׂצָרִיךְ אוֹתָן וְכוּ', וְלִכֵּן מְצוּהָ גְדוּלָה עַל כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה לְהַבִּיאַת אֶת הַחֲבֵרָה וְהַשְּׂכֵנָה שְׁלָהּ, וְזֶה הַחֶסֶד הַכִּי גְדוּלָה שָׂרָק יְכוּלִים לְעֲשׂוֹת, וּבִשְׂמִים זֶה מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִכְנִיסֵי אֶת כָּל כְּלֶךְ בְּעֲשִׂית הַחֶסֶד הַזֶּה.

נָא וְנָא רַק תְּהִי שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוּל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׂבִזְכוֹת הַחֶסֶד שְׂנַעֲשֶׂה אֶחָד עִם הַשְׁנִי, נִקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ר.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְיַחֲוִי, עֲשֶׂהָ בְטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... וְ... שְׂיַחֲוִי נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֻחַתִּי לְשִׁמְעַתְּ שְׂאֵתֶם תַּעֲשׂוּ הַיּוֹם אֶת הַבְּרִית, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹתַי, וְתִזְכְּוּ לְגִדְלוֹ וּלְחִנּוּכֹ בְּקִלּוֹת מְאֹד, וַיְהִיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת דְּקִדְשָׁה מְמֻנָּה.

רק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד עַל הַנְּסִימִים וְהַחֲסָדִים גְּדוֹלִים שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ר.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂהָ בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

בְּאַתִּי לְאַחַל לְכֶם בְּרִפְתַּ מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַבְּרִית שֶׁל הַנִּכְדָּה, שְׂיִתְקַיֵּם הַיּוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ר.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂהָ בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

בְּאַתִּי לְאַחַל לְכֶם בְּרִפְתַּ מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַבְּרִית שֶׁל הַנִּכְדָּה, שְׂיִתְקַיֵּם הַיּוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַשְּׂדוּף עִם הַלֵּל גֵּרוּ יֵאִיר יִתְקַדֵּם מֵהַשְּׂדוּת מֵהַר, עֲדִין לֹא קָבַלְתִּי אֶת הַתְּמוּנָה מֵהַבְּחִינָה, אִם אֶפְשֶׁר לְהַעֲבִיר אֶת זֶה דְּרֵךְ הַמְּשֻׁרָד אֵלַי, אוֹכַל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה לְ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רק אל תכנסו בלחץ, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם תמיד.
המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח

באתי לאחל לכם ברכת מזל טוב חמה ולבבית על הברית של הנין,
שיתקיים היום, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי
חלציתם, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך
להרשם מה שיותר אנשים מתושבי יבנאל דרך מטה הבחירות שלנו
"ברסלב למען ש"ס", כי אצלי בטוח כי כל אלו שנרשמים אצלנו, לבסוף
יבחרו בהבחירות המקומיות להמועצה לטובתנו, ולכן תמשיך בעבודה
הקדושה הזו, שזה זכות הרבים.

בענין להשפיר את הדירה וכו', אני מאד מאד לא רוצה להתערב בזה,
כי זה פרשה כאובה מאד וכו', ואני מאד לא רוצה שיהיה לי חלק
בשבירת בית וכו', ודי לחכימא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו
ותצלחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְחִי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (אֲבוֹת פָּרָק ו') וְאֵל תְּתַאֲוֶה לְשִׁלְחָנִם שֶׁל שָׂרִים, שֶׁשִּׁלְחָנָךְ גָּדוֹל מִשִּׁלְחָנִם וְכִתְרָךְ גָּדוֹל מִכְתָּרֵם, וְנֶאֱמַן הוּא בְּעַל מְלֹאכְתְּךָ שִׁישְׁלֵם לְךָ שְׂכָר פְּעֻלָּתְךָ; מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מָה עוֹבֵר עַל אַחֲרִים? וּמָה אַתָּה יוֹדֵעַ מִי יוֹתֵר חָשׁוּב וּמְצֻלַח בְּזֵה הָעוֹלָם? וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מִי אוֹמֵר שֶׁאַתָּה לֹא מְצֻלַח? עֵצֶם הָעֵבֶדְיָה שֶׁאַתָּה מֵתְלוֹנֵן וְכוּ', זֶה כִּבְרַת הַשֵּׁג גָּדוֹל מְאֹד, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם אֶפְלוּ לֹא יוֹדְעִים שֶׁהֵם רְחוּקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ג'ו') שִׁישׁ הַסִּתְרָה שֶׁבִּתְוֹךְ הַסִּתְרָה, שֶׁאָדָם לֹא יוֹדֵעַ שֶׁמְסִתֵּר מִמֶּנּוּ אֱלֻקוֹתָו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא הַמְצֻלַח הַכִּי גָדוֹל וְכוּ', וּבִקְאֻמַּת הוּא הַכִּי רְחוּק וְכוּ', וְלִכֵּן אֲסוּר לְךָ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְאָמַר מוֹהַר"ן ז"ל (לְקוּשֵׁי-הַלְכוּת, חֵלֶה, הַלְקָה ד', אוֹת ג') שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִבְלִי לֵיֵאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוּם אֶפֶן, רַק לִידַע תְּמִיד כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעֵדִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמוֹ, אֲתוֹ וְאֶצְלוֹ וְכוּ', וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא וְכוּ', וְכָל הַחַיּוֹת שְׁלוֹ זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בּוֹ, שֶׁזֶה הַחַיּוֹת שְׁלוֹ, וְאִם יִהְיֶה חֲזַק בְּזֵה לֹא לִפְלִ בְּדַעַתוֹ מִשׁוּם דְּבַר, אֲזִי יִגִּיעַ לְרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים כָּל כֶּף חֲזָקִים אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁלֹּא יִרְצֶה כִּבְרַת שׁוּם דְּבַר, רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל אֶף בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲלֵא הוּא יִרְגִישׁ שֶׁהוּא הַכִּי מְאֹשֵׁר, כִּי הִרְצוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם עוֹלָה עַל הַכָּל וְכוּ', וְזֶה הָעֵקֶר מִה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ בְּזֵה הָעוֹלָם, הוּא רַק לְרִצּוֹת לַעֲשׂוֹת אֶת רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהַסְתַּכַּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל וְכוּ', כִּי מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מָה שְׁעוֹבֵר עַל אַחֲרִים? וְלִכֵּן צָרִיכִים תְּמִיד לְזַכֵּר שֶׁשִּׁלְחָנְךָ גָּדוֹל מִשִּׁלְחָנֵם וְכוּ', וְזֶהוּ הַהֶפֶךְ מִמָּשׁ מִהַנְּפִילוֹת שֶׁל רַב הָעוֹלָם שֶׁעַל פִּי רַב נוֹפְלִים בְּדַעוֹתֵיהֶם מִחֻמַּת מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁאִינֶם פְּהַגְן, וְרַבִּים מֵאֲשֵׁים אֶת עֲצָמָם בְּשִׁבִיל זֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁחוֹשְׁבִים שֶׁלְזוּלַת הוֹלָךְ יוֹתֵר טוֹב, וְהוּא יוֹתֵר מְצֻלַח מִמֶּנּוּ וְכוּ', כִּידוּעַ רְעָה חוֹלָה הַזֹּאת תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, וְרַב הַנְּפִילוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם

הוא רק מחמת שמסתכלים על אחרים וכו', וזה הורס להם את כל החיים, ולכן תראה לקחת את עצמך בידיך, ותעשה התחלה חדשה, העקר לשמח עם כל הנקודות טובות שיש בך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז) על הפסוק: (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" - מאי רקתך? אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון; ובאמת אם תכניס את עצמך בשמחה עצומה, ותסתכל על ההשגים שיש לך בכל יום, שאתה מתעטף בצייצית, ומניח תפלין, ושומר שבת וכו' וכו', זה ההצלחה הכי גדולה שרק יכול להיות, ולמה תגיד שאתה לא יצלח? חסר לך רק השמחה, וכך אמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') "מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח"; ולכן אתה צריך לעבד הרבה על נקדת השמחה, וזה יביא לך את ההצלחה הכי גדולה, וככל שתהיה יותר בשמחה, תהיה הכי מצלח בחייה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ה') "תני בשם רבי מאיר: אין לך אחד מישראל, שאינו עושה מאה מצוות בכל יום: קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה, ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה, ומתפלל שלש פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר: אין לך אדם בישראל, שאין המצוות מקיפות אותו: תפלין בראשו, ותפלין בזרועו, ומזוזה בפתחו, מילה בבשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר: (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר: (תהלים ל"ד) "חנה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצם"; ואם היית שש ושמח עם האוצרות האלו שיש לך בכל יום, אזי היית רואה שאתה הכי מצלח יותר מכלם, וככל זה תקח בידיך שהכל תלוי במדת השמחה, מי שיותר שמח, הוא יותר מצליח בחייו, כי הצלחת האדם תלוי רק בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אָרוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְחִי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשׁוּעָה ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר מַה שְּׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, וְלִכְּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן הוּא שְׂתַחַזְרֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלִקְבֹּל עַל עֲצֻמָּךְ לֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁטִיּוֹת וְהַעֲוֹנוֹת הָאֵלוּ וְכוּ', וְכוּ', וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא וְדוּוֵי דְבָרִים, לְהַתְּדוּדוֹת בְּכָל יוֹם בְּפֶה מְלֹא עֲמוּ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הַלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבְּתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֵבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּדוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֲטָאוֹ חַיֵּב לְהַתְּדוּדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹאֲמַר: (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהַתְּדוּדוֹ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּוֵי דְבָרִים, וְדוּוֵי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה, כִּיִּצַד מִתְּדוּדִין? אוֹמֵר: אֲנִי הַשֵּׁם, חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְעָשִׂיתִי כֶּךָ וְכוּ' וְהִרִי נַחֲמָתִי וּבִשְׂתִי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעֲוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה, וְזֶהוּ עַקְרֵי שֶׁל וְדוּוֵי, וְכָל הַמְּרַבָּה לְהַתְּדוּדוֹת וּמֵאֲרִיךְ בְּעַנְיָן זֶה הִרִי זֶה מְשַׁבַּח; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תּוֹרַת כְּהֻנִּים, בַּחֲקוּתִי) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁמִּיד שֶׁהֵם מִתְּדוּדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיד אֵינִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֹאֲמַר: (וַיִּקְרָא כ"ו) "וְהַתְּדוּדוֹ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלוּ".

אֵינִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי שֶׁנִּכְשַׁל וְהִכְשִׁיל אֶת אַחֵרִים וְכוּ' וְכוּ', לוֹ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְחַזֵּר מֵהַרְגֵּלוֹ הָרַע וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ט) שֶׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלָמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהִיָּה מִקְדָּם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מַה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמֵים הַקְּדוּמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיָּה מִתְּחִלָּה מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֶה עֶרְף מֵהֶם, וְכוּפָה יִצְרוֹ לְבָלֵי לַעֲשׂוֹת עוֹד מַה שֶׁעָשָׂה זֶהוּ עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלָמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה; וְלִכְּן זָכְרִי הֵיטֵב שְׂזֶה יִהְיֶה לְךָ נְסִיוֹן מְאֹד קָשָׁה לַעֲזוֹב אֶת הַהֲרַגְלֵי הָרַע שֶׁהַרְגַלְתָּ בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ',

ואם תעמדי בנסיון לא לחזור אל השטיות, אז סימן שהתשובה שלך התקבלה בשמים, ומוכא ברמב"ם (פרק ב' מהלכות תשובה, הלכה ב') ומה היא התשובה? הוא שיעזב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמר בלבו שלא יעשהו עוד שנאמר: (ישעיה נ"ה) "יעזב רשע דרכו" וגו' וכן יתנחם על שעבר, שנאמר: (ירמיה ל"א) "כי אחרי שובי שובי נחמתי", ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם, שנאמר: (הושע י"ד) "ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו" וגו', וצריך להתודות בשפתיו ולומר ענינות אלו שגמר בלבו; תהיי חזקה בזה, והקדוש ברוך הוא יעזר לך לעמד בהנסינות הקשים וכו', ותוכלי להתחתן לשם שמים, ולהקים בית נאמן בישראל, וכל ימי חיך תעסקי רק במדת החסד, שזה עקר התקון שלך, כי כנגד שהכשלת אחרים וכו', תראי לזכות את הרבים עם טוב אמת ונצחי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאני אף פעם לא שומע רק צד אחד, אני בטוח שגם לאשתך יש מה לומר עליך, ואני מבין שאתה לא טלית שכלה תכלת וכו', כי לריב צריכים שמים, ואם היה לך שכל, לא היית בא לזה, לקרא את אשתך מרשעת וכו', ומכל שכן שהבאתם לזה העולם ששה ילדים חמודים, אזי אם תתגרש אתה הורס להם את החיים לגמרי, חכמינו הקדושים אמרו: (גטין ז:) "כל המגרש אשתו ראשונה - אפלו מזבח מוריד עליו דמעות", נשאלה השאלה - למה דוקא מזבח מורדת דמעות? למה לא שאר כלי המקדש,

כגון הכיור, השִׁלְחָן, הַמְנוּרָה, הָאָרוֹן וכו' ? אֵלֶּא הַמְזוּבָּח מוֹרְדֵת דְּמַעוֹת: "מִסְפִּיק קַרְבָּנוֹת הַבֵּיאוּ עָלַי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קַרְבָּנוֹת", כִּי בְּגֵרוּשֵׁינִי מִי הַקַּרְבָּנוֹת? הַיְלָדִים! וְלִכֵּן הַמְזוּבָּח דִּיקָא מוֹרְדֵת דְּמַעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלַי מִסְפִּיק קַרְבָּנוֹת, אֲנִי לֹא צָרִיךְ שְׂבִיאוּ עָלַי עוֹד קַרְבָּנוֹת.

וְלִכֵּן לְדַעֲתִי תַתְּחִיל לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתַתְּחִיל לְעוֹר לָהּ, וְתִרְאֶה אִיךְ שֵׁישׁ לָךְ אֲשֶׁה טוֹבָה וּנְפִלְאָה מְאֹד, שְׁעוּרָה לָךְ לְהֵבִיא שֵׁשׁ נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת בְּזָה הָעוֹלָם.

מָה אָמַר לָךְ! כֹּל זוּג צָרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים שְׂיִהְיֶה לָהֶם חַיִּים נְעִימִים, וְהַצְלָחָה בְּנִשְׂוֹאִין, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיהֶם וְכוּ', וְכֵן לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּקָלוֹת וְכוּ', עָלֵיהֶם לְכַתְּחִלָּה לְהִיּוֹת וְתִרְנִים, וְלוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז אִף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוּם בֶּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכוּ', כְּדֵי שֶׁהַשָּׁלוֹם יִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צָרִיכִים רַק שְׂכָל וְדַעַת אִיךְ לְהִתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה יַחַד, וְהִיּוֹת שְׁעֵדִין אִין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׂמִיּוֹצֵר שְׂכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אִין חֲנוּת אוּ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׂמוֹכְרִים שְׂמָה שְׂכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צָרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פַּעְמִים בְּיוֹם בַּעַת שְׂמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֲתָהּ חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאַנּוּשׁ בֵּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אִז עַל דַּעַת וְשְׂכָל, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (נְדָרִים מ"א). "דַּעַת קְנִיַת - מָה חֲסָרְתָּ, דַּעַת חֲסָרְתָּ - מָה קְנִיַת", אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֵּל, וְאִם אִין לוֹ דַּעַת אִין לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן כֹּל זוּג צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל דַּעַת וְשְׂכָל, אֲשֶׁר הַשְׂכָּל הַיְבֵשׁ אוֹמַרְתָּ שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנִים, וְאִז הַשָּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית, וּבְפִרְט הַבַּעַל צָרִיךְ לְהִיּוֹת פִּקֵּחַ וְלַחֲפֹשׁ רַק אֶת הַטוֹב אֲצֵל אֲשֶׁתּוֹ, כִּי בּוֹדָאִי אִם הַתְּחַתְּנָתָם, אֲתָם זוּג מִהַשְׂמִים, אֲתָהּ רַק צָרִיךְ לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת נִגְדָא אֲשֶׁתְּךָ, כִּי מִסְכְּנָה הִיא עוֹבְרַת אֶת הַגִּיהֵנוּם וְכוּ', כִּי אֲנִי מִבִּין מְדַבְּרִיךְ שְׂאֲתָהּ לֹא בֶּן אָדָם קַל כָּלֵל וְכוּ', וּבְמִקוֹם לְעוֹר לָהּ, אֲתָהּ יוֹרֵד לְחַיֵּיהָ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַתְּאִזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאִפְלוּ שְׂזָה בָא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכֹר מָה שְׂאָמַרְתָּ הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת פֶּרָק ה') לְפּוּם צְעֵרָא אֲגָרָא, וְדַע לָךְ כְּשְׂאָדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אִפְלוּ שְׂנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׁהוּא בְּטֵל וּמְבַטֵּל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת

הסבֵּלְנוֹת וְלֹא לְהִכְנַס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוֹ מִשְׁהוֹ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעַלָּהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת".

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבֻרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאַתָּה תִּשְׁתַּנֶּה, וְאִזְ גַּם אֶשְׁתַּף תִּשְׁתַּנֶּה, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (וִירוּשָׁלַי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיחַן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שִׁבְתָּי ז) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיחָהּ לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ר.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רכ"ח) דַּע שֶׁכְּשֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְתַּפֵּל בְּנִשְׁמָה שְׁתּוּכַל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה וְלַעֲשׂוֹת גְּרִים, אִזִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ כְּבִכּוֹל מִבְּקֶשׁ וְרוּאָה שִׁיחָהּ מִחֲלָקַת עֲלָיו, כִּי (יְבָמוֹת כ"ד) 'אִין מְקַבְּלִין גְּרִים לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלֹא בַיְמֵי שְׁלֵמָה מִשׁוּם שְׁלַחַן מְלָכִים', כִּי אִזִּי אֵינָן מִתְגַּבְּרִין מֵאַהֲבָה, רַק מִחֲמַת שְׁרוּאִין גְּדֻלַּת יִשְׂרָאֵל, וְעַקֵּר הַגְּרִים הוּא כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרִין בְּעַת שִׁיִּשְׂרָאֵל סְחוּפִים בְּעֵנֵי וְדַחַק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (יִשְׁעִיָּה נ"ד) "מִי

גַּר אַתָּה בְּעִנְיֹתֶיךָ " וְגו', וְעַל כֵּן בְּהִכָּרַח שִׁיחָהּ מִחֻלְקַת עַל מִי שֶׁמְחִזֵּר בְּנֵי אָדָם לְמוֹטֵב וּמְגִיר גָּרִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם שְׁלוּהַ, כִּי אִזּוּ מִי שֶׁמְתַקְרַב אֵלָיו הוּא בְּאֵמֶת, וְאִזִּי יְכוּל לְגִיר גָּרִים בְּאֵמֶת, לֹא מְשׁוּם שְׁלוּם וְנַחַת, וְזֶהוּ: "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אַבְיוֹ", וְאֵיתָא בַּמְדָּרָשׁ (בְּרַאשׁ ית, פְּרָשָׁה פ"ה, סִימָן ד') "מְגוּרֵי אַבְיוֹ" - שֶׁהָיָה מְגִיר גָּרִים כְּמוֹ אַבּוֹתָיו, כְּמוֹ "מְגִיּוּרֵי אַבְיוֹ", וְזֶה שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שם) "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב" - 'בְּקֶשׁ יַעֲקֹב לֵישֵׁב בְּשְׁלוּהַ, מִדְּקַפְץ עָלָיו רְגֵזוּ שֶׁל יוֹסֵף, הֵינּוּ מִחֻמַּת שֶׁיַּעֲקֹב הָיָה מְגִיר גָּרִים, בְּחִינַת "מְגוּרֵי אַבְיוֹ", עַל יְדֵי זֶה לֹא הָיָה יְכוּל לֵישֵׁב בְּשְׁלוּהַ, כְּדֵי שִׁיחָיו הַגָּרִים בְּאֵמֶת, וְאִם יִהְיֶה לוֹ שְׁלוּהַ לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת גָּרִים, כִּי אֵין מְקַבְּלִין גָּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ; הָרִי שֶׁלָּהּ לְפָנֶיךָ שֶׁכָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּלִקְרַב רְחוּקִים, מִן הַשָּׁמַיִם מְעוֹרְרִים עָלָיו מִחֻלְקַת, כְּדֵי שֶׁאֵלּוּ שְׂבָאִים אֵלָיו שִׁיחָהּ עִם אֵמֶת, וְלִכֵּן אֲסוּר לָךְ לְהַתְּפַעֵל מֵהֶם כָּלֵל, רַק לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו, שֶׁאֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְחַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְקָרַב רְחוּקִים, כְּמוּבָא בְּזֵהר: (תְּרוּמָה קכ"ח:) (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מֵאן דְּאֲחִיד בְּיָדָא דְחֵיבָא, וְאֲשַׁתְּדֵל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אֲרַחָא בִישָׂא, אִיהוּ אֲסַתְּלַק בְּתַלְתַּ סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אֲסַתְּלַק הָכִי בַר נָשׁ אַחְרָא, גָּרִים לְאֲכַפֵּיִיא סְטְרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאֲסַתְּלַק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִיּוּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמֵיהּ לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הָאֵי בַר נָשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתֵה אֶתוּ חֲחִיִּים וְהַשְּׁלוּם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לֵיהּ בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאל בְּתַרִּיסַר תְּרַעֵי וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּר בְּאֶרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֶשֶׂר כְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'; וְלִכֵּן אֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה מַה שִׁיחָהּ, אִם יֵשׁ לָךְ כַּח כְּזֶה לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתַשׁוּבָה, דַּע לָךְ שֶׁהַסְּמִיךְ מ"ם בְּעֲצֻמוֹ יְקוּם עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת אֵל תִּתְּפַעֵל מִמֶּנּוּ, וְכִכֵּל שֶׁתְּהִיָּה עֲקֻשָׁן גְּדוּל לֹא לְהַתְּפַעֵל מְשׁוּם מִתְּנַגַּד, כְּמוֹ כֵּן תִּזְכֶּה לְקָרַב יוֹתֵר אֲנָשִׁים, וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ כְּכֹר עַכְשָׁו כְּדֵי שֶׁתַּדַּע אֶת זֶה עַל לְהַבָּא, שֶׁהַסְּמִיךְ מ"ם לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְיַעֲזוּר עָלֶיךָ כָּל מִינֵי מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת, וְאִם כְּוַנְתָּךְ הוּא לְהַשְׁמִים, אִזִּי לֹא תִתְּפַעֵל מֵאָף אַחַד בְּעוֹלָם, אֲדַרְבָּה כָּכֵל שִׁיחֲלִקוּ עָלֶיךָ, תְּרָאָה לְקָרַב יוֹתֵר בְּנֵי הַנְּעוּרִים

אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה סִימָן שְׂכוּנוֹתָךְ לְשָׁמַיִם, אֲבָל אִם אַתָּה מִתְקַפֵּל מִפְּנֵי שְׂכֻמָּה כְּלָבִים נוֹבְחִים עָלֶיךָ וְכוּ', סִימָן שְׂאִין כּוֹנֵתָךְ לְשָׁמַיִם, וְלִכֵּן תִּהְיֶה מוֹכֵן לְכָל מִינֵי בְּזִיוּנוֹת בְּעוֹלָם וְכוּ', וְאַתָּה אַל תִּתְּפַעַל מֵאַף אַחֲדָה, רַק תִּמְשִׁיךְ לְקָרֵב מִה שֶׁיּוֹתֵר אֲנָשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַחֲדִיר בְּהֵם אֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי זֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוּלָה לְקָרֵב רַחוּקִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְעַמֵּד בְּכָל הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים וְכוּ', וְתוּכַל לְעַסֵּק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בְּאֵם תּוּכַל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמְּאָמֵר הַזֶּה בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רכ"ח, וְלוֹמֵר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה בְּלִקּוּטֵי-תְּפִלוֹת תְּפִלָּה קל"ט, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּה בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ר.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיְחִי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (קְדוּשֵׁין כ"ט.) רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כָּל שְׂאֵינוּ מְלַמֵּד אֶת בְּנוֹ אֲמוֹנוֹת מְלַמְדוֹ לְסֵטוֹת; כִּי אָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד אֲמוֹנוֹת, וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד לְהִיוֹת סוֹפֵר סֵת"ם, אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר מֵה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרוּבִין י"ג.) שְׁסֵפֶר רַבִּי מֵאִיר כְּשֶׁבִּאתִי אֶצֶל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אָמַר לִי: בְּנִי, מֵה מְלֹאכְתְּךָ? אָמַרְתִּי לוֹ לְבָלֵר אָנִי, אָמַר לִי: בְּנִי, הֲוֵי זְהִיר בְּמִלְאכְתְּךָ שְׁמֵלֹאכְתְּךָ מְלֹאכְתֵּךְ שְׁמַיִם הִיא, שְׂמָא אַתָּה מְחַסֵּר אוֹת אַחַת אוּ מִיִּתֵּר אוֹת אַחַת נִמְצָאתָ מְחַרֵּב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ; וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵמוֹנוֹת הַסּוֹפְרוֹת, זֶה מְלֹאכָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְתִקְבַּל עַל עֲצָמְךָ אִף פְּעַם לֹא לְכַתֵּב

לא תפלין, לא מזוזות ולא ספר תורה, בלי שתלך קדם למקוה, כי סופרות זה אמנות קדושה מאד מאד.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח דרכך, העקר תקבל על עצמך למסור את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ הַיְיָ" עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הפנסת, ואז טוב לך כל הימים, ובפרט סופר צריך להקפיד על זה מאד, כי הוא צריך סיעתא דשמיא גדול מאד, שלא יצא תקלה מתחת ידו, ומי שנוהר להתפלל במנין את השלש תפלות, הקדוש ברוך הוא שומר אותו שלא יצא תקלה מתחת ידו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א.ר.י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יסוד גדול בחיים לבנות את הבטחון עצמי שלו וכו', כי את צריכה לדעת כי בלי בטחון עצמי אי אפשר להצליח בחיים בכלליות, ובפרטיות, ובפרטי פרטיות, הינו בכלליות עם החברה, ובפרטיות עם המשפחה, ובפרטי פרטיות בחיי הנשואין.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שִׁכְמוֹ שְׂאֵדָם צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לֹא אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ כֵּן צָרִיךְ אָדָם שִׁיְהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה בְּעַצְמוֹ, וְכֵן אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ו) שִׁישׁ צְדִיקִים שְׂמֵאבְדִין אֶת

חֶלְקָם, מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָהֶם בְּטָחוֹן בְּעֵצְמָם, כִּי הֵם קִטְנֵי אַמוּנָה בְּעֵצְמָם; וְעַל־יָהֶם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מח): "מִי בָז לַיּוֹם קִטְנוֹת", כִּי בְּזָבוּ שְׁלַחְנָם שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא? קִטְנוֹת שֶׁהֵיָה בָהֶם; הֲיֵנוּ שְׂלֵא הָאֱמִינוּ בְּעֵצְמָם.

וְלָכֵן אֶת צְרִיכָה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל בְּטָחוֹן עֲצָמֵי, וְאֵנִי חוֹשֵׁב שֶׁחֲנוּךְ זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי אֶת צְרִיכָה לְתַקְשֵׁר עִם הַתְּלִמִּידוֹת וְכוּ', וְכָךְ תּוּכְלֵי לְצַאֵת מֵעֵצְמָךְ.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה מְאֹד, וְאֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ, כִּי עִם רְצוֹן טוֹב יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְכָל טוֹב אֲמֵתִי וְנִצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרִיא.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְדַעֲתִי תִשָּׂאֵר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁאַתָּה מֵתְפַלֵּל שָׁם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְשַׁנּוֹת אֶת הַנְּסַח שֶׁקָּבַל מֵאַבוֹתָיו, וְתִשִּׁים עֵין עַל הַבֵּן שֶׁלָּךְ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ אִתּוֹ מְאֹד.

אֲצַלְנוּ בְּיַבְנָאֵל תִּקְנָתִי שֶׁאִפְלוּ מֵתְפַלְלִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אַחַד, יְכוּלִים לְהַתְּפַלֵּל כָּל הַנְּסַחָאוֹת, כָּל אַחַד שִׁיְחֲזִיק אֶת הַנְּסַח שְׁלוֹ, וְזֶה לֹא סוֹתֵר, כִּי הַיּוֹם מֵתְפַלְלִים מֵתוֹךְ הַסְּדוּר, וְלָכֵן לֹא מֵתְבַלְבְּלִים, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְבַנֵּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְשָׁם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִתְאַחַד יַחַד, וְכִבֵּר לֹא יִהְיֶה הַפְּרָשִׁים בֵּין אַחַד לְהַשְּׁנִי, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (יְחֻזְקָאֵל ל"ז) "וְעַשִּׂיתִי אִתָּם לְגוֹי אַחַד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמְלֶךְ אַחַד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְשְׁנֵי גוִיִּם וְלֹא יִחְצוּ עוֹד לְשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד."

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אריב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זוג שמתחתן צריכים להיות פתוחים אחד להשני, ואחד לא יסתיר מהשני כלום, ורק זה נקרא נשואין מצלחים, ואם יתנהגו ככה הם באמת יצליחו בחיי נשואיהם, אבל אם כבר עכשו לפני החתונה מסתירים דבר אחד מהשני, הנשואים לא יצליחו בשום פנים ואפן.

אין דבר כזה שהאשה לא תדע במה בעלה מתעסק וכו', ובכלל צריכים מאד לשמר כשמתעסקים בהלואות וכו', או בכספים וכו', כי פה נכנס השוק האפר וכו', ואוי ואבוי מי שנופל בפח ובמלכדת שלהם וכו', ולכן את צריכה להיות פתוחה עם החתן ולהגיד לו את דעתך שאת לא מסכימה שיתעסק בדברים כאלו, כי למה את צריכה להכנס במטה חולה?

את צריכה להיות חזקה, ואם הוא חוזר בתשובה אזי הוא צריך לעזוב את העסקים המפקקים האלו וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שבאמת תתחזקו שניכם לחזר בתשובה אליו יתברך, ולהתנהג על פי התורה הקדושה, שאז תצליחו בחייכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שכל ענין רבנו ז"ל הוא איך להיות יהודי פשוט, ואמר מוהרנ"ת ז"ל שצריכים הרבה להתיגע בצעירותו, כדי שיהיה לעת זקנותו יהודי פשוט, זאת אומרת כל ההתגלות של רבנו ז"ל, להכניס חיות ביהודי איך להיות יהודי פשוט, ולקיים את רצונו יתברך, ולכן אני לא מביין מה שאתה כותב שאתה מנסה להתקרב אל רבנו ז"ל ככר ארבע שנים, והיה לך התעלות וכו', ועכשו אתה לא מחזיק מעמד, וקשה לך אפלו שמירת שבת וכו', זאת אומרת קשה לך להיות יהודי שומר תורה ומצוות, ולכן: "אינני עושה אלא עמך", הדבר הראשון תעבד על נקדת השמחה, שתהיה רק שש ושמח עם נקדת יהדותך, שלא עשני גוי, שזה השמחה העולה על כל השמחות, כי מה הייתה עושה אם הייתה נולד גוי? אזי הייתה צריך להתגיר ולעבר את כל התהליך של גיור וכו' וכו', ולהתחיל הכל מהתחלה וכו', ותהלה לאל, אתה נבראת מזרע ישראל, ולכן בזה ראוי לך לשמח מאד מאד, ואל תחשב שזה דבר קטן, אלא אפלו גדולי מבחרי הצדיקים החיו את עצמם עם שלא עשני גוי, כמוכא מהרב הקדוש רבי צדוק הכהן זי"ע בספרו (פרי צדיק, חג השבועות - אות יג) שפעם אחת דלג הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע בכרכות השחר הברכה "שלא עשני גוי" וכששאלו לו על זה? השיב שבקומו ממטתו בזה היום, היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו הוא מצד שרש קדשת ישראל, וברך בשמחה רבה הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב את נפשו, ובשביל זה דלג וחסר עכשו את הברכה, ולכן ראוי לך לשמח את עצמך עם הנקדות טובות שיש בך מזרע ישראל, ובזה תזכה לחזור אליו יתברך בתשובה שלמה, ותזכה לקיים את כל המצוות בשמחה עצומה, ציצית, תפלין, שבת, כשרות וכו' וכו'.

העקר תשתדל מאד למצא בת זוג ולהתחתן לשם שמים, והקדוש ברוך הוא יעזור לך שתהיה שמור מעברות חמורות וכו', ותזכה להיות איש כשר באמת, רק אל תעזב את הרצון העז שלך להתקרב אליו ותברך, ומעלת הרצון עולה על הכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אריד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בכלל לא מבין אותך איך אתה לא מתבייש לכתב לי ספור כזה וכו', יש אחת שמפתה אותך וכו', ואתה נמשך אחריה כשור לטבח וכו', הלא ידוע שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"י) לאחד ששאל אותו כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה וכו', נכתב מוהרנ"ת ז"ל: ודבר זה הוא נצרך מאד לדעת, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה, וראים מזה אם אדם רוצה, הוא יעשה, ואם הוא לא רוצה, הוא לא יעשה וכו', מה זה "אין לי כבר כח לנפילות האלו, כל המוחין שלי כבר הלכו"? כאלו היה לך פעם מוחין וכו', אתה לא רואה באיזה זבל ולכלוך וטמאה אתה נמצא, לדעתי אתה יותר מאנס אותה מהיא שמפתה אותך וכו', אם היית כבר שלש פעמים באומן, היית צריך להתחתן אתה תכף ומיד, ואל

תגיד שהיא לא מוצאת חן בעיניך וכו', והיא לא מתאימה לך וכו', אם אתה יכול לעשות אתה עברות, תכף ומיד תתחתן אתה, ואותן הצעות שהצעת לה באסור, תציע לך בהתה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (כתובות ל"ט). האונס שותה בעציצו, כיצד שותה בעציצו? אפלו היא חגרת, אפלו היא סומא, ואפלו היא מכת שחין; ופרש רש"י: שותה בעציצו - בכלי שבחר לו לשתות בו, כלומר על פרחו ישאנה, כדכתיב: (דברים כ"ב) "לא יוכל לשלחה", ולכן אין תרוץ שאני לא יכול להתחתן אתה, אם אתה יכול לעשות אתה עברות, אתה מכרח להתחתן אתה, ובניחד תחזרו בתשובה שלמה, ואז יחזרו לך המוחין... וגם השכל... כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה ג) אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') לפי זה כל אחד כפי העברות שלו, כך נכנס בו רוח שטות, ואם אתה מרבה לעשות עברות, תתאר לעצמך כמה רוח שטות יש לך וכו' וכו', ולכן תתחתן אתה ותבנה בית נאמן בישראל, ושניכם תחזרו בתשובה שלמה, ואז היא תהיה לך לעזר.

הקדוש ברוך הוא יתן לך דעת ושכל, ותקים את כל זה, ואז ושב ורפא

לך.

המאחל לך תשובה שלמה

ארטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריכים מאוד מאוד לשמר לא להלחץ את הבן בשום פנים ואפן, אלא להעלים ממנו את הגמגום וכו', כי מי שמגמגם ודוחקים עליו יותר ויותר, אזי קשה לו לרדת ולצאת מזה וכו', ולכן העצה רק ללכת בקלות מאד אתו, ולא לדחק אותו, ומכל שכן לא להלחץ אותו, צריכים להראות לו המון

אֶהְבֶּהּ, אֲבָל עִם חֲכָמָה, שְׁלֹא יִרְגִישׁ שְׂזֵה בְּאֵי מִרְחֲמָנוֹת שְׁמִרְחָמִים עָלָיו וְכוּ', וְעַל כָּלֵם הָעֵקֶר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל הַצְּלַחַת הַבֶּן, שְׁאֵת וּבְעֵלָךְ יִבְקָשׁוּ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיֵּצֵא מֵהַלַּחֵץ וְכוּ', וּמֵה שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל.

הִיָּה טוֹב מְאֹד לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת שֶׁבְּבֵיתְכֶם, וְכֵן שֶׁבְּעֵלָךְ יִבְדֹּק אֶת הַתְּפִלִּין אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַיֵּלֵד יִהְיֶה בְּרִיא לְחִלּוּטֵינָּ, וְתִרְוֶו רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדוּךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרֻטָּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְחִי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שְׁאִין דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִתְּפִלָּה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ מִשְׁהוּ, עָלָיו לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ שִׁתְּפַלְּלוּ עַל דְּבָר זֶה, וּמֵה שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵל, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל, וְלִכֵּן אִם אַתָּם צְרִיכִים בֵּית, תִּתְּפַלְּלוּ הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִין שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יִכּוֹלִים לִפְעֹל עִם תְּפִלָּה, וְהוּא יִתְבָּרַךְ אֲב הַרְחִמֵן וְשׁוֹמַע תְּפִלַּת כָּל פֶּה, אִם הַתְּפִלָּה הִיא בְּאַמְתָּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (תְּהִלִּים קמ"ה) "קְרוֹב הוֹי"ה לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמְתָּ."

בְּעֵינֵי לְצִאת לְצִדְקָה בְּחוּץ לְאַרְץ וְכוּ', אֵל תִּחְשַׁב שְׁמִלְקִים דְּבִשׁ בְּאַסִּיפַת צִדְקָה וְכוּ', כִּי זֶה עֲבוּדָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלֹא כָּל אֶחָד מִסְּגָל לְזֶה וְכוּ', וְאוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁצָּרִיךְ לְהַגִּיעַ לְטוֹבוֹת מֵהַזּוֹלָת וְכוּ', וְכֵן אֵל תִּחְשַׁב שֶׁבְּזֶה

שֶׁתֵּצֵא לְצַדִּיקָה, יִמְטִירוּ עָלֶיךָ דּוֹלָרִים וְכוּ', וַיְהִיָּה לָךְ מִסְפִּיק לְבָנוֹת בַּיִת וְכוּ', זֶה לֹא כָּל כֶּף פְּשוּט, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂלֵא כָּל אֶחָד מִסְגָּל לָזֶה, תִּתְיָשֵׁב טוֹב בְּדַבְרִים אֵלוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָךְ עַל דְּרַךְ הַנְּכוֹנָה.

הַעֲקֹר אֵל תַּעֲזֹב אֶת הַרְצוֹן, כִּי אֵין לָךְ דְּבַר הַעוֹמֵד בְּפָנֵי הַרְצוֹן, וְאִם אָדָם מִתְחַזֵּק בְּרָצוֹן חִזֵּק, וּמִתְפַּלֵּל עַל זֶה בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, לְבִסּוּף יִקְבַּל אֶת זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אריז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּוֹכְרֵי שְׂאֲסוּר לְהִלְחִיץ אֶת עֲצָמָךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, אָדָם צָרִיךְ לְחִיּוֹת תְּמִיד בְּחָרוּת וּבְגִדְלוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', אָסוּר לְהִלְחִיץ אֶת עֲצָמוֹ, וּמְכַל שְׂכֵן לֹא לַעֲשׂוֹת עַל עֲצָמוֹ בְּקֶרֶת וְכוּ', כִּי כְמוֹ שְׂאֲסוּר לִשְׁנֹא אֶת הַזּוּלוֹת, וְאָסוּר לַעֲשׂוֹת בְּקֶרֶת עַל הַזּוּלוֹת, כְּמוֹ כֵּן אָסוּר לִשְׁנֹא אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא לַעֲשׂוֹת בְּקֶרֶת עַל עֲצָמוֹ, אֲדַרְבָּה אָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי שְׂאֵת כֵּן תּוֹכְלֵי לְהַצְּלִיחַ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׂאֲדָם צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ כֵּן אָדָם צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ אֲמוּנָה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא כֵּן יִכּוֹל לְהַצְּלִיחַ, וַיְצְלִיחַ, וְכֵן מַצְּלִיחִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּלְחִיצֵי אֶת עֲצָמָךְ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂאֵת תַּעֲבְרֵי אֶת הַלְמוּדִים, וַיְהִיָּה לָךְ תְּעוֹדַת הַוָּרָאָה.

רַק תִּרְאִי לְחִזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם

בית אִמְתִּי, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהֶם בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֹן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּתְכַבְּדֵי וּתְיַקְרֵי אֶת בְּעֶלְךָ מְאֹד מְאֹד, וְעַל יְדֵי זֶה הַבְּרָכָה יִהְיֶה מְצוּיָה בְּבֵיתְכֶם, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (עַקְצִין פֶּרֶק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם. שְׁנֵאמַר: (תהלים כ"ט) "הַיְיִ"ה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְיִ"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם."

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנּוּיּוֹת גַּם יַחַד, וְתִמְיֵד יִשְׂרָאֵל בִּינֵיכֶם אַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וּבִזְכוּת זֶה לֹא יִחְסַר לְכֶם שׁוֹם דָּבָר.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי יַחֲדֵי, עֲשֶׂהָ בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרַת אֶת נַפְשֶׁךָ כָּל כָּלךְ בְּשִׁבִיל מִטָּה הַבְּחִירוֹת, "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּזְכוּת זֶה תִּרְוִי רַב נַחַת דַּקְדָּשׁת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים לְמִי שֶׁעוֹשֶׂה לְמַעַן נְשֻׁמוֹת עִם יִשְׂרָאֵל שִׁיחֵיו בְּאַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וְזֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּנֹן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ שְׂאֵת עוֹסֶקֶת בְּעַסֵּק כָּל כִּף קְדוֹשׁ וְתַעֲוִרֵי עוֹד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעֲסֻקוּ בְּזֶה, כִּי זֶה זְכוּת הַרְּבִים גְּדוֹל מְאֹד, מְסַפִּיק גְּזַעֲנוֹת וְאַפְלִיּוֹת עֲשׂוּ עִם עֲדוֹת הַמְּזֻרָח.

רְצִיתִי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִם אֶת יְכוּלָה לְעוֹרֵר אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

שָׁפֵל מִי שֵׁישׁ לֶה רֶכֶב שֶׁתִּשִּׂים מִדְּבִקָּה גְדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחֹרִית שֶׁל הָרֶכֶב שְׁלֵה "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, שֶׁמְזַהֵים אֶת עֲצָמָם עִם רִבְנוּ ז"ל, וּבִוְדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רִבְנוּ ז"ל בְּאוֹמָן, וּבִפְרֻט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְוֶה מְאֹד שֶׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶי בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֵב ... נְרוּ יֵאִיר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אריט.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וִיחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁאַתָּה וְאֲחִיךָ ... נְרוּ יֵאִיר עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל לְסַבֵּד אֶת הַמְּדַבְּקוֹת "בְּרִסְלָב עֲבוּר ש"ס", וְרִצִּיתִי מְאֹד אִם אַתָּה יְכוּל לְעוֹרֵר אֶת כָּל הָאֲבָרְכִים לְהִשִּׂים מִדְּבִקָּה גְדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחֹרִית לְכָל מִי שֵׁישׁ לוֹ רֶכֶב "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, שֶׁמְזַהֵים אֶת עֲצָמָם עִם רִבְנוּ ז"ל, וּבִוְדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רִבְנוּ ז"ל בְּאוֹמָן, וּבִפְרֻט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְוֶה מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

נָא וְנָא תִּהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֶזֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי דְּךָ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנִפְשׁ, כִּי גְּמ'ר'א' רֹאשֵׁי תְבוֹת מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל אֲוִרְיָאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּךָ גְּמָרָא, נִשְׁמָרִים מְכָל מִינֵי מְזִיקִים, וּבִפְרֻט הַיּוֹם יֵשׁ מְזִיקִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְיֵשׁ מְזִיקִים בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל, אֲלֹא עַל יְדֵי דְּךָ גְּמָרָא, וְהַסְמ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הָעֶקֶר שֶׁלֹּא יִפְתַּח אֶת הַגְּמָרָא, כִּי מְלִמּוּד גְּמָרָא שֶׁהוּא תְּלִמוּד,

הוא מאד מאד מִפְּחָד, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רי"ד) שֵׁשׁ הַקְּלָפָה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם עוֹלָה כְּמִסְפַּר תְּלֻמוֹד, וְעַל יְדֵי לְמוֹד גְּמָרָא מְכַנְיַעִים אוֹתָהּ, וְלִכְּנָן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָהּ, שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֶפְלוּ שְׁאֵתָהּ לֹא מִבֵּין תְּלַמֵּד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עבודת זרה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אֲיִנִּישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אֵתָהּ צְרִיךְ לִהְיוֹת חֲזָק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתָחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתִּשְׁאַר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנָן תְּצִיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֵקֶשׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת פ"א. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אָבָל שְׁלֹא יַחְסֹר לָךְ דָּף גְּמָרָא, הַלּוֹאֵי שֶׁתְּצִיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזֶה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנָן אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן! וְרֵאָה מֵה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ר.כ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד הַזְּדַעְזַעְתִּי מֵהַמְּכַתֵּב שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי וְכוּ', לְדַעְתִּי מִפְּנֵי כְבוֹד הַמִּשְׁפָּחָה וְכוּ', לֹא לְגַלוֹת אֶת זֶה לְהִילָדִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפְן, וְכֵן לֹא לְדַבֵּר מִזֶּה כְּלָל, כְּמוּכֵן עִם אַחֲרִים וְכוּ', אֵת צְרִיכָה לִהְיוֹת מֵאֵד חֲזָקָה אֶתוֹ שְׁאֵת צְרִיכָה אֶת הַרְכָּב וְכוּ', וְכֵן אֶת הָאֶלֶף שֶׁקָּל לְחַדֵּשׁ, כְּמוֹ שֶׁסָּכַם אֵתָהּ, תִּהְיֶי

חֲזָקָה לְקַחַת אֶת זֶה מִמֶּנּוּ, וּבְכֻלּוֹ תִּהְיֶי יוֹתֵר קְשׁוּחָה עִמוֹ, וְאִזּוּ הוּא יִשְׁבֵּר וְכוּ', רַק חֲזָקֵי וְאִמְצֵי מְאֹד וְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ וְכוּ', הֵן אֲמַת שְׁזֵה פּוֹאֵב מְאֹד, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְאֵל לְהִשְׁבֵּר, כִּי זֶה גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיְכוּל לְהִחְזִיק מֵעַמָּה.

אֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל לְכַתֵּב לּוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹד עַל הַצַּד הַנְּכוּן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרַכָּא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַכוֹלָל חֲצוֹת שֶׁהַקֶּמֶת, וְרִצִּיתִי שֶׁתִּפְרָסֵם אֶת זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּדִי שִׁיתְּוֹסְפוּ הַתְּלִמִּידִים.

רַק תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַרְפּוּאָה לְהַכֵּל, בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחִנִּי.

רִצִּיתִי מְאֹד אִם אַתָּה יְכוּל לְהַשִּׁים מְדַבְּקָה גְדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוּרִית שֶׁל הָרֶכֶב שֶׁלְךָ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעֻדוֹת הַמְזֻזָּת, שְׁמֻזָּהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבֵּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבְפֶרֶט עַל רֵאשׁ הַשְּׁנָה, אֲקַוֶּה מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֶב ... גֵּרוּ יֵאִיר, וְעַם ... גֵּרוּ יֵאִיר.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצָבוֹת וּבְמִירוֹת וּבְדַכָּאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כָּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') מַה שְּׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַזְ תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרַכֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתוֹכְלִי לְחִזֵּק עוֹד נְשִׁים שְׁנַפְּלוּ בַּפַּח וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ אִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא סוֹבֵב אוֹתָךְ סְבוּבִים כָּאֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ', כִּדֵּי שְׂתַבְּנִי מֵהַ קוֹרָה הַיּוֹם בְּדוֹר הַזֶּה וְכוּ', וְאֵיךְ לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת אַחֲרָיִם שְׁנַפְּלוּ בְּעַמְקַ בּוֹר וְדוּת וְכוּ' וְכוּ'.

רְצִיתִי מְאֹד שְׂתַכְתְּבֵי לִי תַכְּךָ וּמִיָּד מַה קוֹרָה עִם ... תַּחֲיָה, וְאַל תַּעֲלִימֵי מִמֶּנִּי שׁוֹם דְּבָר.

רְצִיתִי מְאֹד אִם אַתָּה יְכוּלָה לְהַשִּׁים מְדַבְּקָה גְדוּלָה עַל הַחֲלוֹן הָאַחֲוִרִית שֶׁל הָרֶכֶב שְׁלָכֶם "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גְּדוּל מְאֹד לְעֵדוּת הַמְזַרְחַת, שְׂמֻזָּהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנּוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי

על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקנה מאד שתעשי את רצוני, תהיי בקשר עבור זה עם הרב ... נרו יאיר ועם ... נרו יאיר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארכג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד זעזע אותי כל הספור וכו', ואף שזה אצלי ברור מה שחכמינו הקדושים אמרו (קדושין פ:) ונשים דעתן קלות עליהן; עד כדי כך שאשה מסגלת להכי גרוע, כמו שאמרו חכמינו הקדושים דבר פלא מאד ומובא בתוספות (קדושין פ:) דבור המתחיל: כי היא מעשה דהיא איתתא דהוה עובדא ואפיקתיה - פרוש רבנו חננאל מעשה באשה אחת שהיתה בוכה ומתאוננת על קבר בעלה, והיה שם אדם אחד שהיה שומר תלוי אחד, וצוה לו המלך לשמרו, ובא אצל האשה ופתה אותה, ושמעה לו, וכשחזר אצל התלוי לא מצאו, והיה מצטער מאד מפחד המלך, אמרה לו האשה אל תירא, קח בעלי מקברו ותלהו במקומו, ואפיקתיה לבעלה ותלהו, הרי לך שאפלו בשעת אנינות נתגבר יצרה עליה, עין שם.

עם כל זאת לא יכולים לאסר את האשה על בעלה רק מפני שמועות וכו', לדעתי תחפה ונראה מה יצא מהספור, ואז אוכל להדריך אותך מה לעשות.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר
הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרֻכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְקִרְאָת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת שְׂנֹכְנִסָּת בְּהִרְיוֹן, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, הַעֲקָר אֶל תְּפִחָדִי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה
וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֹד מְסַגֵּל לְלִדָּה קְלָה,
אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵעַ; וְלִכְן
טוֹב שְׂתֵאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה,
כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר
יֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לֹרִיאָ אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן
פִּיגְאָ מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים,
שְׂאֵת רַק זֹכְרָת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֶת
הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאִי שְׂתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, שֶׁבְּזִכּוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים,
שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ - בְּזִכּוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם, שֶׁהִיָּה לָהֶם
בְּשִׁבְלָה, שְׂתַעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאַיְבָרָיו, וְאַזְכֶּה
לְעֵבֵר אֶת הַהִרְיוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם
אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ,
וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

בְּעֵינַי שְׁעוּרִים בְּנִהְיָה וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם אֶת
הַכֶּסֶף לְמַמְן אֶת זֶה, כִּי לֹא כְּדַאי לְהִכְנִס בְּשִׁבִיל זֶה בַּחֻבוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתְצַלְיִחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

לְדַעֲתִי הֵם צְרִיכִים תְּכַף וּמִיד לְהִתְחַתֵּן כְּדַת מֹשֶׁה וַיִּשְׂרָאֵל, כִּי אֲסוּר
לְגוֹר כְּכָה בְּלִי נִשׁוּאִין וְכוּ', וְלָכֵן הֵם צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהַר וְכוּ',
וְלֹא לְשָׂאֵל שׁוֹם שְׂאֵלוֹת, וְלֹא לְהִכְנִס בְּשׁוֹם פְּרִסוּמִים, רַק בְּהֶצְנַע, וְאִף אֶחָד
לֹא צְרִיךְ לְדַעַת מִזֶּה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהֵם יַחֲיוּ בְּהֵתֵר וְלֹא בְּאֲסוּר,
וּתְגִיד לָהּ שְׂאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁהִיא מְצִיַּתֵת אוֹתִי.

רְצִיַּתִי מְאֹד אִם אֲתָה יְכוּל לְהֵשִׁים מְדַבְּקָה גְּדוּלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוּרִית
שֶׁל הַרְכָּב שֶׁלְךָ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוֹשׁ שֵׁם
שְׁמַיִם גְּדוּל מְאֹד לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָת, שְׂמֻזְהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי
עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבְפֶרֶט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
אֲקַנְיָה מְאֹד שְׂתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֵב ... נְרוּ יֵאִיר,
וְעַם ... נְרוּ יֵאִיר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלְיִחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אנחנו צריכים לתת תודה להקדוש ברוך הוא, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא מוליך אותנו בדרך הנכונה, אשר אי אפשר לטעות בו, כי באמת אתה צריך לדעת מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה נקרא התבודדות שיחה בינו לבין קונו, הוא רק מתקרב יותר ויותר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש ברוך הוא, זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו, אבל על זה צריכים לזרק את השכל לגמרי, כי כל זמן שנשאיר אצל האדם קצת שכל ודעת עצמי וכו', הוא לא ידבר אל הקדוש ברוך הוא, כי ככל שאדם מבטל את עצמו לגמרי לגמרי מעצמותו, הוא יקבל מהצדיק את הדעת האמת, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ב) שהעקר מה שמקבלים מהצדיק הוא שפלות, שאדם יפיר את מקומו וכו', ולכן ככל שאדם מקבל יותר שפלות מהצדיק והוא יודע שהוא כלום, על ידי זה יפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וזה סימן שאדם מקרב אל הצדיק האמת, אם אדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס') שהצדיק מעורר מהשנה, כי יש בני אדם שישנים את ימיהם, ויכול לעבר שבעים שנה בזה העולם שהמוחין שלו ישנים, אבל הצדיק מעורר מהשנה, ותכף ומיד שנתעוררים מהשנה העמקה שישנים וכו', אזי מתחילים לדבר אליו יתברך, וזה הסימן אם אדם מקרב אל הצדיק האמת, ואם הוא זכה לענוה ושפלות אמת, אם הוא מרבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמור, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ומי שמרגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו, הוא אף פעם לא יטעה, כי תמיד מתחבא בסתר צל כנפיו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קנ"ד) שהעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר: אם הייתי יודע

שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנֵי מַה שְּׁאֲנִי עֹתָהּ, דִּהְיִינוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שְּׁעָשִׂיתִי בַשָּׁנָה כְּלָהּ (כְּלוֹמַר שֶׁהִיא מְזַדְרֵז כֹּל כֶּף בַּעֲבוּרָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיא עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה כְּלָהּ הִיא עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיא מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מֵעֲלַת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֵמֶת, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדָּבַר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגָּתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאֶסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בַּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם אַתָּה רוֹצֵה בְּאֵמֶת לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְלַכֵּת עַל דְּרַךְ הָאֵמֶת שְׁאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְעַבֵּד עֲלֶיךָ, הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כְּלָל, וְדַע לֶךְ שֶׁכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׂאֵתָה מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְחָבֵל מְאֹד שֶׁבִנִּי אָדָם לֹא מְבִינִים מַה זֶה שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וּמַה זֶה גּוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אִם אָדָם הִיא יוֹדֵעַ מַה זֶה פּוֹעֵל לְמַעֲלָה, לֹא הִיא מְפַסֵּיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תֹּאמִין לִי שְׂאִין לִי פֶה שׁוּם אֵינְטֵרְסִים עֲצֻמִּים וְכוּ', אֲלֵא פְּשׁוּט אֲנִי מֵרַחֵם עֲלֶיךָ שְׁעוֹבֵר יוֹם אַחֵר יוֹם, וְאַתָּה יְכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְחָבֵל שְׂאֵתָה לֹא עוֹשֶׂה אֶת זֶה וְכוּ', הִרֵי רַק זֶה הַבַּיִת מְנוֹס בְּזֶה הָעוֹלָם, לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ כֹּל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כְּלָל, וְאִם תִּהְיֶה רְגִיל בְּזֶה, אֲזִי תִירֵשׁ עוֹלָמְךָ בְּחַיִּיךָ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רנ"ב) כְּשֶׁמְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, טוֹעֵמִים טַעַם גֵּן עֵדֶן, וְכֵן אָמַר (חֵי-מוֹהֲר"ן, סִימָן ק"ז) כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי הוּא מְרַגֵּשׁ אֶת הַגֵּן עֵדֶן בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהֵייתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמְּנֵי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מִדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֶל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְתִתְחִיל עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִלוּ דְבוּר אֶחָד שְׁזֶה עוֹשֶׂה

רשם בכל העולמות, וכן עוד דבור ועוד דבור, ובמשך היום תמשיך לדבר הרבה דבורים אליו יתברך, על ידי זה תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז') שעל ידי תפלה רואים נסים.

זכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בנה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ואל תשכח לפני כל תפלה ותפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה, כמאמרם ז"ל: (בבא בתרא, דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה": ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א בטבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמרי על עצמך, כי הסמך מ"ם אורב מאד מאד על כל אשה להכשיל אותה במה שהוא רק יכול, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (קדושין פ:) ונשים דעתן קלות עליהן; ולכן את צריכה לשמר מאד מאד על מדת הצניעות שזה היפי של האשה, שמאד מאד דואגת שלא יראו משערות ראשה בחוץ כלל, שזה מביא קללה בבית, כמובא בזהר (נשא קכ"ה): תונבא ליתי [קללה תבא] על ההוא בר נש [על אדם] דשבק לאנתתיה [שמרשה לאשתו] דיתחזי משערא דרישא לבר [שיהיה השערות של הראש מגלות, ורואים את זה בחוץ] ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתא [וזה אחד מהיסודות של הצניעות של בית יהודי] ואתתא דאפיקת משערא דרישא לבר [ואשה שמגלית את שערות ראשה לחוץ] לאתתקנא ביה [ליפות את עצמה בזה] גרים מסכנותא לביתא [גורמת עניות לבית], וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא [וגורמת שהילדים לא יהיו מצלחים, ולא יהיו חשובים בדור] וגרים מלה אחרא דשריא בביתא [וגורמת שהסטרא אחרא והחיצונים ישרו בבית, שהם מביאים מריבות] וכו', עין שם, ואל תקחי את זה בקלות, כי חמר העוון של אשה נשואה שהולכת עם גלוי שער וכו', זה אין לתאר ואין לשער כלל, ומכל שכן כשהיא הולכת עם בגדים קצרים וצרים ושקופים וכו' וכו', הרי היא מכשילה את אחרים וכו', וצריכים כל כך לשמר על זה, כי מדת הדין מאד מקטרגת, ואוי ואבוי למי שנטפל בה מדת הדין וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי על הצניעות, ובפרט תקפיד עם מי את מתחברת, כי יש נשים קלות דעת וכו', וכבר אמר התנא הקדוש: (אבות, פרק א') הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע, ואל תתיאש מן הפרענות; צריכים מאד מאד להתרחק משכנים רעים, שהן מקלקלות לגמרי, ומכל שכן שאסור להתחבר עם רשעים קלי דעת, שרק רוצים לתפס נשים במצודתם וכו', ולכן אסור לאשה לדבר עם גבר זר בשום פנים ואופן, כי רבים חללים הפילה דבר זה, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי אחר כך משלמים על זה מחיר

כְּבֹד מֵאֵד, וְזֶה הַקֶּשֶׁר מֵהַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר, צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִשְׁכָּנוֹת רְעוּת שֶׁהֵן מְקַלְקְלוֹת, וְצְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִרְשָׁעִים נוֹאֲפִים אֲרוּרִים, שְׁכָל מִגְמַתָּם רַק לְשִׁבֹר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי פְתוּיִים שִׁיפְתוּ אֶת הָאִשָּׁה וְכוּ', וְאִם תֹּאמְרִי מַה בְּכֶךָ? עַל זֶה בָּא הַתְּנַא וְאוֹמֵר: וְאֵל תִּתְיַאֵשׁ מִהַפְרָעֲנוּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם מִקְרִים מְזוּעָזְעִים, נְשִׁים צְעִירוֹת מְקַבְּלוֹת אֶת הַמַּחְלָה הַמְמַאֲרֵת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאֵז כְּבֹר הַכָּל מְאַחֵר, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁמַכְנִיסָה אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָה וְדַעְתָּה, וּבִוְרַחַת רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבָה בְּטוֹחַ כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל רַע.

אֲנִי מֵאֵד מְקַנְהָ שְׁתַּכְנִיסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָה, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ רְשָׁעִים נוֹאֲפִים וְכוּ', אֲשֶׁר בְּחֻלְקֵלְקוֹת לְשׁוֹנֵם עוֹבְדִים עַל נְשִׁים וְכוּ', וְצְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשְׁמַר מֵהֶם יוֹתֵר מִמָּה שֶׁנִּשְׁמָרִים מֵאֵשׁ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּהֲיִי תָמִיד שְׁמוּרָה מִכָּל רַע, וְכָל הַרְצוֹן שֶׁלָּךְ יִהְיֶה רַק לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִרָךְ הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יְאִיר תְּלַמִּיד כּוֹלָל לְהוֹרָאָה "תְּפָאֲרַת בְּנֵימִין"

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאָה לְשְׁמַר עַל הַזְּמַנִּים שֶׁל הַכוֹלָל, וְדַע לָךְ שְׁזִמְן לַמוֹד לְחוּד, וְזִמְן תְּפִלָּה לְחוּד, וְזִמְן אֲכִילָה לְחוּד, אִי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְכוֹלָל וּבְאוֹתוֹ זִמְן לְהִיּוֹת מְעֻטָּף עִם טְלִית וּתְפִלִּין, וּמְחֻזָּק צְלַחַת אֲכָל וְאוֹכֵל, וְעוֹד שׁוֹמֵעַ בְּעַל פִּה אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, הֵיִשׁ צְחוּק יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוּז? הֲרִי זֶה חֲדוּשׁ שִׁיכוֹל לַעֲשׂוֹת שְׁלֹשׁ עֲבוּדוֹת בְּפַעַם אַחַת, לְהַתְּפַלֵּל וּלְאָכֵל וּלְלַמֵּד, הֲלֵא לְלַעַג וּלְצְחוּק נְדָמָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲחִיל לְהִיּוֹת אֲבִרָךְ רְצִינִי, וְתִשְׁמַר מֵאֵד עַל הַזְּמַנִּים, כִּי חָבֵל מֵאֵד מֵאֵד עַל כָּל יוֹם שֶׁלֹּא לוֹמְדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂזָה אֲבָדָה נְצַחִית, כִּי הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה

לילה, הנה שבוע והנה חדש והנה שנה וכו', והכל פורח, כי הזמן הולך והומה, והגוף - אֶפְשָׁר עֲכָשׁוּ בֵּא יוֹמוֹ? (עין שיר רבנו ז"ל), וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כִּצְלַל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", והלואי כִּצְלוּ שָׁל כְּתָל או כִּצְלוּ שָׁל אֵילָן, אֲלֵא כִּצְלוּ שָׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף, דְּכִתְיִב: (תהלים ק"ד) "כִּצְלַל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שְׁלֵא יָמוֹת הַכֵּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים.

ולכן תמסר את נפשך לגרס בכל יום את הדף היומי אפלו באמירה בעלמא, ומכל שכן וכל שפן כשתשמע את השעור ותבין מה שאתה לומד, אין למעלה מזה, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות למוד, סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש; וחבל על כל יום שאתה מפספס את הדף היומי.

אני מאד מבקש אותך שתעזר לי להצליח בגדול במטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס", וכן רציתי מאד אם אתה יכול להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלך "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמזוהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובודאי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקווה מאד שתעשה את רצוני, תהיה בקשר עבור זה עם הרב ... גרו יאיר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר יוֹחִי, י"א בְּטַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

נְסִיטִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ כְּמָה פְּעָמִים וְלֹא תִפְסְתִּי אוֹתָךְ.

מָה אִמַּר לְךָ! כּוֹאֵב לִי מְאֹד שֶׁלִּקְחָתִי אִישׁ תַּחְזוּקָה שֶׁהוּא יוֹרִיד מִמְּנִי אֶת כָּל הָעֵל וְכוּ', וּלְבִסּוּף לֹא רַק שֶׁהוּא לֹא הוֹרִיד אֶת הָעֵל, אֲלָא מְכַבֵּד עָלַי אֶת הָעֵל, אֵינְן יוֹם שְׁאֲנִי לֹא מְקַבֵּל פֶּקֶס אַחֵר, פֶּה בְּמִקְוֵה יֵשׁ עֲכָבְרִים וְכוּ', שְׂזָה אֶצְלִי מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, כִּי אוֹי וְאֹבּוֹי אֲשֶׁה שֶׁתִּרְאֶה עֲכָבֵר הִיא לֹא תִבּוֹא יוֹתֵר לְמִקְוֵה לְטֵבֵל, וְזֶה גּוֹבֵל בְּאֶסּוּרֵי כְּרִיתוּת, פֶּה בְּהִמְטָבַח - הִרְצָפָה מְסַכְּנַת שֶׁמְחַלְּקוֹת הַמְּבִשְׁלוֹת וְכוּ', פֶּה הַשְּׁרוּתִים בְּהַכּוֹלֵל סְתוּמוֹת וְכוּ', מֶה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת, עַד כְּדֵי כִּף אֲנִי צְרִיף לְרִדֵּת לְרָמָה כְּזוֹ וְכוּ', בְּשָׁעָה שְׁאֲנִי מְשַׁלֵּם לְאִישׁ תַּחְזוּקָה? אֵת גְּדֵל חֲלִשְׁתִּי רַק הִקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא יוֹדֵעַ, אֶתְמוּל בְּסַעֲוִידַת הַהִלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אַחֵר הַשְּׁעוּר בְּרַבִּים, הִבִּיאוּ לִי הַצְּלָה וְכוּ', כִּי לֹא הִרְגַּשְׁתִּי טוֹב, אֲנִי כִּכָּר לֹא בְּאוֹתוֹ כַּחוֹת שֶׁהֵייתִי, וְלִכֵּן אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ: מִמָּה נִפְשָׁךְ, אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְהִמְשִׁיךְ לְהַחְזִיק אֶת הָעֵבֹדָה בְּתוֹר תַּחְזוּקָן, הִרִי טוֹב, תַּעֲשֶׂה מֶה שֶׁמְטַל עָלֶיךָ, וְאִם קִשָּׁה לְךָ תִּגִּיד שֶׁקִּשָּׁה לְךָ, אֲבָל שְׁלֹא יִבּוֹאוּ בְּכָל יוֹם אֵלַי עִם תְּלוּנוֹת שְׂזָה חֲסֵר וְכוּ', וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְתַקֵּן וְכוּ', כִּי אֵינְנִי לִי כַּחוֹת לְזֶה כִּלְלֵל, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהִקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שֶׁתִּקַּח אֶת הָעֲנִינִים בְּיַדֶּךָ, וּבְפִרְט שְׁאֲנִי רוֹצֵה עַד שְׁאֲנִי בָּא, שֶׁיִּחַדְּשׁוּ אֶת הַדְּלָתוֹת הַקְּדָמִיּוֹת שֶׁל הָאוּלָם, וְכֵן לַעֲשׂוֹת אֶת הַתְּאוּרָה בְּפָנִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהִזְמִין אֲנִשִּׁים מְכַבְּדִים לְקַהֲלָתִנִּי, וְרִצִּיתִי לְהִרְאוֹת לָהֶם שִׁישׁ לָנוּ אוּלָם יָפָה כְּמוֹ הַבַּיִת הַכְּנָסֵת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה שֶׁתִּבִּין אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִיחִי, י"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה אשקלונני, ולכן רציתי מאד שאתה תעבר עכשו לשמה לשבועים לעשות מהפכה, קדם כל אני רוצה שכל הפעילים שידיבקו על הרכב אחורנית את המדבקה "ברסלב למען ש"ס" ואם אתה יכול למצא מי שיש לו משאית גדולה, ולהשים על שתי הצדדים, אז קניית את עולמך, ואל תחשב שזה על מנת לעלות לרקיע, אם יהיה לך רצון חזק לעשות את השליחות שאני מבקש אותך, תצליח בגדול, אני רוצה מאד מאד שבכל עיר אשקלון שיהיה שמה מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", אני בטוח במיליון אחוז כל מי שיתרשם במטה שלנו, הוא לבסוף יבוא לאומן, זאת אומרת שהוא יתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אתה יודע שיסוד היסודות אצל רבנו ז"ל זה רק נקדה אחת, איך מדברים אל הקדוש ברוך הוא, איך מספרים לו את כל מה שעובר על כל אחד ואחד, ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שהצדיק בקש שנרבה בתים לתפלה, זאת אומרת לקרב מה שיותר אנשים שגם הם ידברו אל הקדוש ברוך הוא, ולכן כל אלו שיבואו לבחור דרך המטה שלנו "ברסלב למען ש"ס", הם כלם לבסוף יתקרבו אל הקדוש ברוך הוא, וזה זכות כזה שאין למעלה מזה, אני לא מעניין בפוליטיקה, אני יודע רק דבר אחד, שרבי עובדיה יוסף שליט"א הוא יחיד בדור בתורה, והלכה כמותו בכל מקום, ולכן הבטחתי לו שאני אביא לו אלף פעילים, אז אני רוצה לעמד בהבטחה שלי, ולכן אני מבקש אותך שתעזר לי בזה, ולכן רציתי מאד מאד שגם אשתך תעבר לשמה שבועים, זה העיר שנולדתם שמה, ואתם מכירים את כלם, תעשו שמה התעוררות שעדין לא היה.

אני מאד מבקש אותך שתהיה רק בשמחה, כי האור של הקדוש ברוך הוא, כל כך גדול, שאי אפשר להשיג את זה רק על ידי שמחה, ותשתדל מאד מאד לשמח את אשתך, הקדוש ברוך הוא זכה אותך עם אשה צדקת,

ועם שני ילדים חמודים, אז תראה לשמח אותה, ותהיו שמה שבועים, וככה תפיצו בכל העיר את הענין של מטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", וזה יהיה קדוש השם גדול מאד מאד, וקדוש שם רבנו ז"ל, ופרסום "יבנאל עיר ברסלב".

אתה צריך להגיד לו שכל הטפסים שממלאים "ברסלב למען ש"ס", יקראו את השמות בציון של רבנו ז"ל, ובטוח שיהיה לאדם הזה ישועה במה שהוא צריך, כי נותנים לי את העתק של השמות, והכל נקרא את זה על ציון רבנו ז"ל באומן, ולכן אשרי ואשרי מי שבא דרבנו, זה זכות מאד גדולה שיקראו את השמות של כל אלו שבחרים בש"ס דרך המטה שלנו "ברסלב למען ש"ס" אצל ציון רבנו ז"ל.

אתה יכול להבטיח לכלם, מי שירשם במטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", אני לא אפסיק להתפלל עבורו, כי זה קרוב הגאולה, יהודים יתחילו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אתה לא יכול לתאר מה זה עושה למעלה בשמים שעוד יהודי בא ובוכה אל הקדוש ברוך הוא, ומספר לו את כל הלב שלו, מלאכים, שרפים ואופנים וחיות הקדש, הם מקנאים ביהודי הזה, שהוא שופך את הלב שלו להקדוש ברוך הוא, וכל זה אתה תגרום שעוד יהודים ידברו אל הקדוש ברוך הוא, עכשו יש זכות יותר גדולה מזו? ולכן אתה צריך מאד מאד לשמח עם אשתך, ותהיו שמה שבועים באשקלון, ותעשו שמה התעוררות מאד גדולה, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם פרנסה בשפע, ולבסוף יהיה לך וילה משלה, תזכר טוב טוב מה שאני אומר לך ומה שאני כותב לך, זה נראה כמו חלום, אבל כל החלומות יתגשמו.

אני רוצה שתראה את המכתב הזה לאשתך, כי כל מה שכתוב פה, וכך מה שדברנו, זה גם שיך לאשתך, והיא תקבל את השכר בדיוק כמוך, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חיאי: נשים במאי זכיין? באקרובי בנייהו לבי כנישתא ובאתנויי גבריהו בי רבנן ונטרין לגבריהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד

תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה.

... תחיה אבל אני מאד מבקש אותך, שאת ובעלך שיהיה ביניכם אהבה גדולה, והבנה הדדית, והעקר שתשמחו יחד, הקדוש ברוך הוא נתן לכם מתנה שתי ילדים חמודים, שיהיו צדיקים נפלאים, רק תתחזקי ותחזקי את בעלך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם רק טוב וישנשמע רק בשורות טובות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארלב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

האמת אני אגיד לך, שבעקרון אני נגד שתפים, המציאות הראתה לי במשך חמשים שנה שאני עוסק עם בני אדם וכו', כשיש שתפים לבסוף יש מריבות וכו', עד פשיטת רגל וכו', ומכל שכן כשמכניסים שתף שלישי, זה כמו אופנים עם שלשה גלגלים וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך הצלחה מפלגת בעסק שאתה פותח, אבל אני נגד שתפים, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדקה, סימן נ"ג) מי שיש לו די ספוק, ואף על פי כן עינו רעה בעניים, שבאים ופושטים ידיהם, שיתן להם, גם מי שנותן על מחצית שָׂכָר, והם עמלים ומביאים לו מחציתו, וכשרואה שהם מרויחין ויש להם פרנסתם ודי ספוקם, הוא מצר על זה, כי עינו רעה, עליו נתקם הנבואה, הנכתב אחר פסוק: (איוב כ"ז) "במלאות שפְּקוֹ יצר לו" עד: "זה חלק אדם רשע"; ובדרך כלל רואים את זה אצל שתפים, שבמשך הזמן נכנס ביניהם

עֵינַי רָעָה וְכוּ' וְכוּ', וּבִפְרָט עַל עֲנִיִּים וְכוּ', אֶתְּהַ נְתַתָּ יוֹתֵר צְדָקָה וְכוּ', בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר יוֹחֵי, י"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יִאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי רוֹאֶה כְּמָה שְׁאֲנֵי לֹא אֶכְתֵּב עַל עֲנִיַן שְׁלוֹם בֵּית, זֶה לֹא מְסַפֵּיק, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הֵרַב מִי שֶׁמֵּאֲבֵד אֶת הַשֶּׁכֶל שְׁלוֹ, הוּא רַב תְּמִיד עִם אִשְׁתּוֹ, וּמִחֲפָז אֶת הַחֲסְרוֹנוֹת דִּיקָא אֶצֶל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְהוּא שׁוֹכַח שֶׁהוּא גַם כֵּן מֵלֵא חֲסְרוֹנוֹת וְכוּ', וּבִפְרָט כְּשֶׁהוּא כְּעֶסֶן וְכוּ', וּמוֹצִיא אֶת הַכַּעַס שְׁלוֹ עַל אִשְׁתּוֹ, זֶה פְּשוּט אָדָם אֲכֹר שֶׁמֵּתְאֲכֹזֵר עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ הוּא אֹמֵר שְׁיֵשׁ בֵּינוֹ לְבִין אִשְׁתּוֹ חֶסֶר אֶהְבֶּה וְכוּ', זֶה בָּא רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַדַּעַת וְכוּ', וְזֶה לֹא רַק אֶצְלָךְ, אֲלֵא אֶצֶל כָּל זוּג יֵשׁ אוֹתוֹ בְּעֵינֵי וְכוּ'.

וְלִכְּנֵן כָּל זוּג צְרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחֵלָה לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים, וְלוֹתֵר אַחַד לְהַשְׁנִי, וְאֵז אִף פְּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוּם בֶּן אָדָם שֶׁעוֹסֵק בְּשְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', כְּדֵי שֶׁהַשְּׁלוֹם יִשָּׁרֶה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שֶׁכָּל וְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת שְׂעֵדִין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שֶׁמֵּיִצֵּר שֶׁכָּל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוּכָרִים שְׁמָה שֶׁכָּל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכֹוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בַּעַת שֶׁמֵּתְפַלְּלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֶתְּהַ חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאֲנוּשׁ בֵּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֵז עַל דַּעַת וְשֶׁכֶל, כִּי כֵךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (נְדָרִים מ"א). "דַּעַת קְנִיַת - מֶה חֲסֻרְתָּ, דַּעַת חֲסֻרְתָּ - מֶה קְנִיַת", אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ

לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרגים, ואז השלום שורה בבית.

אני מאד מאד מבקש אותך שתפסי את אשתך, ותבטיח לה אהבתך אליה, ותראה איך שהיא תמיד תחזור אליך, אבל אתה צריך להפסיק עם האכזריות והפעס שלך, שלא תביא לך לשום דבר, רק אל שאל תחתית ומתחתיו ואל גרושין בטוחים רחמנא לישזבן, למה אתה צריך את זה?

ידיוע אשר רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) שצריכים לכבד ולקרב את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידיוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על פן ראוי לרחם עליהם ולקרבם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו: (יקמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד ולקרב אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים.

אני מאד מקווה שתצית אותי, ואז הכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשתדלי מאד מאד לכבד ולקרב את בעלך, ותראי שיהיה ביניכם אהבה

גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֵף פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ אוֹ לְהִתּוֹכַח וְכוּ', אֲלֵא תַחֲיוּ בִיחַד בְּהִבְנָה הַדְּדִית, אֲזִי הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַעֲקֹר לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן תִּתְּפַלְלוּ שְׁנִיכֶם עַל יְלָדִים, וְתִרְאוּ שֶׁבְּעִזְרָתוֹ יִתְּבַרְךְ שְׁמוֹ תְּבִיאוּ יְלָדִים צְדִיקִים לְעוֹלָם.

בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת תִּשְׁפָּכִי דְמָעוֹת כַּמִּים, שְׂאֵז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים לְאִשָּׁה לְפַעַל כָּל מֵה שֶׁהִיא צְרִיכָה, בְּפָרֵט תְּפִלוֹת שֶׁמִּתְּפַלְלִים עַל יְלָדִים, זֶה מְאֹד מְסַגֵּל אֶז שִׁישְׁמְעוּ אֶת הַתְּפִלוֹת בְּשָׂמִים.

מִנְהַגְנוּ כְּשִׁמְתַּחֲתָנִים מְדַלִּיקִים שְׁתֵּי נְרוֹת שֶׁל שְׂמֵן זֵית, נִגְד "זְכוּר" וְ"שְׂמוּר", וְאַרְבָּעָה נְרוֹת שֶׁל חֶלֶב, וְלֹא יוֹתֵר מִזֶּה, עַד שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר שְׁנוֹלֵד בֵּן אוֹ בַת, מוֹסִיפִים נֵר אַחַד, וְכֵן בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁנוֹלֵד בֵּן אוֹ בַת, מוֹסִיפִים עוֹד נֵר, אֲבָל לֹא יוֹתֵר מִזֶּה, וְאֵז הַשְּׂכִינָה מְאִירָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארלה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְיַחֲדַי, י"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתִיב: (שְׁמוֹת ט"ו כ"ג) "וַיָּבֵאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מִיָּם מִמֶּנָּה כִּי מָרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מְרָה", כְּשֶׁאָדָם מְמַרְמֵר בְּעִצְמוֹ, אֵז הוּא רוֹאֵה שֶׁהַמִּים מָרִים מְאֹד, אוֹתוֹ דְּבָר כְּשֶׁאָדָם הוּא תְּמִיד מְמַרְמֵר וְכוּ', וְאִין לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְכוּ', וְהוּא שׁוֹנֵא אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', וּמִשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', אֲזִי הוּא זוֹרֵק אֶת כָּל הַמְּרִירוֹת וְהַחֲסוּרוֹת עַל אִשְׁתּוֹ.

וְלִכְנָן כָּל מִי שְׂרוּצָה שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, שְׂיַחֲפֵשׂ וּיִבְקֵשׁ וּיִמְצָא אֶת הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּאֶשְׁתּוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) שְׂצָרִיכִים לַחֲפֵשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצָּא אֶת הַטוֹב שֵׁישׁ בְּהַזוּלָת, וּמִי עוֹד יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ לַחֲפֵשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצָּא אֶת הַטוֹב בְּאֶשְׁתּוֹ? שֶׁהִיא הַמִּתְנָה הַכִּי יִפֶּה שְׁנֵתָן לָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְנָן צֵא מֵהַדְּכָאוֹנוֹת וְהַמְרִירוֹת שֶׁלָּךְ, וְתִתְחִיל לְרֵאוֹת אֶת הַטוֹב שֶׁל אֶשְׁתְּךָ, וְאִזּוֹ שְׂנִיכִם תִּהְיוּ הַכִּי מְאֻשְׂרִים בְּחִיכָם.

הַכֵּלֵל הַעֲקָר הוּא שְׂמֻחָה, שְׁאָדָם צָרִיךְ לְשֻׂמַּח אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל מֵה שֶׁרַק יְכוּל, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל יוֹם עַל שְׂמֻחָה, כִּי לֹא בְקִלוֹת בָּאִים לְשֻׂמֻחָה, אֲלֵא עַל יְדֵי הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, כִּי שְׂמֻחָה זֶה אוֹר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְזֶה רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה, וְלִכְנָן תִּהְיֶה רְגִיל לומר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, שְׂתִזְכֶּה לְשֻׂמֻחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לָךְ דַּעְתְּךָ, וְיִהְיֶה לָךְ אֲמוּנָה בְּהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִתְחִיל לְאַהֵב אֶת אֶשְׁתְּךָ, וּלְהִפְסִיק לַחֲפֵשׂ אֶת הַחֲסְרוֹנוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ' וְכוּ'.

רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנִּי לְהִיּוֹת בְּשֻׂמֻחָה תָּמִיד, וְאִזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשְּׂמֻחָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וּשְׂס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמֻחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאִזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמֻחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׂנִבְרָאתִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנֵא רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְזַכַּנִּי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשְׂמֻחָה, וְאִזְכֶּה לְשֻׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַּם אֲנִי אִזְכֶּה לְשֻׂמַּח, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֻחָה אִזְכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמֵתִת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחִיה וּמִהוּדָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכַּנִּי לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׂאִזְכֶּה לְדַעַת בְּיַדִּיעָה בְּרוּרָה שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאִזְכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה.

הַלוֹאֵי שְׂתַצִּית אוֹתִי, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, וְתִתֵּן תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּתְנָה שְׁנֵתָן לָךְ אִשָּׁה כָּל כֶּף יִקְרָה, וְאֵתָה אֶפְלוּ לֹא מְעִרֶיךָ אֶת הַמִּתְנָה שְׁנֵתָן לָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה שְׂמֻחַ, וְיִתְרַחֵב לָךְ דַּעְתְּךָ, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּבֵיתְךָ, וְכָךְ אֶמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי

בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשֶׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרְלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיְחִיו נֶצַח

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שֶׁהַשְּׁלֵמָתָם, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֲתֶכֶם שְׁעַכְשָׁו הָאֲהָבָה בֵּינֵיכֶם יִתְחַזַּק יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְתִמְחַלּוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְהַעֲקֹר לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכוּ', וְזֶה יִקְרַב אֲתֶכֶם יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, אֶחָד צָרִיךְ לְמַחֵל לְהַשְׁנִי, וְלְוֹתֵר לְהַשְׁנִי, שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין וְכוּ', אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁבְּכָל נְשׂוֹאִין יֵשׁ עֲלֵיוֹת וַיְרִידוֹת וְכוּ', סְבוּת צוּדְקוֹת וְכוּ', סְבוּת לֹא צוּדְקוֹת וְכוּ', אָבָל אֵין זֶה תְּכִלִּית לְחַיּוֹת בְּכַעַס וּבְרָגֵז אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשֶׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אני מאד מאד מבקש אתכם ומתחנן אליכם שתמחלו אחד להשני, ותתחילו דף חדש בחיי נשואיכם עם יתר אהבה והבנה הדרית, ולהוציא את כל הכעס והקפידות וכו', שהצטברו בלבכם אחד על השני, ותאמינו לי שיהיה לי הנחת רוח הכי גדול אם תאהבו אחד את השני, ותכבדו אחד את השני.

ראו לכתב לי וממש תחיו אותי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ניחוי, י"א טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מבקש אותך שתשלים עם אשתך, כי רבנו ז"ל הקפיד על דבר זה מאד מאד יותר מהכל, והזהיר מאד (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים: (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו: (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחק לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותה, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ולכן ראה תכף ומיד לבקש סליחה מאשתך, כי אחרת אתה מאבד אותה בדיה, וחכמינו הקדושים אמרו (חגיגה ד) אי זהו שוטה? זה המאבד כל מה שנותנים לו; הקדוש ברוך הוא נתן לך מתנה אשה כל כך יקרה, ועם תינוק חמוד, ועכשו היא בהריון וכו', איך אתה מתעלל בה ומשפיל אותה, אני לא מבין אותך? ראה לפיס אותה ולכבד אותה מאד מאד, כי חבל מאד

שֶׁתִּתְפָּרְדוּ חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכְּנֵן שְׁמַע בְּקוֹלִי וּתְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵאִשְׁתָּךְ, וּתְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ מֵהַיּוֹם רַק לַעֲזוֹר לָהּ וּתְכַבֵּד אוֹתָהּ כְּרִצּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ לַחֲטָף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסַי אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּךְ, וְהַלּוֹאֵי שְׁתּוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁבִקְהִלְתָּנוּ, שְׁלוּמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כְּבֹר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שְׂשֵׂה שְׁעוּרִים בְּזִמְנֵים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכְּנֵן רְאֵה לְהַתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁמֵתָאִים לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמֵתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְיַחֲדָי, י"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ מַה שְּׁקוֹרָה בְּבֵית וְכו', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבַעְעֶלְךָ יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, אִם הוּא יִבְקֵשׁ סְלִיחָה תִּמְחַלֵּי לוֹ, וְתִתְחַזְּקִי לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂשִׁמּוּ שְׁלוֹם (שְׁבַת י') יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְיָ" עַז לַעֲמוֹ יִתֵּן הַיְיָ" יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

אני מאד מבקש אותך שתהיי אתי בקשר, ואני אפעל שיהיה שלום בית
אצלכם, ואהבה גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ביתך שאת ביתך עז לשמר על
השלום בית שלך, כי אצל רבנו ז"ל זה היה עקר גדול מאד מאד, עד כדי כך
שהזהיר מאד (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא
הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור
והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה
אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם,
ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים: (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי
דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו
(קבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים
לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל
מכרח לעזור לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו,
עליו הדבר הראשון לעזור לאשתו בכל המובנים, ואני מכרח לכתב מזה, כי
לאחרונה אני שומע כל כך הרבה גטין ממה שקורה בעולם החרדי, שזה
ממש אסון גדול מאד, והכל מפני שאין להם את ההקדמות של רבנו ז"ל,
ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד שיש לנו רבי כזה, שמחזק ומעודד ומשמח
אותנו, ומדריך אותנו בדרך הנכונה לדעת איך ללכת ואיך להתנהג בכל פרט
ופרט בחיים, כי אין עצה בעולם שלא יהיה כתוב בספריו הקדושים.

העצה העקרית הוא שיחה בינו לבין קונו, שאדם צריך להרגיל את
עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לו את כל מה שמעיק ומציק לו,
ועל ידי זה יקרר את העצבים שלו, ואף פעם לא יהיה בכעס, כי מי שזוכה

להתבודד עמו יתברך, אִזִּי הוא זוכה לִישׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי, אֲבָל צָרִיכִים לְדַעַת אִיךָ לְהִתְבּוּדָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעֲס, סִימָן ל"ה) כַּעֲס בָּא עַל יְדֵי הַתְּבּוּדוֹת שְׂאִינוּ כְּרְאוּי; וּמֵה זֶה הַתְּבּוּדוֹת שְׂאִינוּ כְּרְאוּי? שְׂתַמִּיד מִתְּלוֹנֵן כְּכִיכּוֹל עָלָיו יִתְבַּרֵךְ וְכוּ', וְהוּא שׁוֹכַח אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מִמֶּשׁ, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"ד, סִימָן ט') עַל כָּל נְשִׁימָה וּנְשִׁימָה שְׂאָדָם נוֹשֵׁם צָרִיךְ לְקַלֵּס לְבוֹרָא, מֵאִי טַעֲמָא? (תְּהִלִּים ק"ג) "כָּל הַנְּשִׁמָּה תִּהְלֵל יְהוָה - כָּל הַנְּשִׁימָה תִּהְלֵל יְהוָה; וְלִכֵּן אִם אָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְתַת תַּמִּיד תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל הַחֲסִדִּים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, וּמְכִיר בְּהַטּוֹב שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אִתּוֹ, וְנוֹתֵן תּוֹדָה עַל הַעֲבֹר, וּמְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא, זֶה נִקְרָא שְׁלֵמוֹת הַהִתְבּוּדוֹת, וְעַל הַתְּבּוּדוֹת כְּזֹה, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת יְשׁוּעָה, סִימָן ג') עַל יְדֵי הַתְּבּוּדוֹת בָּא יְשׁוּעָה; וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטֹלָן! רַק תִּבְקֶשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי אִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כָּל הַחַיִּים שְׁלֵף יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, קִדְּם כָּל עַל יְדֵי שִׂמְחָה אֶתְּהַ מְכַנִּיס בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל רְגִיעָה וְכוּ', אֲוִירָה שֶׁל הַרְחַבַת הַדַּעַת וְכוּ', כִּי אוֹי וְאֲבוֹי מִי שְׂמִכְנִיס פְּחָדִים בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ט"ו ו') אָמַר רַב חֲסִדָּא לְעוֹלָם אַל יִטִּיל אָדָם אֵימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁהָרִי פִּילְגֵשׁ בְּגַבְעָה הַטִּיל עָלֶיהָ בְּעֵלָה אֵימָה יִתְרָה וְהַפִּילָה כְּמָה רַבּוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל הַמִּטִּיל אֵימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ סוּף הוּא בָּא לִידֵי שְׁלֵשׁ עֲבֵרוֹת: גְּלוּי עֲרִיוֹת וְשִׂפְיכוֹת דָּמִים וְחִלוּל שְׁבֵת; וְעַל יְדֵי שִׂתְהִיָּה בְּשִׂמְחָה, תִּרְאָה שֶׁכָּל הַבֵּית שְׁלֵף יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, אֲשֶׁתָּךְ תִּהְיֶה רְגוּעָה, הַיְלָדִים יִהְיוּ רְגוּעִים, וְהַכֹּל יִהְיֶה רַק רְגוּעַ.

עֲלִיךָ לְדַעַת שְׂאָדָם בּוֹנֶה לְעַצְמוֹ אֶת הַגֵּן עֵדֵן, אוֹ לְהַפֵּךְ אֶת הַגֵּיהֲנוֹם, אִם אָדָם תַּמִּיד כַּכַּעֲס וּבְרִצִּיחָה וְכוּ', וּמִתְנַהֵג בְּאֲכֻזָּרִיוֹת וְכוּ', רַק מִשְׁפִּיל אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְהוּא רַב עִם כָּלָם, הָרִי חַיִּים שְׁלוֹ זֶה גִּיהֲנוֹם כְּזֹה הָעוֹלָם, וּמִרְוֹר לוֹ כָּל הַחַיִּים, מֵה שְׂאִין כֵּן אִם אָדָם תַּמִּיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, וּמִשְׂמַח אֶת הַזּוֹלָת, מִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתוֹ וְיִלְדָיו, אִזִּי הוּא חַי בְּגֵן עֵדֵן, כִּי אֵיפֹה שָׂרַק לֹא הוֹלֵךְ כָּלָם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, כִּי כָּלָל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, שְׂבָנֵי אָדָם אוֹהֲבִים רַק אָדָם שְׂמַח וּמִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטֹלָן! תִּקַּח אֶת עַצְמְךָ

בְּיָדֶיךָ וְתִהְיֶה רַק שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ, וְתִרְאֶה שְׂכָל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִשְׁתַּנוּ לְגַמְרֵי לְטוֹבָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (יומא ב) "בֵּיתוֹ זֶה אֲשֶׁתּוֹ"; וְלִכֵּן אִם אָדָם רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לוֹ בֵּית מִיִּשְׁבֶּת, שְׂיִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלוֹ, שְׂמַאֲד מְאֹד הַקְּפִיד עַל זֶה רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְכִבֵּר כָּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוּת, יוֹם הַכַּפּוּרִים, הַלְכָה א', או"ת א') מִי שְׂאִינוּ נְשׂוּי הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׂזִכִּיתָ לְהִתְחַתֵּן, אֲתָה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְתֵת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְבֵּד וְלִיקַר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׂכָל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִשְׁתַּנוּ לְטוֹבָה.

וְאִךָ שְׂאֵנִי כּוֹתֵב לָךְ כָּל יוֹם עַל לְמוֹד דָּךְ גְּמָרָא בְּסֻדְרַת דָּךְ הַיּוֹמִי, מַה אִמְרוּ לָךְ! הַהֲכָרַח לְחֹזֵר עַל זֶה, כִּי הַסְּמִ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מְפַחַד מִדָּךְ גְּמָרָא, כִּי מִלְמוּד גְּמָרָא שֶׁהוּא תַלְמוּד, הוּא מְאֹד מְפַחַד, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְ"ת, חֶלֶק א', סִימָן רי"ד) שֶׁשֵּׁם הַקְּלִפָּה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם עוֹלָה כְּמִסְפַּר תַּלְמוּד, וְעַל יְדֵי לְמוּד גְּמָרָא מְכַנְיְעִים אוֹתָהּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא, וְאֶפְלוּ שְׂאֲתָה לֹא מִבִּין תַּלְמוּד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסַי אֵינִישׁ וְאִךָ עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִךָ עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאֵמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׂאַחֲרִים אוּמְרִים וְכוּ', אֲתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֹזֵק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּךְ גְּמָרָא זֶה חַיּוּת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׂפּוֹתָחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂתִשְׂאַר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תְּצִיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת פ"ג. תַּעֲשֶׂה מֵה שְׂתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׂלֹא יִחְסַר לָךְ דָּךְ גְּמָרָא, הַלּוֹאֵי שְׂתַּצִּיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יִשׁוּעוֹת זֶה יִבְיֵא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כֹּל זְמַן שְׂיִהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאַר יְהוּדֵי יִרְא שְׂמִים וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלוֹ! וְרֵאָה מֵה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְחִי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ וְתַהֲיִי רַק שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְאֵת צְרִיכָה לְזִכּוֹר שְׂגָדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אִם תִּתְחַזְּקִי בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂעִישָׁה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (מְשַׁלִּי כ"ח כ') "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן ל"ג) אֲצֵל הָעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דְּבָר קָטָן, וְאֲצִלִּי אֱמוּנָה הוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד. וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוֹם חֻכְמוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל. רַק בְּפִשְׁיטוֹת גְּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׁים וְהַהֶמוֹן עִם הַכְּשָׁרִים מְאֱמִינִים; וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְּבֵה תְּפִלוֹת לְבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁיְהִי לּוֹ אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם קְשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

אֵת צְרִיכָה כָּל כֶּף לְשִׂמְחָה שְׂאֵת שִׂיכַת לְקַהֲלָה קְדוּשָׁה, חֻמְמָה שֶׁל אֱמוּנָה, וְשֶׁל עֲשִׂיַת חֶסֶד אַחַד עִם הַשֵּׁנִי, וְלִכֵּן אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרִי לִי לְבַצֵּעַ אֶת הַחֶסֶד בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִסְחָבִי אֶת כָּלָן לְבוֹא אֶל לֵיל שְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה שְׂשִׂמְחִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מְצַלֵּת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת וְרַעוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשִׂמַח בַּהוֹי"ה יִתְמוּ חֻטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם", דִּיקָא עַל יְדֵי שְׂשִׂמְחִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה כָּבֵר לֹא עוֹשִׂים שְׂטִיוֹת בַּחַיִּים, לֹא חוֹטָאִים וְכוּ', וְלֹא מַחְטִיאִים וְכוּ', וּכְבֵר אֵין רָשָׁעִים, כִּי כָּלֵם חֲזוּרוֹ בְּתִשׁוּבָה, וְהַכֵּל זֶה עַל יְדֵי הַשְּׂמֵחָה, אִם שְׂמֵחִים עַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֵב הַדַּעַת, וְתִכְפֵּךְ שְׁנִתְרַחֵב הַדַּעַת כְּבֵר לֹא חֶסֶר שׁוֹם דְּבָר, אֲבָל צְרִיכִים הַרְּבֵה לְבִקְשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל דַּעַת וְשִׁכָּל, כִּי כֶּף אֱמָרוֹ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים: (נְדָרִים מ"א) "דַּעַת קִנְיַת - מֵהַ חֶסֶד, דַּעַת חֶסֶד - מֵהַ קִנְיַת", אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת לֹא חֶסֶר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וּמִסְכָּן אִם אֵין לוֹ דַּעַת, חֶסֶר לוֹ הַכֵּל, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְּבֵה לְבִקְשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתֵּן לָנוּ שִׁכָּל וְדַעַת שְׁנוּזָכָה לְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִכָּל דְּבָר, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאֲשֶׁה מְדַבֵּרֶת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר

אין לתאר ואין לשער כלל, ולכן אל תהיי בטלנית! תהיי חזקה בדבר זה להרגיל את עצמך שכל מה שמעיק ומציק לך, תספרי להקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ואת המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל, ולכן עלינו לשמח מאוד מאוד שזכינו להתקרב אל רבי כזה, ואמר (שיחות-ה"ר, סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך, ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק: (תהלים קל"ה ה) "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה.

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו, טוב להודות להקדוש ברוך הוא שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

שמעתי שיש לך סוס בחצר, אני מכרח להגיד לך שזה לא מתאים בכלל בהקהלה שלנו, בפרט שהילדים שלנו מתחנכים ביראת שמים שלמה, וכשרואים שיש לאחד שקורא את עצמו מאנשי שלומנו סוס, אז כל אחד רוצה סוס, ולכן אני מאוד מאוד מבקש אותך שתראה להפטר מהסוס מה שיותר מהר, שזה לא מתאים בכלל להקהלה שלנו ולמסגרת שלנו.

הגיע הזמן שתקח את עצמך בידיך, ותתחיל להסתכל על התכלית הנצחית, כי הקהלה שלנו היא חממה של אמונה, ואין לנו פה רק תורה ותפלה ועשית חסד, אני לא מעניין שיהיה פה מריצת סוסים וכו', שהילדים יתחילו לקנאות והם רוצים גם כן סוס, אני בשום פנים ואופן לא אתן את זה בהקהלה שלנו.

הלואי שהיית חזק בלמוד דף היומי בכל יום, שאמירה בעלמא דף

גמרא מזככת את הנפש, ועל כלם ראה להתבודד להקדוש ברוך הוא, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

עכשו נודע לי שבנך ... גרו יאיר לוקח רכב מפלוני או אלמוני ונוהג בלי רשיון, אני מכרח להגיד לך שדבר זה זה מאד מסכן, האדם הזה יכול להרג את עצמו או את אחרים, ולכן תראה לטפל בזה, זה לא צחוק, זה פקוח נפש.

מזמן אמרתי לך שהילד הזה יכול לגדל גאון גדול, יש לו ראש מבריק, אבל להפך הוא יכול להדרדר עד התהום, ולכן תשמר עליו מאד מאד.

אני מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתכל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותחים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשאיר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום שבת פ"ג. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלוואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא

לָהּ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יִהְיֶה יִרְאָ שְׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרֵאזָה מֵה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

אַרְמֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַדּו"ח שִׁכְתַּבְתָּ לִּי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׂמֵדִי פַעַם תִּכְתֹּב לִּי בְּדִיּוּק מֵה שְׁקוּרָה בַּכְּתָה, כִּי אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ כְּדֵי לְהַכְנִיס אֲמוּנָה פְּשוּטָה בִּילְדֵינוּ, וַיְהִיּוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְלִבְסוּף בְּשִׁבִיל תּוֹלַעַת אַחַת, אֲרִגּוֹ תַפּוּחִים יְפִים יְכוּלִים לְהִתְקַלְקֵל בְּקַלוֹת, וְלִכֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּתֵּן לְהַכְנִיס אֶת הַתּוֹלַעַת בְּהַכְּתָה שְׁלָךְ, וְכֵן תִּמְיֵד לְדַבֵּר עִם הַתְּלַמִּידִים סְפוּרֵי צַדִּיקִים אִיךָ שֶׁהַתְּעַלּוּ וְזָכוּ לְמָה שֶׁזָּכּוּ, וְכֵן מִגְּאוּנֵי עוֹלָם שֶׁבָּאוּ מִמְשַׁפְּחוֹת מְאֹד פְּשוּטוֹת, וְגִדְלוּ וְהַצְּלִיחוּ לְהִיּוֹת גְּאוּנֵי אֶרֶץ, וְלִכֵּן תִּסְפֹּר לָהֶם הַמּוֹן סְפוּרִים כְּאֵלוֹ, כִּי כֹךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֵלֶק א', סִימָן רמ"ח) דַּע שֶׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מְצַדִּיקִים, הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מְצַדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ הַצַּדִּיק שֶׁמְסַפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרַת בְּעַת שֶׁמְסַפְּרִין מֵהַצַּדִּיק, וְהִיא מְעוֹרְרַת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נַעֲמִים לְהִיּוֹת רְגִיל וְלִסְפֹּר סְפוּרִים לְהַתְּלַמִּידִים, שֶׁזֶה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהָרַב הַקְּדוּשׁ מְצַאֲנוּ זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׂאֵל פַּעַם אֶת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל

בניו: האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו בן! וכששאל אותם: איזה ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם: לא לזה התכוונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג
שלום וברכה אל היניק וחכים ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתפסיק עם הילדות והקטנות שלך, שהכל הבל הבלים וכו', ולבסוף תשלם על זה מחיר גבוה מאד, כי מי שעוזב את התורה, והולך אחר דרך עקלתון וכו', לבסוף יסתבך עם המשטרה, ויצטרך לשבת בבית סהר, ומאומה לא יהיה ממנו, ולכן אני מאד מבקש אותך תקח את עצמך בידך, ובפרט עכשו שאתה בחור צעיר, אתה יכול להתעלות מאד מאד בתורה ובתפלה וביראת שמים, ואחר כך לא יחסר לך שום דבר, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב:): "ינקותא כלילא דורדא", עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחורותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו.

פה אצלי הבחורים לקחו על עצמם משימה לחזור על מסכת אחת מאה פעמים ואחת, ויש הרבה בחורים שגמרו כבר מסכת תענית מאה פעמים ואחת, ועכשו הם לומדים מסכת ברכות מאה פעמים ואחת, והם הכי מצליחים, ולא יחסר להם להעתיד שום דבר, יהיה לכלם בית משלהם,

וְרֵכֵב מִשְׁלָהֶם, וּפְרָנְסָה מִשְׁלָהֶם, אַחַר שִׁיתַּחַתְּנוּ בְּקִרְוֹב מְאֹד, וְכָל זֶה מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְצִיִּיתִים אוֹתִי, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְרַחֵק מִחֻבְרִים רְעִים, וְאִז תִּצְלִיחַ בַּחַיִּיךָ.

וְדַע לְךָ שְׂאֵף שֶׁנִּפְלַתְּ, אֵתָּה יְכוּל עֲדִין לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תִּשׁוּבָה, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה שֶׁתִּצְיִית אוֹתִי, וְתִתְחִיל דָּף חֲדָשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארמה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתַּעֲבִיר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, אֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ וְאֵל תִּפְחָדִי, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹאמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד מְסֻגָּל לְלִדָּה קְלָה, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל אָמַר (ספּר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוֵי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטֵּבֵע; וְלָכֵן טוֹב שֶׁתֹּאמְרִי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹאמֵר אֶת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שֶׁתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שֶׁבְּזִכּוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ - בְּזִכּוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי, שֶׁהִיָּה לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלָד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאִזְכָּה לְעַבֵּר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בּוֹהַ הָעוֹלָם, וְאִזְכָּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים

שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנָהּ, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיהָ, יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיהָ י"י צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

את צריכה להתחזק מאד מאד, ולא להכניס במריכות ומתחים עם בעלך, ובפרט עם השם, יעזר הקדוש ברוך הוא שתולידי בקלות מאד, ואז נבחר שם מאד מצלח מה שיף לשרש נשמת הילד, רק אל תכניסי בלחץ ואל תריבי עם בעלך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם פרנסה בשפע, ויהיה לכם בית משלכם.

לאחרונה אומרות לי המון נשים מנשות אנשי שלומנו שבבית חולים פוריה נותנים להן יחס מאד מאד טוב, ולכן אם את יכולה להוליד שמה, מה טוב ומה נעים, ואם לא אז שיהיה איפה שאת רוצה, העקר לא להכניס בלחץ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים להודות לך על מה שעוררת את הגננות בשביל הבחירות "ברסלב למען ש"ס", יעזר הקדוש ברוך הוא שתחזיקי את המעונות והגנים חזק מאד, שהקדוש ברוך הוא יעזר שנצליח בגדול.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארמז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה כותב לי שיש לך בעיות עם הילדים שלך, מה אתה רוצה שאני אגדל אותם? אנחנו סובלים מהבן שלך את המות, הוא בא באימים עם ... נגד ילדים אחרים, אני לא אתן את זה שיקרה, אני מכרח להגיד לך, אם אתה לא תשלט על הילדים שלך, אני מוציא אותך מקהלתנו, אני לא יכול שאתה ועם הילדים שלך תפעילו טרור נגד קהלה שלמה, אתה מבין שאני אעיר אותך לבסוף אם לא תראה לשמר על הילדים שלך ותשלט עליהם.

הגיע הזמן שתפתח גמרא וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רי"ד) שתלמוד"ד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתפל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמוד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותרים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום שבת

פ"ג. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלוואי שתצית אותי בזוה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וככלל זה תקח בדיקה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארמח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל לי לי שמחה למען רוחת נשות אנשי שלומנו, וזה אצלי יותר מהכל, כי הקהלה שלנו זה חממה של אמונה, ואני רוצה שהשמחה תשרה תמיד בין נשות אנשי שלומנו, ואת עם גברת ... תחיה תמשיכו לעשות כל מיני תקניות איך שערבי שמחה יצליחו מאד מאד, כדי למשך את כל נשות אנשי שלומנו להיות שמה בכל ליל ראשון וליל שלישי.

עכשו אני מאד מבקש אותך שתשתדלי לעזור לי מאד מאד במטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", ותצליחי בגדול, כי יש לך תהלה לאל, הצלחה עם רבים, ולכן תהיי לי לעזור מאד גדול בהצלחת הבחירות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אַרְמֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טַבַּת הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּחֲזְרוּ לְגוֹר בֵּיתָה, וְשִׁישְׂרָה הַשְּׁלוֹם
וְהַאֲהָבָה בֵּינֵינוּ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ
שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֵכוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא
אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם
שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא
שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַעֲקָר תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד
יִקָּר שְׁלוֹם בֵּית, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (שַׁבָּת קט"ז.) לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין
אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תּוֹרָה: שְׁמִי שֶׁנִּכְתַּב בְּקִדְשָׁה יִמָּחָה עַל הַמַּיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים, בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת אֲנִי אָבוֹא
לְיִבְנָאֵל, וְאִזְ נִדְבַר בְּיַחַד.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ לַעֲתַת עֵתָה רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַרְנֵ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טַבַּת הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מֵאֲחֵל לָךְ מְזֵל טוֹב לְקִרְאָת הַבַּת מְצוּנָה שְׁלֶךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁתַּצְּלִיחִי בְּחַיִּיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד

לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שְׂזָה מִצְוָה מְאֹד חֲשׂוּבָה, וּבִזְכוּת הַמִּצְוָה הַזֹּאת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְתִשְׁאֵי חַן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרָנָא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תְּפַחְדִּי, הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹאמֹר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמָאד מְסַגֵּל לְלִדְהָ קָלָה, אֲשֶׁר רַבְנֵנוּ ז"ל אָמַר (סְפֵר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכְּן טוֹב שְׂתֵאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לֹוֹרִיא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבַרְסֵלַב, רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֵלַב וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹאמֹר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שְׂתוֹלִידֵי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׂבִשְׂמַיִם, שְׂבִזְכוּת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׂהַזְּכֹרְתִי לְפָנֶיךָ - בִּזְכוּת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם, שְׂהִיָּה לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׂתַעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעֵבֶר אֶת הַהִרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנֶךָ,

וְאֶזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיֶה לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רִצּוֹן.

הַעֲקֹר תִּשְׁמְרֵי מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יָקָר שְׁלוֹם בֵּית, כִּי כֵּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת קט"ז). לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תּוֹרָה: שְׁמִי, שֶׁנִּכְתַּב בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וַיְחִי, י"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁדַרְשָׁתָּ בְּסַעוּדַת הַהַלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְתַמִּיד תִּסְפֹּר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מַה שֶׁשְׁמַעְתָּ וְרֵאִיתָ פֶּה בְּמִשַׁף הַשָּׁנִים, כִּי כֵּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ר"ט) שֶׁכָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁלוֹ אֵינָם בְּשִׁבְלֵנוּ לְחוּד. כִּי אִם "אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֶּה... וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֶּה" (דְּבָרִים כ"ט י"ד) (וְעֵין בְּרַש"י שְׁפָרַשׁ "וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֶּה", וְאֵף עִם דּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְבוֹא, וְהַבֵּן). וְכַמּוֹה פְּעָמִים דְּבַרְנוּ עִמּוֹ מַעֲנִין זֶה וְרַמְזוּ לָנוּ בְּדַבְּרֵי לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֵת כָּל מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם הַגְּדוֹל שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וּפְעַם אַחַת אָמַר בְּפִרוּשׁ: גַּם לְבַנֵּיכֶם תּוֹדִיעוּ אֵת כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהַמַּעֲשִׂוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ, וְאָמַר אֲזַי זֶה הַפְּסוּק בְּהַתְּלַבּוֹת גְּדוֹל כְּגַחְלֵי אֵשׁ, (דְּבָרִים ד' ט') "וְהוֹדַעְתֶּם לְבְנֵיךָ וּלְבְנֵי בְנֵיךָ" (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵיזֶר עַרְעַר קִינְדַּעַר וְאַלְט אִיר מוֹדִיעַ זַיִן וּוּאָס דָּא הָאֵט זִיךְ גִּיטְאָן) וְאָמַר בְּרַתְתָּ וְזִיעַ בְּהַתְּלַבּוֹת נוֹרָא "וְהוֹדַעְתֶּם לְבְנֵיךָ וּלְבְנֵי בְנֵיךָ".

אני מאד שמח שמח שבא רב מפרסם בתחום של שבת ולמד את מתנדבי מד"א מה שצריכים לעשות שהכל יהיה על פי הלכה, ולכן אם יש לך עוד רעיונות של עוד רבנים מנושאים חשובים, תודיע לי ואשתדל מאד להביא אותם ליבנאל, כי אני רוצה שהמקום שלנו ושהד' אמות שלנו יהיה רק על פי הלכה, וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות ח.) מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שבקרוב מאד נוכל לשדך את שתי הילדים שלך, הן את הבן והן את הבן, כי הם הגיעו מזמן לגיל שצריכים להתחתן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בבטחון עצמי וכו', בעלך אוהב אותך כמו שאהב וכו', ואל תכניסי דמיונות בראש שלך, כי הדמיונות של אדם יכולים להרס לו את כל החיים וכו', רק תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת

על בעֵלָה, כי האִשָּׁה היא חֵלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בראשית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגַבִּי בְּעֵלָה וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרֻנֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טֵבַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֲתָה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ שֶׁהִכְנַסְתָּ אֶת עֲצָמְךָ לְעֶזֶר לִי בְּעִנְיַן מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֵנוֹ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", כִּי אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְּאוֹן הַמְּפֹאֵל רַבִּי עוֹבַדְיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לְהִבְיֵא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמָתִי בִּיבְנָאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתַּעֲזֹר לִי שִׁיְהִי לְךָ חֵלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּגַּשׁ אֵל הַמִּטָּה שְׁלֵנוֹ וְתִקַּח מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֹר שֶׁהִכְנַתִּי לְכֹל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְכֵן לְהַדְּבִיק עַל הַרְכָּב מְדַבְּקָה שֶׁהִדְפִּסְנוּ, וְזֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאִמַּת רַק רַבִּי עוֹבַדְיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, הִגְבִּיֵה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזָרַח שֶׁהִתְהַדְּרוּסָה עַד לְעַפְרֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שֶׁהַפְּעַם יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, אֲקוּהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ שְׁעַם רְצוֹן חֲזָק נְצִלִיחַ בְּגִדּוֹל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאד התאכזבתי שבעלך נשאר בכלא וכו', אתם צריכים להתחזק יחד ביתר שאת ביתר עז, מי יודע מאיזה מחלות וחלאים רעים הוא מתפטר וכו', על ידי הצער והיסורים והעגמת נפש והחלישות הדעת שעובר עליו וכו', וכן את צריכה מאד מאד להתחזק, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ובזכות זה תפקדי בדבר ישועה ורחמים, רק להתחזק ביתר שאת ביתר עז, והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בטוח שהילד סובל מרב הלחץ שאתם מלחיצים אותו וכו', דעו לכם שאסור להלחץ ילדים, צריכים לקחת את החיים בקלות וכו', וכן

להוריד את העל והלחץ מהילדים, אנחנו נמצאים בדור חלש מאד מאד, ואי אפשר ללכת עם ילדים ביד חזקה.

בענין רבוי אור וכו', צריכים גם כן לבדק אם הוא לא מתאמן יותר מדי בלמוד, כי הכל צריך להיות בחשבון ובמצמום.

אקנה להקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק נחת ממנו, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשואת חן לכם על התפלות שאתם מתפללים עלי.

יעזר הקדוש ברוך הוא שבקרוב מאד תוכלו להכניס בדירה שלכם, ויתגשם השאיפה שלכם זה ימים ושנים.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל

רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארנח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה מאד מאד מצער אותי וכו', אבל אני מטפל בזה באפן דרסטי, כי אני אעמיד אותו על המקום, כי אין אצלנו בתלמוד תורה אלימות בשום פנים ואפן, ואני לא אתן שזה יתפשט.

רק חזק ואמץ מאד בענין מלמדות, שזה עבודה קדושה מאד מאד, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:): על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו על עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדולה בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

אני מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל

דף גמרא, והסמך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתכל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותחים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשארו יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום שבת פ"ג. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלוואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אין מלים בפי לשבח אתכם על שאתם מוסרים את נפשכם עבור החנות שהקמתי "ברסלב סנטר", ואני רוצה שתכניסו את עצמכם יותר ויותר להרחיב את החנות עם כל מיני רעיונות, ולסחב מה שיותר אנשים לתוך החנות, כי זה זכוי הרבים גדול מאד מאד, וצריכים להכניס בכל פעם דברים חדשים.

ותשואת חן לְכֶם עַל כָּל עֲבוֹדַתְכֶם בְּנֶאֱמָנָה.

... נרו יאיר אני מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך מ"ם מאד מיוחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רי"ד) שְׁתַּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמְחַטָּאת אֶת הָאָדָם בַּפְּגָם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מְאֹד מְפֻחַד מִזֶּה שְׁלֹמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אַתָּה לֹא מֵבִין, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עבודה זרה יט.) לְעוֹלָם לִגְרַס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזוּק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתְחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁתִּשְׂאָר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תְּצִיֵּת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֶקֶשׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת פ"ג. תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל שְׂלֹא יִחַסֵּר לָךְ דָּף גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שְׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזֶה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכִלְל זֶה תִּקַּח בְּיָדְךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׂמִים וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרֹאֵה מֵה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ר.ס.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וִיחִי, י"ב טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נרו יאיר ויזרח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הנה אל תחשב שחטא הוצאת זרע לבטלה הוא דבר פשוט, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (נדה יג.) כל המוציא זרע לבטלה חייב מיתה, והטעם הוא פשוט, כי מובא בספרים (ספר הברית) אם לוקחים זכוכית מגדלת, רואים בטפת זרע קומה שלמה. ראש, גוף, ידים, רגלים, נמצא שהורג על ידי זה ילד וכו', ולכן זה מאד מאד חמור כמו רוצח ממש, ועוד יותר כי הוא רוצח את ילדיו, ולכן צריך להתענות על כל חטא של הוצאת זרע לבטלה לפי דברי הארזיז"ל פ"ד תעניות, ואם חטא הרבה פעמים בחטא המגנה הזה, צריך להתענות הרבה פעמים מספר פ"ד תעניות, ולצערנו הרב יש אנשים שכל כך הרגלו בחטא המגנה הזה, שאם יצטרכו להתענות על כל חטא פ"ד תעניות, הרי לא יספיק להם אלפים ורבבות תעניות וכו', עד שאין אדם חי כל כך הרבה ימים ושנים כפי רבוי מספר התענית שצריך להתענות, ולכן כתב הבעל התניא (פרק ג' מאגרת התשובה) שעל כל פנים ישתדל להתענות במשך ימי חייו שלש פעמים פ"ד תעניות.

והנה לפי דברי הזהר (וישב קפ"ח, ויחי רי"ח) אין על זה תשובה כלל, ובא רבנו ז"ל ואמר (שיחות-הר"ן, סימן ע"א) שעל הכל מועיל תשובה, והעקר מכאן ולהבא לא יעשה עוד, שזה עקר התשובה כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מ"ט) שעקר התשובה שהוא יעבר עוד פעם באלו המקומות וכו', ויחדל מעשות שוב את העברות שהיה רגיל בהם וכו', וזהו שלמות התשובה.

והנה כדי לכפר על זה ראוי שתאמר כל ימי חייך את ה"תקון הכללי", העשרה מזמורים תהלים שגלה רבנו ז"ל בשביל תקון הברית, ואמר שזה תקון גמור לפגם הברית, ולכן תכף ומיד בעודך עם התפלין בבקר אחר תפלת שחרית, תאמר את העשרה מזמורי תהלים, וכן תתבודד עמו יתברך, ושבו ורפא לך, כי עקר התשובה זה ודוי דברים, כמו שכתב הרמב"ם: (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר: (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו" וגו' "התודו את חטאתם אשר עשו", זה ודוי דברים, ודוי זה מצות

עֲשֵׂה, כִּיצַד מִתּוֹדִין? אָמַר: אֲנֵא הַשֵּׁם, חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי
כָּךְ וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה, וְזֶהוּ עֲקָרוֹ
שֶׁל וְדוּי, וְכֹל הַמְרָבָה לְהַתּוֹדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעֵנֶיךָ זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח.

וּכְדֵי לְהַשְׁלִים אֶת מִסְפַּר הַתְּעֵנִיּוֹת הַמּוֹבָאִים בְּסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים כְּגוֹן
הַרוֹקֵחַ וְהַקָּנָה וְהָאֲרִיז״ל, מָה טוֹב וּמָה נְעִים בְּאֵם תַּחֲזוֹר עַל מִסְכַּת תְּעֵנִית
מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וּבָזֶה יִכְפַּר לָךְ, וְרַבְּנוּ ז״ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר״ן, חֵלֶק א׳, סִימָן
ר״ד) שֶׁתִּלְמוּד עוֹלָה כְּמִסְפַּר הַקְּלָפָה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה
הַזֶּה.

וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שֶׁמְרָבָה בְּלִמּוּד גְּמָרָא, שְׂזֵה תִקְוֵן עַל כָּל הָעוֹנוֹת, וְעַל כֵּן
הַסְּמִיךְ מ״ם מְאֹד מִפְּחַד מִלְמוּד גְּמָרָא, וַיִּנְיַח לְאָדָם לְלַמֵּד הַכֹּל רַק לֹא לְלַמֵּד
גְּמָרָא, כִּי מִזֶּה הוּא מִפְּחַד מְאֹד מְאֹד, כִּי לְמוּד גְּמָרָא שׁוֹרְפֵת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת.

אֲשַׁרִי מִי שְׂזוֹכֶה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד גְּמָרָא, וּמְסִים כָּל מִסְכַּת מֵאָה פְּעָמִים
וְאַחַת, וּמִי שֶׁבְּאֵמַת רוּצָה לְתַקֵּן נִפְשׁוֹ הוּא יִתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד גְּמָרָא,
וְרֵאִיתִי כְּבָר כַּמָּה שְׂזוֹכוֹ לְסִים אֶת הַשׁ״ס מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת אֲשַׁרִיהֶם וְאֲשַׁרִי
חֲלָקָם, כִּי הַתְּמִידוֹ בְּלִמּוּדָם מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרָבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרִסָּא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י״ב טֵבַת הַתְּשַׁע״ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאֲשֶׁה צָרִיכָה הַמּוֹן תְּשׁוּמַת לֵב, וְאִם הִיא לֹא מוֹצֵאת

אֶת זֶה אֶצֵּל בְּעֵלָה, הַיָּא הוֹלַכְתָּ לְחַפֵּשׂ אֶת זֶה בַּחוּץ, וְלָכֵן אֶתָּה מְכַרְח לְתַת
 לָהּ אֶת כָּל הַתְּשׁוּמַת לֵב שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת.

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ד)
 שְׂצָרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקָר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר
 וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיהֶם, צַעַר הַעֲבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר
 יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכֹאֲוָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אֶפְנִים הַקָּשִׁים וְכֹבְדִים מְאֹד
 מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקָרָם, וְלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ
 אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שִׁתְּהִיּוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יְבָמוֹת ג.) 'דִּינֵנוּ שְׂמִגְדָּלוֹת אֶת
 בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צָרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקָר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד,
 וְזֶה יְסוּד גְּדוּל בַּחֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְח לְעֶזֶר לְאֲשֶׁתּוֹ, וְאִם הוּא
 רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרָב אֶל רַבְנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן לְעֶזֶר
 לְאֲשֶׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלָכֵן אִם אֶתָּה לֹא רוֹצֵה לְאֲבֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֶתָּה מְכַרְח
 לְתַת הַמּוֹן תְּשׁוּמַת לֵב לְאֲשֶׁתְּךָ, כִּי זֶה טָבַע שֶׁל אִשָּׁה שֶׁהִיא צָרִיכָה תְּשׁוּמַת
 לֵב, וְאִין דְּרוֹךְ אַחֲרֵת, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְשִׁמּוֹר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית
 שְׁלָךְ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן,
 וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר
 לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהָ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא -
 שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם",
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם
 מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ
 שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְהַכֹּל תְּלוּי רַק בַּשְּׂמִחָה, אִם אֶתָּה תִּהְיֶה
 אִישׁ שְׂמִיחַ וְלֹא מְמַרְמֵר וְכוּ', אַזִּי תוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ עִם הַשְּׂמִיחָה גַם עַל אֲשֶׁתְּךָ,
 וְעַל יְדֵי שְׂמִיחָה יִשְׁתַּנֶּה כָּל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָכֶם לְטוֹבָה.

אִישׁ וְאִשָּׁה צָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים אַחַד לְהַשְׁנִי, וְלְתַת תְּשׁוּמַת לֵב אַחַד
 לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדִּדִית, אַכְּל
 הַרְגַע שְׂרוּצִים אַחַד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לָכֶם שְׂזֵה הַסְּמִיךְ מ"ם שְׂבֹא
 לְשַׁבֵּר אֶת הַבֵּית, הַזְהַר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְכַדּוּ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא

כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שֶׁלֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וַיִּדְבֶק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שֶׁלֶם, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָחַד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַסֵּמֶךְ ׀ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהִגַּעַת שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאָחַד יוֹתֵר מִהַשְּׁנִי עִם עֲשָׂרָה אַחֲזוּזִים, וְהָיוּ פָחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחֲזוּזִים, זֶה כָּבֵד נִקְרָא סֵמֶךְ ׀ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם: (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שֶׁכָּר טוֹב בְּעַמְלֹם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאֵילוּ הָאֶחָד שִׁפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלָאֶחָד אֵיךְ יִחַם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבַּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יִחִיו בִּיחַד בְּאֶהְבָּה וּבִהֲבָנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאֵיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרֻסָּה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"ב טֵבַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה אֲמַר לְךָ! בְּעֵגִין אַח שֶׁלֹּא בְּרִיא וְכוּ', זֶה הַצַּעַר הַכִּי גְדוֹל שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת כְּשִׁישׁ בְּבֵית בֵּן וּבַת שֶׁהֵם לֹא בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם זֶה הַצַּעַר וְהִיסוּרִים הַכִּי גְדוֹלִים שֶׁרַק יָכוֹלִים לְהִיּוֹת, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית ה.) כָּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָפֵץ בּוֹ מְדַכָּאוּ בִּיסוּרִין, וְאִם קָבֵלִם יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיךְ יָמִים, צָרִיכִים לְסַבֵּל וְלִשְׁתַּק וְכוּ', וְלְסַבֵּל וְלִשְׁתַּק וְכוּ', כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֵאשִׁית ה.)

ס"ב.) קְבֵלָה דִּי־סוּרָא שְׁתִּיקוּתָא, עֲצָה לְקַבֵּל אֶת הַיְסוּרִים רַק לְשִׁתָּק, וְלֹא לְהִתְלוֹנֵן חֵס וְשְׁלוֹם עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים וּמְבִינִים וְכוּ', לָמָּה זֶה בָּא עָלֵינוּ צָרָה כְּזוֹ, צְרִיכִים רַק לְזַכֵּר מַה שְּׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תְּנַחוּמָא, כִּי תִצָּא) צְרִיף הָאָדָם לְהַחֲזִיק טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְן שְׁהִי־סוּרִין בְּאִין עָלֵיו, לָמָּה? מִפְּנֵי שְׁהִי־סוּרִין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם שְׁבוּר לְגַמְרִי, אִזּוּ הוּא פּוֹנֵה רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁנַגְעוּ בּוֹ יְסוּרִין וְכַבֵּשׁ רַחֲמֵיו וְלֹא קָרָא תְּגָר; הַיְסוּרִים הָאֵלּוּ אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר לְשׁוֹם בֶּן אָדָם שְׁלֹא עֵבֵר אֶת זֶה וְכוּ', עַד כְּדִי כֶּף שְׁאָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע, מִי שִׁישׁ לוֹ בְּבִיתוֹ בֶּן אוֹ בֵּת עִם מַחֲלַת נַפְשׁ וְכוּ', אוֹ תְּסַמְנַת דְּאוֹן וְכוּ', רְאוּי לְקוֹם לְפָנָיו כְּמוֹ שְׁקָמִים לְפָנָי אִישׁ מְבַגֵּר אוֹ לְתַלְמִיד חֲכָם, כִּי הִצְעַר וְהִי־סוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבָרִים הַהוּרִים עִם יְלָדִים כְּאֵלוֹ, זֶה בְּלִתי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּשֶׁכַל אָנוּשִׁי, זֶה הִצְעַר הֵכִי גְדוֹל שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, שְׁלֹא יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת וְכוּ'.

בְּעֵינֵין שְׁקֵשָׁה לָךְ מֵאֵד לְמִצָּא בֶּן זוּג, וְאֵת מֵאֵד שְׁבוּרָה מְזֵה וְכוּ', מָה אָמַר לָךְ! הֲרִי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת ג.ו.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", אֵת צְרִיכָה לְרַדַּת מְדַרְגָּה וְאִזּוּ תִּמְצָאִי אֶת הַזּוּג שְׁלָךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחוּרָה הִיא גְּאוּתְנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יָפָה וְהֵכִי מְשַׁכֵּלֶת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מְסִתּוֹבְבַת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֶּן זוּג שְׁלָהּ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנַכְנַס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדַע מַה הִיא? וְהִיא רוֹצָה שְׁיָבוּא אֵלֶיהָ זוּג מְשֻׁהוּ שְׁעָרִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמְסִתּוֹבְבַת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמַצָּא אֶת בַּחִיר לְבָבִי שְׁיָבוּא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחוּרָה מְחַכָּה עַד שְׁיִוָּלַד זוּג כְּזֶה, וּבֵינֵין כֶּף הִיא לֹא קוֹלְטַת שְׁהִזְמֵן לֹא מְחַכָּה, כְּמֵאֵמַר הַחֲכָם: "הַזְהַר מִן הַזְּמֵן כִּי הוּא אוּיֵב רַע מֵאֵד", עַד שְׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שְׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת ג.ו.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", תְּרַדִּי מְדַרְגָּה וְאֵל תְּחַזִּיקִי מְעַצְמָךְ כָּל כֶּף גְּדוּלָה וְכוּ', וְאִזּוּ תִּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זוּג מַה שְׁיִתְאִים לָךְ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארסג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום וברכה אל היניק וחכים ... נרו יאיר תלמיד "בית שלמה"

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמר לא להתחבר אל חברים רעים וכו', ובפרט אלו שמדברים נבול פה, כי כף אִמֵר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות נבול פה, סימן א') מי שמדבר נבול פה, בידוע שלבו חושב מחשבות און; וצריכים לשמר ממנו מאד מאד, ומכל שכן חבר שגונב, שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות גנבה וגזלה, סימן א') מי שנפתה לבו לגזול וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועוון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה; ולכן תשמר מאד מאד מחברים אלו כמו ששומרים מאש, כי בקלות יפילו אותך לשאול תחתית ומתחתיו רחמנא לישזבן.

זכר גם זכר שאתה עכשו בחור צעיר, ואתה יכול להצליח מאד מאד בעבודת השם יתברך, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב): "ינקותא כלילא דורדא", עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחורותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו; אתה צריך לראות כל אלו החברים שלך שלומדים אצלי, איזה מתמידים הם, מי שסים כבר פעמים ש"ס, התחיל מסכתא וחזור על המסכתא מאה פעמים ואחת, ויש בחורים שפבר מחזיקים במסכתא השניה, למדו מסכת תענית מאה פעמים ואחת, ועכשו הם לומדים מסכת ברכות מאה פעמים ואחת, מלבד מה שגורסים הרבה פרקים משניות בכל יום, מלבד שלומדים שעור בעיון בכל יום בגמרא ובשלחן ערוך, ממש להפליא לראות אותם איך שמתמידים בלמוד, ולכן אם אתה רק חושב פעם לבוא אלי ללמד פה אצלי, תשמר מאד לא להתחבר

אֶל שׁוֹם חֵבֶר רַע, כִּי אִז בְּטוּחַ שְׁאֲנִי לֹא אֶקַּח אוֹתָךְ פֹּה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין בְּכָל יוֹם שְׁחֵרִית, מְנַחֶה, עֲרֵבִית, וְכֵן תִּרְאֶה לְתַקֵּן אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלֹךְ, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל תִּשְׁמַר מֵאֵד מֵאֵד עַל מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְאֵ דְבִי אֲלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶשֶׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֶשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיכְבֵּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַח מוֹרוֹת "כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ"; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֵשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם אֲנִי אֶקְבֵּל דְּוִחַ שְׁאִתָּה מִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אַרְצָךְ הֵן בְּפִית וְהֵן בַּחוּץ, וְאִתָּה מִתְמִיד בְּלַמּוּד, אֲזִי לְבִסוּף תְּבוֹא פֹּה לְלַמֵּד אֲצִלִּי, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (יוֹמָא פ"ו) "וְאִתְּבַתְּ אֶת הַיְי"ה אֶלְקִיךָ" - שְׁיֵהָא שֵׁם שְׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יְדָךְ, שְׁיֵהָא קוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וְיֵהָא מְשָׂאוּ וּמִתְנָן בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מֵהַ בְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלֵינוּ! "אֲשֶׁרִי אָבִיו שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה, אֲשֶׁרִי רַבּוֹ שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה, אוֹי לְהֶם לְבְרִיּוֹת שְׁלֹא לְמַדּוֹ תוֹרָה! פְּלוּנִי שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה - רַאוּ כְּמָה נְאִים דְּרַכְיוֹ, כְּמָה מִתְקַנִּים מַעֲשִׂיו", עָלִיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: (יִשְׁעִיָּה מ"ט ג') "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר", וְכִכְר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל שְׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנֵי - הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר", אֲבָל מִי שְׁקוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְאִין מְשָׂאוּ וּמִתְנָנוּ בְּאִמּוּנָה וְאִין דְּבוּרוֹ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מֵהַ בְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלֵינוּ? אוֹי לוֹ לְפְלוּנִי שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה, אוֹי לוֹ לְאָבִיו שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה, אוֹי לוֹ לְרַבּוֹ שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה, פְּלוּנִי שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה - רַאוּ כְּמָה מְקַלְקֵלִין מַעֲשִׂיו וְכְמָה מְכַעֲרִין דְּרַכְיוֹ וְכוּ', עֵין שָׁם, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֶה לְשִׁמְעַע אֶת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרְסֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"ב טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הֶרְחַמֵּן וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁאַנְחֵנוּ לֹא מִבִּינִים, וְאֵי אִפְשֶׁר לְהִבִּין, כִּי הַשֶּׁכַּל שְׁלָנוּ קָצָר מְדֵי לְהִבִּין דְּבָרִים שֶׁהֵם לְמַעֲלָה מִשְׁכַּלְנוּ וְהִבְנַתְנוּ, וְלִכֵּן אֶסוּר לָךְ לְהִתְרַעַם עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא אֵב הֶרְחַמֵּן, וְרוּצָה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָךְ, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים רַק לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְנוּ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְכִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תָּנָא דְבִי אֵלֵיהּ זֹוטָא, פְּרָק ו') כִּיּוֹן שְׂרָאָה מִשֶּׁה שְׁמַדְתּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁל חֶסֶד וְשֶׁל רַחֲמָנוּת, מִיַּד נִתְעַטֵּף וְעַמֵּד בַּתְּפִלָּה; אֶסוּר לָךְ לְהִתְלוֹנֵן וְלִהְיוֹת בְּרָגוּז עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא אֵב הֶרְחַמֵּן, כִּי הוּא מְלֵא רַחֲמִים, דּוֹד הַמְּלָךְ שֶׁעֵבֵר אֶת הַסֶּבֶל הַכִּי גְדוֹל רַק שִׁיכּוּלִים לְעֵבֵר בְּזָה הָעוֹלָם, עוֹד מִיָּמֵי קִטְנוּתוֹ גִּרְשׁוּ אוֹתוֹ הָאֲחִים שְׁלוֹ, וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁנִּתְגַּדֵּל וַיֵּצֵא וְלַחֵם עִם "וַיֵּצֵא אִישׁ הַבְּנִים מִמִּתְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים גְּלִית", הַתְּחִיל שְׂאוֹל הַמְּלָךְ חֲמִיו לְרֹדֵף אוֹתוֹ, וְאַחַר כֵּךְ קָם עָלָיו בְּנוֹ אֲבִשְׁלוֹם וְרָצָה לְהַרְגוֹ, וְכֵן הִתְקוּמְמוֹ עָלָיו בְּלֵם וְרָצוּ לְסַלְקוֹ וְכוּ', וְהִיָּה נִרְדָּף כָּל יָמָיו, וְאַף עַל פִּי כֵן הוּא הַתְּחִיזָק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (שְׁמוּאֵל א' ל' ו') "וַיִּתְחִזַּק דָּוִד בַּהוֹיָ"ה אֶלְקִיו", לֹא הָיָה לוֹ עִם מִי לְהִתְחִזַּק רַק עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִף שֶׁהָיָה יְכוּל לְשָׂאֵל קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, מַה נוֹלְדֵתִי בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהָאֲחִים שְׁלִי יִרְחַקוּ אוֹתִי? שְׁחָמִי יִרְצָה לְהַרְגֵּנִי אוֹתִי? שְׁבָנִי יִרְצָה לְהַרְגֵּנִי אוֹתִי? וְהִתְקוּמְמוֹ עָלָיו, וּבְכָל יָמָי מִלְּכוּתוֹ הִתְקוּמְמוֹ עָלָיו כָּל מִינֵי לִיצְנִים שְׁבִדּוּ, הָיָה יְכוּל לְשָׂאֵל הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִף עַל פִּי כֵן לֹא שְׂאֵל שׁוֹם קִשְׁיוֹת, אֲלֵא הַתְּחִיזָק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק בְּרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִזָּה נַעֲשֶׂה כָּל סִפֵּר תְּהִלִּים, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן ק"א) שְׁמַכֵּל הַצְּרוּת שֶׁל דָּוִד בְּרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִזָּה נַעֲשֶׂה כָּל סִפֵּר תְּהִלִּים, וְעַקֵּר הַהִתְחִיזָקוֹת שְׁלוֹ הָיָה שְׂבִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֲמָן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים י"ח) "אֶרְחַמְךָ הוֹיָ"ה חֲזָקִי",

דוד המלך מתפאר בזה שאני יודע, רבוננו של עולם, שאתה אב הרחמן, זה ההתחזקות שלי, וראים מזה איך שדוד המלך התחזק רק עם הרחמנות של הקדוש ברוך הוא, ולכן אני מאד מבקש אותך שגם את תתחזקי, כי הקדוש ברוך הוא אב הרחמן ורוצה רק את הטוב שלך, ואף שאני מבין אותך טוב טוב, הכאב והבושה והצער והיסורים וכו', שאת עוברת, עם כל זאת צריכים מאד מאד לשמר לא להכניס בדכאון וכו', ולהתיאש מהחיים וכו', אדרבה את צריכה לקחת את עצמך בדין יותר ויותר, ולא לשאל: למה אלקים עשה לי דבר זה וכו', יש דברים שהם למעלה משכלנו ומהשגותינו וכו', אנחנו צריכים רק להתחזק ולדעת שהקדוש ברוך הוא מלא רחמים, מלא טוב, מלא חסד, אותך נסו עם הנסיון הקשה והמר הזה, ואני מבין אותך טוב טוב, עם כל זאת חזקי ואמצי מאד, והחזיקי באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, שזה נקרא אצל רבנו ז"ל התבודדות, וזה הטפול הכי מצלח לאדם כשמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, במלים של עצמו, ולספר לו יתברך הכל, מה שמעיק לו ומה שמציק לו, את צריכה לדעת שהקדוש ברוך הוא אב הרחמן שומע תפלת כל פה, ובודאי לא יעזב אותך, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן רנ"ט) כשאדם מתבודד ומפרש שיחתו ויצערו לפני השם יתברך, ומתודה ומתחרט על גדל הפגמים שעשה, אזי גם השכינה כנגדו מפרשת לפניו שיחתה וצערה ומנחמת אותו, כי כל פגם ופגם שנשמתו, פגם אצלה גם כן כפיכול, וזה בחינת: (דברים כ"ו) "את הוי"ה האמרת... והוי"ה האמירך" וכו', והיא מנחמת אותו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים; ולכן אשרי מי שיש לו שכל ובא בכל יום אליו יתברך, ושופך את כל לבו לפניו יתברך אפלו שעשה כבד מה שעשה וכו', יזכר שהוא בן של הקדוש ברוך הוא, וכמו שהבן לא מתביש מהאבא, כך אדם לא צריך להתביש לבוא הקדוש ברוך הוא לספר לו את כל אשר עם לבבו, ולכן תתחזקי מאד מאד ותחזרי אליו יתברך, שמחכה ומצפה שתשובי אליו, ותדברי אליו, כי לפעמים אדם מקבל מכה כזו שלא חלם על זה, והכל שהקדוש ברוך הוא רוצה שיחזרו אליו, וכמו שכתוב: (שיר השירים ב' י"ד)

יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את

קולך כי קולך ערב ומראיך נאווה", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (תנחומא שופטים) כשיצאו עם ישראל ממצרים, ופרעה וחילותיו רדפו אחריהם, והם עומדים לפני הים, ולא היה להם לאן ללכת וכו', למה היו ישראל דומין באותה שעה? ליונה שברחה מלפני הנץ, ובאה להכנס לפנים מן הסלע, והיה הנחש בתוכו, בקשה לצאת הרי הנץ על הפתח, כך היו ישראל, הים הולך וסוער עליהם, והשווא רודף אחריהם, והחיות מן המדבר, והיו מקפין מארבע רוחות; מה עשו אז? ויצעקו אל השם, ומיד ענה להם, וקרע להם את הים ועברו בשלום ביבשה, וכן קורה עם המון אנשים שנכנסים באיזה צרה ומצוקה וכו', ויש להכל חשבון צדק ממנו יתברך, והכל הוא מגדל רחמנותו יתברך, עלינו רק לברח אליו, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאנחנו צריכים, אבל לא להתרחק ממנו יתברך מהמשבר שקרה לי וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך חזקי ואמצי מאד כי גדול אדונינו ורב להושיע, והקדוש ברוך הוא מלא רחמים, ואם תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, תרגישי את הגן עדן בזה העולם, לא רק שהנשמה שלך תפטר מן העולם, אלא אדרבה על ידי שתרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, על ידי זה את מקשרת את עצמך אליו יתברך, וזה הטפול הכי טוב לתקיפה וכו', שסבלת, ועדין את סובלת, אדרבה תנסי ותראי איך שכל החיים שלך יתהפך לטובה, אני מאד מאד מקנה שתציתי אותי, ותראי איך שכל החיים שלך יתהפכו לטוב, החשך יתהפך לך לאור, המר יתהפך לך למתוק, רק אל תנתקי קשר מהקדוש ברוך הוא, אם תקימי את כל זה, על ידי זה יצא כל המועקה מלבך, ותתחילי מחדש את החיים, רק את הקדוש ברוך הוא אל תעזבי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אָרְסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵם רוֹצִים לְהִתְחַתֵּן עִם מִיִּשְׁהוּ, צְרִיכִים לְהִיּוֹת פְּתוּחַ לְגַמְרֵי עֲמוֹ, וְלִכֵּן אִם הִיָּה לָךְ כָּךְ נִחְמַד אִתּוֹ, רַק שֶׁהוּא הַעֲלִיב אוֹתְךָ וְכוּ', הִיִּית תַּכְּךָ וּמִיָּד צְרִיכָה לְשָׂאֵל אוֹתוֹ פְּתוּחַ: לָמָּה הוּא עֹשֶׂה אֶת זֶה? וְלָמָּה הוּא מְדַבֵּר כֵּכָה? וְאִזּוֹ הִיִּית רוֹאָה אֶת הַטְּפוּס שְׁלוֹ וְכוּ', כִּי יֵשׁ הֶרְבֵּה בַּחוּרִים וְאוֹתוֹ דָּבָר בַּחוּרוֹת שֵׁישׁ לָהֶם לְשׁוֹן מְשַׁחֲרָרֵת, שְׂמַדְבְּרִים יוֹתֵר מְדִי וְכוּ', וְגַם מֵה שְׂצְרִיכִים לְהַחְזִיק בְּלֵב וְכוּ', וּבְאַמַּת הֵם לֹא מְכוּנִים רַע, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי תִּנְסִי עוֹד פַּעַם לְהַפְגִּישׁ עֲמוֹ, וְלִהְיוֹת אִתּוֹ פְּתוּחַ, וְלִהְסָבִיר לוֹ מֵה כּוֹאֵב לָךְ מֵהַסְּגָנוֹן הַדְּבוּר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאִזּוֹ תוּכְלִי לְהַכִּיר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כִּי כֵּךְ אָמַר הֶחָכֵם מְכַל אָדָם: (מְשַׁלִּי ב'ו') "מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה", מֵהַפֶּה שֶׁל הָאָדָם יְכוּלִים לְהַכִּיר אֶת כָּל הָאָדָם, כִּי כֵּךְ אָמַר הֶחָכֵם "הַלְשׁוֹן הוּא קְלָמוֹס הַלֵּב", וְכֵן אָמַר: "הַלְשׁוֹן שֶׁעַר הַמַּטְמוֹן", הִינּוּ הַלְשׁוֹן מְגַלָּה מֵה שֵׁישׁ בְּלֵב וְכוּ', וְתַכּוּנוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הָאָדָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרְסוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן בְּחַיֵּי נִשׂוּאֵיךָ צְרִיךְ לְהִיּוֹת רַק שְׂמִחָה וְאַהֲבָה עִזָּה לְגַבִּי בְּעַלְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׂבַעוּלָם שֶׁהַשְּׂמִחָה יְהִיָּה שְׂרוּי בְּבִיתְכֶם,

ותאהבו אחד את השני, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואז כשהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, וכבוד הדדי, אז בעלך יראה את היפי של האמונה בו יתברך, וקיום מצוותיו יתברך, שאין למעלה מזה, כי סוף כל סוף אנחנו נמצאים בידו יתברך, ואמר הנביא: (ירמיה י"ח ו') "הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בדי בית ישראל", ולכן אנחנו צריכים לזכור תמיד שאנחנו תלויים ועומדים רק בו יתברך, וכל החיות והקיום שלנו זה רק מכחו יתברך, ולכן מה שיך לברח ממנו יתברך ולעזוב את היהדות? כי הרי אנחנו פחמר ביד היוצר, ברצותו מרחיב וברצותו מקצר, כן אנחנו בידך יתברך, כי הנה כאבן ביד המסתת. ברצותו אווז וברצותו מכתת. כן אנחנו בידך יתברך, כי הנה כהגה ביד המלח. ברצותו אווז וברצותו שלח. כן אנחנו בידך יתברך.

הלואי הלואי שאדם היה מכניס את זה בתוך לבו, ואז כל החיים שלו היו משתנים לטובה, והיו מבינים שאי אפשר לברח ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, י"ב טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לְדַעֲתִי כְּדַאי לְחַכּוֹת עַד סוֹף הַשָּׁנָה, וְאִזּוֹ אִם אַתֶּם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַמַּעֲבָר, תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה, כִּי בְּאֲמֻצֵּעַ הַשָּׁנָה לֹא מְמַלֵּץ לְהוֹצִיא אֶת הַיְלָדִים מִהַמְסַגֶּרֶת הַלְמוּדִית שֶׁהֵם שָׂמָה, כִּי זֶה סֵתֵם יִבְלַבֵּל אוֹתָם וְכוּ', בְּהַתְחַלֵּת הַשָּׁנָה כְּשֶׁנִּכְנָסִים בְּכַתֵּה וְנִפְגָּשִׁים עִם חֲבֵרִים חֲדָשִׁים וְכוּ', אִזּוֹ זֶה מְמַלֵּץ וּמְצַלַח, אָבֵל בְּאֲמֻצֵּעַ הַשָּׁנָה לַעֲקֹר אוֹתָם מִהַחֲבֵרִים וְכוּ', וְלִנְחֹת בֵּינָן חֲבֵרִים חֲדָשִׁים, זֶה מְאֹד מְאֹד יִכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ לְרֵעָה עַל הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן תַּחֲכוּ כְּכֹר עַד סוֹף הַשָּׁנָה.

הַעֲקֹר בְּחַיִּים הוּא סְבִלְנוֹת, שְׂזָה הַמַּתְנָה הַכִּי יָפָה, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים קְשָׁיִים וְנִדְמִים כִּיִּם הַסּוֹעֵר וְכוּ' וְכוּ', וּמִי הַמְצַלִּיחַ בְּחַיָּיו, זֶה רַק הַסְּבִלָּן, וְאָמַר הַחֶכֶם: "אִין דְּבַר שְׂמַחְסַר מִן הָרֵעָה, כְּמוֹ הַסְּבִל", כִּי הַסְּבִלָּן הוּא הַמְנַצֵּחַ, וְאָמַר הַחֶכֶם: "הַסְּבִל מַעֲלָה גְדוֹלָה, וְהִיא תַּחְבּוּלָה לְמִי שְׂאִין לוֹ תַּחְבּוּלָה", וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת הֵן לְגַבִּי יְלָדִיהָ, וְהֵן לְגַבִּי אֲשֶׁתָּהּ, וְאִזּוֹ תִּהְיֶה הַמְצַלַח הַכִּי גְדוֹל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַרְסַח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טֵבֵת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי אֲצַלְנוּ הַבַּעַל אוֹמֵר אֶת הַבְּרַכָּה לְפָנַי קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן אֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ, וְאֵל תִּפְחָדִי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמָאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֶת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהַבְיֵא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע;

וְלִכְּנָן טוֹב שְׂתֹאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיא אֲשַׁכְּנַזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹאמֹר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֹרְאֵי שְׂתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבִזְכוֹת הַזְּכוֹרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׂהַזְכְּרֵתִי לְפָנֶיךָ - בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרַתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם, שְׂהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׂתַעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעֵבֶר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרְסֵט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אֲמַר לְךָ! מִכְּתָלִי מַכְתְּבֶךָ אֲנִי מִבִּין בְּדִיוֹק מָה עוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְלָמָּה אֲתָה נִמְצָא בְּחֻבוֹת? כִּי כֵךְ אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קי"ב) "יֵשׁ עֲבָרָה שְׂעֵנְשָׁה שֶׁל עֲבָרָה הִיא שְׂיִהָא בְּעַל חוֹב תְּמִיד, וְאִפְלוּ יַעֲשֶׂה כָּל טְצָדִיק וּפְעֻלוֹת דְּאִפְשָׁר לֹא יוֹעִיל כָּלָל. וַיְהִי בְּעַל חוֹב תְּמִיד. וְלִפְעָמִים גּוֹרֵם

הַעֲבָרָה שְׁמֵפִיל גַּם אַחֲרֵים לְהִיּוֹתָם בְּעֲלֵי חוּבוֹת. וְלִזֶּה יֵשׁ עַתְּ שֶׁנַּעֲשׂוּ כַּמָּה בְּעֲלֵי חוּבוֹת בְּעוֹלָם, זֶהוּ מַחֲמַת הַעֲבָרָה הַזֹּאת שֶׁנִּתְגַּבְּרָה בְּעוֹלָם, חֵס וְשְׁלוֹם וְהַעֲבָרָה הַזֹּאת, רַחֲמָנָא לִישׁוּכָן, הִיא הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, שְׁמִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּחֵטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה וּמוֹצִיא זָרַעוֹ לְבִטְלָה, הוּא נוֹפֵל לְקַטְנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', וְחִי בְּצַמְצוּם הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל, עַד שֶׁלֹּא רוֹאֵה עֲצָה אַחֲרַת רַק לְלוֹוֹת כְּסָפִים, וְהוּא מַכְנִיס בְּפֶח עוֹד אֲנָשִׁים שֶׁנַּעֲשִׂים בְּעֲלֵי חוּבוֹת בְּשִׁבְלֵו, כִּי הַחֵטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, מְטַמֵּט אֶת הַדַּעַת וּמַעֲקֵם אֶת הַלֵּב, וּמַכְנִיס בּוֹ סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים וְכוּ', וְהוּא נַעֲשֶׂה מִתְּסַכֵּל לְגַמְרֵי וְכוּ', וְכָל שְׁלוּוֹה יוֹתֵר כְּסָפִים, יוֹתֵר הוּא נִכְנָס בְּקַטְנוֹת הַמוֹחִין וּבְתַסְכוּל וּבִיאוּשׁ גָּדוֹל מֵאֲדָר.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁמֵפִיל בְּעֵינָה וּמְכַל צָרָה וּמְכַל זָבֵל יְכוּלִים לְצֵאת אִם רַק רוֹצִים, כִּי הַבְּחִירָה בִּיַדֵי הָאָדָם, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹמַר שְׁאֲנִי כֹבֵר גַּלְפְּדָתִי בְּמַלְכְּדָת כְּזֶה שְׁאֲנִי כֹבֵר לֹא יְכוּל לְצֵאת מִזֶּה, אִין דְּבַר כְּזֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ק"י) לְאַחַד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ בִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה?! הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בִּיד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוֹצֵה עוֹשֶׂה, וְאִם אִינוּ רוֹצֵה אִינוּ עוֹשֶׂה וְכוּ', [נִכְתַּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל: וְדַבַּר זֶה הוּא נֶצְרָךְ מֵאֲד לְדַעַת, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מֵאֲד, מַחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲוֵרֵיהֶם מֵאֲד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִינָם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אֲבָל בְּאֲמַת אִינוּ כֵּן, כִּי בְּיָדָי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דְּבַר, וּכְמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה].

אָךְ אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁרַבְּנֵי ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מ"ט) שֶׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוּמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהִיא מִקְדָּם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אַחַד לְפִי מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמִים הַקּוֹדְמִים, וּכְשֶׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוּמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיא מִתְחַלֵּה מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֵה עֶרְף מֵהֶם, וְכוּפָה יִצְרוּ לְבָלִי לְעֲשׂוֹת עוֹד מֵה שֶׁעָשָׂה זֶהוּ עָקַר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה; וְלִכֵּן זֶה הַנְּסִיּוֹן שְׁלֵךְ, אִם אַתָּה רוֹצֵה בְּאֲמַת לְחַזֵּר בְּתְּשׁוּבָה, הַבְּחִירָה בִּידְךָ, וְזָכַר גַּם זָכַר אִם תְּחַזֵּר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְתַעֲזוֹב אֶת מַעֲשֵׂיךָ הָרָעִים, הַכֹּל יִתְּפַר לְךָ וְכוּ', וְהִיא כְּלֹא הִיא וְכוּ', אֲבָל אִם תִּתְעַקֵּשׁ, דַּע לְךָ שֶׁלְּכוּסוֹף יִתְּגַלֵּה קְלוֹנָךְ בְּרַבִּים, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ אִיפֹה לְהַתְּחַבְּאוֹת מֵרַב בּוֹשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי שׂוֹאֵל

אותך: מה אתה צריך לעבר את הגיהנום הזה שיתגלה קלונך ברבים ותתביש מהילדים שלך, ומכל החברה שלך, ומכל הבית הכנסת שאתה חזן שם?

אני מכרח להגיד לך היום יש בעולם קלפה עצומה שכובשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', וכל מיני כלי משחית הדומים זה לזה וכו', שבהם יכולים לראות כל מיני שקרן, תעוב, ערום וזהו, ויכולים להתפתח עם כל מיני מפקרות וכו', עד שעל ידי זה מאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', עד שבאים לגרושין רחמנא לצלן, ולכן העקר ראה לזרק מהבית את המחשב שמחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי אם יש לך דבר כזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם: "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר: "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוך הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

אני מאד מאד מבקש אותך שתציית אותי בדבר זה, לפני שיהיה מאחר מאד, וקלונך יתגלה ברבים, שאז תהיה הכי אמלל בחייה, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ח) הלא האדם בשביל תענוג קטן אחד של רבע שעה הוא יכול לאבד ולהפסיד כל העולם הזה עם העולם הבא. ואמר בלשון אשכנזי בזה הלשון: א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה, קען ער אן ווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך, ותעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה הדבר שבא לאדם הכי קשה, עם כל זאת עליך לזכר מה שאמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; ולכן תכריח את עצמך עם כל הכחות להיות בשמחה, ואף שעובר עליך חלישות הדעת וקטנות המוחין וכיוצא בזה, דע לך שהכל מהסמך מ"ם שרוצה לשבר אותך כאלו אין לך שום תקווה יותר, אבל אתה צריך לזכר שיש לנו רבי גדול שצעק בקול עמוק: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) "אין שום יאוש בעולם כלל", אין דבר כזה להתיאש בשום פנים ואופן, כי הקדוש ברוך הוא אב הרחמן המרחם על בריותיו, וחכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות, פרק ה', הלכה ג') "היכמא דאבונין רחמן בשמיא, כן תהוין רחמנין בארעא"; הינו כמו שהקדוש ברוך הוא הוא רחמן, כך אדם צריך להתנהג עם עצמו ברחמנות, ועם אשתו ועם ילדיו ועם כל בר ישראל, וכן אמרו (שבת קל"ג:) הוי דומה לו מה הוא חנון ורחום אף אתה היה חנון ורחום; ואמרו: (שם קנ"א) כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים וכל שאינו מרחם על הבריות, אין מרחמין עליו מן השמים; וזה סימן של בר ישראל שקונה לעצמו מדת הרחמנות, והרגע שאדם רחמן, על ידי זה ימשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי בבא קמא, פרק ח', הלכה ו') בזמן שאתה רחמן, המקום ירחם עליך; ולכן תראה לקנות לעצמך מדת הרחמנות, וכזה מדה כנגד מדה הקדוש ברוך הוא ירחם עליך.

אני מאד מבקש אותך שתראי ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתכל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותחים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשאיר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום שבת פ"ד. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלאי שתצית אותי בזה, ותראי איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז, ושלא יהיה לך שום חלישות הדעת משום דבר בעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

אני מאד מבקש אותך שתראי להיות חזקה במדת השמחה, וכן לשמח

אֶת נָשִׁים אַחֲרוֹת, וּבִזְכוּת זֶה יִשְׁפַע עָלֶיךָ שִׁפְעַת הַדַּעַת מִמְרוּמִים וְכוּ', כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת מַעֲלַת הָאִשָּׁה שֶׁזֹּכָה לְחִזָּק נָשִׁים אַחֲרוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינַיִךְ דְּבוּר אַחַד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כֹּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזֵה אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שֶׁהַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, הִיא תִהְיֶה הַקְּהֵלָה שֶׁתִּקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי כִּךָ אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְרָשׁ הַנְּעִלָם, זֶהר חֲדָשׁ, נח כ"ג) אִי חֲדָא קְהֵלָה אוּ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא יִתְעַרְוּן בְּתִיּוּבְתָא מִיָּד אֲתִי בֵּן דְּוִד; אִם קְהֵלָה אַחַת אוּ בֵּית הַכְּנִסַּת אַחַד יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָהּ, מִיָּד בֵּן דְּוִד בָּא.

חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד וְתַעֲזָרִי לִי עִם מִדַּת הַחֶסֶד שֶׁיְהִיָּה בְּקַהֲלֵתֵינוּ תָּמִיד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזָרִי לִי בְּכָל מִיָּנִי עֲזֹר שְׂאֵת רַק יְכוּלָה לְעֹזֹר לִי, כִּדִּי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם מִנְּתִיקִין שֶׁיְהִיָּה שְׂתִיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֲמָצַע הַיּוֹם מְרַק חֵם, וְלַעֲת עָרֵב סְעוּדָה דְּשָׁנָה וְכוּ', כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלָקוּט הוֹשַׁע, רִמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲכִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזִבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וּבַפְּרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתַיִם לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלְצַמְאִים וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרַב הַיְקָר מְאֹד אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר

וַיִּזְרַח

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה פְּרִטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאֹן הַמְּפֹלֵא רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לְהַבִּיא אֶלְךָ פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בְּיַבְנָאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתַּעֲזֹר לִי שְׂיִהְיֶה לְךָ גַם כֵּן חֵלֶק בְּזֶה, כִּי בְּאֵמֶת רַק רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, הַגְּבִיָּה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזֻרַח שֶׁהֵיְתָה דְרוֹסָה עַד לַעֲפָר וְכוּ', וְלִכְּן הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהַפַּעַם יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, אֲקַוֶּה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֵׁישׁ הַרְבֵּה חֲצוּפִים שִׁיִּצְאוּ נֶגֶד מְרֵן שְׁלִיט"א, וְלִכְּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶׁבִּיְרֵדֵנוּ לְחַזְקוֹ, לְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, וְזֶה יִהְיֶה עַל יְדֵי שְׁנַחֲתִים מַה שְׂיִוְתֵר אֲנָשִׁים לְמַעַן תִּנּוּעַת ש"ס, וְרְצִיטֵי מְאֹד שֶׁתַּעֲזֹר לִי אִישִׁית שְׂאֲצַלִּיחַ עִם מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁבְזִכּוֹת זֶה יִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת, וּתְרַבֶּה חֵילִים לְתוֹרָה, וְתִקְרַב יְהוּדִים אֶל אֲבִינוּ שֶׁבְשָׂמַיִם, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹכָא בְּזִהֵר (תְּרוּמָה קכ"ח): תָּא חֲזִי כָּל מַאֵן דְּאֶחִיד בִּידָא דְּחֵיבָא, וְאֲשֶׁתְּדַל בִּיה לְמִשְׁבַּק אֲרַחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֲסַתְלַק בְּתַלְת סְלוּקִין מַה דְּלָא אֲסַתְלַק הֵכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאַכְפִּיָּא סְטְרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאֲסַתְלַק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִיָּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיָּה לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב: (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הֵיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרִי דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידֵן לִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרְסֵר תְּרַעֵי וְלִית מַאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב: (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

חָסֵר, (כָּאן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדִישׁ, הַנִּי"ל יִדְפְּסוּ בַּעֲזֶרֶת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בַּנְּחָל בִּיִּדִישׁ).

אֲרֵעָה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"ג טֵבֶת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן עַל הָאֲחֻלַּיִם וְהַתְּפִלוֹת, וְכֹל הַמְּבָרֵךְ מִתְּבָרֵךְ מִפִּי אֶל עֲלִיוֹן.

בְּוִדְאֵי אַתֶּם צְרִיכִים תְּכַף וּמִיָּד לְדַבֵּר עִם הַנְּהַלֵּת הַגֵּן, וְעִם הַגִּנָּנֶת, וְאִם זֶה לֹא הוּלָךְ, תִּרְאוּ לְדַבֵּר עִם הַהוֹרִים, אֲסוּר לְהַפְקִיר אֶת הַיֶּלֶד בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן.

רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַרְבִּיץ לִילָדִים, וְאָמַר שְׂיִכּוּלִים לְפַעַל הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּקִלוֹת עִם אֲהָבָה וְהַסְבָּרָה, מֵאֲשֶׁר לְלַכֵּת אַתֶּם בְּיַד קִשָּׁה וְכוּ',

לְיָדַימ צְרִיכִים הַמּוֹן תְּשׁוּמַת לֵב, וְכַךְ בּוֹנִים אֶת הָאֲמוּנָה אֲצִלָּם, וְאֵת הַבְּטָחוֹן הַעֲצָמִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְווּ רַב נַחַת וְדַקְדָּשָׁה מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָרְעוּ.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֵדֶר וְיִחִי, י"ג טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

סוּד הַיְסוּדוֹת בַּיְהוּדוֹת זֶה שְׁלוֹם בַּיִת, וְכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת טוּק) וּמָה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תּוֹרָה: שְׁמִי שְׁנִכְתַּב בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; הַיְנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל עַל כְּבוֹדוֹ, וּמְסַכִּים שִׁימְחוּ, כְּבִיכּוֹל, אֶת שְׁמוֹ, הַעֲקֹר שִׁיְהִי שְׁלוֹם בַּיִת, וְלִכְן אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׁבִיזִיךְ לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם בַּעֲלָךְ, וְתֵאֱמִינִי לִי אִם הִיָּה אַהֲבָה אֲמַתִּית בֵּינֵיכֶם, מִזְמַן גַּם הַבַּעַל הָיָה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל הַבַּעֲיָה שְׁאִין לָכֶם שְׁלוֹם בַּיִת זֶה זְמַן רַב, אֲזִי אֶת מְלַבֶּשֶׁת אֶת זֶה בַּחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיזִיךְ, רַק לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בַּיִת עִם בַּעֲלָךְ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בַּעַת הַנִּשְׁוֹאִין שֶׁעַמְדָתֶם תַּחַת הַחֲפָה וְהִיִּיתֶם הַכִּי מְאֻשְׁרִים, וְלִכְן תִּמְשִׁיכוּ כִּכָּה, וְתֵרְאִי שֶׁהִיָּהוּדוֹת לֹא יְהִיָּה הַבַּעֲיָה וְכוּ', הַבַּעֲיָה הִיא הַשְׁלוֹם בַּיִת וְהַאֲהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּרִית שְׁאִין בֵּינֵיכֶם, זֶה הַבַּעֲיָה הַעֲקָרִית, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מִזוֹ, וְאַפְלוּ שׁוּהָ בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מָה שְׁאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֲפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכַּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְּנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וְיִשׁוּת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תְהִיָּה לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (בְּרֵאשִׁית ב')

כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ובמקום שהשכינה נמצא, שם הברכה מצויה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארעז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

נכון מאד להפריד בין הבנים ובין הבנות עוד מגיל קטנות, שהבנים יישנו בחדר אחד, והבנות יישנו בחדר שני, ואם מרגילים אותם עוד מגיל צעיר, על ידי זה חוסכים אחר כך הרבה בעיות שיכולות להוצר מזה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציקם, תעשו כל מיני מאמצים לבדק את המזוזות בביתכם, העקר תשתדלו מאד שיהיה בבית אורה של שמחה, ושל רגיעה, וזה משפיע מאד מאד על הילדים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה לעבד רק על נקדה אחת, והיא שמחה, ותשתדלי להיות מאד מאד בשמחה עצומה, וככל שתהיי שמחה ועליזה, יתרחב לך דעתך, ותקני לעצמך בטחון עצמי, עד שלא תהיי מבבללת כלל משום דבר, ורבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ד) ששאלו חכמי אמות העולם מאתונה יון את רבי יהושע בן חנניא: איפה אמצע העולם? והגביה את אצבעו ואמר "כאן", ושאלו מי אומר ככה? אזי הוא ענה להם: תביאו חבלים ותמדדו וכו', ומגלה בזה רבנו ז"ל סוד נפלא מאד מאד, שהקלות המתלבשות באדם ומחלישים את דעתו ומבלבלים לו את שכלו, ולוקחים ממנו את הבטחון עצמי, שואלים איפה אמצע העולם? אולי במקום פלוני, או אולי במקום אלמוני וכו', וכא רבי יהושע בן חנניא ומגלה אמצע העולם זה פה אצלך, כי אם ישאלו אותך מאין אתה יודע, כשאדם שש ושמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, שזה החבלים שהוא קושר את עצמו עם הקדוש ברוך הוא, אזי הוא תמיד אומר שפה זה אמצע העולם, ואנחנו מוצאים שהתנא הלל היה שר בשמחת בית השואבה: (סכה נ"ג.) אם אני כאן - הכל כאן, ואם אני כאן - מי כאן, וזה השלמות שאדם צריך להגיע לזה, להיות שמח עם עצמו, ולא להתבלבל משום דבר, וזה זוכים על ידי שמחה, שצריכים לשמח עם נקדת יהדותו שלא עשני גוי כגויי הארצות, ואנחנו מאמינים בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ואנחנו מרגילים את עצמנו לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו.

את צריכה להתחיל להתעסק בשדוכים, ולהתחתן מה שיותר מהר, ולא להיות ברגנית, אלא לבנות בית נאמן בישראל, ותהיי הכי מאשרת, למה את צריכה להיות נעה ונדה וכו'? הרגע שתתחתני ותבני בית משלך, לא יהיה אשה יותר מאשרת ממך, ולכן תעשי כל מה שביכולתך להשלים שהגיע

הזמן שאַתָּה צְרִיכָה לְהִתְחַתֵּן וּלְבָנוֹת בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִדְוֹן אֶת כָּלָם לְכַף זְכוּת, כִּי בָּלָנוּ בְּנֵי אֲבֹרָהֵם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאָסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד, רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בַּהֲקֵדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה נִקְרָא הַתְּבוּדוּת, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכִּי לְהִגִּיעַ לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנֹצֵחִי.

הַקֵּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרַעֵט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טֵבֵת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת סֵפֶרוֹ הַקֵּדוּשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּי, וּכְכֹר נִשְׁמַע מִפִּי הַקֵּדוּשׁ שְׁאָמַר (תִּי-מוֹהֵר"ן, סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקֵּדוּשׁ שְׁלוֹ "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן" שִׁיִּצְא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגַאֲלָה, וְאָמַר: מֵאַחַר שִׁיִּצְא בְּעוֹלָם אָנִי חֲפִץ מְאֹד שִׁיְלַמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּךְ אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַלְמוּד בְּחִבּוּרָיו הַקֵּדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגַאֲלָה, וְאָמַר שֶׁטוֹב לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ שְׁנֵי שְׁעוּרִים לְלַמֵּד סֵפְרָיו הַקֵּדוּשִׁים: שְׁעוּר אֶחָד פְּשוּט לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת הַרְבֵּה מְאֹד כְּדֵי שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, וְשְׁעוּר אֶחָד לְלַמֵּד בְּעֵינֵי גְּדוֹל, כִּי יֵשׁ עֲמֻקּוֹת גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּסִפְרָיו, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד הַרְבֵּה אֶת הַ"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", כְּדֵי שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּי, וְזוֹכֵה לְסִים כָּל חֵדֶשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", וּמְלַבֵּד זֹאת לּוֹמֵד שְׁעוּר אֶחָד בְּעֵינֵי גְּדוֹל מְאֹד, וַיְחַדֵּשׁ בָּהּ חֲדוּשִׁים כְּפִי מַחוּ וְהִשְׁגָּתוֹ, וְאֶת הַשְּׁעוּר הַשְּׁנִי תִלְמַד תּוֹרָה אֶחָד בְּעֵינֵי, וְלוֹמַר עֲלֶיהָ אֶת הַתְּפִלָּה מִ"לְקוּטִי-תְּפִלוֹת", וְכֵן תּוֹכֵל לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁעוּר אֶחָד פְּשוּט

ללמד הרבה עד שיהיה שגור על פיה, ושעור אחד תלמד תורה אחד ולומר עליה התפלה מ"לקוטי-תפלות".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ענין רקודים זה דבר גדול מאד מאד, ורבונו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י') על ידי המחייאת כף ורקודים נמתקים הדינים, וזה שיף גם לנשים (כמוכן רק בנפרד ובמקום שאין שמה בכלל גברים), ואשרי האשה שרוקדת ומרקידה גם נשים אחרות, זה דבר גדול מאד להכניס שמחה בנשים שעל פי רב הן שבורות מפגעי ומקרי הזמן שעובר עליהן.

בענין רקודי בטן וכו', זה לא ממלץ כי זה פריצות גדולה אפלו רק בין נשים, וזה נלקח מהגויים, ואנחנו עם ישראל צריכים להיות מבדלים ממצעשי הגויים לגמרי, כמו שכתוב: (ויקרא י"ח ג') "כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו", שזה בכלל כל ההנהגות המגעלות וכו', שרואים אצל הגויים, אנחנו צריכים להתרחק מזה, ובפרט לא לחקות אותם כפי הרקודים שלהם, כי זה פריצות מאד מאד גדולה, יש מספיק כל מיני רקודים לנשים שיכולים לרקד ולשמח נשים אחרות שזה מצוה מאד מאד גדולה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארפא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני ממליץ תמיד ללכת בבית חולים לניאדו, כי שמה הולך הכל על טהרת הקדש, ויש להם צוות מאד ממחים ומסורים.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתעברי את ההריון ותולידי בקלות, ואל תכנסי בלחץ.

תהיי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים, שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים, שהזכרתי לפניך - בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם, שהיה להם בשבילך, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע

בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזְכָּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקִיָּמִים
שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְאִזְכָּה לִהְיוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְפָנֶיךָ, יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן
יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת בְּקִרְוֹב מֵאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרַכֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲהֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה מֵאֵד מֵאֵד לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֶךְ שְׁזָה יְסוּד מוֹסֵד אֲצִל
רַבְּנוּ ז"ל, עִם כָּל זֹאת הַבְּעַל צְרִיף לְהַבִּין שְׁגָם הָאִשָּׁה מְגִיעַ לָהּ כַּמָּה לֵילוֹת
לְצֵאת וּלְהִתְאַוֵּר מֵהַלַּחֵץ שֶׁל כָּל הַיּוֹם, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי תַמְשִׁיכִי עִם הַפְּעִילוֹת
שְׁלֶךְ לַחֲזֹק, לְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְקָרֵב אוֹתָן אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֲבָל כַּמּוֹבֵן שְׁזָה לֹא יִהְיֶה עַל חֶשְׁבוֹן הַבְּעַל וְהִילָדִים, וְאִם יֵשׁ רְצוֹן טוֹב בֵּין
הַבְּעַל וּבֵין הָאִשָּׁה, יְכוּלִים לְהִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, כִּי אִם יֵשׁ אֲהָבָה וְהַבְּנָה
הַדְּדִית, אֲזִי אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וּמִסְתַּדְּרִים עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַבְּעַל צְרִיף לְהַבִּין, כַּמּוֹ שֶׁהוּא רַב הַיּוֹם לְרַבּוֹת הַלֵּילָה הוּא בַּחוּץ וְכו',
כֵּן מְגִיעַ גַּם לְהָאִשָּׁה לְצֵאת עִם חֲבֵרוֹת וּלְהִתְאַוֵּר, וּבַפֶּרֶט שְׁכָּל הַיְצִיאָה שְׁלָהּ
זֶה רַק לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּיֵנו אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתַעֲזָרוּ אֶחָד לְהַשָּׁנִי,
וְתַשְׁתַּדְּלוּ מֵאֵד לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְנִשְׁמַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַחֵק עַל הַתִּינוּק, רַק לְתַת לוֹ לְהִתְקַדֵּם לְבַד וְכוּ', אֵל תִּכְנָסוּ בְּלִחְץ, יֵשׁ יְלָדִים שֵׁישׁ לָהֶם תְּפִיסָה יוֹתֵר קָשָׁה, וְזֶה לֹא נוֹרָא, לֹא צְרִיכִים לְהִכְנִס בְּלִחְץ, וּמִכָּל שְׂכָן שְׁאִסוֹר לְהִלְחִיץ אֶת הַיְלָד, יִקַּח זְמַן וּלְבַסּוֹף הוּא יֵדַע לְקַרְא, רַק לְהִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹתֵרֵן, סִימָן תל"ב) שְׂמַח שֶׁהַמְּלַמְּדִים דוֹחֲקִים אֶת הַתִּינוּק בְּיוֹתֵר, עַל יְדֵי זֶה אֵינוֹ יוֹדַע הַתִּינוּק כְּלָל, רַק צְרִיכִין לְהִיּוֹת אִמָּן גְּדוֹל בְּזֶה לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק בְּהַדְרָגָה בְּלִי אִיוִם הַרְבֵּה וּבְלִי דַחֵק יוֹתֵר, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפַּס יוֹתֵר בְּנִקְל. כִּי אָמַר רַבְנוּ ז"ל שֶׁהַמְּלַמֵּד חוֹזֵר עִם הַתִּינוּק וְאוֹמֵר לוֹ זָכֵר, זָכֵר, (בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכֶּנּוּ גִידְעֵנָךְ ז'ע גִידְעֵנָךְ ז'ע), וְאִם הָיָה חוֹזֵר עִמּוֹ מֵעֵט בְּנִקְל, בּוֹדָאֵי הָיָה תוֹפֵס הַדְּבָר הַיֵּטִב וְהָיָה זוֹכְרוֹ, אֲךָ אַחַר כֵּךְ חוֹזֵר עִמּוֹ כֹּל כֵּךְ וְאוֹמֵר לוֹ כַּמָּה פְּעָמִים זָכֵר, זָכֵר, עַד שֶׁאַחַר כֵּךְ כִּשְׁשׁוֹאֲלִין הַתִּינוּק הַפְּרוּשׁ שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּקַרָּא יוֹכֵל לְהִיּוֹת שֵׁישִׁיב הַתִּינוּק גִידְעֵנָךְ ז'ע (שְׁפָרוּשׁוֹ זָכֵר), כִּי הַתִּינוּק סוֹבֵר שְׂאֵלוֹ הַתְּבוּת הֵם הַלְעֵז שֶׁל הַמְּקַרָּא. כִּי בְּזֶה שְׂדוֹחֲקִין אֶת הַתִּינוּק הַרְבֵּה, בְּזֶה מְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְאֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר הַדְּבָר הַזֶּה וְהוּא בְּרוּר לְמִשְׁכִּיל, וְנִצְרָךְ מְאֹד לְמַלְמְדִים וְכֵן לְכַמָּה עֲנִינִים. כִּי זֶה הוּא כְּלָל גְּדוֹל שֶׁלֹּא לְדַחֵק עֲצֻמוֹ בְּיוֹתֵר עַל שׁוֹם דְּבָר, רַק בְּהַדְרָגָה וּבִמְתוּן.

וְהָיָה סְפוּר שְׂתִינוּק אַחַד הוֹלִיכּוֹ אֲבִיו לְרַבְנוּ ז"ל וְלַמֵּד אוֹתוֹ בְּכָל הַדְרָךְ שֶׁכָּאֲשֶׁר יִתְנוּ לוֹ מִשְׁקָה לְשִׁתּוֹת שִׂיאֵמֵר סְבָרֵי מְרַנֵּן וּרְבִנֵּן וְכוּ', וְחֹזֵר עִמּוֹ הַרְבֵּה הַרְבֵּה מְאֹד לְמַעַן יִזְכֵּר הַיֵּטִב וְלֹא יִתְבַלְבֵּל, אַחַר כֵּךְ כִּשְׂבָא הַתִּינוּק לְרַבְנוּ ז"ל וְהִתְחִיל לֹמֵר סְבָרֵי וְכוּ', וְלֹא הָיָה יָכוֹל לֹמֵר כְּלָל וְנִתְבַלְבֵּל מְאֹד, עֲנָה רַבְנוּ ז"ל וְאָמַר לְאֲבִיו: אַתָּם בּוֹדָאֵי לְמַדְתֶּם עִמּוֹ הַרְבֵּה וְהִכְבַּדְתֶּם עָלָיו מְאֹד שִׁיזְכֹּר לֹמֵר סְבָרֵי וְכוּ' כְּסֵדֶר, וּבִשְׂבִיל זֶה אֵינוֹ יָכוֹל עֲכָשׁוֹ לֹמֵר כְּלוֹם, אִם לֹא הֵייתֶם חוֹזְרִים עִמּוֹ כֹּל כֵּךְ הַרְבֵּה, בּוֹדָאֵי הָיָה יָכוֹל לֹמֵר כְּרָאוּי. וְאֵז

דבר רבנו ז"ל מענין זה שלא לדחוק על התינוק בשום פנים ואפן, ואז הוא יקלט כל מה שלומדים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לכתחלה כדאי מאד מאד רק להשתמש בחלב ישראל, ולהתרחק מחלב עכו"ם שזה מוליד טבע רע בהתינוק וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א') שהצלחת התינוק הוא מאיזה אשה הוא יונק וכו', עיין שם.

לאכל חלב או גבינה ודגים ביחד, זה גם לגדולים סכנה, ולא אוכלים את זה ביחד.

תשתדלי מאד מאד להיות רק בשמחה, ולשמח את בעלך, כי השמחה בתוך הבית משרה את השכינה בתוך הבית, ובבית שהשכינה שורה, שם ההצלחה והשפע מצויה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ג) בְּשִׁעָה שֶׁהֶצְדִּיק אוֹמֵר תוֹרָה, אִזִּי הוּא מְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁנִּמְצְאוֹת שָׁמָּה בְּעַת אֲמִירַת הַתוֹרָה, וְכַמוֹכֵן שֶׁרַבְנוּ ז"ל בְּשִׁעָה שֶׁאָמַר תוֹרָה, קִשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל־לִיּוֹת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, בְּשִׁבְלֵי זֶה כָּל מִי שֶׁרָק לֹוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, הוּא מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ שָׁם, כִּי רַבְנוּ ז"ל קִשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל־לִיּוֹת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מִרְגִּישׁ שֶׁרַבְנוּ ז"ל מְדַבֵּר אֵלָיו בַּפְּרָטִיוֹת.

כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ לְהַגִּיד שְׁעוֹר בְּרַבִּים, אִזְ עָלָיו לְבַקֵּשׁ תַּפְּלָה קְצָרָה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, שִׁירֵד עָלָיו רוּחַ טְהוֹרָה, וְשִׁיְהִיָּה לוֹ דְבוּרִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְאִף אֶחָד לֹא יִשְׁמַע מֵה שֶׁהוּא לֹא צָרִיף לְשִׁמְעַ, רַק כָּל אֶחָד יִשְׁמַע מֵה שֶׁהוּא צָרִיף לְשִׁמְעַ, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ') שֶׁאִז לִפְנֵי הַדְּרוֹשׁ צָרִיף לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁישְׁפַּע עָלָיו דְבוּרִים מִלֵּב הָעֲלִיוֹן שְׁיִוָּכַל לְהַשְׁפִּיעַ לְאַחֲרִים, וְזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקָר מֵה שֶׁצָּרִיכִים לְשַׁמֵּר לֹא לֹוֹמֵר מוֹסֵר לְהַזְוִלַת, אֶלָּא הַתְּחִזְקוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שֶׁאִף עַל פִּי שְׁתוֹכְחָה מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת לֹא כָּל אֶחָד רָאוּי לְהוֹכִיחַ, וּבִקְלוֹת יְכוּלִים לְהַפִּיל אֶת הַשְּׁנִי, בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַמוֹן הַתְּחִזְקוֹת לְהַתְּחִזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הַזְוִלַת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"ג טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שְׂאֵת מִתְחַזְּקֵת לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלֶיהָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מִפִּיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה לְגַמְרֵי, כְּמוּכָא בְּדַבְרֵיו ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח') שֶׁהַצְּדִיק מְכַנֵּס בְּאָדָם רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, וְהַעֲקָר מֵה שֶׁמְעוֹרֵר אוֹתָנּוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזָה מְרַחֵב אֶת הַדַּעַת, וְתַכְפֵּף כְּשֵׁישׁ לְאָדָם הַרְחֵבֵת הַדַּעַת וְגִדְלוֹת הַמוֹחִין, אֲזִי הוּא לֹא מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר.

אֶת הַגַּעַת כְּבָר לְגִיל שֶׁל הַנְּשׂוּאִין מְזֻמָּן, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כֹל מֵה שֶׁבִּידִידֶךָ לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׂמִים מֵה שֵׁיוֹתֵר מֵהוּ, הַעֲקָר שְׂלֵא תַּהֲיֵי בְּרַנִּית, וְאֵנִי חוֹזֵר תְּמִיד לְרוּךְ אוֹ רוּקָה שֶׁמִּתְבַּגְּרִים, שֵׁיזְכְּרוּ מֵה שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (יְבָמוֹת 30.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", אֶת צְרִיכָה לְרִדֵּת מְדַרְגָּה וְאֲז תִּמְצָאִי אֶת הַזְּוִיג שְׁלֶךָ, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל בַּחוּרָה הִיא גְּאוּתְנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֵנִי הֲכִי חֲכָמָה וְהֲכִי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֵנִי הֲכִי חֲכָמָה וְהֲכִי יָפָה וְהֲכִי מִשְׁכָּלֵת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מְסִתּוּבְכַת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֶּן וּזֶה שְׁלָהּ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בָּהּ כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מֵה הִיא? וְהִיא רוֹצָה שֶׁיָּבֹא אֵלֶיהָ זְוִיג מִשְׁהוּ שֶׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמְסִתּוּבְכַת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אִמְצָא אֶת בַּחִיר לְבָבִי שֶׁיָּבֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שִׁקִּים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחוּרָה מְחַכָּה עַד שֶׁיּוֹלֵד זְוִיג כְּזֶה, וּבֵינָן כִּךָ הִיא לֹא קוֹלֻטֵּת שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַכָּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְּוִהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מֵאֲד", עַד שֶׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, מֵה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת 30.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", תְּרַדִּי מְדַרְגָּה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כֹּל כִּךָ גְּדוּלָה וְכוּ', וְאֲז תִּמְצָאִי בְּקִלוֹת בֶּן זְוִיג מֵה שֵׁיִתְאִים לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּמְצָאִי אֶת בֶּן זְוִיגְךָ, וְתוֹכְלִי לְהִתְחַתֵּן עִמוּ,

ותבני בית נאמן בישראל, ותהיי הכי מאשרת בחייה, העקר רק תהיי בשמחה שזה היה יסוד אצל רבנו ז"ל, להתרחק מהעצבות מאד מאד, ואל תחשבי שלהגיע לשמחה זה דבר קל וכו', אלא זה עבודה הכי קשה, ולכן צריכים להכריח את עצמו להגיע לשמחה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיי שמחה ועליזה, ותהיי הכי מאשרת בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארפז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רל"ו) מי שנוהג רבנות בכשרות ובתמימות כראוי, על ידי זה זוכה שיעלה לגדלה לסוף ימיו, וכל מה שנחשב לגדלה באותו הדור, הוא עולה לגדלה זו, כגון בדור הזה שעקר הגדלה והכבוד הוא כשמחזיקין אותו לצדיק מפרסם, אזי זוכה שיתקבל בסוף ימיו למפרסם גדול, אף שבאמת אינו כן, רק שהוא איש כשר פשוט, ונותנין לו שכרו קדם שיוצא מן העולם, ואחר כך וכו'; ההמשך הוא ככה, ואחר כך יתודע לו איך שהוא חי כל ימי חייו בטעות ובדמיון.

כי השלמות של רב אמת, שהוא מוסר את נפשו כל כלו להצבור, ואינו רוצה שום התנשאות על הזולת, אלא מקים עלו של תורה, ומלמד את אנשי קהלתו איך להתנהג על פי התורה, והוא דואג מאד שיהיה מקנה כשרה בעירו, ושיהיה תלמוד תורה להבנים, ובית ספר להבנות, ושם ילמדו אתם תורה וקיום מצוות מעשיות, ואמונה בו יתברך, וכן ימסר את נפשו על כל פרט ופרט מה ששייך בקהלתו, ויעשה את זה לשם שמים, לא לשום קבול שכר, ואז מעלתו גדולה בשמים מאד מאד, כי אי אפשר לתאר ולשער גדלת רב בישראל שמוסר את נפשו עבור עם ישראל, בלי שום קווי של שכר

גשמי, והוא עושה את זה לשם שמים, אז אין מספיק זכיות עבורו, כמאמרם ו"ל (איכה רבה, הקדמה, סימן כ"ג) "והכוכבים" אלו הרבנים, דכתיב: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", כמו שאי אפשר לספור את הכוכבים, כך אי אפשר לספור את זכותם של הרבנים יראי השם וחושבי שמו שהולך להם בחיים להקים את הקהלה שלהם שיחזיקו באמונה בו יתברך, וקיום מצוות מעשיות, ודואג לכל צרכיהם הרוחניים, ולא אכפת לו משום דבר, אלא מוסר את נפשו ביום ובליילה עבור אנשי קהלתו, ואינו תלוי באף אחד, והוא לא צריך את השכר של אף אחד, ולא רץ אחר כסף ותקציבים וכו', זה נקרא רב אמתי, ואז שכרו גדול בשמים שאי אפשר לתאר ולשער כלל.

מה שאין כן רב פשוט, שנוהג רבנותו בכשרות ובתמימות, אבל לא מוסר את נפשו בשביל היהדות וכו', עם כל זאת הוא יקבל את השכר שלו בזה העולם, שהוא יתפרסם וכו', ויהיה לו כבוד וכו', אבל אחר כך כשיצא מזה העולם, אז יראה באיזה טעות ודמיון הוא חי, כי בזה העולם יכולים להטעות את עצמו מאד מאד וכו', ולכן צריך כל רב בישראל להתפלל הרבה להקדוש ברוך הוא, שיהיו מעשיו לשם שמים, וימסר את נפשו עבור כלל קהלתו, וצריכים לזכור אשר זה לא קל להיות רב בישראל, כי הוא צריך ללחם נגד כל מיני פרצות שרק קורה בקהלתו, ואם אינו לוחם ומוחה וכו', על ידי זה הקולר תלוי בצוארו, ולכן אף שהוא מתנהג בכשרות ובתמימות, אבל הוא מקבל את השכר שלו עוד בזה העולם, אבל כשיוצא מזה העולם הוא רואה באיזה טעות הוא היה חי, כי לא מסר את נפשו על כל פרט ופרט מהיהדות.

ואין צריך לומר רחמנא לישזבן שיש שקננים, רמאים, צ'בועים, שרץ' השורץ על הארץ, קלים וריקים ופוחזים שבכלל לא מתאים להם להיות רב כלל, כי הם עמי הארצים גמורים, ועובדים על בני אדם, כל פונתם זה רק כסף ותקציבים, אוי להם ואוי לנפשם איך שמכשילים את הרבים, המקנה אינה כשרה לגמרי, נמצא שזה כמו אמבטיה ומכשיל את כלם באסור כריתות, השוחט הוא עם הארץ גמור, אינו יודע הלכות שחיטה, נמצא שמכשיל את כלם בנבלות ובטרפות, הערוב אינו ערוב כלל, נמצא

שְׁמֵכְשִׁיל אֶת כָּלֶם בְּאֶסְרֵי שִׁבְתָּ, עַל רַע-בְּנִים כָּאֱלוֹ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אֹת בּוֹשָׁה, סִימָן ב') מִתּוֹר לְבִישׁ אֶת הָרַבָּנִים, שְׁשׁוֹכְרִין אֶת הָרַבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאוּהָ, וְרֵאוּי לְבִזּוּתָן וְלִהְקַל בְּכַבּוּדָן, וְאֵין עוֹמְדִין בְּפִנְיֵהֶם, וְאֵין קוֹרִין אוֹתָן רַבִּי, וְהַטְּלִית שְׁעָלָיו כְּמַרְדְּעַת שֶׁל חֲמוֹר; וְתִתְאַר לְעֲצֻמָּךְ אֶחָד נַעֲשֶׂה רַב כְּשַׁעֲדִין הֲיָה בַּחֲזוֹר רוֹק וְכוּ', הֵאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? אֵיךְ יִכּוֹל לְעַנּוֹת עַל שְׁאֵלַת נָשִׁים? וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קִהְלַת רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן כ"ב) זֶה נִקְרָא רַבִּי וְזֶה נִקְרָא רַבִּי, זֶה חָכֵם וְזֶה חָכֵם, זֶה עוֹטֵף בְּטְלִיתוֹ וְזֶה עוֹטֵף בְּטְלִיתוֹ, אִם כֵּן לְמָה חֲכָמְתִי אֲזוּ יוֹתֵר, לְמָה נִתְתִי נַפְשִׁי עַל תּוֹרָתִי, וְחִזְרֹתִי וְאִמְרֹתִי: (קִהְלַת ב' ט"ז) "אֵין זְכוּרֹן לְחָכֵם עִם הַכְּסִיל", לְמַחֵר שְׁנִיָּהֶם נִכְנָסִין לְבֵית הַוְעֵד אוֹ לְמִקּוֹם אַחֵר, וְשׁוֹאֲלִין זֶה אֶת זֶה, זֶה נִשְׁאֵל וְיִמְשִׁיב, וְזֶה נִשְׁאֵל וְאֵינוֹ מְשִׁיב, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב: (שֵׁם) "וְאֵיךְ יִמּוֹת הַחָכֵם עִם הַכְּסִיל".

אֲשֶׁרֵי הָרַבָּנִים הַגְּאוּנִים שְׁמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר קִהְלַתָּם, וְהוֹלֵךְ לָהֶם בְּחַיִּים רַק דְּבַר אֶחָד, אֵיךְ עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵיךְ מְפָרְסְמִים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּקִיּוֹם מִצְוֹתָיו, וּמוֹסְרִים נַפְשָׁם שְׁיִהְיֶה מִקְּוָה כְּשֶׁרָה בְּעֵירָם, וְכֵן שְׁיִהְיֶה לָהֶם עֲרוֹב כְּשֶׁר בְּעֵירָם, וְדוֹאֲגִים שְׁיִכְדְּקוּ בְּכָל פַּעַם אֶת הָעֲרוֹב וְאֶת הַמִּקְוָה, וְדוֹאֲגִים שְׁיִהְיֶה תִלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, שְׁשֵׁם יִלְמְדוּ עִמָּהֶם אָמוּנָה, וְדוֹאֲגִים שְׁיִהְיֶה שְׁעוּרֵי תּוֹרָה לְבַעֲלֵי בָתִּים, וְהֵם בְּעֲצָמָם מְלַמְּדִים תּוֹרָה לְאִנְשֵׁי קִהְלַתָּם, וּפּוֹסְקִים שְׁאֵלוֹת חֲמוּרוֹת לְנָשִׁים וְכוּ', וְהַכֹּל עוֹשִׂים לְשֵׁם שְׁמַיִם, לֹא לְשֵׁם כְּבוֹד, וְלֹא לְשֵׁם כְּסֹף וְתִקְצִיבִים, עֲלֵיהֶם נֹאמַר: (דְּנִיאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וְעוֹד", כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּף אֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת זְכוּתָם שְׁלֵהֶם, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקָם, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרֵי, עֲקֵב) עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים י"א ג') "לֹאֲהַבָּה אֶת הַוְי"ה אֱלֹהֵיכֶם", שְׁמָא תֹאמַר הֲרֵי לְמִדְּתֵי תּוֹרָה בְּשִׁבְלֵי שְׁאֵהִיָּה עֲשִׂיר וּבְשִׁבְלֵי שְׁאֶקְרָא רַבִּי וּבְשִׁבְלֵי שְׁאֶקְבַּל שְׁכָר, תִּלְמוּד לּוֹמַר: "לֹאֲהַבָּה אֶת הַוְי"ה אֱלֹהֵיכֶם" - כָּל מָה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים לֹא תַעֲשׂוּ אֶלָּא מֵאַהֲבָה וְלַעֲבֹדוֹ; עֵינֵי שָׁם, וְאָמְרוּ (אֲבוֹת דְּרַבִּי נְתָן, פֶּרֶק י"א) "וְשִׁנְאָ אֶת הָרַבָּנוֹת" - כִּיצַד? מִלְּמַד שְׁלֹא יִנִּיחַ אָדָם עֲטָרָה מִעֲצָמוֹ בְּרֵאשׁוֹ. אֲבָל אַחֲרַיִם יִנִּיחוּ לוֹ, שְׁנֹאמַר: (מְשָׁלֵי כ"ז) "יִהְלֵלְךָ זֶר וְלֹא פִיךָ נִכְרִי וְאֵל שְׁפִתֶיךָ".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת התשע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קדם כל עליך לדעת שכלל עם ישראל הם קדושים וטהורים, ולא אכפת מאיזה חסידות הוא בא, או מאיזה עדה הוא בא, או מאיזה שיטה הוא מחזיק, כל עם ישראל הם בני הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: (דברים י"ד א') "בנים אתם להויה אלקיכם", ועל זה בנוי דבר רבנו ז"ל, כמו שאמר בעצמו (חיי-מוהר"ן, סימן שנ"ט) איתא במדרש (בראשית רבה, פרשה ל"ד, סימן כ"א) על פסוק: (יחזקאל ל"ו כ"ו) "ונתתי לכם לב בשור", אל תקרי "בשור" אלא "בסור", שיהיה כל אחד בסור בחלק של חברו, לב בסור אותיות ברסלב, הינו שכל הצרות שעם ישראל סובלים מפני שיש לנו לב האבן, שאחד לא מבין את השני, ולא מענין להבין את השני, כמו שתי אבנים וכו', וזה מה שאמר הנביא: (שם) "והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשור", שזה יהיה הגאולה שאדם יהיה לו לב של בשר, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא, פד) אהבה דוחקת את הבשר, הרגע שיש לאדם לב בשור, הוא יבין את השני ויאהב את השני ויעזר להשני, וזה כל הענין של חסידות ברסלב, שהם אותיות לב בסור, כי אות ש' מתחלפת באות ס', כי אדם צריך לעבד על מדותיו לעקר ממנו את הלב האבן שזה מדת האכזריות שיש בו, מדת האנוכיות שיש בו, ואז דיקא יזכה ללב בשר, לאהב את כל בר ישראל, ולהרגיש בכאב הזולת, וישתדל לעזור, שזה כל חסידות ברסלב, וזה לא שיהיה לזרם אחד וכו', זה מתנה לכלל נשמות ישראל ולכל העולם כולו, ולכן לא בחנם שלאחרונה מתפרסם הלמוד העמק של רבנו ז"ל בכל העולם כולו, ולא רק נשמות ישראל נמשכים אל

רַבְנוּ ז"ל, מְכַל הַחוּגִים וּמְכַל הַחֲסִידוֹת וּמְכַל הַשֵּׁיטוֹת וְכוּ', אֵלָא אֶפְלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם מִתְעַנְיָנִים בְּהַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, אִיךְ שְׁמַחֲזֵק וּמַעוּדָד וּמְשַׁמַּח אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת, וּמַחֲזֵק אֶת כָּלָם, וּמְדַרִּיךְ אֶת כָּלָם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ יִתְהַפֵּךְ לְבוֹ לֵב הָאֶבֶן, שְׁזֵה הַיֵּצֵר הָרַע הַסֵּמֶךְ מ"ם שְׁעֵנִינוּ רַק לַעֲשׂוֹת רַע לְהַזוּלֹת וְכוּ', וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה לְבוֹ לֵב בְּשׂוֹר, שְׁזֵה הַיֵּצֵר טוֹב שְׁעֵנִינוּ רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב לְהַזוּלֹת וְכוּ'.

עֲכָשׁוּ בַעֲנִין שְׁלוֹם הַבַּיִת שְׁלֵף, אֶתְּהָ צְרִיךְ לִזְכֹּר טוֹב טוֹב מֵה שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ד) שְׁצְרִיךְ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיָּהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצִים מְכֹאֲבִים וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אָפְנִים הַקְּשִׁים וְכַבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבֵּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהִיּוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדֻלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִסוּד גְּדוֹל בְּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְחַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְבָנִים, וְכֵן אָמְרוּ: (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ" , (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקֵר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל שְׁלוֹם בֵּית, שְׁלוֹם בֵּית, שְׁלוֹם בֵּית, עַל שְׁמִחָה, שְׁמִחָה, שְׁמִחָה, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לָךְ שְׂפַע בְּכֶסֶף, אֲבָל אַל תְּבַקֵּשׁ כֶּסֶף, כֶּסֶף, כֶּסֶף, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סְפוּרֵי-מְעִשִׂוֹת, מְעִשָּׂה י"ב) שֶׁהַכֶּסֶף הוּא צוּאָה וְטַנּוּף, תִּתְאָר לְעֲצֻמְךָ שְׂאֵתָה מְבַקֵּשׁ תָּן לִי צוּאָה וְטַנּוּף, צוּאָה וְטַנּוּף וְכוּ', אִיזָה פְּנִים יֵשׁ לְתַפְלָה כְּזוֹ? תַּתְּפַלֵּל עַל שְׁמִחָה, וְעַל שְׁלוֹם בֵּית, מִמִּילָא יִהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעָה.

פַּעַם בָּא אָדָם אֶל מוֹהַרְנַ"ת ז"ל, וְהַתְּלוּנָן שְׂאִין לוֹ פְּרֻנְסָה, אָמַר לוֹ

מוהרנ"ת ז"ל שִׁיבְקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עֲנֵה וְאָמַר: אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אָמַר לוֹ מוהרנ"ת ז"ל תִּתְפַּלֵּל רַק עַל פְּרֻנְסָה, כִּי זֶה אַתָּה צְרִיף וְכוּאֵב לָךְ שְׂאִין לָךְ, וְלָכֵן תִּפְלֶה כְּזוֹ הוּא עִם אָמֶת, כִּי זֶה מֵה שְׂאֵתָה צְרִיף, אָבֵל מִסְתַּמָּא תִתְחִיל לְהִתְבַּיֵּשׁ: אִיךָ אֲנִי מִבְקֵשׁ רַק עַל כֶּסֶף? בְּשַׁעַה שְׁחָסַר לִי קְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה, יֵרָאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּשְׁלוֹם בֵּית וְכוּ' וְכוּ', וְאִז כָּבַר תִּתְפַּלֵּל גַּם עַל זֶה עִם לֵב אָמֶת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרַפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"ג טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתָּם צְרִיכִים רַק לְבָנוֹת אֶת הַבֵּן שְׁלָכֶם וְלָתֵת לוֹ הַמוֹן תְּשׁוּמַת לֵב, וְלֹא לְעֲשׂוֹת שׁוּם בְּקִרְתָּ עֵלָיו, אֲלֵא תְמִיד לְהַגְבִּיהוּ וְלָתֵת לוֹ מַחְמָאוֹת עַל כָּל דְּבַר, כִּי כִנְרָאָה חָסַר לוֹ אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְלָכֵן קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְהִסְתַּדֵּר עִם חֲבֵרִים וְכוּ', וְכֵן מִפְעַם לְפַעַם לְדַבֵּר עִם הַמְּלַמֵּד שְׁלוֹ, וּלְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ שְׂיִתֵּן לוֹ הַרְבֵּה תְשׁוּמַת לֵב, כִּי זֶה מֵה שֶׁהֵבֵן צְרִיף, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְנֶה נִפְשִׁית.

וְעַל כָּלֵם אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר יִקָּר מִתְפַּלֵּת אֲבוֹת עַל בָּנִים, שֶׁהֵאָבֵא וְאֵמָא צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ עַל הַצְּלָחַת הַיְלָדִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתָרוּוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וַיְהִיּוּ יְלָדִים מְצַלְחִים מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ר.צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל אֲהָבָה וְאַחֲדוּת שִׁיְהִיָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאָמַר (חיי-מוהר"ן, סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהָבָה שְׁבִינֵינוּ; וְזֶה נַעֲשֶׂה רַק עַל יְדֵי שְׁכָל אֶחָד מְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת חֲבֵרוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ד) שְׁכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה מִה שֶׁאֵין בְּחֲבֵרוֹ, וְצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַנִּקְדָּה שֶׁל הַזּוּלָּת, בְּבַחֲנִינֵת וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, הֵינּוּ שֶׁאֶחָד יְקַבֵּל מֵהַחֲבֵר שֶׁלוֹ, וְלֹא שִׁיתֵן אֶת הַנִּקְדָּה שֶׁלוֹ לְאַחֲרִים, כִּי זֶה כְּבָר תּוֹכְחָה שֶׁאֵינָה לְשֵׁם שְׂמִים, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') אִף עַל פִּי שֶׁתּוֹכְחָה הוּא מְצוּה גְדוֹלָה מְאֹד, וְכָל אֶחָד צָרִיךְ לְהוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ כְּשֶׁרוֹאֶה בּוֹ שֶׁאֵינוֹ מִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא י"ט) "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ", אִף עַל פִּי כֵן לֹא כָּל אָדָם רְאוּי לְהוֹכִיחַ, כִּי מִי שֶׁאֵינוֹ רְאוּי לְהוֹכִיחַ וּמוֹכִיחַ, הוּא מְבַאֵשׁ רֵיחַ שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת הַשּׁוֹמְעִים תּוֹכְחָתוֹ, כִּי עַל יְדֵי תּוֹכְחָתוֹ, הוּא מְעוֹרֵר הָרֵיחַ רַע שֶׁל הַמַּעֲשִׂים רָעִים וּמַדּוּת רְעוּת שֶׁל אֲנָשִׁים שְׂמוֹכִיחֵם, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהֵר לֹא לומר מוֹסֵר לְחֲבֵרוֹ, אֲלֵא אֶחָד שִׁיחֹזֵק אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לְהַלְבִּין אֶת פָּנָיו בְּמוֹסֵר, כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נח:): כָּל הַמְּלַבֵּין פָּנָי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים כְּאִלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְכוּ', דְּחִזְינָא לִיה דְּאִזִּיל סוּמְקָא וְאֲתֵי חֲיוֹרָא, וְאָמְרוּ (שם נט.) הַמְּלַבֵּין אֶת פָּנָי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (שם) נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שִׁיפִיל עֲצָמוֹ לְכַבֵּשׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פָּנָי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים; וְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע בָּא לְעַקֵּר אֶת דְּבַר זֶה מִן הָעוֹלָם, כִּי בְּיָמָיו הָיוּ מַגִּידִים שֶׁהָיוּ נוֹסְעִים מְעִיר לְעִיר וּמְכַפֵּר לְכַפֵּר וּמֵיִשׁוּב לִישׁוּב לומר מוֹסֵר לְבָנֵי אָדָם, וְהָיוּ מְצִירִים לָהֶם אֶת הַגִּיהֶנוֹם וְכוּ', וְאִיךְ שִׁישְׁרְפוּ בְּגִיהֶנֶם אָדָם וּבְגִיהֶנֶם שְׁחֹר וּבְגִיהֶנֶם צָהַב וְכוּ', וְהוּא הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר: לֹא מְסַפֵּיק שְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִתְנַסֵּים עִם נְסִיחַן הָעַנִּי וְכוּ', וְהַרְדִּיפּוֹת מִהַגּוֹיִים יִמַח שְׂמֵם וְכוּ' וְכוּ', עוֹד צָרִיכִים לְהַפְחִיד אוֹתָם עִם כָּל מִינֵי גִיהֶנוֹם? וּמוֹבָא (תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף, קְדוּשִׁים) שֶׁמְעַתִּי מִמּוֹרֵי (שְׁזָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע) שֶׁפָּרַשׁ אֶת הַפְּסוּקָה: (בְּמִדְבָר כ"א ו') "וַיִּשְׁלַח הוֹי"ה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים

הַשְּׂרָפִים וַיִּנְשְׂכוּ אֶת הָעֵם וַיָּמָת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל", שְׁזָה סוֹכֵב עַל הַמַּגִּידִים שְׁמִסְתּוֹכְבִים מְעִיר לְעִיר וּמִכְפָּר לְכָפָר וּמִיִּשׁוּב לְיִשׁוּב לומר מוֹסֵר לְהַמּוֹן עִם, וְנוֹשְׂכִים אוֹתָם עַל יְדֵי שְׁמַעוֹרָרִים דִּינִים עֲלֵיהֶם וְכוּ', וּמִפְחִידִים אוֹתָם עִם כָּל מִינֵי גֵיהֶנוֹם וְכוּ', שְׁעַל יְדֵי זֶה מִתְרַחֲקִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבִזְזָה יֵשׁ לומר מֵה שְׁכָתוֹב בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ: (ויחי) "וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה" וְגו', וּפִרְשׁ רַש"י: "אֶחָד מִן הַמַּגִּידִים", הֵינּוּ שְׁפֹנֵת רַש"י הַקְּדוֹשׁ הִיָּה, אֵיךְ יָבֹא אֶחָד וַיֹּאמֶר שְׁאָבִיךָ חוֹלָה, וְהוֹלֵךְ לְמוֹת? לְהַפְחִיד אוֹתוֹ וְכוּ', אֲלֵא מִכְרַח לְהִיּוֹת שְׁזָה אֶחָד מֵהַמַּגִּידִים שְׁמַפְחִידִים אֶת הָעֵם בְּאִמִּירַת מוֹסֵר, לְהַפִּיל אֶת הַזּוּלַת, וְלִכְּנֹן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׁאֵתָה רַק תַּעֲסֵק לְחִזּוֹק, לְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אֶת הַזּוּלַת, אֵף פַּעַם אֵל תִּגִּיד מוֹסֵר לְאֵף אֶחָד, כִּי בִזְזָה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, צָרוֹת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים וְכוּ', חוֹבוֹת וְכָל מִינֵי תְלָאוֹת שְׁבַעוֹלָם וְכוּ', וּבְמִקּוֹם לְהַגְבִּיָּהֶם וּלְנִשְׁאָם וְכוּ', עוֹד בְּאִים לְשִׁפְךָ לָהֶם מִלַּח עַל הַפְּצָעִים הַטְּרִיִים וְכוּ', וְלומר לָהֶם מוֹסֵר, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהוֹלֵךְ לוֹ בַּחַיִּים שִׁיְהִיָּה אֲהַבָּה וְאַחֲדוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁרַבְנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל דְּבַר זֶה שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצַמֵּנוּ בִּיחַד, וַאֲמַר (חיי-מוהר"ן, סימן קפ"ז) קָדָם שְׁיִצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק שָׁם, בַּעַת שְׁיִצָּא מִפְּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֲגָלָה, עָמַד אֲצֵל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וַאֲמַר לְהַצְבּוֹר שְׁהִיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְּלוּ בְּכּוֹנֵה, תוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכֹאֵן; רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שְׁרַצְנוּ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל הִיָּה שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצַמֵּנוּ בִּיחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ חִזּוֹק שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצַמֵּנוּ בִּיחַד, וַאֲמַרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרָאוּ אֶת זֶה בַּחוּשׁ, שְׁבְכָל קְבוּץ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׁהַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בִּיחַד, וְתִמִּיד דְּבָרוֹ בֵּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהַצְלִיחוּ, וְזֶה סוֹד הַצְּלַחַת קְהֵלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, שְׁבְדָרְךָ כָּלֵל כָּלֵם מַחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בִּיחַד, וּמִי שֶׁהוּא אִישׁ רִיב וּמְעוֹרֵר מְדָנִים וְכוּ', לְבִסּוּף הַמִּקּוֹם פּוֹלֵט אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב מֵה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ל"ח, סִימָן ו') דוֹר הַפְּלָגָה - עַל יְדֵי שְׁהִיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכֵךְ נִשְׁתַּיֵּר מֵהֶם פְּלִיטָה, רוֹאִים אֲפֹלוּ רְשָׁעִים כְּאֵלוֹ, אֲבָל הִיתָה בֵּינֵיהֶם אַחֲדוּת, נִשְׁאָר מֵהֶם פְּלִיטָה, עַל אַחַת

כְּמָה וְכְמָה מִדָּה טוֹבָה מְרַבֶּה כְּשִׁיהוּדִים מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזוֹה מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ח, סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲגָדָה אַחַת, הַתְּקִינּוּ עֲצָמָן לְגֻאֻלָּה, וְלִכְּנָן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שְׁתִּרְאֶה רַק לְחִזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַף פַּעַם לֹא לְהִתְעַרֵּב בְּעֲנִינֵי שְׁלֹא שִׁיךְ אֵלַיךְ, רַק תְּחִזֵּק אֶת כָּלֶם, וְזוֹה מֵאֵד מֵאֵד יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" - אִימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיָה, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הִינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׂן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מִהִיָּהוּדוּת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁמְעַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרֵצָא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ שִׁישׁ אַחֲדוֹת גְּדוּלָּה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִתְקַבְּצוֹת יַחַד בְּלִיל רֵאשׁוֹן וּבְלִיל שְׁלִישִׁי לְעֶרְבֵי שְׂמִיחָה, וּשְׂמִיחוֹת וְעֲלִיזוֹת וְרוֹקְדוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה דְּבַר חָשׁוּב מֵאֵד מֵאֵד שְׁנֵשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְחִזְקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וּבִפְרֵט נָשִׁים שְׂבִדְרָךְ כָּלֶל הַטָּבַע שְׁלֵהֶן הוּא קִנְיָה וְכוּ', כְּמֵאמָרָם ז"ל (מְגִלָּה י"ג.) אֵין אִשָּׁה מִתְקַנְנָת

אֶלֶּא בִּירָךְ חֲבֵרְתָּהּ; עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה לְאֵל, בִּקְהֵלְתִּינִי הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, יֵשׁ אֵהָבָה גְדוּלָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁבָּזָה מִתְקִים רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, וְאָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֵהָבָה שֶׁבִּינֵינוּ.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּמִיד רַק תִּשְׁתַּדְּלִי לְדוֹן אֶת הַזּוּלָת לְכַף זְכוּת, וְלִמְצָא אֶצְלָהּ רַק אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְלַחֲזֹקָה וְלִאֲמָצָה מְאֹד מְאֹד, וְאִף פְּעַם לֹא לַחֲטֹט בְּעוֹנוֹת שֶׁל הַזּוּלָת וְכוּ', כִּי רַבְּנוֹ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') אִף עַל פִּי שֶׁתּוֹכַחַה הוּא מִצְוָה גְדוּלָה מְאֹד, וְכָל אֶחָד צָרִיךְ לְהוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ כְּשֶׁרוֹאֶה בּוֹ שֶׁאִינוֹ מִתְּנַהֵג כְּשׁוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא י"ט) "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ", אִף עַל פִּי כֵן לֹא כָּל אָדָם רְאוּי לְהוֹכִיחַ, כִּי מִי שֶׁאִינוֹ רְאוּי לְהוֹכִיחַ וּמוֹכִיחַ, הוּא מִבְּאִישׁ רִיחַ שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת הַשּׁוֹמְעִים תּוֹכַחְתּוֹ, כִּי עַל יְדֵי תּוֹכַחְתּוֹ, הוּא מְעוֹרֵר הָרִיחַ רַע שֶׁל הַמְּעַשִׂים רְעִים וּמַדּוֹת רְעוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים שְׂמוּכִיחִם, וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהֵר לֹא לִזְמַר מוֹסֵר לְחֲבֵרוֹ, אֶלֶּא אִשָּׁה אַחַת שֶׁתְּחַזֵּק אֶת הַשְּׂנֵיָה, וְלֹא לְהִלְבִּין אֶת פְּנֵיהָ בְּמוֹסֵר, כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נח:.) כָּל הַמְּלַבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְכוּ', דְּחִזִּינָא לִיהַ דְּאִזִּיל סוּמְקָא וְאִתִּי חִיּוּרָא, וְאָמְרוּ (ש"ס נט.) הַמְּלַבִּין אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (ש"ס) נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שִׁפִּיל עֲצָמוֹ לְכַבֵּשׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁאִף פְּעַם אֵל תְּחַטְּטִי בְּעוֹנוֹת שֶׁל הַזּוּלָת וְכוּ', רַק לְדוֹן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְרַכֵּל עַל הַזּוּלָת וְכוּ', רַק לְחַזֵּק וְלַעֲוֹדֵד וְלִשְׂמַח אַחַת אֶת הַשְּׂנֵיָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁיכוּלָה לְהִרְאוֹת אֶת זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרָצָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טֶבֶת הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

מָה אִמַּר לָךְ! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְתִמְסַר אֶת
נַפְשְׁךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, וְתִמְיֵד תְּדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתִכְבֵּד
וְתִיָקֵר אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאִמַּר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים
לְכַבֵּד וְלִיָקֵר אֶת אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וַיִּסּוּרִים גְּדוּלִים
מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם
מִכְּאוּבָם וְצַעֲרָם וַיִּסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אֶפְנֵים הַקָּשִׁים וּכְבָדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ',
עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיָקְרָם, וְלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֵא
מִצִּיעָא טו.) 'אוֹקִירוֹ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיָקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם
כְּדִי שְׂתַהֲיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יְכֻמוֹת טג.) 'דִּינּוֹ שְׂמַגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלָּת
אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיָקֵר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִסוּד גְּדוּל
בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב
אֶל רַבֵּנוּ ז"ל וְלִצִּיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתוֹ בְּכָל הַמּוֹבָנִים,
וְאֵתָהּ יוֹדַע כְּמָה הַרְבִּיתִי לְדַבֵּר מִזֶּה, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֶכֶם וְלֹא צוֹדֵק.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ הַיּוֹם יֵשׁ בְּעוֹלָם קְלָפָה עֲצוּמָה שְׂכוּבָשֶׁת אֶת כָּל
חֻלְקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֵת הַיִּרְאָת שְׁמַיִם מִבַּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנְּסֵי בּוֹ
כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֶרְנֵט, אִיִּפְדָּה, בְּלֻקְבְּרֵי
וְכוּ', וְכָל מִינֵי כְּלֵי מִשְׁחִית הַדּוּמִים זֶה לְזֶה וְכוּ', שְׂבָהֶם יְכוּלִים לְרְאוֹת כָּל
מִינֵי שְׂקוּץ, תַּעֲוֹב, עֵרוֹם וְזוּהוּם, וְיְכוּלִים לְהַתְּכַתֵּב עִם כָּל מִינֵי מְפַקְרוֹת וְכוּ',
עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְאֻמְלָלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֵת הַיְלָדִים וְכוּ', עַד שְׂבָאִים
לְגִרוּשֵׁין רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלִכֵּן הָעֵקֶר רְאֵה לְזֶרֶק מֵהַבֵּית אֶת הַמַּחְשָׁב שְׂמַחְבֵּר
לְאֵינְטֶרְנֵט, אוֹ אִיִּפְדָּה, אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָךְ דְּבַר כְּזֶה, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים: (סְנֵהֲדִרִין מֵה.) אֵינְ יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמֵי שְׁעִינְיוֹ רוֹאוֹת; וְאָמַר
הַחֶכֶם: "אֵינְ חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאוּהָ כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר: "אֵינְ לָךְ אֲבָר
בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שִׁיְגַרְם לוֹ מְכַשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה
בְּתַיִם נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשָׁב אֵינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שֶׁזֶה

נְדָמָה כְּאֵלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּחַ בַּשְּׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגָרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן אֶסוּר בְּהַחְלִט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחְשָׁב אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיִּרְאָת שְׁמַיִם עַד הַשָּׁאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן אֲשָׁרִי מִי שֶׁמִּבְעַר אֶת הַחֻמְצָה הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עֲלָיו.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי בְּדַבָּר זֶה, אִם יֵשׁ לָךְ כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה וְכוּ', תִּזְרַק אֶת זֶה מֵהַבַּיִת, לִפְנֵי שִׁיְהִיָּה מֵאַחַר מֵאֵד, וְקִלּוֹנָךְ יִתְגַּלֶּה בְּרַבִּים, שְׂאֵז תִּהְיֶה הַכִּי אִמְלֵל בְּחַיִּיךָ, וְכִכְּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ק"ח) הֲלֹא הָאָדָם בַּשְּׁבִיל תַּעֲנוּג קָטָן אֶחָד שֶׁל רַבְּעֵי שָׁעָה הוּא יִכּוֹל לְאַבֵּד וְלִהְפָּסִיד כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנּוּ בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: אֵ מַעֲנִטֵשׁ פּוֹן אֵיִן תַּעֲנוּגָל וְוַעֲגָן פּוֹן אֵ פֶּרְטֵל שָׁעָה, קַעֲן עַר אֵן וְוַעֲרָן גָּאָר דְּעַם עוֹלָם הַזֶּה מֵיט דְּעַם עוֹלָם הַבָּא, וְתֵאמְרִין לִי שְׂאֵנִי יוֹדַע מַה שְׂאֵנִי מְדַבֵּר, כִּי כָּל הַקְּרִירוֹת שְׁנִכְנַס בְּאַבְרָךְ שֶׁמִּפְסִיק לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפִיל בְּמַנִּין, וּבִפְרָט בְּשַׁבָּת, הַכֵּל בָּא מִחֻמַּת שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּזָכָל וְהַזְהָמָא הַזֶּה וְכוּ', וּמִכָּל שְׂכָן שְׂאֵינּוּ פּוֹתַח סֶפֶר כָּל הַשְּׁבוּעָה, וְלִכְן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּשְׁמַר עַל עַצְמְךָ מֵאֵד מֵאֵד, וְתִרְאֶה שְׁבֻכּוֹת זֶה יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁפַּע הַדַּעַת, וְתִזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעָה, וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה הַעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְדוּלָה כְּשֶׁאָדָם לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (שַׁבָּת ק"ב.) "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; כִּי לְהַפְּךָ אֵין עוֹד עָנִי יוֹתֵר גְּדוּל מְזֶה שְׂאֵין בְּיַדוֹ מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, וְלִכְן תַּתְּעוֹרֵר: מַה קּוֹרָה אִתָּךְ? יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, וְלֹא תֵאבֵד אֶת עוֹלְמְךָ בְּחַיִּיךָ, כִּי אִם יִהְיֶה לָךְ דְּבַר כְּזֶה בְּבֵית, אֲזִי דַע לָךְ שְׂאֲשַׁתָּךְ תִּתְחִיל לְהַתְּכַתֵּב עִם גְּבָרִים זָרִים וְכוּ', וְאַתָּה גְּרַמְתָּ שֶׁהַבַּיִת שֶׁלָּךְ יִשְׁבַּר חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ', וְלִכְן שְׁמַע בְּקוֹלִי וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם

ארצג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא ישלח לבנכם רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ויחזור לביתו שלם ובריא, ותזכו לגדלו בקלות מאד, ותהיו הזוג הכי מאשרים בעולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ארצד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל היניק וחפים ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה מתמיד ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, וכן ח"י פרקים משניות, אבל אתה צריך לצמצם את עצמך, כי רבוי הלמודים רק ישברו אותך וכו', ולכן תלמד רק עם סדר, ובפרט שתלמד הרבה קצור שלחן ערוך "ילקוט יוסף", כדי שתדע את ההלכות על ברין.

תתמיד בלמוד ובדרך ארץ, והקדוש ברוך הוא יהיה בעזרך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרֶכֶת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּיית עַל הַלְדַת הַבֵּן, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַבְּרִית יִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת.

לְדַעֲתִי אֲשַׁתֶּף צוּדְקָת, תַּעֲשׂוּ אֶת הַבְּרִית בְּמֶרְכָּז, אִם אַתֶּם קְרוֹב לְבְנֵי בְּרַק תִּתְּנוּ לְרַבֵּי חַיִּים קַנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א סַנְדְּקָאוֹת, וְהַלּוּאֵי שֶׁתִּתְּנוּ אֶת הַשֵּׁם שֶׁחִפְצַתֶם שְׁנִיכֶם, וְיִהְיֶה צַדִּיק גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

תִּתְּנוּ תוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה אֶתְכֶם, וְעוֹד יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם הַמוֹן חֲסֵד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ארצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּעֲי לָךְ שֶׁכְּמוֹ שְׁאֲסוֹר לְשַׁבֵּר אֶת אַחֲרִים, כִּף אֲסוֹר לְשַׁבֵּר אֶת עַצְמוֹ, הֵן אֲמַת שֶׁעֲבַרְתָּ כִּכְר בַּחַיִּיךָ מֵהַ שֶׁעֲבַרְתָּ וְכוּ', וְעַדִּין הַכֵּל נִמְצָא בְּתוֹךְ הַעֲצָמוֹת שֶׁלְךָ וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (יחזקאל ל"ב) "וַתְּהִי עֲוֹנָתְךָ עַל עַצְמוֹתַי", וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') שֶׁהַעֲבָרוֹת נַחֲקָקִים עַל הַעֲצָמוֹת, וְהֵם נוֹקְמִים בְּאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (תהלים ל"ד) "תִּמְוֹתֶיךָ רָשָׁע רָעָה", אֲבָל עַל יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים יוֹצְאִים כָּל הַעֲוֹנוֹת מֵהַעֲצָמוֹת הַחֲקוּקִים בָּהֶם וְכוּ', וְלִכְּן מֵהַ טוֹב וְמֵהַ נְעִים לְהַתּוֹדוֹת תְּמִיד לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזִבֵי כִכְר אֶת הַעֲבָרִי, וְתַתְּחִילֵי הַתְּחִלָּה

חֲדָשָׁה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְאֵל תִּדְאָגִי בְּעֶלְךָ אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד, וְאֵת צְרִיכָה רַק לְהִתְחַזֵּק עִם מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, שְׂזֵה בָּא מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְאָדָם, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַעֲצָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ק"ו) לְהַשְׁכִּיל אֶת אַחֵרִים, הֵינּוּ לְדַבֵּר עִם נְשִׁים אַחֵרוֹת וּלְשַׂמַּח אוֹתָן, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֶת תַּהֲיֵי שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּקִימֵי אֶת כָּל זֶה, וְיִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּחַיֶּיךָ, רַק אֵל תִּפְנְסֵי בִּיאֹוֶשׁ וּבִדְבָאוֹן, שְׂזֵה יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַכֵּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲרֻצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טֵבֵת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָהּ מְכַרְחַח לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם בְּקִרְתָּ עֲלֶיךָ, כִּי הִיא סוֹבְלַת הַרְבֵּה וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאֶה רַק לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וְלַהֲגַבִּיָּה אוֹתָהּ, וְלָתֵת לָהּ מִחֻמָּאוֹת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצְּלַת נַפְשׁוֹת מִמֵּשׁ, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתַּוְּקָקֶת אֵל דָּף גְּמָרָא, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְפַחֵד מִלְמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמְּחַטָּאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מְפַחֵד מִזֶּה שְׁלּוּמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אֵתָהּ רוּצָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשָׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אֵתָהּ לֹא מִבִּין,

כי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עבודת זרה יט.) לְעוֹלָם לְגָרַס אֵינִישׁ וְאָף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמְרוּ; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גַּמְרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתָחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגַּמְרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁתִּשְׂאָר יְהוּדֵי מֵאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן תִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת פ"ה. תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֹא יִחְסַר לָךְ דָּף גַּמְרָא, הֲלֹאִי שְׁתַּצִּיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזֶה יִשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָךְ, וְכִלְל זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגַּמְרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרֵאָה מֵה לְפָנֶיךָ.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מֵה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ו): כָּל הַרְגִיל לְבֵית הַכְּנִסֶּת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוּ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסֻרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

אֲרֻצָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אל תדאגי כלל, את תולידי בקלות מאד מאד, ובקרוב תבשרי לי בשורות משמחות.

חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, כי תהלה לאל, יש לך כח לשמח נשים אחרות, שזה מצוה גדולה מאד מאד, ואצל הקדוש ברוך הוא זה מאד מאד חשוב אשה שמשמחת את אחרות, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיי שמחה ולשמח נשים אחרות, שזה מצוה מאד גדולה, ובזכות המצוה הזו שאת משמחת נשים אחרות בשירה ובזמרה, תולידי בקלות מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ארצט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהיה חזק ואל תפחד משום דבר, אני כתבתי להורים מכתב מאד חריף אם הם לא יטפלו עם הבן שלהם אני מוציא אותם לגמרי, תהלה לאל, אצלנו אין דבר כזה אלימות וכו'.

חזק ואמץ בענין המלמדות, אשר זה דבר גדול מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א.ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד שמח שאת ממשיכה לפעל למען מטה הבחירות שלנו "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך הצלחה גדולה מאד מאד.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה אל הקדוש ברוך הוא כּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵמַת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וכו', אִיזֶה תַעֲנוּג שֶׁאִשָּׁה מְגִיֶּשֶׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זו רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א.ש.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרֵת אֶת נֶפֶשְׁךָ עֲבוּר מִטָּה הַבְּחִירוֹת שֶׁלָּנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂכָל מִי שִׁירָשׁם דְּרַכְנֵנוּ, לְבִסּוּף יֵסַע אֶצֶל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְזֶה אֶצְלֵי בְּרוּר, וּבְשִׁבִיל זֶה אֲנִי מֵתְאַמֵּץ כָּל כֶּף לְמַעַן זֶה.

בְּעֵנִין הַהֲרִיזוֹן וְכוּ', תִּמְשִׁיכִי לֹאמֵר שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים בְּכָל יוֹם, שְׂמַאֵד מְסֻגָּל לְלֵדָה קָלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשִׁנּוֹת הַטָּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֵן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מְבָרְסֵלָב, רַבִּי נִתָּן מְבָרְסֵלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מֵינֵי שְׂמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת רַק זוֹכְרָת, תַּהֲיִי רְגִילָה לֹאמֵר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֶּף תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאִי שְׂתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֲבִי שְׁבַשְׂמִים, שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרַת שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ - בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמְסִירוֹת נֶפֶשְׁךָ, שֶׁהִיָּה לְהֵם בְּשִׁבִילְךָ, שְׂתַעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלָד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאַיְכָרָיו, וְאַזְכָּה לְעֵבֵר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מֵינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכָּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִיו לְרַצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער איזה מצוה עשית וכו', כי סוף כל סוף האשה הזאת לא הלכה שנים על גבי שנים למקוה, ולכן טוב מאד עשית מה שעשית וכו', כי עם נשים חלוניות אסור לחטט ולשאל יותר מדי שאלות וכו', כי אחר כך הן יפסיקו לבוא, הרגע שהיא תתחיל לבוא כל חדש, אזי לאט לאט תלמדי אותה את הכל, ואת זה תמסרי גם לשאר הבלניות, כי סוף כל סוף הן חוזרות בתשובה, וצריכים לקרב אותן בהדרגה, לא בבת אחת ובקיצוניות וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שלא יצא שום תקלה מתחת ידיך, ואני מתכה על היום שאוכל לבנות מבנה קבע של מקוה טהרה לנשים, כי ימח שמו הסמ"ך מ"ם גם את זה מה שיש לנו לא נתן לנו, והיה מוסר אותנו בכל מיני מסירות, ירחם עלינו הקדוש ברוך הוא שנגאה ככר איך שהוא יתפגור וכו'.

ראי למסר את נפשך על מדת השמחה פי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא, שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי

שְׁאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם, וְאִם תְּהִי בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ כְּבָר
 בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: (לקוטי-
 מוהר"ן, חלק ב', סימן י') "מֵה שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת
 חֶסֶד יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְּׂמֵחָה", וְלִכֵּן תִּמְסְרִי
 אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וּכְבָר לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם
 דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
 הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טֹבֵת הַתְּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר
 לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁכָּל מֵה שֶׁקְּשׁוֹר לְחַק, צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד,
 כִּי דִינָא דְּמִלְכוּתָא דִּינָא, וּבַפְּרָט מִי שְׁנוֹסֵעַ בְּרֻכְבּ, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַחַיִּים שְׁלוֹ
 וְהַחַיִּים שֶׁל אַחֲרִים הֵם בְּיָדוֹ, וְזֶה לֹא צָחוּק, חַק תְּנוּעָה זֶה בְּשִׁבְלֵי הַצִּלָּת
 חַיִּים, וְלִכֵּן אֲסוּר לְנַהֵג בְּלִי רְשִׁיּוֹן בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, וְכֵן בְּלִי טָסֵט וְכוּ', וּמִי
 שֶׁמְפַקֵּר וְנוֹסֵעַ בְּלִי טָסֵט וּבְלִי רְשִׁיּוֹן, מַגִּיעַ לוֹ עֲנֵשׁ שְׂיִשְׁלְלוּ לוֹ אֶת הַרְשִׁיּוֹן
 לְגַמְרִי, וְאֲסוּר לוֹ לְנַהֵג, וְכֵן מִי שְׁנוֹסֵעַ יוֹתֵר קַמ"שׁ שְׂמֵתָהּ, זֶה גַם כֵּן בְּכָלֵל
 רְצִיחָה וְכוּ', אוֹ שְׂיִכּוֹל לְרַצַּח אֶת אַחֲרִים, אוֹ שְׂיִכּוֹל לְרַצַּח אֶת עַצְמוֹ, רְכַב
 זֶה דְּבָר טוֹב מְאֹד, אֲבָל הַכֹּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת דְּרָךְ הַחַק, וְהַחַק הוּא רַק לְטוֹבַת
 הָאָדָם, לֹא עֲנֵשׁ כְּמוֹ שֶׁטְּפָשִׁים חוֹשְׁבִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל
 דְּבָר זֶה, וּמִי שֶׁלֹּא חִדַּשׁ אֶת הַרְשִׁיּוֹן שְׁלוֹ, אוֹ לֹא עֵבֵר טָסֵט וְנוֹסֵעַ, הוּא בְּכָלֵל
 רוֹצֵחַ, וְזֶה לֹא סֵתֵם חֲמָרָה, זֶה רַק בְּשִׁבְלֵי טוֹבַת הָאָדָם.

וְאֲגַב מִי שְׂיִישׁ לוֹ רְכַב, הוּא יְכוּל לְעַשׂוֹת עִם זֶה הַרְבֵּה חֶסֶד, כְּשֶׁרוֹאֶה

אָדָם מִבְּגֵר וְכוּ', שְׁמַחֲכָה עַל הַסֵּעָה, וְאִם נוֹסְעִים לְאוֹתוֹ כּוּוֹן וְלוֹקְחִים אוֹתוֹ, מְקִימִים בְּזֶה מִצְוֵה גְדוּלָּה.

בְּיָדָאֵי אִם תּוֹכֵל לְקַנּוֹת רֶכֶב גְּדוּל, מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה הַשְּׁמַחוֹת תְּמִיד בְּבֵיתְכֶם, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי: (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֵכוֹת, פֶּרֶק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מִצְוִיָּה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמָּוֶה, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתַּוְּקָקֶת אֶל דָּף גְּמָרָא, וְהַסֵּמ"ך מ"ם מְאֹד מִפְּחָד מִלְמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ז, חֵלֶק א', סִימָן רי"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּמְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מִפְּחָד מִזֶּה שְׁלוּמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַי אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכֵּל מֵה שְׂאָחֲרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתְחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתִּשְׂאָר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תְּצִיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שִׁבְתָּ פ"ה. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אָבָל שְׂלֵא יַחֲסֹר לָךְ דָּף גְּמָרָא, הֲלוֹאִי שֶׁתְּצִיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כֹּל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְאֵה שְׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרִאֵה מֵה לְפָנֶיךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם שלום בית אמתי, כי אתם זוג נפלא, אך יש בכם עין הרע גדולה וכו', ולכן אתם צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז שיהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מאד שמח שקניתם שטח, ואתם הולכים לבנות דרך האברך ... נרו יאיר, שיהיה לכם הצלחה גדולה מאד.

בענין הבריאות שלך וכו', יש גם רופאות, ולכן מה טוב ומה נעים אם את לוקחת רופאה במקום רופא וכו', והקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

בענין התאונה, אתם צריכים לתת תודה להקדוש ברוך הוא על שנצלחתם ממות לחיים, אבל אתם צריכים לדעת שמאד מאד צריך לשמור על חקי התנועה, ובפרט תמיד צריכים להיות חכם ולא צודק, כי על הכבישים

מסתובבים כל מיני טפוסים מוזרים, וחקמינו הקדושים אמרו: (ירושלמי ברכות, פ"ק ד', הלכה ד') כל הדרכים בחזקת סכנה; ולכן צריכים לשמר מאד כשנוסעים על הכבישים וכו'.

אני מאד מאד שמח שאת עובדת במטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס", רציתי מאד אם את יכולה להשים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלכם "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובודאי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקווה מאד שתעשי את רצוני, תהיי בקשר עבור זה עם הרב ... גרו יאיר ועם ... גרו יאיר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לפני שאת עושה את הצעד שאת רוצה לעשות וכו' וכו', לדעתי תפני להבדק בבית חולים לניאדו, ואם הם יגידו אותו דבר, אזי את יכולה לעשות מה שאת רוצה וכו'.

רק חזקי ואמצי מאד ואל תכנסי בלחץ, כי מכל צרה יכולים לצאת, תשמרי מאד מאד על הבריאות שלך ועל העצבים שלך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאת שמחה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך שמחה, ותשמחי נשים אחרות, אשר זה המצוה הכי גדולה, כי אין עוד דבר יותר גדול כמו לשמח נשים אחרות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשזוכים לשמח את אחרים, כמאמרם ז"ל (תענית כ"ב). "רבי ברוקא חוזא הוי שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו' אדהכי והכי אתו הני תרי אתי. אמר ליה: הני נמי בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדייכו? אמרו ליה, אנשי בדיחי אנו, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן ועבדינן להו שלמא".

רציתי מאד מאד שתבואי להתנדב במטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס", והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד כואב לי כל הספור אתך וכו', וכל השדוף הנה נגד רצוני וכו', אבל אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתפטר מהצרה הזו, והכל יעבר בקלות, ואל תדאג אם מציעים לך שדוף מבחוזן, רק תברר על המדות

שְׁלֵה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתִזְכֶּה לְהִתְחַנֵּן מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתַּוְּקָקֶת אֶל דָּף גְּמָרָא, וְהַסְמָךְ מ"ם מְאֹד מִפְּחָד מְלֻמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְנֵי ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רי"ד) שְׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלֵפָה הַמְּחַטְטֶאת אֶת הָאָדָם בְּפָנֵי הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מְאֹד מִפְּחָד מִזֶּה שְׁלוּמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִגְרַס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קְאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכֵּל מֵה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתְחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁתִּשְׂאָר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תְּצִיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת פ"ה. תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֹא יִחְסַר לְךָ דָּף גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שְׁתַּצִּיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזֶה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיֵא לְךָ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מִדְּפָדְף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם וְלֹא יַעֲזוּב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן! וְרִאֶה מֵה לְפָנֶיךָ.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מֵה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִּיל לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׂאִיל בּו; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאֲדָם רְגִיל לְבֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מודה לך ששמת על המכונית מדבקה "ברסלב למען ש"ס", יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוי רב נחת דקדשה מהילדים.

מאד כואב לי בענין הספור שלא נתן לבן שלך ללכת ללמד וכו', לדעתי תודיעי את זה תקף ומיד להרב ... נרו יאיר, ושאת לקחת אותו אל מרפאת שנים, ולא שהוא לא רצה לבוא וכו', וזה מאד מאד נחוץ לי שתודיעי לו את זה, כי זה לא דרך חנוכית להעניש ילד לא לתת לו להכנס ללמד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שכל מה שקשור לחק, צריכים לשמר מאד מאד,

כי דינא דמלכותא דינא, ובפרט מי שנוסע ברכב, צריך לדעת שהחיים שלו והחיים של אחרים הם בידו, וזה לא צחוק, חק תנועה זה בשביל הצלת חיים, ולכן אסור לנהג בלי רשיון בשום פנים ואופן, וכן בלי טסט וכו', ומי שמפקר ונוסע בלי טסט ובלי רשיון, מגיע לו ענש שישללו לו את הרשיון לגמרי, ואסור לו לנהג, וכן מי שנוסע יותר קמ"ש שמתר, זה גם כן בכלל רציחה וכו', או שיכול לרצח את אחרים, או שיכול לרצח את עצמו, רכב זה דבר טוב מאד, אבל הכל צריך להיות דרך החק, והחק הוא רק לטובת האדם, לא ענש כמו שטפשים חושבים, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על דבר זה, ומי שלא חדש את הרשיון שלו, או לא עבר טסט ונוסע, הוא בכלל רוצח, וזה לא סתם חמרה, זה רק בשביל טובת האדם.

ואגב מי שיש לו רכב, הוא יכול לעשות עם זה הרבה חסד, כשרואה אדם מבגר וכו', שמחכה על הסעה, ואם נוסעים לאותו כוון ולוקחים אותו, מקימים בזה מצוה גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיתן לך דעת ושכל, כי לדעתי אתה חי בדמיונות מאד גדולות, וזה מחלה עמקה וכו', כמאמרם ז"ל (ירושלמי שבת, פרק י"ד, הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר: (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הכל וכו', ושל פחדים וכו',

מה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? ומה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחַ מַחְשָׁבָתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלּוּ הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְמְיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרִין אֲמִתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוּם עַל.

אֲנִי יוֹדֵעַ כְּשֶׁהִתְחַתַּנְתֶּם וְעַמְדַתֶּם תַּחַת הַחֶפֶה, הֲיִה בֵּינֵיכֶם אֲהַבָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי לֹא לְמַדוּ אוֹתְךָ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם אִשָּׁה וְכו', אִשָּׁה צְרִיכָה וּמְכַרְחָה הַמּוֹן תְּשׁוּמַת לֵב, זֶה טַבֵּעַ הַבְּרִיא שֶׁל אִשָּׁה, וְהַבַּעַל צְרִיךְ לְתַת לָהּ אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב, וְלָמָּה לֹא? הֲרֵי הִיא הָאֲמָא שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ, כַּמָּה סִּבֵּל וּפְחָדִים וְיִסוּרִים וּמְכַאוּבִים הִיא סִּבֵּלָה בַּעַת הַעֲבוּר וְהַלְדָה וְהַגְדוּל וְכו' וְכו', אֲזִי לָמָּה לֹא לְתַת לָהּ אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב שֶׁמְגִיעַ לָהּ? וְלָמָּה לֹא לְהַרְאוֹת לָהּ אֶת הָאֲהַבָה הָאֲמִתִּית שֶׁצְרִיךְ לְהִיּוֹת בֵּין זֹוג?

כָּלֵל גְּדוֹל בְּשָׁלוֹם בֵּית הוּא אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלְתַת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֲהַבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הַרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דַּעוּ לָכֶם שֶׁזֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם שֶׁבָּא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פֶּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ד) "וַדַּבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלֵם, מֵה שְׂאִין בֶּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכו', וְהַרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי עִם עֲשָׂרָה אַחֲזוּזִים, וְהוּא פָחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחֲזוּזִים, זֶה כְּבֹר נִקְרָא סְמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אֲמִתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכִמוֹ שֶׁאֲמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם: (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שֶׁכָּר טוֹב בַּעֲמָלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאֵילוּ הָאֶחָד שִׁפּוּל וְאֵין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יִחַם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמִתִּי, צְרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבַּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאֲזִי הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתֵּפִים שְׁלֵמִים, וְתְמִיד יִחִיו בִּיחַד בְּאֲהַבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נְשׂוֹאֵיהֶם.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ואז הכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשיא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

כמה שאני אשבח אותך זה לא מספיק, כי את בעצמך לא יודעת את גדל המצוה מה שאת עושה בזה שאת טלפנית להקהלה הקדושה שלנו, שהיא חממה של אמונה, ומזכה את אנשים לתת צדקה על המקום הנכון, כי רואים תכף ומיד איפה הכסף הולך, ובפרט בזה שאני מחזיק את הבית התבשיל, זה הצדקה הכי גדולה, כמאמרם ז"ל: (בבא בתרא ט) "אין בודקין למזונות", הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, וכן להחזיק את הכולל, וכן לשפץ את האולם וליפות את זה לרווחת אנשי שלומנו, והעולה על הכל שעולה לנו סולר להמקואות, וחשמל על כל המבנים, ויש לך את החלק הכי גדול בהמצוה הזו, ולכן תמשיכי בעבודה הקדושה הזו, והקדוש ברוך הוא יעזור לך וימלא משאלות לבך לטובה תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אָשִׁיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו

אֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֵם בְּפֶה וּמִכָּל שְׂכָן בְּכֵתָב, אִיךְ שְׁצָרִיכִים הַיּוֹם
לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים, לְהַשְׁתַּדֵּל לְחֻזְקָם וּלְעוֹדָדָם וּלְהַגְבִּיחַ אוֹתָם, וּלְתַתּ לָהֶם
מַחְמָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה בְּכָלֵל לֹא שִׁטָּה לְלַכֵּת עִם יָד קָשָׁה עִם יְלָדִים, כִּי אַחַר
כֵּךְ מֵאַבְדִּים אוֹתָם, רַק לְקָרֵב אוֹתָם, וּלְהַשְׁתַּדֵּל מֵאֵד מֵאֵד שְׁבַבִּית יִשְׂרָאֵל
אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֻחָה וְרִגִיעָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחוּ עִם יְלָדֵיכֶם.

אֲנִי מִשְׁקִיעַ אֶת כָּל הַנְּשֻׁמָּה שְׁלִי שִׁיחִיָּה לָנוּ חֲנוּךְ הַכִּי מְצִיָּן, וְתַהֲלָה
לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מְלַמְדִים וּמוֹרוֹת לְתַפְאֲרָת, שְׂמִשְׁקִיעִים בְּהַיְלָדִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ
מְנַהֵל בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבִישִׁבָה הָרֵב ... נִרוּ יְאִיר, וּמְנַהֵל בְּבֵית הַסֵּפֶר
וּבִסְמִינַר הַגְּבֻרָת ... תַּחֲיָה, שְׁעוֹשִׂים עֲבוּדָה מְצִינָת לְמַעַן חֲנוּךְ הַיְלָדִים,
עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ צָרִיכִים אֶת הָעֶזְרָה שֶׁל הַהוֹרִים, לֹא יִמְלֹט שְׁהַהוֹרִים לֹא
יִשְׁתַּפוּ פְּעֻלָּה עִם הַתַּלְמוּד תּוֹרָה וְעִם הַבֵּית סֵפֶר וְכוּ'.

שְׁאַלוּ פְּעַם אֶת אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִיךְ זְכִיתָ לִילְדִים טוֹבִים וּמְצַלְחִים?
עֲנֵה וְאָמַר: מַה אַתָּם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם צְמַחוּ לִי עַל הָעֵץ? כָּל יוֹם מְלֵאתִי אֶת
הַכֶּפֶה עִם דְּמָעוֹת, וְשִׁטְפָתִי אֶת הַפְּנִים שְׁלִי עִם הַדְּמָעוֹת הָאֵלוּ, וְכֵן מְסַפְּרִים
עַל הָאִישׁ אֱלֹקֵי הַחַתָּ"ם סוֹפֵר זִי"ע, שְׁשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ אִיךְ זָכָה לִילְדִים קְדוֹשִׁים
כְּאֵלוּ, עֲנֵה וְאָמַר: בְּכָל לַיְלָה מְלֵאתִי כּוֹס עִם דְּמָעוֹת שְׂאֲצִלִּיחַ בְּחֲנוּךְ הַיְלָדִים,
וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּקְחוּ אֶת הַחֲנוּךְ שֶׁל יְלָדֵיכֶם בְּקַלּוֹת,
אֲנַחְנוּ בְּהַמוֹסְדוֹת עוֹשִׂים לְמַעַלָּה מִכַּחְתּוּיָנוּ, אָבָל בְּלִי שְׂתוּף פְּעֻלָּה שֶׁל
הַהוֹרִים לֹא נִצְלִיחַ.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מֵאֵד מֵאֵד שֶׁלֹּא יִהְיֶה מְרִיבוֹת בְּבֵית, וְשְׁבַתוֹךְ הַבֵּית יִהְיֶה
אוֹיְרָה שֶׁל רִגִיעָה וְשֶׁל שְׂמֻחָה, וְזֶה יַעֲזוֹר לְהַיְלָדִים לְהַתְּפַתֵּחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
וּתְעַשׂוּ שְׁלוֹם בֵּית הָעֵקֶר לְמַעַן הַיְלָדִים, שֶׁלֹּא יִלְכוּ לָכֵם לְאַבּוּד.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּקְּחוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם,
וּתְצַיְתוּ אוֹתָי, וְאִזְ יִהְיֶה לָכֶם יְלָדִים מְצַלְחִים מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִיר הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

חָסֵר, (כָּאֵן הָיוּ מְכַתְּבִים בְּיִיִּדִישׁ, הַנִּלְיָד פֶּסֶסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
בְּיִיִּדִישׁ).

חֶסֶר, (כִּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִדִישׁ, הַנִּל יִדְפְּסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחֵל בְּיִיִדִישׁ).

אשִׁיד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיְחִי, י"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכָל אֱלוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁשָּׁמְעוּ בְּקוֹל קְרִיאָתִי
וְהִדְבִּיקוּ מִדְּבָרָה גְּדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחֹרִית שֶׁל הֶרֶקֶב שְׁלָהֶם "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן
ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשַׁת שֵׁם שָׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעִדוֹת הַמְּזֻרָח,
שֶׁמְזַהֵים אֶת עַצְמָם עִם רַבֵּנוּ ז"ל, וּבִרְדָּאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן
רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבִפְרָט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְזֶה אֲצִלִּי בְּרוּר שְׁכָל מִי שִׁירָשׁם
בְּמַטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלָנוּ "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", לְבִסּוֹף יִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל,
וְלִכֵּן מִי יִתֵּן שִׁיתּוֹסְפוּ עוֹד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וַיִּדְבִּיקוּ מִדְּבָרָה גְּדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן
הָאֲחֹרִית שֶׁל הֶרֶקֶב שְׁלָהֶם "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וְאַהֲיָה לָכֶם אָסִיר תּוֹדָה,

כי החלום שלי להביא מיליון יהודים מעדות המזרח דיקא אל ציון רבנו ז"ל באומן, אשר הם אנשים תמימים, והולכים בלי חכמות, וזה יסוד גדול אצל רבנו ז"ל, להשליך ממנו את החכמות המונעות אותו מלהתקרב אל הקדוש ברוך הוא, ובפרט לזכות להתבודדות שיחה בינו לבין קונו, צריכים להשליך את שכל עצמו לגמרי, ולדבר אליו יתברך כמו שילד קטן מדבר אל אביו, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך שהוא אביו ואנחנו בניו, כמו שכתוב: (דברים י"ד) "בנים אתם להוי"ה אלקיכם".

אתם צריכים לדעת שמרן הגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א לומד כבר תורה שמונים שנה בהתמדה בלתי רגילה, מאז שנעשה בר מצוה, וחסם רבי עזרא עט"ה זצ"ל בקש מאביו ר' יעקב שיתן לו את בנו ויעשה ממנו חדוש וכו', וכן עשה. ומאז לא פסק פומיה מגירסא, וזכה למה שבודדים זוכים שיהיה בקי בכל התורה כלה, ממש מחשב מהלה, כמו שרואים את בקיאותו בספרי שו"ת "יביע אמר" ובשאר ספריו, ולכן מאחר שבקש ממני כל כך שאני אעזר לו בפעם הזאת יותר מאי פעם, והבטחתי לו שאני אגיס לו אלף פעילים, ולכן אני מאד מאד רוצה שכל אחד מאנשי שלומנו יעזרו לי לבצע את רצוני, ובפרט שגאון כזה שכל התורה פתוח לפניו מבקש, אזי אסור לעמד מן הצד, אלא לעזר לו בכל מה שאנחנו יכולים, (בודאי שאנחנו צריכים להתרחק מכל מיני מחלקת וכו', ולא להתערב בשום וכוחים עם אף אחד וכו', ולא להתערב בשום פוליטיקה של שקר וכו'). אנחנו צריכים רק לקיים את רצון צדיק שהוא תורה חיה המהלכת בדור הזה, ולכן אשרי מי שיעזר לי להחתיים מה שיותר אנשים דרך מטה הבחירות שלנו, "ברסלב למען ש"ס", שבודאי יהיה לו חלק בלקרב יהודים אל דעת רבנו ז"ל שגם כן יתחילו להתבודד בכל יום, וכן יסעו על ראש השנה לאומן.

אני מאד מאד מודה לכל אלו מאנשי שלומנו ששמים מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלהם "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות. המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אשטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מִכְרַח לְהַקְדִּים לְךָ שָׁפֵל מֵהַשְׁטֵפֵשׁ אוֹמֵר וְכו', שֶׁהוּא יִבְנֶה וְכו', וַיַּעֲשֶׂה וְכו', הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יָכוֹל לְקַנּוֹת אוֹתִי בְּדַבּוּרִים, לְדַעֲתִי שִׁיחִלֵּם בְּהַקִּיץ... שְׁבוּעַ הֵבֵא אֲנִי מִחֲתָן נֶכֶד בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתַכְף אַחַר הַשְּׁבַע בְּרֻכּוֹת אֲנִי בֵּא לְאַרְץ, וְאִז אֶסְתַּבֵּל עַל הַשְּׁטֵחַ מֵהַ אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת, אֲנִי לֹא אֶתֵּן לְאַף אֶחָד שִׁיקָפוֹץ לָנוּ עַל הָרֹאשׁ, עַכְשָׁו זֶה שְׁנַת בְּחִירוֹת וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁעַם מַלְיָם יִפִּים הוּא יִקְנֶה אוֹתִי וְכו', וְלִכֵּן אֵל תִּכְנָסִי בְּלֶחֶץ, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבַר.

בְּעֵינַי הַנּוֹעַר בְּסִכּוּן וְכו', הָאָדָם הַזֶּה גָּנַב מֵאֲתָנוּ מֵאֵה אֶלְף שְׁקֵל שְׁנַתְנוּ אֵת זֶה רַק בְּשִׁבְלֵינוּ לְפָנֵי שְׁנַתִּים וְהוּא עֵדִין מִחֲזִיק אֵת זֶה אֶצְלוֹ, וְהוּא עֵדִין לֹא הִחְזִיר אֵת זֶה כְּמוֹ שְׂאִים וְכו', אִזִּי הוּא יְכַנִּים אוֹתָנוּ בְּפִרוּקֵט חֲדָשׁ?

תְּהִי חֲזָקָה בְּהִבִּית סֵפֶר, אֲנִי מְנִיתִי אוֹתָךְ, אֵת הַמְּנַהֲלָת, נִקְדָּה! וְתַעֲשֵׂי כֹל מֵהַ שְׁטוֹב לְהִבִּית סֵפֶר וּלְהַבְנוֹת, מְנַהֲלָת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה.

בְּעֵינַי לְהַפְנִס לְפָנֵת הַחַי וְכו', מֵהַ יֵשׁ שְׁמָה תְּכִי וְקוֹף וְכֵמָה עַכְבָּרִים וְחַתוּלִים וְכו', מֵהַ הֵם עוֹשִׂים צְחוּק מֵאֲתָנוּ? אֲנַחְנוּ סִבְלָנוּ פֶּה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים אֵת הַגִּיהֶנוֹם עַל פְּנֵי הָאָדָמוֹת מֵהַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְשֵׁם זְכָרוֹ, לְמַדְנוּ הַכֹּל עַל הַבְּשָׂר שֶׁלָּנוּ.

תְּשׁוּאָת חַן אִם אֵת תּוֹכְלִי לְעוֹרֵר אֵת הַבְּנוֹת לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּר בְּרִיאוֹתִי, שְׂמָאֵד מְאֹד רוֹפֵף.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדוֹךְ שִׁיחִיהָ לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְקַבֵּל מִמְּךָ מִכְתָּב אַחַר כַּמָּה שָׁנִים שֶׁלֹּא רָאִיתִי אֶת כְּתִיבַת יָדְךָ, וְתֵאמִין לִי שֶׁזֶה הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂזָכִיתִי לְסִיִּם הַיּוֹם הַפַּעַם הַשְּׁלֵשׁ מֵאוֹת שָׁשָׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה, וְעֶשְׂרֵה מִסְכָּתוֹת מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת, וְעוֹד בְּלִי סוּף סִיּוּמִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲזוֹר לִי לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בִּנְחָל" שֵׁישׁ לְכָל הַפְּחוֹת מוֹכֵן לְדַפּוֹס לְמַעַלָּה מִמְּאֵתִים כֶּרֶכִּים, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלָל, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה שְׁאֲזַכֶּה לְרִאוֹת אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינַי.

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּךְ חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְפָאוֹן וְכו', רַק עַל יָדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכו' וְכו', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵינָיו, וְלִכֵּן אֶתְּהַ מְכָרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב'), סִימָן י"י) "מֵה שְׁבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵינִי יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמִיחָה", וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵזוּ תִזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יַחֲסַר לָךְ שׁוּם דָּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מְכִירַת הַדִּירָה שֶׁל שְׁנֵי הַחֲדָרִים וְכוּ', תִּשְׁאַל אֶת אִשְׁתְּךָ אִם הִיא מְסַכֶּימָה, אֲזֵי תִמְכַר אֶת זֶה.

אֵל תִּתְחַיֵּב לְהַחֲתִימָה יוֹתֵר מִהַכּוֹחוֹת שֶׁלְּךָ, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִכְנַס יוֹתֵר בְּחוֹבוֹת, כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְהִכְנַס בְּחוֹבוֹת, שְׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, רַק תַּחֲזִיק מֵעַמָּד, וְאִין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבִיל הַפְּצָה בְּכֻלְיֹת, וְעַכְשָׁו בְּפִרְטִיּוֹת עֲבוּר הַמְּטָה שֶׁהִקְמַנּוּ בִּיבְנֵאֵל "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס".

רְצִיתִי מְאֹד אִם אַתָּה יָכוֹל לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַשְׁדּוֹד שֶׁיִּשְׁמְרוּ מִדְּבָקָה גְּדוּלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחוּרִית שֶׁל הֶרֶכֶב שֶׁלָּהֶם "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד לְעִדּוֹת הַמְּזוּרָח, שְׁמִזְזֵהִים אֶת עֲצָמָם עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבְפִרְט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְוֶה מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶה בְּקִשְׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֵב ... נְרוּ יְאִיר, וְעַם ... נְרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמָּוֶה, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתּוֹקֶקֶת אֶל דָּף גְּמָרָא, וְהַסְמָךְ מ"ם מְאֹד מְפַחַד מִלְּמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רי"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלִפָּה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּפִגְם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מְאֹד מְפַחַד מִזֶּה שֶׁלּוֹמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים

וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדרך היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפוחתים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשארו יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדרך היומי של היום שבת פ"ה. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשיח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה לעשות זה המציאות, אני מאוד מאוד חלש, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתן לי אריכות ימים ושנים, וכל תפלה וכל תחנה שמתפללים זה עוזר מאוד. מי יתן שכבר תמצאי את הבחור המתאים לך ותתחתני, והיה זה חלקי ושמחתי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשיט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של מי שזוכה לעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, כי זה חלקנו מכל עמלנו, ואני מכרח להגיד לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבות העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ד) שעל ידי שמקריבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק: (ירמיה ט"ו) "ואם תוציא יקר מזולל" - אלו שמקריבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבעה ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

אתה לא יכול לתאר את השמחה שיש לי עם הפולל "שומרים לבקר", אני רואה אתכם כל לפנות בקר איך שאתם באים ומתקבצים יחד ולומדים, זה הזכות שלי, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

רציתי מאד שתעורר את אנשי שלומנו שישמו מדבקה גדולה על החלון האחורית של הרכב שלהם "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאד לעדות המזרח, שמזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובנדאי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, אקוה מאד שתעשה את רצוני, תהיה בקשר עבור זה עם הרב ... גרו יאיר, ועם ... גרו יאיר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בעקרון נגד גרושין יהיה מה שיהיה וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת קטז). לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; הן אמת שבצלך עדין לא חוזר בתשובה וכו', בשביל זה עדין לא מתגרשים, בפרט כשיש ילדים, אצל הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשוב שלום בית, ולכן אני מאד מבקש אותך תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

את צריכה לדעת כי אם מתחזקים באהבה והבנה הדדית, לבסוף גם בעלך יחזר בתשובה, כי מה התורה הקדושה מבקשת מאתנו? רק שלום, כמאמרם ז"ל: (עקצין פ"ק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה

לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֹאֲמַר: (תהלים כ"ט) "הַיְיָ הַיְיָ עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם"; וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ לְעֲצֹר אֶת הַתְּהִלֶּיךָ הַגְּרוּשִׁין, וְאַתָּם לֹא מִתְגַּרְשִׁים, אַתָּם חוֹזְרִים אַחַד לְהַשְׁנִי בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עֲזוּ, וְלַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנִי יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טֶבֶת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֶסֶר לְךָ רַק דְּבַר אַחַד בְּחַיִּיךָ, שְׂמִיחָה שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׂתִרְאִי לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מֵדַת הַשְּׂמִיחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִיחָה, וְכָל כֵּךְ קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמֵדַת הַשְּׂמִיחָה יוֹתֵר מִכָּל הַעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סַגּוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הַעֲקָר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמִיחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָּה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחָה, וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחָה, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, וְאִם תְּהִי בְּשְׂמִיחָה כָּל הַחַיִּים שְׂלְךָ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לְיִשׁוּב הַדְּעַת כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מַה שְּׂבָנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד יוֹשֵׁב הַדְּעַת, וְלָמָּה אֵין יוֹשֵׁב הַדְּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְאִז תִּזְכִּי לְגְדֻלוֹת הַמוֹחִין, וְכָבֵד לֹא יִחֶסֶר לְךָ שׁוֹם דְּבַר.

אִם תְּהִי בְּשְׂמִיחָה, אִז יִפַּל מִמֶּךָ הַעֲצָלוֹת וְכוּ', וְתִמְצָאִי לְבִסּוּף עֲבוּדָה,

רק אל תתיאשי, לעת עתה כדי לגרש את השעמום ממה, תתנדבי במטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", וכן להתנדב בבית התבשיל - אהל אברהם, אשר אין למעלה מזה, פי זה זכות מאד גדולה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשכב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

היום דברתי עם הרב ... נרו יאיר בענין הבעיה של הבן שלכם, ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאני אפתר את הבעיה, רק אל תכנסו בלחץ, הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שתרוו רב נחת דקדשה מילדיכם.

אני מאד מאד שמח שאתם בונים עוד כמה דירות, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם הצלחה מרבה, ותוכלו להשפיר את זה לאנשי שלומנו שמחפשים דירות כמו עם גרות.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי,

אִיזָה תַעֲנוּג שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרְגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשכג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁהַכְּנֻסָתֶם בִּי שְׂאֵתֶם הַחֲלֻטָתֶם לֹא לְהַפְרֹד וְלֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אַתֶּם שְׂנִיכֶם חֲשׁוּבִים בְּעֵינַי מְאֹד מְאֹד, וְחֻבֵּל שֶׁתִּשְׁבְּרוּ אֶת הַבַּיִת הַיְפֵה שְׁלָכֶם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָכֶם מִתְּנָה בֵּין חֲמוּד, וְהִנֵּה אֶת בְּהִרְיוֹן וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲבְרֵי אֶת הַבְּרִיּוֹן בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, הַעֲקֹר תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְזַכֵּר אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אַחַד לְהַשְׁנִי, וּלְתַת תְּשׁוּמַת לֵב אַחַד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהַבְּנֵה הַדְּדִית, אַבָּל הִרְגַע שְׂרוּצִים אַחַד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְכַדּוֹ פְּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אַחַד", הִינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבְיַחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׂאֵין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הִינּוּ

ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשרה אחוזים, וההוא פחות ממני עם עשרה אחוזים, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמת, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם: (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמת, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לומר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אשכד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה פועל למען מטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", ובפרט עכשו שאתם הולכים להדביק על משאית גדולה את המדבקה "ברסלב למען ש"ס", שיכסה את שתי הצדדים של המשאית, אשריך ואשרי חלקך, כי זה קדוש שם שמים גדול מאד וקדוש שם רבנו ז"ל, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח בגדול.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמת, ויותר

חָשׁוּב כְּשֶׁמִּשְׁמַח אֶת אַחֵרִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלֶתָּ תְּמִיד לְשַׂמַּח אֶת אַחֵרִים, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ גַּם כֵּן שְׂמֵחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ שׁוֹרֵה רַק הַשְּׂמֵחָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹבֵב: (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדּוּהוּ בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשִּׂמַּח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּשְׁמַח אַחֵרִים, וְשִׁכְרוּ הִרְבֵּה מְאֹד בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

כְּנִרְאָה שְׂנֹכְנֵס בְּךָ רוּחַ שְׁטוּת וְכוּ', וְלֹא יְכוּלִים לְהוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת הָרוּחַ שְׁטוּת הַזֶּה וְכוּ', מִיֵּלֵא שְׂאֵתָה מִחֲזִיק אֶת הָרוּחַ שְׁטוּת לְעִצְמָךְ וְכוּ', מַה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת? כִּבְרָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א') הַיֵּצֵר הָרַע רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת הָאָדָם מְשֻׁגָע מְמַשׁ, פְּשׁוּט נֹכְנֵס בְּךָ רוּחַ שְׁטוּת כְּמוֹ דְּבוּק וְכוּ', אָבֵל כְּשֶׂאֵתָה בָּא לְשַׁכְנַע אוֹתִי וְכוּ', וְאֵתָה לֹא עוֹזֵב אוֹתִי כִּבְרָ כְּמָה פְּעָמִים, הֵהֲכֵרַח לְכַתֵּב לְךָ חֵד מְשֻׁמְעִית, רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א) עַל יְדֵי פֶגֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים עוֹלִים לוֹ מוֹתְרוֹת בְּרֵאשׁוּ, וּמְסַבְּבִים אוֹתוֹ וְכוּ', כִּי מִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים יֵשׁ לוֹ צוּאָה וְטִנוּף בְּרֵאשׁוּ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּפְסִיק עִם הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלֶךָ, כִּי אַחֲרֵת תִּפְּל בְּדַמְיוֹן כְּזֶה וְכוּ', שְׂאֵתֵר כֶּף לֹא תוּכַל לְצַאֵת מִזֶּה וְכוּ', כִּי הַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירוּשְׁלַמִי שֶׁבַת, פָּרָק י"ד, הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר הוֹי"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" זֶה רְעִיוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרָזֶל

על צוֹאֲרָף" - זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על, ולכן אתה צריך לבקש הרבה את הקדוש ברוך הוא, שתצא מהדמיונות שנוכנסו בך.

ובכלל אתה צריך לדעת שעם חכמת הקבלה יכולים מאוד מאוד לטעות בטעויות חמורות מאד, עד שיהפך את האור לחשך, ואת הטוב לרע, ואת המתוק למר וכו', ורבים יצאו מהדת ומהדעת על ידי דמיונות בחכמת הקבלה.

אצלי אין שום דבר רק מה שרבנו ז"ל ומהרנ"ת ז"ל אומרים, ויותר מזה לא מענין אותי וכו', ולא אכפת לי וכו'.

והנה ידוע אצלנו שהרב הקדוש רבי אהרן הרב מברסלב זי"ע, לא היה יכול להיות אצלו בראש השנה האחרונה תקע"א וכו', (עין חיי-מוהר"ן, סימן ת"ו) ענה רבנו ז"ל ואמר אז בקול חזק מעמק הלב: מה אמר לכם! אין דבר גדול מזה, הינו מלהיות אצלו על ראש השנה. ואמר בזו הלשון בקול זיע סגיא: "ווי אזוי זאל איך זאגין, קיין גרעסערס דער פון איז נישט פאר. איי אנדערע גוטע יודן זאגין נישט אזוי, איז נאך אקשיא" [מה אמר לכם אין דבר גדול מזה, ואם צדיקים אחרים אינם אומרים כך אז עוד קשיא] (כלומר הלא בלא זה כבר מקשין עליו קשיות הרבה, ויהיה קשה עוד קשיא זאת גם כן מה שהקפיד כל כך להיות אצלו על ראש השנה דיקא).

וכתב מוהרנ"ת ז"ל (שם) ומכלל דבריו הקדושים שדבר אז עמנו למדנו כמה דברים. למדנו עוד הפעם עצם גדל החיוב להיות אצלו על ראש השנה. כי אף על פי שידענו זאת מכבר, אף על פי כן מרבוי דבריו הקדושים אז

בְּזָה, וּמִתְנוּעוֹתָיו הַנוֹרְאוֹת אַז, הִבִּינוּ עֵצֶם הַחַיִּיב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אִפְשָׁר לְבָאֵר זֹאת בְּכֹתֵב.

וְגַם אִז לְמִדְנוּ שְׂרָצוֹנוֹ חֲזֹק לִהְיוֹת אֶצְלוֹ בְּאוֹמִין עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד לְאַחַר הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ, וְשְׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה.

וְגַם לְמִדְנוּ כִּמָּה צְרִיכִין לְחֲזֹק לְשִׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת מִדְּבַר שֶׁבְקֻדְשָׁהּ, בְּפִרְט הַמְּנִיעוֹת מִלִּהְיוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׂצָרִיכִים לְשִׁבֵּר בְּיוֹתֵר וְלִהְיוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שְׂאִפְלוּ אִם הוּא ז"ל בְּעֶצְמוֹ מִצְוָה וּמִסְפִּים לְבִלִּי לִהְיוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְצְרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבִלִּי לְשָׂאֵל אוֹתוֹ שׁוֹם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יֵשִׁיב בְּוֵדָאֵי לְבִלִּי לִהְיוֹת אֶצְלוֹ, וְאִף עַל פִּי כֵן בְּנִקְדַּת הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ צְרִיכִין לִהְיוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעַנִּין זֶה נוֹגֵעַ לְמָה שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת י'): 'בְּדַרְךְ שְׂאִדָּם רוּצָה לִילָךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י. וְהוּא מִדְּבַרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל פְּסוּק: (בְּמִדְבָר כ"ב) "לָךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שֶׁהִכְרַח מֹשֶׁה רַבְּנוּ בְּעֶצְמוֹ לְשִׁלְחָם, אִף עַל פִּי שֶׁבְּאֵמֶת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזָה. וְעַנִּין זֶה רְאִינוּ מִרְבְּנוּ ז"ל כִּמָּה פְּעָמִים, בְּפִרְט בְּעַנִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מִלִּהְיוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשְׂאֵלוּ אוֹתוֹ בְּעֶצְמוֹ וְהֵשִׁיב לָהֶם שְׂלֹא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא שְׂמַעְנוּ מִכֶּם גְּדוֹל הָאִזְהָרָה לִהְיוֹת אֶצְלָכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעָשָׂה עֶצְמוֹ כְּמִקְפִּיד עֲלֵיהֶם וְגָעַר בָּהֶם שְׂלֹא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאִף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לִהְיוֹת רְגִילִים לְעִמּוֹד לְפָנָיו. וְשְׂמַעְנוּ וְהִבְנֵנוּ בְּרַמְזוֹ וּבְפִירוּשׁ שֶׁפְּנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אֵינוֹ נוֹחַה בְּזָה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרַח לוֹמֵר לָהֶם כִּף מִחֲמַת שְׂשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזָה הַרְבֵּה לְסַפֵּר, [כְּמוֹבָא (שִׁחוֹת-הַר"ן, רי"ד) כְּשְׂאִדָּם שׂוֹאֵל לְהִצְדִּיק אִם לְעִשׂוֹת דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רְאוּי לוֹ לְהֵשִׁיב וּלְצוּת עָלָיו שְׂלֹא לְעִשׂוֹת. וְאִף עַל פִּי כֵן הַשׂוֹאֵל אֵין צְרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְאָמַר אַז רַבְּנוּ ז"ל כָּל מָה שֶׁהִצְדִּיק מִצְוָה לְעִשׂוֹת צְרִיךְ לְקַיֵּם, רַק כְּשֶׂמְצִינָה שְׂלֹא לְנַסֵּעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, זֶה אֵין צְרִיךְ לְקַיֵּם וְכוּ', עֵין שָׁם].

וכן הוא נוהג לדורות שֶׁכָּשָׁשׂוּ אֶלֶיךָ לְהִרְבֵּה וְהִמְנִיחַ עַל דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירַת נֶפֶשׁ, צָרִיךְ לְהִשְׁיב לְאוֹ, אֲךָ עַל פִּי שְׂבָאָמֶת לְאִמְתּוֹ רְצוֹנוֹ שְׂמִימֵסֵר נֶפֶשׁוֹ וַיִּשְׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב וּלְשַׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת בְּאִמְתּוֹ לְאִמְתּוֹ, צָרִיךְ לְהִזְהֵר מְאֹד לְבָלֵי לְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּזֶה כָּלֵל, עֵינַי שָׁם בְּחֵי-מוֹהֲרָן כָּל זֹאת בְּאַרְיִכוֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵל תִּכְתֵּב לִי יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי אֲנִי לֹא אֶעֱנֶה לְךָ, אֵל תִּשְׁכַּח כְּשֶׁאֲתָה לְמַדְתָּ עוֹד בִּישִׁיבֶת "בֵּית יוֹסֵף" בְּעִיר גִּיטֵיסְהֶעֶד בְּאַנְגְלִיָּה בְּהִיוֹתְךָ בְּחוּר צְעִיר בְּגִיל שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה, הִבִּיא אוֹתְךָ אֵלַי הַבְּחוּר ... נִירוּ יֵאִיר שְׁנֵר הַיּוֹם בְּמֵאֲנָסִי, וְאַצְלִי לְמַדְתָּ, וְדַרְכֵי הַתְּקַרְבָּת אֶל רַבְּנוֹ ז"ל וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֲתָה רוֹצֵה לְהִיּוֹת תַּלְמִיד הַמַּחְכִּים אֶת רַבּוֹ? מַה אֲתָה חוֹשֵׁב שְׂאֲנִי אֶקְנֶה אֶת הַשְּׂטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלְּךָ?

רַבְּנוֹ ז"ל נִמְצָא בְּאוֹמֵן, וְזֶה הַמְּקוֹם שֶׁבְּחָר בְּחֵיּוֹ כְּמוֹבָא (יְמֵי מוֹהֲרָנָת, סִימָן ס"ו) וְנִקְבְּר בְּשָׁלוֹם בְּיוֹם רַבִּיעֵי חֲמִישֵׁי דְסָכוֹת בְּאוֹמֵן, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחָר בָּהּ בְּחַיִּים חֵיווֹתוֹ לְהַקְבֵּר שָׁם, כְּאֲשֶׁר נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פְּעָמִים אֵינן מְסַפֵּר שְׂאֲמַר לְפָנָי כְּמָה אֲנָשִׁים שֶׁקָּהֵלֵת אוֹמֵן הוֹטְבָה בְּעֵינָיו לְהַקְבֵּר שָׁם, מִחֲמַת שֶׁהָיוּ שָׁם קְדוֹשִׁים הַרְבֵּה וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הָעֵקֶר שֶׁבָּא לְאוֹמֵן חֲצִי שָׁנָה קִדְּם הַסְּתַלְקוֹתוֹ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזָרוֹ וְרִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וַיְבֹא בְּשָׁלוֹם וַיְנַחַח עַל מִשְׁכַּבּוֹתָיו בְּשָׁלוֹם, כִּי שָׁם הַמְּקוֹם הַמוֹכֵן לוֹ מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית לְעֶסֶק שָׁם בְּתַקּוֹן הָעוֹלָם לְדוֹרוֹת לְכָל מִי שֶׁיְבֹא אֵלָיו לְשָׁם, וַיֹּאמֶר הָעֶשְׂרָה קִפִּיטֵל תְּהִלִּים הַיְדוּעִים אֶצְלוֹ, כְּאֲשֶׁר הִבְטִיחַ בְּחַיִּים חֵיווֹתוֹ, אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְזֶה; עֵינַי שָׁם, אִזּוֹ מַה אֲתָה בָּא לְשַׁכְנַע אוֹתִי בְּשְׂטִיּוֹת וּבְדְמִיוֹנוֹת?

אֶקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה עַל פְּגָם אֲמוֹנַת חֲכָמִים בְּרַבְּנוֹ ז"ל וּבְמוֹהֲרָנָת ז"ל, וְשֶׁב וּרְפָא לְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תַּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

אשכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם מִתְרַבֵּים כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת לְהִטְעוֹת וּלְשִׁגְעוֹת אֶת בְּנֵי אָדָם, בְּפָרֵט אֵלּוּ קִטְנֵי הַשֶּׁכֶל וְהַדַּעַת, עֲלֵיהֶם יְכוּלִים לַעֲבֹד מְאֹד, וּמְשַׁגְּעִים אוֹתָם וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַכֵּל דְּמִיוֹן אֶחָד גָּדוֹל וְהַבֵּל הַבְּלִים, הֵן גֵּרְפוּלוֹגְיָה וְכוּ', וְהֵן שִׁפְתֵי הַגּוֹף וְכוּ', וְהֵן עַל יְדֵי צִיּוּרִים, הַכֵּל הַבֵּל הַבְּלִים וְאֵין לוֹ שׁוֹם שֹׁחַר וּמְקוֹר בְּקִדְשָׁהּ וְכוּ', וּסְתָם עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם לְהוֹצִיא מֵהֶם כֶּסֶף, וְכִבֵּר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ש') כָּל מִה שְׂאֵתָהּ רוּאָה בְּעוֹלָם, כָּל מִה שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם, הַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן.

וְלָכֵן אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל זֶה, אֲשֶׁר הַכֵּל הַבֵּל הַבְּלִים שְׂאֵין לָהֶם שׁוֹם שֹׁחַר כָּלָל, אֲנַחְנוּ קַבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְהֶאֱמִין שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן, עַד כִּדֵּי כִּךָ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלּוּן ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֶלָּא אִם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאֲדָם לֹא מִקַּבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, וְעֲלֵינוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתֵי הָאֵם שְׁלָנוּ, וְכֵל מִה שְׁמַעִיק וּמַצִּיק לָנוּ לְסַפֵּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, כִּי מִי שְׁמַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מִה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא כִּבֵּר לֹא צָרִיךְ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת הַמְּצוּיִים הַיּוֹם בְּעוֹלָם, וּמִטְעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת, עַד שְׁבִנִי אָדָם מִשְׁתַּגְּעִים מִזֶּה לְגַמְרִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצֵּלָחָה מִרַבָּה, וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיַחֲדָי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מָה אִמַּר לָךְ! יְדִידֵי הַיְקָר, הִנֵּה נִכְנָס שַׁבַּת חֹדֶשׁ, שְׂרָאוֹי לָנוּ לְשִׁמְחָה
מְאֹד מְאֹד עִם הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י"ז)
צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בַּשַּׁבָּת, כִּי מֵעֶלְת וּקְדוּשַׁת שַׁבַּת
גְּדוּלָה וַיִּקְרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְחָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמִיחָה
גְּדוּלָה בַּשַּׁבַּת קֹדֶשׁ, וּלְבַלֵּי לְהִרְאוֹת שׂוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג
עַל הַשֵּׁם, וּלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת וְכֹל מִיְּנֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן
מְלַבּוּשִׁים כְּפִי מַה שְׂיוּכֵל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רוֹחֲנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה
לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חוּל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בַּשְּׂמִיחָה
בַּשַּׁבָּת, לֹא הֵייתָ מְפַסֵּיק לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת מְרַב שְׂמִיחָה שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מֵאֲמִין
בוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַשַּׁבָּת יִקָּר בְּעֵינֶיהָ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר
אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בַּשְּׂמִיחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְאִךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה הָעֲבוּדָה הַכִּי
קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שְׂמִיחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם
שְׂנִמְשֵׁךְ אַחֵר הָעוֹבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת וְכוּ', וְכֹל כֵּךְ חָבֵל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשַׁכֵּת רַק
לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׂשֵׁם מְקוֹר הַשְּׂמִיחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגַשְׂמִיּוֹת שְׂשֵׁם מְקוֹר
הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי אָדָם שְׂיֵישׁ לוֹ שְׂכֹל
וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמֵיד שְׂבוּ בְּרַגַּע שְׂנִמְשֵׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה
בָּא מִצַּד הַטְּמֵאָה, וְלַהֲפֹךְ כְּשִׁימְשֵׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמִיחָה, וְלַפְקֹח אֶת דַּעְתּוֹ,
זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מַה לְּפָנֶיהָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בַּשְּׂמִיחָה
כָּל הַשַּׁבָּת, כִּי רָאוֹי לְאָדָם לְשִׁמְחָה עִם כָּל הַמְּצוּוֹת הַשְּׂיִכִּים לְשַׁבַּת שְׂאָדָם הוּא
שׂוֹמֵר שַׁבָּת, וְלֹא מְחַלְלָהּ, שְׁזֵה שְׂמִיחַת הַמְּצוּוֹת, וְכָתַב הַרְמְב"ם (פָּרָק ח' מֵהַלְכוֹת
לוֹלֵב, הַלָּכָה ט"ו) הַשְּׂמִיחָה שְׂיִשְׂמַח אָדָם בְּעֵשִׂית הַמְּצוּוֹה וּבִאֲהַבַת הָאֵל שְׂצוּוֹה
בְּהֵן עֲבוּדָה גְּדוּלָה הִיא, וְכֹל הַמוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מִשְּׂמִיחָה זֶה, רָאוֹי לְהַפְרֵעַ מִמֶּנּוּ,
שְׂנֵאָמַר: (דְּבָרִים כ"ח) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עָבַדְתָּ אֶת הוֹי"ה אֶלְקִיךָ בַּשְּׂמִיחָה וּבְטוֹב
לִבְבִי, וְכֹל הַמַּגִּיס דַּעְתּוֹ וְחוֹלֵק כְּבוֹד לְעֲצָמוֹ וּמִתְכַּפֵּד בְּעֵינָיו בְּמִקְוֹמוֹת אֵלוֹ

חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר: (משלי כ"ה ו') "אל תתהדר לפני מלך", וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו, הוא הגדול המכבד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר: (שמואל ב' ו') "וּנְקַלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִיְתִי שֹׁפֵל בְּעֵינָי", ואין הגדלה והכבוד אלא לשמח לפני השם, שנאמר: (שמואל ב' ו') "הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּזוֹ וּמִכְרַכְרֵי לִפְנֵי הָיְוִ"ה".

ובפרט כשאדם שש ושמח כל השבת, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחה שלמה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ז) כי שבת כבאיכול, הוא העין של הקדוש-ברוך-הוא, שהוא מסתפל עלינו דיקא על ידי שבת, בסוד (שמות ט"ז כ"ט) "ראו כי הוי"ה נתן לכם השבת", ומוכא בתקוני זהר (תקון ע') ש' תלת ענפי תלת גונין דעינא, ביי"ת דשבת דא בת עין; הינו שבת הם שתי אותיות, ש' - יש בו שלש קוין כנגד שלשה צבעים שיש בתוך העין, ביי"ת זה "בת עין" - השחור שבין, הינו כבאיכול, שעל ידי שבת הקדוש-ברוך-הוא שומר ומסתפל עלינו בששת ימי השבוע, כי כל השפעה על האדם נמשכת רק על ידי שבת, ולכן שבת כל-כך חמור וכו', ולהפך שבת כל-כך קדוש, כי כבאיכול, דרך שבת הקדוש-ברוך-הוא מסתפל עלינו, ולכן עלינו רק לשמח כל השבת שאנחנו זוכים לשמר את השבת, אשרי מי שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

מה אמר לך! אין דבר יותר גדול מלדבר אל הקדוש ברוך הוא, בשפת האם שלו, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד שמדברים עמו יתברך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כי כל דבור שמדברים אליו יתברך זה מזעזע את כל העולמות, וזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתיב, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מויקו), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור.

שְׁעַל יְדֵי הַדְּבֹר יְכוּלִין לְכַבֵּשׁ הַכֹּל וּלְנַצַּח כָּל הַמְּלַחְמוֹת. וְאָמַר: אֵף עַל פִּי שְׂיִכּוּלִין לְהַתְּבוֹרֵד בְּמַחְשָׁבָה, אָבָל הָעֵקֶר הוּא הַדְּבֹר. וּמִבְּאֵר הַנִּמְשָׁל מִמִּילָא לְעִנִּין מַה שֶּׁקָּשָׁה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹ לְפָנֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים מַה שְׂבָלְבוּ. וְכֵן זֶה מַחְמַת בּוֹשָׁה וּכְבוֹדוֹת שְׁלוֹ, שְׂאִין לוֹ עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, בְּוֹדָאֵי הוּא שְׁטוֹת גְּדוֹל. כִּי הֵלֵא הוּא רוֹצֵה לְכַבֵּשׁ בְּדְבוּרוֹ מְלַחְמָה חֲזָקָה שֶׁהוּא מְלַחְמַת הַיָּצֵר, וְעֵכָשׁוּ כִּשְׁהוּא סְמוּךְ לְדַבֵּר, וּלְכַבֵּשׁ וּלְשַׁבֵּר חוֹמוֹת וּלְפַתַּח שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבֹר, וּבִשְׂבִיל מְנִיעָה קְלָה מִחֲלִישוֹת דְּעֵתוֹ וְכִיּוֹצֵא, יִמְנַע חֶסֶד וְשָׁלוֹם מִלְּדַבֵּר! כִּי הֵלֵא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נְחֻשְׁבֶת לְסִתְיָמָה שֶׁל קוֹרֵי עֶפְכִישׁ כַּנִּגְדַּת חוֹמוֹת שְׂרוּצָה לְשַׁבֵּר בְּדְבוּרוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְטוֹבֶתְךָ הַנִּצְחִית, שֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּכָל פַּעַם, אֲפִלוּ כַּמָּה דְבוּרִים, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח. הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אשכח.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הִנֵּה שֶׁבֶת נִכְנָס, וְעֵלְנוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהִיּוֹת כָּל הַשֶּׁבֶת בְּשִׁמְחָה, כִּי מִי שֶׁשָּׂמַח בְּשֶׁבֶת, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, עֵכָשׁוּ אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ, אֲנַחְנוּ מְלֵאִים עֲוֹנוֹת וְכוּ', וְכִדִּי לְתַקֵּן אֶת זֶה מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה שָׁנִים אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְהַתְּעַנּוֹת עַל רְבוּי הַחַטָּאִים שֶׁלָּנוּ וְכוּ'? וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תְּנַחוּמָא בְּרַאשִׁית) עֲנֵג שֶׁבֶת כְּאֵלֶּף תַּעֲנִיּוֹת; מַה צְרִיכִים סוּךְ הַכֹּל, רַק לְהַתְּעַנֵּג בְּשֶׁבֶת, וּלְשַׂמַּח כָּל הַשֶּׁבֶת שְׂאֲנַחְנוּ יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשׂוֹמְרִים שֶׁבֶת, הֵישׁ עֲבוּדָה יוֹתֵר קְלָה מְזוּ? וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּמַסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשֶּׁבֶת, וְאֵף שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שְׂזֵה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל

אֲשֶׁה שְׁנַמְשֶׁכֶת אַחַר הָעֲצָבוֹת וּבִפְרֹט בְּשַׁבַּת שְׂיֵשׁ עֲלֶיהָ עַל מֵאֵד קָשָׁה הֵן עִם הַבַּעַל וְכוּ', הֵן עִם הַיְלָדִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שְׁמוֹסֶרֶת אֶת נַפְשָׁה כָּל הַשַּׁבָּת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לְהִתְעַצְבֵּן כָּל הַשַּׁבָּת, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁהַנְשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשְּׁמִחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֶׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שְׂיֵשׁ לָהּ שְׁכָל וְקוֹלֶטֶת תַּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׁנַמְשֶׁף עֲלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁתִּמְשִׁיף אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְּׁמִחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאִי מֵהַ לְפָנֶיהָ, תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁבֻזְכוֹת זֶה שֶׁתִּהְיֶי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה כָּל הַשַּׁבָּת, יִמְחַלּוּ לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְיִשְׁפַע עֲלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל עַל כָּל שִׁשַׁת יְמֵי הַחוּל, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאִים רַק מִשַּׁבָּת, אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שְׂיֵשׁ לָהּ אֶת הַשְּׁכָל הַזֶּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אשכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרֵי וִיחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנֵי ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נ"ב) מֵהַ שְׁקִשָּׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מִכְרַח לְהִיּוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצְרֵם, וְכְמוֹ שְׁקִשָּׁה קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִיָּה קִשָּׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְעֵינֵי הַקִּשְׁיוֹת שְׁקִשָּׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִגִּלְאָ בְּפוּמִיָּה רַבְּנֵי ז"ל לֹמֵר, אֲדַרְבָּא, כִּף רְאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִיּוּ קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִף נֹאֵה וְיִפָּה לוֹ יִתְבָּרַךְ לְפִי גְדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מֵעַצֵּם גְּדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם מֵאֵד מִדַּעַתְנֹה, עַל כֵּן בּוֹדֵאי אֵי אֶפְשָׁר שְׁנִבְּיֵן וְנִשְׁיֵג

בשכלנו הנהגתו יתברך. ועל כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כך נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה מרום ונשא מדעתנו, שעל ידי זה קשה קשיות, ואם היה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, אם כן היה חס ושלום, דעתו כדעתנו, וזה כמובן לא יכול להיות, אזי יש קשיות הן על הקדוש ברוך הוא והן על הצדיקים המתדמים ליוצרים.

כל זמן שאדם שקוע בחשך וכו', ומרגיש את כאב עוונותיו וכו', ואף שלא יכול להתגבר עליהם וכו', עם כל זאת יען שלכל בר ישראל יש הנשמה שהיא חלק אלוק ממעל, אזי היא מרגישה שחסר לה הרבה וכו', פי הנשמה מקוננת: מה אתה, גופי העכור? לאיפה נפלת ונשלכת? וכו', אזי הנשמה מחפשת תקון, והולכת ומסתובבת בין החכמים כדי להגיע לאיזה תקון, כי המצפון הורס אותה שחטא בחטאים מגנים מאד, ואזי יש לה אמונת חכמים, כי מצד הנשמה היא מחפשת תקון, אבל תכף ומיד כשמתחננים ונכנס באדם גאות וישות אזי לאט לאט נדחה ממנו האמונה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ה') כל אדם שיש בו גסות הרוח, אמר הקדוש ברוך הוא: אין אני והוא יכולין לדור בעולם; אזי לאט לאט נתרחק ממנו יתברך, עד שנכנס בו קשיות וספקות עליו יתברך, וכמובן גם על החכמים, וזה שאמר דוד המלך: (תהלים נ"ה) "שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו" - אם רואים שאחד שולח ידיו בחכמי ישראל שהם נקראים שלמים, הוי ידוע שזה בא מנאוף שחלל בריתו, ולכן כשנאבד מאדם אמונת חכמים סימן שאין לו גם אמונה בהקדוש ברוך הוא, כי כך כתוב: (שמות יד) "ויאמינו בהוי"ה ובמשה עבדו", ואמרו חכמינו הקדושים: (מכילתא, בשלח) אם במשה האמינו - קל וחמר בהוי"ה? בא זה ללמדך שכל מי שמאמין ברועה נאמן כאלו מאמין במאמר מי שאמר והיה העולם; ולכן אם אדם אין לו אמונת חכמים סימן שאין לו גם אמונה בהקדוש ברוך הוא, ולכן מי ששקוע בנאוף אין לו אמונה לא בהקדוש ברוך הוא, ולא בחכמי ישראל.

כולים לחיות שבעים שנה בזה העולם ויהיה נדמה לו שיש לו אמונה בהקדוש ברוך הוא, אך חולק על צדיקים אמתיים הדבקים בו יתברך,

וּלְבַסּוֹף יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, וְרוֹאִים שְׁחִיזוּ בְטַעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, אָבֵל אִזְ כָּבֵד
יְהִי מְאַחֵר, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א.ש.ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרָה וְיַחֲדָי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי בְשַׁבַּת מְאִיר הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּלִי שׁוּם
לְבוּשִׁים, וְלִכֵּן כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ הָאָרָה גְּדוֹלָה בְשַׁבַּת מִצַּד נִשְׁמָתוֹ
שְׁמֵרְגִישָׁה בְשַׁבַּת אוֹר אַחֵר מִשְׁשַׁת יְמֵי הַחוֹל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (שִׁיחוֹת-
הַר"ן, סִימָן קנ"ה) הֵלֵא גַם בַּעַל הַבֵּית פָּשוּט הוּא שְׂמִיחַ בְשַׁבַּת בְּהַדְּגִים וְהַזּוֹפִיצָא
(בְּגַד שֶׁל שַׁבַּת שְׁקוֹרֵין בַּעֲקֵטְשֵׁעַ) שְׁלוֹ; הֵינּוּ שְׁבִשְׁבַּת אֶפְלוֹ אָדָם פָּשוּט מְאֹד גַּם כֵּן
מְרַגֵּישׁ הַתְּעַלּוֹת בְשַׁבַּת, אָבֵל אֶצְלוֹ הַשְּׂמִיחָה וְהַהֲתַעַלּוֹת הִיא בְּמֵאֲכָלֵי שַׁבַּת
שְׁאוּכֵל מַה שְׁאִינוּ אוֹכֵל כָּל הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן הוֹלֵךְ עִם בְּגַד שֶׁל שַׁבַּת שְׁאִינוּ
הוֹלֵךְ כָּל יְמוֹת הַשְּׁבוּעַ, וְזֶה שְׂמִיחָתוֹ, נִמְצָא שְׁבִשְׁבַּת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרַגֵּישׁ
אֵיזֶה הַתְּעַלּוֹת, וְלִכֵּן גַּם בְּהַתְּפַלּוֹת וְהַהֲתַבּוֹדּוֹת שֶׁהָאָדָם מִתְּפַלֵּל וּמִתְּבוֹדֵד
בְשַׁבַּת מְרַגֵּישִׁים אִזְ הַתְּעַלּוֹת יוֹתֵר גְּדוֹל מִשְׁשַׁת יְמֵי הַשְּׁבוּעַ, עִם כָּל זֹאת
אָדָם צְרִיךְ לְהַתְּבוֹדֵד תְּמִיד בֵּין בַּחוּל וּבֵין בְשַׁבַּת, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם דְּבָר,
רַק יִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי כֵף אָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שֶׁעַקֵּר מַה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי
עֲנִין פְּרֵאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְּבֵה. וּמִשִּׁיחַ הַרְּבֵה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,
וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְּבֵה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמַה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר
אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְׁאֵנִי עֲתָה, דֵּהֵינּוּ חֲדוּשׁ
כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְיוֹם אֶחָד מַה שֶׁעֲשִׂיתִי בַשָּׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזוֹרָז כָּל כֵּף
בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּשָּׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְיוֹם אֶחָד), וְהָיָה
מִתְּגַעְגַע מְאֹד אַחֵר מֵעַלְת הַעֲבוּדָה שֶׁל פְּרֵאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֲמַת, וְאָמַר אֵי,

איי פֿראסטִיק. גַם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמָה צַדִּיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֹא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגָּתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פֿראסטִיק, שְׁעִסְקוּ בַעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בַּהֲתַבּוּדוֹת וְשִׁתְּחָה בִּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח. הַמְאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אשלא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבַחְוִרָה צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל עֲצֻמָּה וְכוּ', וְלְשֹׁמֵר עַל הַכְּבוֹד עֲצֻמִּי וְכוּ', אֵינְן זֶה תְּכִלִּית לְהַחֲלִיף גְּבָרִים כְּמוֹ שְׁמַחֲלִיפִים גְּרָבִים וְכוּ', בַּת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהִתְנַהֵג בַּצְּנִיעוּת גְּדוּלָּה כְּרֹאוֹי לְבַת מֶלֶךְ בַּת שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁהַכְּנִיסוּ בָּהֶם קִלוֹת דַּעַת וְהַפְּקָרוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

בַּעֲנִין מְצִיאַת הַזְּווֹג לְרוּק אוֹ לְרוּקָה אֲנִי רְגִיל לֹמֵר וְלִכְתּוֹב מַה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְכַמוֹת סג.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", אֶת צְרִיכָה לְרַדַּת מְדַרְגָּה, וְאֵז תִּמְצָאִי אֶת הַזְּווֹג שְׁלֶךָ, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל בַּחֲוָרָה הִיא גְּאוּתָנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֲקַח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מְשַׁכְּלֵת וְכוּ', אֲקַח אֶת זֶה? וְהִיא מְסֻתּוֹבַבַת וּמְחַפְּשֵׁת אֶת הַבֶּן זֹוג שְׁלֶךָ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנַכְנַס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הִיא? וְהִיא רוּצָה שְׁיָבֹוא אֵלֶיהָ זְווֹג מְשֻׁהוּ שְׁעַדִּין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשֵׁת וְכוּ', וּמְסֻתּוֹבַבַת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בַּחֲוִיר לְכַבִּי שְׁיָבֹוא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחֲוִרָה מְחַכָּה עַד שְׁיִוָּלַד זֹוג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הִיא לֹא קוֹלְטַת שְׁהִזְמֵן לֹא

מְחֻכָּה, כְּמֵאמֶר הַחֶכֶם: "הַזֶּהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסֵת אֶת עֲצָמָהּ רוֹאָה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלִשִׁים, מֶה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ יְצָה: (יְכֻמוֹת סג.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", תְּרִדי מְדַרְגָּה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כֹּל כֶּךָ גְּדוּלָה וְכוּ', וְאִזּוּ תִמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זוּג מֶה שִׁיתָאִים לָךְ.

וְלָכֵן אֶת צְרִיכָהּ כְּבָר לְהַחְלִיט פֶּעַם וּלְתַמְּיָד, וּלְהַתְּיָשֵׁב בְּדַעְתָּךְ, סוּף כָּל סוּף הַגְּעֵתָ כְּבָר לְגִיל עֶשְׂרִים וְתִשְׁעִים, וְאִם לֹא תִתְּפָשְׂרִי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שֶׁתְּהִי בַת שְׁלִשִׁים וְתִשְׁעִים וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שֶׁתִּזְכִּי לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְתַחֲלִיטִי לְהַתְּחַתֵּן, וְאִזּוּ תִרְאִי שֶׁתִּמְצָאִי תַכְּף וּמִידָּךְ אֶת בֶּן זוּגָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

אשלב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֵדֵר וְיָחִי, ט"ו טַבַּת הַתִּשְׁעִים ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲסוּר לָכֶם לְהַכְּנִס בְּלַחֲץ, אֲתֶם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עִם הַיְלָדִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָכֶם, וְלֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת פְּעֻלוֹת וְכוּ', לְהַבִּיא עוֹד יְלָדִים, צְרִיכִים לְשַׁמַּח עִם מֶה שִׁישׁ, אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן עוֹד, מֶה טוֹב וּמֶה נָעִים, אֲבָל לֹא לְהַכְּנִס בְּשִׁבִּיל זֶה בְּלַחֲץ, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד נִגְזֹר עָלָיו בְּשִׁמְיִם כְּמֶה יְלָדִים יִהְיֶה לוֹ, וְלָכֵן אֲסוּר לְהַכְּנִס בְּלַחֲץ מִפְּנֵי דְבָרִים כְּאֵלּוּ.

רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׂנִיכֶם בְּיַחַד, וְתַכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שִׁמַּח מִתְּרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגֵעַ

שְׁחֹזַק בְּאִמוּנָה שְׁאִין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהִכַּל לְכָל אֱלֹקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרַגֵּשׁ

כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

... גֵּרוּ יֵאִיר זְכַר וְגַם זְכַר מֵה שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ו:) כָּל הַרְגִיל לְבֵא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁאֵיל בּו; הִינּוּ בְּזֶה שְׁאֵדָם רְגִיל לְבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׂיף עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמְשַׁלִּים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכו', הֵרִי שְׂמֵשְׁתִּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגֵּן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׂיף עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אש.לג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר וְיָחִי, ט"ו טֶבֶת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

לְצַעֲרֵי הָרֵב רַב הַמִּכְתָּב יֵצֵא מְחֻק, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה שְּׂאֵתָה צָרִיךְ, אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵתָה צָרִיךְ יְשׁוּעוֹת מֵהַשָּׁמַיִם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִכּוּא לְךָ הַיְשׁוּעוֹת מֵהַ שְׂיוֹתֵר מֵהָר, הָעֵקֶר רַק תִּתְחַזֵּק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֵׁתְךָ, כִּי: (ראש השנה ה) אִשָּׁה - בְּעֵלָה מְשֻׁמָּה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמָּוֶה, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתַּוְּקָת אֶל דָּף גְּמָרָא, וְהַסְמָךְ מ"ם מְאֹד מְפַחֵד מִלְמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רי"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלִפָּה הַמְחַטְטָא אֶת הָאָדָם בַּפֶּגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מְפַחֵד מִזֶּה שְׁלֹמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אַתָּה לֹא מְבִיֵן, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עבודת ה' יט.) לְעוֹלָם לְגַרְס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵהַ שְּׂאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לֵהִיּוֹת חֲזָק וְלִלְמֹד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתְחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתִּשְׂאֵר יְהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֹקֵשׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת פ"ו. תַּעֲשֶׂה מֵהַ שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׂלֵא יַחֲסֹר לְךָ דָּף גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שֶׁתִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לְךָ, וְכִלְל זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְאֵ שָׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְךָ! וְרֹאה מַה לְפָנֶיךָ.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מֵהַ שְּׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו:) כֹּל הַרְגִיל לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁאֵל בּוּ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמַה הוּא לֹא בָּא? וּמְשַׁלִּים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שֶׁמְשַׁתְּלֵם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

אשלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפיי להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל מטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", אנחנו אסור לנו להתבלבל ממה שקורה בחוץ מחלקת, זה לא הענין שלנו וזה לא צריך לענין אותנו, אנחנו צריכים לדאג רק להרחיב ולהגדיל את קהלתנו הקדושה, ולפתח עוד הרבה סניפים "היכל הקדש" בכל עיר ועיר כרצונו של רבנו ז"ל, שיהיה לו בית הכנסת בכל עיר ועיר מערי ארץ ישראל.

רק חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם לא יחליש את דעתך, הקדוש ברוך הוא יעזר שתעברי את ההריון בקלות, ותולדי בקלות, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

אם את יכולה לגייס עוד נשים מבחוץ למען "ברסלב למען ש"ס", אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך שבת שלום

אשלה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג
 שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח
 לנכון קבלתי את מכתבכם.

תעשו כל מה שבידיכם להתחזק יחד, ותשלימו ביניכם, ושישרה
 ביניכם שלום בית אמתי, ואז טוב לכם כל הימים, כי: (סוטה יז.) איש ואשה
 זכו שכניה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא
 אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכניה, ובמקום
 שהשכניה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה
 גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש
 ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא
 שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם
 רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם
 שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע
 שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי
 זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה
 התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא
 כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש
 רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני וכו',
 איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו
 נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל
 רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם
 להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אשלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך בחיים טובים, חיים נעימים, ומהיום הלדת הזה תאריכי ימים ושנים ארכים.

העקר ותאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

אשלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קִדְשׁ לְסִדְרֵי וְיָחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְהַכְנִיס בְּלַחֲץ וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁאֲסוּר לְהִיּוֹת בְּכַעַס, כִּי כִּךָ אָמַר רַבֵּנוּ
 ו"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן ס"ח) שֶׁהַכַּעַס דּוֹחֵה מִהָאָדָם אֶת כָּל הַפְּרִינְסָה,
 וְאִפְלוּ שְׁנֹגְזוֹר עָלָיו שִׁיְהִיָּה לוֹ הֶרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', עַל יְדֵי כַּעַס הוּא בְּמוֹ יָדָיו
 דּוֹחֵה אֶת זֶה וְכוּ', וּמִדַּת הַכַּעַס זֶה הַמְּדָה הַכִּי מַגְנֵה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת, עַד
 כְּדֵי כִּךָ שְׁאָמְרוּ בַזְהַר (תַּצְנוּה קפ"ב). בְּמֵאֵי אֲתִידַע לְקַרְבֵּא בַר נֶשׁ בַּהֲדִיָּה אוֹ
 לְאֲתַמְנְעֵא מִנִּיה, [אִיךָ יְכוּלִים לְדַעַת אִם מִתֵּר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם הַזֶּה אוֹ
 לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ?], בְּרוּגְזִיָּה מִמֶּשׁ יָדַע לִיה בַּר נֶשׁ, וְיִשְׁתַּמּוּדַע מֵאֵן אִיהוּ,
 [בְּכַעַסוֹ שֶׁל אָדָם מִתּוֹדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם וּמִתְגַּלְהָה מִי הוּא], אִי הֵיָא נִשְׁמַתָּא
 קִדִּישָׁא נִטֵּר בְּשַׁעֲתָא דְרוּגְזוּי אֲתִי עֲלִיָּה, דְּלֵא יַעֲקֹר לָהּ מֵאֲתֵרְהָא, בְּגִינֵן לְמִשְׁרֵי
 תַּחוּתָא הֵהוּא אֵל זֶר, [אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס כְּדֵי שֶׁלֹּא
 יְהִיָּה נַעֲקֹר מִמֶּנּוּ נִשְׁמַתּוּ], דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ כְּדַקָּא יֵאוּת, דָּא אִיהוּ עֲבָדָא
 דְּמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיהוּ גִבְרַת שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת, הוּא עֲבָד
 שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא אָדָם הַשְּׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בַר נֶשׁ לֹא נִטִּיר לָהּ,
 וְאִיהוּ עֲקֹר קִדְשָׁה דָּא עֲלָאָה מֵאֲתֵרִיָּה, לְמִשְׁרֵי בְּאֲתֵרִיָּה סִטְרָא אַחְרָא, וְדֵאִי
 דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּמֵרִיד בְּמֵאֲרִיָּה, וְאָסִיר לְקַרְבֵּא בַּהֲדִיָּה וּלְאֲתַחְבְּרָא עִמִּיהָ,
 [וְאִם אָדָם הַזֶּה לֹא שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת הַקְּדוּשָׁה
 מִמֶּנּוּ, וּנְכַנֵּס בּוֹ סִטְרָא אַחְרָא, אָדָם הַזֶּה הוּא מוֹרֵד בַּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָסוּר
 לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו], וְדָא אִיהוּ (אִיבֵב י"ח ד') "טֵרֵךְ נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", אִיהוּ טְרִיף וְעֲקֹר
 נִפְשִׁיהָ בְּגִינֵן רְגִזִּיָּה, וְאִשְׁרֵי בְּגִינִיהָ אֵל זֶר [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא עוֹקֵר אֶת
 הַנֶּפֶשׁ שֶׁלוֹ וְשׁוֹרֵה בּוֹ הַסִּטְרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב (שם) "חִדְלוּ לָכֶם מִן
 הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ", דֵּהֵיָא נִשְׁמַתָּא קִדִּישָׁא טְרִיף לָהּ, וְסֵאִיב לָהּ בְּגִינֵן
 אִפּוֹ [מִי שֶׁבְּכַעַס הַנִּשְׁמָה שֶׁלוֹ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מִטְמֵא אֶת עֲצָמוֹ], וְאָמַר
 הָאֲרִיז"ל אֶת כָּל הָעֵבְרוֹת יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁכּוֹעֵס הוּא עוֹקֵר אֶת

הַנְּשִׂמָה שְׁלוֹ גַּמְרֵי וְכוּ', וְקָשָׁה לְהַחְזִיר לוֹ אֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן סוֹבֵל מֵהַ שְׁסוֹבֵל וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גַּמְרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גַּמְרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתַּוְּקָקֶת אֶל דָּף גַּמְרָא, וְהַסֵּמֶךְ מ"ם מְאֹד מִפְּחָד מְלֻמוֹד גַּמְרָא, כִּי רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רי"ד) שְׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמְּחַטְטֶאת אֶת הָאָדָם בְּפָנֵי הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מִפְּחָד מִזֶּה שְׁלוּמֵד גַּמְרָא בְּכֹל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַי אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכֵּל מֵהַ שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק וְלִלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גַּמְרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכֹל זְמַן שְׁפּוֹתְחִים בְּכֹל יוֹם אֶת הַגַּמְרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁתִּשְׂאָר הַיְּהוּדִי מֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֲקֻשָּׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבַּת פ"ו. תַּעֲשֶׂה מֵהַ שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֹא יִחְסַר לָךְ דָּף גַּמְרָא, הֲלוֹאִי שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזֶה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבְיֵא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדְיָךְ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדִי מִדְּפַדְף אֶת הַגַּמְרָא וְכוּ', יִשְׂאָר הַיְּהוּדִי יִרָא שְׁמַיִם וְלֹא יַעֲזוֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְךָ! וְרָאה מֵהַ לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצֵּלְחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אשלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וִיחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִקְּתַבְכֶּם.

אל תִּכְנְסוּ בְּלַחֵץ וְכוּ', יֵשׁ בְּנוֹת שְׂמָאד מִתְבַּיְשׁוֹת לְהִצְטַלֵּם וּלְשַׁלַּח אֶת הַתְּמוּנָה לְבַחֹר, וּלְכֵן אֵל תִּחְשְׁשׁוּ, אֲדַרְבֶּה זֶה מְרָאָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ מִדַּת הַבּוֹשָׁה שְׂזֵה סִימָן מְאֹד מְאֹד טוֹב אֲצֵל בֶּן אוֹ בַת, כִּי בּוֹשָׁה זֶה הַפֶּךָ עֲזוּת וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵכֵל יִגְמַר בְּכִי טוֹב, רַק לֹא לְהִלְחִיץ אוֹתָם, וְאֵינִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּסְתַּדֵּר.

רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה בִּיּוֹתָה, וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֶתגָּבֵר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם פְּלִם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׂמְחָה, וּלְכֵן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחָּה, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחָּה, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם; וּלְכֵן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֲצֵלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מְתַרְחַב הַלֵּב וִיכּוֹלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוּת וּבְכַפְשִׁיטוּת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אָבָל תַּכְּף וּמֵיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אשלת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי רְאוּי לָכֶם לְבָנוֹת עוֹד חֲדָר שְׁיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת

גַּם יַחַד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם נַחַת מִיַּלְדֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת

מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

בְּעֵינַי הָאֵח שְׁלֶךְ ... נִרוּ יְאִירָה, אִם הוּא רוֹצֵה לְהִכְנִס בְּזֶה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם

בֵּית, אֵינן לְמַעַלְהָ מִזֶּה, כִּי (שַׁבַּת קִטּוּ) לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה

תּוֹרָה: שְׁמִי שְׁנַכְתַּב בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁאֲנַחְנוּ

צְרִיכִים לַעֲסֹק בְּזֶה, לְהַשְׁלִים בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם.

רְאִי לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה כִּי אֵינן דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ

שְׂמִחָה, וְכֵן כִּף קִשְׁיָה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמִחָה יוֹתֵר מִכֵּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי

קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ',

הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמִחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָּה,

וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תַּנְחִימָא שְׁמַיִי) לְפִי שְׂאִינן הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם,

לֹא כֹל מִי שְׂשָׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלֹא כֹל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר, לְפִי

שְׂאִינן הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תַּהֲיִי בְּשְׂמִחָה כֹּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִלְכוּ כְּבָר

בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לְיִשׁוּב הַדְּעַת כְּמוֹ שְׂאִמְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּשְׁטִי-

מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מַה שְׂבַנְי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת

חֲסָרוֹן יִשׁוּב הַדְּעַת, וְלָמָּה אֵינן יִשׁוּב הַדְּעַת? כִּי חֲסַר מִהַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי

אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְאִז תִּזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִינן, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם

דְּבַר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

אשמ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, פי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל בלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכו' שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם

תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

אשמה

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שתתחזקי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

אל תדאגי הכל יעבר בקלות, ותבשרי לי בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

אשמב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם צריכים לראות להיות שניכם בשמחה עצומה, כי השמחה זה השער והפתח לכל ההצלחות בחיים, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

תאמינו לי אם תבקשו בכל יום ממנו יתברך שיהיה לכם דירה גדולה, יהיה לכם הצלחה מפלגת, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, וצריכים להרגיל את עצמו להתפלל להקדוש ברוך הוא על כל פרט ופרט, כי

הוא יתברך אב הרחמן, והוא רק רוצה שנתפלל אליו, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, ותמיד מתפלל להקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אשמג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רציתי מאד מאד לדעת מה קרה עם הזוג ... שייחי.

חזקי ואמצי מאד ומה טוב ומה נעים באם תרגילי את עצמך ללמוד ולעין בהתורה הזו שרבנו ז"ל מדבר איך שצריכים למצא הרחבות בתוך הצרות, ותהיי רגילה לומר את התפלה אחריה מלקוטי תפלות,

לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ה

(תהלים ד) "בצר הרחבת לי" - הינו שגם אפלו בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לנו, כי אם יסתכל האדם על חסדי השם יתברך, יראה שאפלו בעת שהשם יתברך מצר לו, גם בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לו, ומגדיל חסדו עמו, וזה "בצר הרחבת לי", הינו אפלו בתוך הצרה בעצמה, נתת לי הרחבה בתוכה, מלבד מה שאנו מצפים שהשם יתברך יושיענו בקרוב מפל הצרות, ויטיב עמנו מאד, אך אפלו גם בהצרה בעצמה מרחיב לנו,

לקוטי תפלות תפלה קל"ג:

"בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקָי, בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי, חֲנֻנִי וְשָׁמַע תִּפְלְתִי".
 רבונו של עולם, מלא רחמים טוב ומיטיב לכל, זפני ועזרני ופתח עיני
 ולבי ודעתי שאזכה תמיד להסתפל על הטובות וההרחבות שאתה מיטיב
 עמי ומרחיב לי גם בתוך הצרה והמצוקה בעצמה, אשר רק על ידי זה
 יש לי חיות וקיום בתוך מעוף מצוקותי וצרותי, צרות הנפש והגוף,
 אשר סבובי גם סבובי פתרוני והדריכוני אשר כמעט אין דרך לנטות
 זמין ושמאל, אשר איני יודע להיכן לברח ממני בעצמי, כי אנכי בעצמי
 סבותי בנפשי כל מה שעובר עלי בעוונותי הרבים ובמעשי הרעים
 ומחשבותי המגנות. ואף על פי כן חסדיך לא הסרת ממני, "חסדי יהוה
 כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו. כי חסדיך גדול עלי והצלתי נפשי משאול
 תחתי". חסדיך גדול עלי מאד מאד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כי
 לולי חסדיך הנפלא והנורא והנשגב אשר אתה גומל עמי בכל עת כבר
 אבדתי בעיני. "לולי יהוה עזרתה לי, כמעט שכנה דומה נפשי". ואחרי
 אשר חסדיך ורחמיך רבים ועצומים עלי כל כך עזרני והושיעני שאזכה
 להרגיש ולראות ולהכיר בכל עת חסדיך וטובותיך שאתה מיטיב עמי
 בכל עת ובכל שעה ורגע ואזכה לראות ולמצא כל ההרחבות והישועות
 שאתה מרחיב לי גם בתוך הצרה בעצמה רחמנא לצלן. ועל ידי זה
 אזכה לשמח בישועתך תמיד ולהתחזק ולהתפלל לפניך תמיד יהיה
 איך שיהיה. ואהיה תמיד מודה על העבר וצועק לעתיד לבוא. ולא
 יהיה בלבי שום עקמימות כלל על הנהגותיך ודרכיך הטובים והישירים
 והנכוחים באמת. ובכל מה שעובר עלי ועל כל ישראל אזכה להאמין
 באמונה שלמה, כי צדיק וישר אתה, כי אתה מנהיג עולמך בחסד
 ובריותיך ברחמים כמו שכתוב "טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו".

רחם עלינו, מלא רחמים, מלא חסד בכל עת, וגרש ובטל מאתנו כל
 מיני עקמימות שבלבבנו. ולא יעלה ולא יבוא על לבבנו שום מחשבה
 והרהור על דרכיך והנהגותיך, רק אזכה להביט ולהסתפל על הרחבותיך
 ונפלאות חסדיך וטובותיך בכל עת, ואפלו בתוך הצרה בעצמה רחמנא
 לצלן אתה מרחיב לנו הרחבה בדרכים נפלאים וישועות גדולות, מלבד

מה שאנו מצפים ומקווים בכל עת שתוציאנו ותגאלנו מהרה מתוך כל הצרות לגמרי ותושיענו ישועה שלמה חיש קל מהרה:

אבינו אב הרחמן, חומל דלים, מושיע בעת צרה, יהמו מעיך ויכמרו רחמיך עלינו עתה בעת צרה הזאת. עננו יהוה עננו פי בצרה גדולה אנחנו, צור ישראל, קומה בעזרת ישראל, ועזרנו והושיענו, ושמרנו והצילנו מפגם האמונה הקדושה, בכל מה שעובר עלינו בעתים הללו, פי אתה יודע מרירות הצרות הפולות שעוברים עתה על עמך בית ישראל, ולא די לנו בכל צרותינו אשר הגיע עד הנפש עוד הם מתגברים ומתפשטים חס ושלום לעקם לכב בני ישראל להרהר אחר מדותיך חס ושלום ולפגם באמונתך הקדושה חס ושלום, ואין מי יעמד בעדנו. רחם עלינו למען שמך. הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבנו, שומר ישראל, שמר שארית ישראל וחוסה ברב רחמיך על כל נפש ונפש מישראל, שלא יפל שום אחד מהאמונה הקדושה על ידי כל מה שעובר עתה על ישראל, רק אדרבא על ידי זה נתחזק ונתעורר כלנו לשוב אליך באמת ובלב שלם, ונעתיר ונתפלל ונצעק אליך עד שתעננו, ונדע ונאמין בהאמת כי לא תעזב אותנו לעולם חס ושלום כמו שכתוב: "פי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב". ונאמר: "כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם". עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

אני מאמין באמונה שלמה אם תלמדי בכל יום את התורה הזו ולומר אחר כך את התפלה הזו, יתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד, צריכים רק סבלנות בזה העולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך שבת שלום

אשמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... וְ... שִׁיחֵיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ לְבָנוֹת בֵּית דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְתִהְיֶוּ
הֵכִי מְאֻשְׂרִים בְּחַיֵּיכֶם.

רק תהיו בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם
חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחללאים רעים באים לאדם רק מחמת
חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה,
כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא
לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחו את עצמכם להיות בשמחה, וחכמינו
הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח
היום שמח למחר, ולכן ראו לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה
ימשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

... גרו יאיר אני מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום דף גמרא
בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש
משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל
אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת
את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל
יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא
מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף
על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתכל מה שאחרים
אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף
גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותחים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח
שתשאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה
עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום שבת פ"ו. תעשה מה שתעשה,
אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות

זֶה יָבִיא לָהּ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל זְמַן שִׁיהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמֵרָא וְכוּ',
יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה
בְּטֶלְן! וְרֵאָה מַה לְּפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבַת שְׁלוֹם

אשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיָחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיְחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים בְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁלֵהֲגִיעַ לְשִׂמְחָה זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת
אֶתֶם מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמְכֶם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, וְכִמוּ שִׁישׁ גְּאֻלָּה בְּכִלְלִיּוֹת, כִּךְ יֵשׁ גְּאֻלָּה
בְּפִרְטִיּוֹת, כִּמוּ שֶׁכְּתוּב: (תְּהִלִּים ס"ט י"ט) "קָרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְאַזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶה
בָּא לָכֶם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכְרוּ מַה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִנּוּם
צַעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעוּ לָכֶם כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא
בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוּת, שֶׁהוּא בְּטָל וּמִבְּטָל אֵל
הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס,
שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל כְּלוֹ אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא יְהִיָּה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תְּרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' וְכֵן הָאִשָּׁה שִׁלָּא
יְהִיָּה לָהּ מִשְׁהוּ תְּרַעַמַת עַל בַּעְלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעְלָהּ, וְהַבַּעַל

הוא חלק מאִשְׁתּוֹ, וְהִילָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתִּיהֶם, וְלִכְּנָן לְמָה צְרִיכִים לְהִתְעַצֵּב
וְלָרִיב בְּבֵית?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אִשְׁמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וִיחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מֵה שְׁאֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שְׂאֲתָה הַתַּחֲלָת
לְהַכְנִס בְּמֶרֶץ רַב בְּעֵנִין מִטֵּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס" בְּאִשְׁקִלוֹן,
וְרֵאִיתִי אֶת הַתְּמוֹנוֹת שֶׁל הַמְּשָׁאִית, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְחִיב אֶת
הַפְּעֻלוֹת כִּי זֶה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמִים גְּדוֹל מְאֹד, וְכָל מִי שִׁירְשֵׁם אֶת עֲצָמוֹ בְּמִטָּה
שְׁלֵנוּ, לְבִסּוּף יִסַּע לְאוֹמֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁמְזַכֶּה אֲנָשִׁים לְהִיֹּת אֲצִל
רַבְנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁאֵין זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו.

רַק חֲזַק מְאֹד עִם מֶרֶץ חֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ
בְּדֶרֶךְ הַנִּכּוֹנָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אשמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי וִיחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ שְׂאִתָּה הוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב וּבְהַצְלָחָה מְפִלְגָת, הַעֲקֹר תִּתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְכַרְחִים לְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ וְכוּ', כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְבָמוֹת קכ"א). כָּל גֵּל וְגַל שָׁבָא עָלַי נִעְנַעְתִּי לוֹ רֹאשִׁי, מִכָּאֵן אָמְרוּ חֲכָמִים אִם יְבוֹאוּ רְשָׁעִים עַל אָדָם יִנְעַנְעוּ לוֹ רֹאשׁוֹ; הִינּוּ שְׁעַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם הוּא צָרִיךְ רַק לְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ, וְהַגֵּל יַעֲבֹר, וְהוּא יֵצֵא בְּרִיא וְשָׁלֵם וְחֹזֵק מָאד.

תְּרַאֶה לְכַתֵּב לִי אֵיךְ הַכֵּל עָבַר, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁיִהְיֶה לְךָ חַיִּים אַרְכִּים, חַיִּים נְעִימִים מֵעַתָּה.

בְּעֵינַי הַ"יְרוּשָׁלַּיִם" הוֹצֵאת הַמְּאוֹרָה, הַשְּׂגָתִי אֶת זֶה כְּכֹר פֶּה, וְאִתָּה לֹא צָרִיךְ.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי וִיחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאִתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁיךָ

בשִׁבִיל הַיְלָדִים בִּיבְנָאֵל, וְאַתָּה פְּשוֹט מְצִיל אוֹתָם מֵהִדְרָדְרוֹת, וְאַתָּה הַזְכוּת
 הַזֶּה יַעֲמֵד לָךְ וְלֹא־שָׁתָף תְּמִיד, כִּי אֵין לְתֹאֵר אֶת הַזְכוּת הַזֶּה שִׁיכוֹלִים לְהַצִּיל
 נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִפְּלִיזוֹן יְרִידָה רוּחַנִית, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ,
 בְּדִיוֹק כְּמוֹ אֲבָא כְּשֵׁרוּאָה שְׁאַחַד עוֹזֵר לְהַיְלָדִים שְׁלוֹ, הוּא מְאֹד מְאֹד שְׂמַח,
 כְּמוֹ כֵן וְיֹתֵר מִכֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְקֶרֶב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ, זֶה גֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד בְּשָׁמַיִם, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקָךְ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף
 הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֵּשׁ, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתַּוְּקַקֵּת אֶל
 דָּף גְּמָרָא, וְהַסְמָךְ מ"ם מְאֹד מִפְּחַד מִלְמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-
 מוֹהַר"ן, חֲלָק א', סִימָן ר"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם
 בְּפָנֵם הִבְרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִזֶּה שְׁלוּמֵד גְּמָרָא בְּכֹל יוֹם, וְלִכֵּן
 אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אַתָּה לֹא מִבִּין,
 כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זֶרֶה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַי אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב
 דְּמִשְׁפַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכֵּל מֵה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים
 וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק וְלִלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה
 חַיּוֹת לְאָדָם, וְכֹל זְמַן שְׁפוֹתְחִים בְּכֹל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוּחַ שֶׁתִּשְׁאַר
 יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תְּצִית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל
 עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת פְּנׁוֹ. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֹא
 יִחַסֵּר לָךְ דָּף גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שֶׁתְּצִית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבְיֵא
 לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאַר
 יְהוּדֵי יִרְאֵ שְׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן!
 וְרִאֵה מֵה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצֵּלְחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
 הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

אשׁמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיַחֲדָי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל עַל הַיְלָדִים שְׁלֹךְ, וְתִרְאֶה הַצְּלָחָה גְּדוּלָה אֶצְלֶם, כִּי תִפְלֹת אַבוֹת עַל בְּנִים מְאֹד מְאֹד מְסֻגְלָת, וְלִכֵּן אֶתְּךָ וְאֶשְׁתְּךָ תִּרְאוּ לְהִתְפַּלֵּל תְּמִיד עַל הַיְלָדִים שִׁיִּצְלִיחוּ בִּירְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁזֶה יִפְעַל, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר לֹא יִכּוֹל לִפְעַל.

תִּקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּשַׁבַּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאָמַר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדִרְאֵיבִיטֶשׁ זי"ע שֶׁאִם הָיוּ כָּלֵם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת בְּפָרֵט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁגַם אֶתְּךָ תִּלְךָ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דֵּף הַיּוֹמִי, כִּי דֵּף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצְּלָת נְפֻשׁוֹת מְמֵשׁ, כִּי הַנְּפֵשׁ מִשְׁתּוֹקֶקֶת אֵל דֵּף גְּמָרָא, וְהַסְמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְפַחֵד מִלְמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רי"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמְּחַטְטֶאת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מְפַחֵד מִזֶּה שְׁלּוּמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אֶתְּךָ רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשֶׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדֵּף הַיּוֹמִי אִם אֶתְּךָ לֹא מְבִין, כִּי כֵּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכֵּל מֵה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אֶתְּךָ צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזַק וְלִלְמֹד בְּכָל יוֹם אֶת הַדֵּף הַיּוֹמִי, כִּי דֵּף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתַחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוּחַ שֶׁתִּשְׁאָר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֹקֶשׁן גְּדוּל עַל דְּבָר זֶה, הַדֵּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבַּת פ"ו. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֹא יַחֲסֵר לְךָ דֵּף גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שֶׁתִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזֶה יִשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לְךָ, וְכִלְל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאָר

יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן!
וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך שבת שלום

אשנ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יתן לכם הצלחה גדולה מאד עם כל הילדים, ומזל
טוב לקראת הבת מצוה של הבת הבכורה שלכם, יעזר הקדוש ברוך הוא
שתרוו רב נחת דקדושה ממנה, והיא תהיה דגמא לכל הילדים.

רק תהיי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כ"ד) שגם
חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת
חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה,
כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרר שחורה זה מביא לאדם
את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים
אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח
למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך
ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
המאחל לך שבת שלום

אשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עַז
בְּעֵינַי מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלָנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וּבִפְרֹט בְּעִיר בֵּת יָם,
וּתְעוֹרֵר אֶת הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל אֶתְּךָ
בְּעֲצֻמְךָ תַּעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשִׁים.

הַעֲקֹר רְצִיתִי מָאד שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישִׁימוּ מִדְּבָקָה גְּדוּלָה עַל
הַחֲלוֹן הָאֲחוּרִית שֶׁל הָרֵכֵב שְׁלָהֶם "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחַר הַבְּחִירוֹת,
זֶה קֹדֶשׁ שֵׁם שְׁמִים גְּדוֹל מָאד לְעֵדוֹת הַמְּזוּרָח, שֶׁמְזוּהִים אֶת עֲצֻמָּם עִם רִבְנוּ
ז"ל, וּבּוֹדָאֵי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רִבְנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וּבִפְרֹט עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶקְוֶה מָאד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֵב
... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעַם ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנוּ אֶסוּר לְהַתְּעַרֵב בְּשׁוֹם מַחֲלָקֶת מֵה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ, כִּי זֶה לֹא הַעֲנִין
שְׁלָנוּ, אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְדַאֵג לְהַאיִנְטֵרְסִים שְׁלָנוּ שִׁיתְגַּלֶּה וְיִתְפָּרֵס אֹר
רִבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

אֲנִי מָאד מָאד מִקְוֶה שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב בְּהִישִׁיבָה "דְּמִשְׁק
אֲלִיעֶזֶר".

אֲנִי מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף
הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֵּשׁ, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתַּוְּקָת אֵל
דָּף גְּמָרָא, וְהַסְמָ"ךְ מ"ם מָאד מִפְחָד מִלְמוּד גְּמָרָא, כִּי רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-
מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם
בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מָאד מָאד מִפְחָד מִזֶּה שֶׁלּוֹמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן
אִם אֶתְּךָ רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אֶתְּךָ לֹא מִבִּין,
כִּי כֵּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגָרַס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב

דַּמְשַׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת חֲזַק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גַּמְרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתָחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגַּמְרָא, תִּהְיֶה בְּטוּחַ שֶׁתִּשְׂאָר יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן תִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבַּת פְּנִי. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל שְׁלֵא יַחֲסֹר לָךְ דָּף גַּמְרָא, הַלְוֹאִי שֶׁתִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבְיֵא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תַּקַּח בְּיַדְךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגַּמְרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְן! וְרִאָה מֵה לְפָנֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אֲשׁוּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וִיחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה אֲנִי מְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּרַכַּת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל שְׁנִכְנִסְתָּ לְעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּגְדְּלִי בַת צְנוּעָה, וּבַעֲלַת דָּרְךָ אַרְץ גְּדוּלָה, וְתִצְלִיחִי בַחַיִּיךָ, וְתַעֲלִי מַעְלָה מַעְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחִי.
הַמְאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אשנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר וְיָחִי, ט"ו טֶבֶת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחִיו נִצָּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּחִיו בְּיַחַד בְּאֱהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד וּבִהְבֵּנָה הַדְּדִית, וְכֵן תִּצְלִיחוּ בְּחִיֵּיכֶם, כִּי עָקֵר הַצְּלָחַת הַחַיִּים, זֶה כְּשִׁישׁ שְׁלוֹם בֵּית וְהִבְנָה הַדְּדִית וְאֶחָד עֹזֵר לְהַשְׁנִי, כִּי: (סוּטָה יו.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי ברכות, פֶּרֶק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהָ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֱהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבֶת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

יְקִיר נְרוֹ יְאִיר אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת דֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶּף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצְּלָת נִפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, כִּי הַנִּפְשׁ מִשְׁתַּוְקָקֵת אֶל דֶּף גְּמָרָא, וְהַסֵּמֶף מ"ם מְאֹד מִפְּחָד מִלְּמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְּנֵינוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רי"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד מְאֹד מִפְּחָד מִזֶּה שְׁלוּמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי אִם אֶתָּה לֹא מִבֵּין, כִּי כֵן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַי אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יִדַע מֵאִי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אֶתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק וְלַלְמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶּף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתָחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתִּשְׁאַר יְהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תִּצְטִית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֶקְשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת פ"ו. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֹא יַחֲסֵר לָךְ דֶּף גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שֶׁתִּצְטִית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יִשׁוּעוֹת

זֶה יָבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדֻדָּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ',
יִשְׁאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׂמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה
בְּטֶלְן! וְרֵאָה מַה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

אשנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הָרֵב הַגָּאוֹן אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים זֹכֵה וּמְזֻכָּה אֶת
הָרַבִּים רַבִּי ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

בְּשִׂמְחָה רַבָּה קִבַּלְתִּי אֶת סִפְרֶךָ "מִשְׁב רֵיח", וְהֵם דְּבָרִים נִפְלְאִים
מְאֹד, רְאוּיִים הֵם לְמִי שְׂאוּמָרָם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ
חֹצְפָה, וְתִזְכֶּה לְחַדֵּשׁ עוֹד חֲדוּשִׁים רַבִּים לְקָרֵב אֶת לְבָבְךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאֲבִינוּ
שְׁבִשְׂמַיִם, וְתוֹצִיא אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא הַזֶּה עַל חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, וַיְהִיָּה לְךָ
הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַתּוֹרָה

אשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֲתָה מוֹסֵר אֶת נִפְשֶׁךָ
לְאֶסּוּף קְפוֹת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ בִּיבְנָאֵל שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וּמִי
יִתֵּן שְׂתַתְּמִיד בְּזוֹה, וְזֶה יָבִיא לְךָ תּוֹסֶפֶת בְּפִרְנֶסָה, וּמַה גַּם שְׂזָה זְכוּי הָרַבִּים,

כי אין עוד צדקה יותר גדולה מזו, כמו שרואים בחוש מה נעשה עם הצדקה הזו, תהלה לאל, הקמנו קהלה כל כך יפה, ממש מכלום, ואין לנו אף אחד שיעזר לנו וכו', ולכן דבר גדול אתה עושה בזה שאתה מפיץ קפות ואוסף אותם אחר כך, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך הצלחה מרבה מאד מאד.

אני מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא מביין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתכל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפוחתים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשאיר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום שבת פ"ו. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניה.

זכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, ככר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.
המאחל לך שבת שלום

אשנור.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פֹּתַח אֶת יְדֶךָ", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "וְהֵייתָ אֶךָ שְׂמֵחַ", ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו: (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניויות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמיתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות קמ"ו, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

תִּרְאֶה לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת שֶׁבַחְנוֹת שְׁלֶךְ, וְכֵן תִּרְאֶה שֶׁיְהִי שָׁמָּה קִפְּהָ שֶׁל צְדָקָה, וְתִכְנִיס בְּכֹל יוֹם כְּמַה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וּכְשֶׁתִּפְתַּח אֶת הַחֲנוֹת תִּתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ שֶׁבַחְנוֹת הַזֶּה יְהִי הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּכְשֶׁאֲתָה סוֹגֵר אֶת הַחֲנוֹת, תֵּן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל מַה שֶׁנָּתַן לְךָ הַיּוֹם, כִּד תַּעֲשֶׂה כָּל יוֹם וְיוֹם, וְכֵן בְּאַמְצַע הַיּוֹם תִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּה קְצֵרָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַחֲנוֹת יְהִי צָנוּר שֶׁל שֹׁפֵעַ, כִּי מַה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

אשנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, זְכָרִי מַה שְׂאֲמַר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ: (אָבוֹת פֶּרֶק ה') לְפָנִים צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמַדוּר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַפְנִס כְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלָל בָּא מַגְּאוֹת וַיְשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תְהִיָּה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקָּנַתָּה לְעֲצָמָה אֶת מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאֹז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרֶה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

בַּעֲנִין מַה שֶׁקוֹרָה בְּבֵית וְכוּ', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ הַיּוֹם יֵשׁ בְּעוֹלָם

קלפה עצומה שכוּבַשֶׁת כָּל חִלְקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרֶת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם מִבֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַפְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֶרְנֵט, אֵיִיפֵד, בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ', וְכָל מִינֵי פְלִי מִשְׁחִית הַדּוּמִים זֶה לָזֶה וְכוּ', שֶׁבָּהֶם יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ, תַּעֲוֹב, עָרוּם וְזֵהוּם, וְיְכוּלִים לְהִתְכַתֵּב עִם כָּל מִינֵי מַפְקָרוֹת וְכוּ', עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְאֻמְלָלִים אֶת עַצְמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', עַד שֶׁבָּאִים לְגִרוּשֵׁינָם רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלִכֵּן הֶעֱקָר רָאִי לְפַעַל אֶצֶל בְּעַלְךָ שִׁזְרַק מֵהַבֵּית אֶת הַמַּחְשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר לְאֵינְטֶרְנֵט, אוֹ אֵיִיפֵד, אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סְנֵהֲדִין מֵהָ) אֵינְ יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמֵי שְׁעִינֵי רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם: "אֵינְ חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר: "אֵינְ לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵינְ מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשָׁב אֵינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֻמָּה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נָפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַפְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלִט שֶׁהָיָה בְּבֵית מַחְשָׁב אֵינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חִלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְבַעַר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

אֵינְ מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּרְאִי אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְבַעַלְךָ, וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְיִחְזַר הָאֱהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית אֶצְלָכֶם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאֻחַל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

אֲשֵׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתָּ קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיָחִי, ט"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

תשואת חן על התפלות והאחולים, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.
 יש מקומות שנוהגים לא להוציא את התינוק מהבית אחר הלדה וכו',
 אבל זה רק מנהג ורב לא מתנהגים ככה, ויאחזו כל אחד דרכו וכו'.
 העקר שיהיה לכם רב נחת וקדושה מכל יוצאי חלציכם והכל יסתדר
 על צד הכי טוב.

אשרי האיש והאשה שיש ביניהם שלום בית ואהבה גדולה, והבנה
 הדדית, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה
 ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי
 אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה
 נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד,
 כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא,
 ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית,
 הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
 המאחל לך שבת שלום

אשנט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת התשע"ג
 שלום וברכה אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עוד דבר שמכניס את האדם בפגם הברית, כמו העצבות והמרירות
 והדכאון, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר"ד) שהקלפה המחטאת
 את האדם בחטא המגנה של פגם הברית הוצאת זרע לבטלה, נקרא על שם
 ללה, שמכניסה באדם עצבות עמקה, ולכן כדי להנצל מהחטא המגנה הזה,

מְכַרְחִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלִשְׂמַחַת עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בוֹ, כִּי שִׁמְחָה מְצַלֶּת מֵהַחֲטָא הַמְּגַנֵּה שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית, שִׁמְטֵמֵטֵם אֶת הַמּוֹחַ וְהַשִּׁכְּל, כִּי מִי שֶׁנִּכְשֵׁל בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא תָּמִיד בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה, וְהוּא תָּמִיד מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְכוּ', וְיֵשׁ לוֹ סִפְקוֹת בְּאַמוּנָה רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, וְחוֹלֵק עַל חֲכָמִים צְדִיקִים וּמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ'.

וְלָכֵן עֲצָה לְהַנְצִל מִפָּגַם הַבְּרִית רַק שִׁמְחָה, וְעַל כֵּן חִזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה הוּא שִׁמְחַת הַמְּצוּוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ספּר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, סִימָן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹה בְּשִׁמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְבוֹ שָׁלוֹם עִם אֱלֹקָיו, וְצָרִיכִים הָרַבָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל שִׁמְחָה, כִּי שִׁמְחָה הִיא אוֹר כָּל כֶּף גְּדוּלָה שְׂאִי אֲפֹשֵׁר לְקַבְּלָהּ אֲלָא עַל יְדֵי רַבּוּי תַּפְלָה, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם: רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְרַקֵּד מֵרַב שִׁמְחָה, שֶׁהַשִּׁמְחָה יַעֲבֹר דְּרוֹךְ רַמ"ח אַבְרָה וּשְׁס"ה גִּידֵי, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָהּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵתָהּ נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדָהּ נִמְצָא, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָאתִי וַיְרַדָּה נִשְׁמָתִי אֶל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַזֶּה, הַכֹּל כְּדֵי שְׂאֲזַכֶּה לְהַכִּיר אוֹתָהּ מִכָּל פְּרִט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, אֲבָל אֵתָהּ יוֹדַע שִׁפְגַמְתִּי בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּבְמַעֲשֵׂי, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁף עָלַי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, שִׁמְשֵׁם נִמְשָׁף עָלַי כָּל הַצָּרוֹת וְהַדִּינִים וְהָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחֻקוֹת, וְלָכֵן אָבִי שִׁבְשַׁמְסִים, חוּס וְחַמֵּל עָלַי שְׂאֲזַכֶּה לְנַתֵּק אֶת עֲצָמִי מִגִּשְׁמִיּוֹתִי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאַשְׂמַח אֶת עֲצָמִי, וְכֵן אֲזַכֶּה לִשְׂמַח אֶת אֲחֵרִים, אֲשֶׁר אִין עוֹד מְצוּוֹה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ מִלְחֻזֵק שְׁבוּרֵי לֵב, וְתֵן בְּלִבִּי שִׁמְחָה שְׂאוּכַל לִשְׂמַח בְּעֲצָמִי עִם נְקֻדַּת יְהוּדוּתִי, וְכֵן אוּכַל לִשְׂמַח אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיֵּי, עַד הַיּוֹם שְׂאֲצַטְרֵךְ לַעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְגַם אֲזַכֶּה לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַחֲזוֹר אֶל שְׂרָשֵׁי הַנְּצֻחִי, אֲמֵן סְלָה. כֶּף תַּתְּפַלֵּל כָּל יוֹם וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

א.ש.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

הַנֶּהָה הַיּוֹם הַזֶּה מִתְחִיל יְמֵי הַשׁוֹכְבִּי"ם, כִּי אַרְבָּעִים יוֹם שְׁקוֹרְאִים בָּהֶם אֶת הַפְּרָשׁוֹת שְׁמוֹת, וְאֶרְאָא, ב'א, ב'שֶׁלַח, י'תָרו, מ'שִׁפְטִים, אָמַר הָאֲרִיז"ל שֶׁהֵם מְסֻגְלִים לְתַקֵּן אֶת מַה שְּׁאָדָם פָּגַם בְּבְרִיתוֹ, כְּמוֹכָא בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, וְכֵן בְּשָׂאֵר סְפָרִים מִצְדִּיקֵי אֱמֶת אֲשֶׁר כָּל אֶחָד אָמַר לְהַתְעַנּוֹת מִסְפָּר תְּעִנִּיתִים בְּיָמִים אֱלוֹ, וְיָדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד לֹא לְקַחַת עַל עֲצֻמְנוּ שׁוֹם תְּעִנִּיתִים, עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁמוֹהֵרְנָת ז"ל הִיָּה אוֹמֵר כָּל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כְּדֵי שְׂיִסִּים כָּל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אָבָל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה הוּא אָמַר פְּעָמִים אֶת הַיּוֹם, וְהֵם א' יְמֵי שׁוֹכְבִּי"ם, ב' יְמֵי הַסְּפִירָה, ג' יְמֵי אֱלוֹל, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"ג) אֲשֶׁר אֱמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשְׁבּוּכָה, וְמָה גַם שְׁמַקְשֵׁר אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנִּיס בּוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְתִשְׁבּוּכָה, וְלִכְּן עַל כָּל פְּנִים מֵאַחַר שְׂאִין לָנוּ כַח לְהַתְעַנּוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁהֵם כָּל כָּף שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם וְכוּ', גַם אֶת יוֹם תְּהִלִּים הֵם לֹא יְכוּלִים לְהַגִּיד, עַל כָּל פְּנִים בְּשָׁבוּעוֹת אֱלוֹ שֶׁל שׁוֹכְבִּי"ם, יִהְיוּ נִזְהָרִים מְאֹד לֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וְזֶה לֹקַח סֵךְ הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְגִדְל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לֹמַר תְּהִלִּים, אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִמְשִׁיךְ לְעֲצֻמוֹ כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת, כִּי דוּד הַמְּלֶךְ פֶּעַל אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה אֱמִירַת תְּהִלִּים כְּלִמּוּד נִגְעִים וְאֵהֱלוֹת, וַיֵּשׁ לֹמַר הַטַּעַם לָמָּה בְּדִיוֹק כְּמוֹ נִגְעִים וְאֵהֱלוֹת, הֲרֵי יֵשׁ עוֹד מִסְכָּתוֹת וְכוּ', אֲלֵא הַנִּגְעִים בָּאִים עַל לְשׁוֹן הָרַע, שְׁזֶה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כְּעַבּוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְהַחֲמִירוֹ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְאֹד, וְאֵהֱלוֹת בָּא עַל טְמֵאת מַת, וְזֶה מָה שְּׁבִקֵּשׁ דוּד מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂמִי שְׂיֵאמַר תְּהִלִּים, שְׂיִהְיֶה חָשׁוּב לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָא שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע שְׁכָלוֹל מִעַבּוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְכֵן אֶפְלוּ אֶחָד טְמֵא טְמֵאָה חֲמוּרָה כְּטְמֵאת מַת, עַל יְדֵי אֱמִירַת תְּהִלִּים יִטְהַר אֶת עֲצֻמוֹ מִהַכֹּל, וְלִכְּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂרָגִיל לֹמַר בִּימֵי הַשׁוֹכְבִּי"ם בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים".

נא וְנָא תִרְאֶה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גְדוֹל שְׁבַפְרוּשׁ אָמַר: מַה לָּכֶם לְדַאֵג כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם?! וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד עִם רַבְּנוּ ז"ל, וְהֶעֱקַר לְהַתְּמִיד בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, שְׂזָה פּוֹתַח אֶת הַלֵּב וְהַמַּח לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס') שֶׁהַצְּדִיק מְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה עַל יְדֵי דְבָרָיו וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלַיֵחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשסא

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּחֲזִיקֵי בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַרְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגוֹשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנִי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׁגַם חַכְמֵי הַרְפוּאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִיחָה, וְלָכֵן תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.

נא וְנָא אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ הֵם יְמֵי שׁוֹכְבֵי"ם, אַרְבַּעַיִם יוֹם שֶׁהָאֲרִיז"ל אוֹמַר שְׁבִימִים אֵלוּ יְכוּלִים לְחַקֵּן אֶת כָּל הַחֲטָאִים, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד בְּיָמִים אֵלוּ לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה חֶסֶד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַקֵּר הַחֶסֶד לְסַחֵב אוֹתָן מִהִבִּית שִׁיבֹאוּ לְהָאוּלָם לְלִילֵי שְׂמִיחָה, כִּי זֶה מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה נָשִׁים שְׁנוּפְלֵ עֲלֵיהֶן כְּבִדוֹת וְכוּ', לְצֵאת מִהִבִּית, הֵן מִצַּד הַדְּכָאוֹן שְׁנֹתֶפֶס בְּהֵן, וְהֵן שֶׁהִבְעֵל לֹא מְרָשָׁה וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ שְׁכָל אִשָּׁה תִּשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד לְהוֹצִיא אֶת אֵלוּ הַנְּשִׁים שְׁלֹא בָאוֹת בְּקַבְיַעוֹת, כְּדֵי לְהַחֲיִיּוֹת אוֹתָן וְלִשְׂמַחֵן, וְזֶה הַחֶסֶד הַכִּי גְדוֹל שְׁאֲנִיחֵנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, וְלָכֵן

דִּיקָא בְּיָמִים אֱלוֹ צְרִיכִים לְהַרְבוֹת בְּעֵשִׂית חֶסֶד, וּבְזָכוֹת זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ, וְיִתְגַּלֶּה אֵלֵינוּ בְּמֵאוֹר פְּנָיו.

תְּשַׁתְּדֵלִי לְהִתְפַּלֵּל עָלַי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלוֹתַי כֵּן שֶׁתְּפַלְלוּ עָלַיכֶם וְעָלַי, וְתוֹדָה מְרֵאשׁ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲרַבְעִים יוֹם הָאֵלוּ נִקְרְאִים יְמֵי שׁוּבְבֵי"ם, שְׁזֵה רְאשֵׁי תְבוֹת הַפְּרָשִׁיּוֹת שְׁקוֹרְאִים מְגֻלוֹת מְצָרִים, וּמִצִּיאַת מְצָרִים, וְהִלְכוּ בַמְדָּבָר, עַד שֶׁקָּבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, שׁוּבְבֵי"ם זֶה רְאשֵׁי תְבוֹת שְׁמוֹת, וְאָרָא, ב'א, ב'שְׁלַח, י'תָרו, מ'שְׁפָטִים, וְאָמַר הָאֲרִיז"ל שְׁבִימִים אֱלוֹ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת מַה שְׁאָדָם פָּגַם בְּפָגַם הַבְּרִית, כִּי אָדָם הָרֵאשׁוֹן פָּרַשׁ מֵאֲשֶׁתוֹ ק"ל שָׁנִים, וּנְכָשַׁל בְּטָפוֹת זָרַע לְבִטְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה הִצְרַכּוּ לְרַדֵּת לְמְצָרִים וְלַעֲבֹר אֶת כָּל הַסִּבָּל שֶׁסָּבְלוּנוּ בְּמְצָרִים, וְהִכַּל הָיוּ נְשִׁמוֹת לְרַבְבוֹת רַבְבוֹת שֶׁהֵם מְטָפוֹת זָרַע לְבִטְלָה שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְלִכֵּן הִצְרַכּוּ לַעֲבֹר אֶת קְשֵׁי הַשְּׁעָבוֹד בְּמְצָרִים כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת זֶה, עַד שֶׁקָּבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה, שְׁזֵה הִיָּה הַתְּקוּן, וְלִכֵּן בְּכָל שָׁנָה כְּשֶׁקוֹרְאִים אֶת הַפְּרָשִׁיּוֹת אֱלוֹ, אֲרַבְעִים יוֹם הָאֵלוּ מְסַגְּלִים לְתַקֵּן אֶת פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׁאָדָם פָּגַם.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"ג) שֶׁתְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה, וּמִי שֶׁרוּצָה לְזָכוֹת לְתַשׁוּבָה, יִהְיֶה רְגִיל בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים, וְהִנֵּה כָּל אֶחָד רוּצָה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה, אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד זוֹכֵה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה, יֵשׁ אֶחָד שְׁאִין לוֹ הַתְּעוּרְרוֹת כָּלֵל לְתַשׁוּבָה, וְאִפְלוּ מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַתְּעוּרְרוֹת לְתַשׁוּבָה, אֵינּוּ זוֹכֵה לְהִגִּיעַ אֶל הָאוֹת וְהַשְּׁעָר שֶׁל תְּשׁוּבָה הַשִּׁיף לוֹ, וְאִפְלוּ אִם מִגִּיעַ לְשֵׁם, יְכוּל

להיות שהשער של התשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה, ועל ידי אמירת תהלים אפלו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה, וגם זוכה על ידי זה להגיע אל השער והאות השׁיף לו, ולפתח השער, נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה, ודוד המלך כתב את התהלים ברוח הקדש כזה, עד שכל אחד ואחד כפי מה שהוא, יכול למצא את עצמו בתוך ספר התהלים, ולזכות לתשובה על ידי אמירת תהלים.

והנה מוהרנ"ת ז"ל היה רגיל לומר בכל יום "יום תהלים", אבל שלש פעמים בשנה הוא אמר פעמים את היום, א' ימי שובבי"ם, ב' ימי הספירה, ג' ימי אלול, ויען שיש ק"נ מזמורי תהלים, ופעמים הם כמספר כפ"ר, ולכן דבר גדול מאד לומר בימי שובבי"ם כל יום "יום תהלים", כדי שייסיים לכל הפחות פעם אחת ספר תהלים שמסגל לתשובה.

לומר תקוני זהר מאד מאד מסגל להנשמה, ולכן מה טוב ומה נעים אם בארבעים ימי שובבי"ם זוכים לסיים את התקוני זהר, שמזכך את הנפש מכל מיני חלדה, וזה כמו מרחץ להנשמה, ולכן מה נפלא כשאדם זוכה לסיים בימי שובבי"ם וכן בימי ספירת העומר את התקוני זהר, ורבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן קכ"ו) שמה שנוהגים לומר תקונים באלול, שהנגזן של התקונים וגם החלישות הלב שיש לכל אחד אז, מאחר שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה, הרי שלך לפניך מעלת אמירת תקוני זהר, ורבנו ז"ל היה רגיל בזה כל השנה אפלו שלא בימי אלול.

להרבות בלמוד משניות בימים אלו, זה דבר גדול מאד מאד, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה שמזככת את הנשמה מכל מיני חלדה שנדבק בה, ולכן אשרי מי שזוכה לסיים ששה סדרי משנה במשך ארבעים יום של ימי שובבי"ם.

והעולה על הכל להקפיד להתפלל במנין דיקא את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית, שזה תקון גדול מאד שאדם זוכה לומר אמן יהא שמייה רבא, קדשה וברכו וכו' וכו', ואמרו חכמינו הקדושים: (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועוליך

טהורין, כִּף בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים
עֲוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מְצוֹת.

וְכֵן צְרִיכִים לְהַקְפִּיד לְתֵן בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, כִּי כִּף אָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רס"ד) צְדָקָה הִיא תְּקוּן הַבְּרִית, כִּי פָּגַם
הַבְּרִית הוּא, כִּי הוּא הָיָה צְרִיף לְהַשְׁפִּיעַ בְּקִדְשָׁה לְמָקוֹם שֶׁצְרִיף לְהַשְׁפִּיעַ,
וְהוּא סֶלֶק הַהִשְׁפָּעָה מִשָּׁם, וְהַמְשִׁיכָה חֵס וְשָׁלוֹם לְמָקוֹם אַחֵר, וְעַל כֵּן הַתְּקוּן
עַל יְדֵי הַצְּדָקָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה חוֹזֵר וּמְשַׁפֵּיעַ אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְתַקֵּן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּף שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טֵבֶת הַתְּשַׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חֵן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּתָ עָבוּרִי, וְתִמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל וְאוֹדָה
לָךְ מְאֹד.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְךָ שְׂאֵתָה לוֹמֵד מִסֵּכֶת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ
שֶׁתְּחַזֵּר עַל הַמִּסְכָּתָא הַזֶּה מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי
אִם מוֹשֵׁף אוֹתָךְ לְלַמֵּד אֶת הַמִּסְכָּתָא הַזֶּה, הָרִי זֶה תְּקוּנָךְ וְתְּחִזּוֹר עַל זֶה מֵאָה
פְּעָמִים וְאַחַד.

בְּעֵינַי גְּאוֹת וְעֵנְוָה וְכו', תֵּאֱמִין לִי שֶׁזֶה בּוֹשָׁה מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר מִגְּאוֹה
וְכו', אָדָם חָטָא בְּכָל מֵינֵי חֲטָאִים שֶׁבְּעוֹלָם רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, וְעָשָׂה כָּל מֵינֵי
מַעֲשִׂים מְגַנִּים וְכו', אֵיךְ נִכְנָס לוֹ אֶפְלוּ מִחֲשָׁבָה שֶׁל גְּאוֹה? וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּאוֹה, סִימָן ל"ד) גְּאוֹה בָּא עַל יְדֵי שְׁלֵא תִקְנֶת חֲטָאת נְעוּרִים;

וְעַכְשָׁו: (משלי כ' ט) "מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי", ולכן זה בושה וחרפה אפלו לדבר שנכנס בו מחשבות של גאות וכו', זה סתם ליצנות, אדם שעשה את כל העברות שבעולם, פגם בכריתו וכו', ועדין יש לו מחשבות אני ואפסי עוד? ולכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות גאונה, סימן כ"ז) על ידי אמונה יהיה לך כח לשבר את עצמך מגאונה, ותמשל על מדת הגאונה; אדם צריך להחזיר בעצמו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וכשאדם מחדיר בעצמו שמלא כל הארץ כבודו, אז נתבטל ממנו הישות והגאות לגמרי, כי הרי רק הוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, ואמרו חכמינו הקדושים: (סוטה ה.) כל אדם שיש בו גסות הרוח, אמר הקדוש ברוך הוא: אין אני והוא יכולין לדור בעולם; הרי שלף לפניך כשאדם אוחו מעצמו, הוא מסלק את השכינה ממנו, ולכן צריכים להחזיר בעצמו תמיד רק את אמתת מציאותו יתברך, ועל ידי זה ממילא יתבטל ממנו הגאונה, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות גאונה, סימן י"ח) סגלה לגאונה שישתכל על השמים; ועל זה אומר הנביא: (ישעיה מ' כ"ו) "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר", כשאדם רק מסתכל על השמים ורואה את השמש והירח והכוכבים שברא הקדוש ברוך הוא, שהם אין סוף בלי ספור כלל וכו', ואיך יכול להכנס באדם ישות וגאות? ולכן כלף מדמיונות וכו', כי הדמיון יכול להרס את האדם לגמרי, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת, פרק י"ה, הלכה ג') על הפסוק: (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר: (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

העקר תשתדל מאד מאד שיהיה לך שלום בית, ושאתך תראה אותך
 ללמד בכל יום, ותחזור על מסכת ראש השנה מאה פעמים ואחד, וזה יועיל
 לך מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ז טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ולא להשבר משום דבר, כי
 בזה העולם מסתובבים הרבה שקרנים, רמאים, צבועים, שעובדים על בני
 אדם, וצריכים לשמר מהם, וכנראה שאת נפלת בפח עם צבועים ורמאים
 כאלו וכו', בשביל זה את שבורה ורצוצה וכו', ובצדק וכו', אבל בשביל זה
 לא צריכים עדין להתיאש, כי יש עוד הרבה אנשים טובים, ובודאי גם לך
 יש בן זוג כזה, רק את מכרחה להתחזק ולא להמשך כל כך אל העצבות
 והמרירות והדכאון שיכול להרס לך את כל העתיד שלך.

אני לא אכנס בפרטי פרטיות למה התגרשת וכו', אבל מהיום את צריכה
 מאד מאד לשמר, ולדעת מה את רוצה, כדי שתוכלי באמת להשמר, כי אם
 יודעים מה שרוצים, אזי יש יעוד בחיים, ומשלימים את היעוד, את צריכה
 למצא אדם או רוק שמוכן לקחת אשה עם ילד, או גרוש שגם בן נפל בפח
 כמו את וכו', או אלמן וכו', אבל אסור לך להתיאש בשום פנים ואפן ולחשב
 מפני שפעמים הכאיבו אותך ופגעו בך נפשית, זה סוף העולם, אדרבה את
 צריכה להתחזק מהכשלונות שלך בחיים, ולא לחזור על הטעויות שאת עברת.

חֲזָקִי וְאִמְצִי מֵאֵד וְתִרְאִי שֶׁהַחַיִּים לֹא כָּל כֶּף שְׁחֹרֵרִים כְּמוֹ שְׁחֹשְׁבִים, אָדָם מֵיִצֵּר לְעֲצָמוֹ אֶת הַגֶּן עֵדֶן, וְכֵן מֵיִצֵּר לְעֲצָמוֹ אֶת הַגֵּיהֶנוֹם, אָדָם הוּא כְּמוֹ צִיר, נוֹתָנִים לוֹ אֶת הַמִּכְחֹל וְצָבָעִים וְהוּא יִהְיֶה הַצִּיר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' ז') "וַיִּצֵּר ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם" וְגו', "וַיִּצֵּר" - לְשׁוֹן צִיר, אִם אָדָם הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, אִזּוֹ הוּא יִצֵּר אֶת הַחַיִּים בְּצָבָעִים וְרִדִים וְיָפִים וְכוּ', וַיִּצֵּר שְׂמֵשׁ זֹרֶחַת, לְבָנָה מַחִיכָת, יְלָדִים רוֹקְדִים, פְּרָחִים יָפִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִם אָדָם הוּא תָּמִיד מְמַרְמֵר, אִזּוֹ הוּא יִצֵּר אֶת הַחַיִּים בְּצָבָעִים שְׁחֹרֵרִים וּמִפְחִידִים וְכוּ', עֲנָנִים שְׁחֹרֵרִים וְכוּ', מַפּוֹלוֹת, בְּנִינִים נוֹפְלִים וְכוּ', אֲנָשִׁים הוֹרְגִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', הַכֹּל תְּלוּי בְּאָדָם בְּעֲצָמוֹ אֵיךְ הוּא מֵצִיר אֶת הַחַיִּים, וְלִכֵּן אֵל תַּחֲשָׁבִי שְׂזָה סוֹף הָעוֹלָם, תַּתְּחַזְּקִי וְתִשְׁמְרִי עַל עֲצָמְךָ לֹא לְהִסְתַּוֵּב עִם כָּל מִינֵי טְפוֹסִים מוֹזְרִים שְׂרוֹצִים רַק לְנַצֵּל גְּרוֹשׁוֹת תְּמִימוֹת כְּמוֹ אֶת וְכוּ', חֲזָקִי וְאִמְצִי מֵאֵד, וְתִרְאִי שֶׁהַחַיִּים לֹא כָּל כֶּף שְׁחֹרֵרִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּזְכִּי לְהִתְחַזֵּק וְתִמְדִּי לְחִיָּה, וְתִשְׁמְחִי עִם הַבֵּן הַנִּפְלֵא שֶׁנָּתַן לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנָה, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכִּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגָךְ, וְתַחֲיִי אֶתוֹ חַיִּים טוֹבִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשׁה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טֵבֵת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר זְכוּתְךָ שְׁאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, עַל יְדֵי לְהַפִּיץ אֶת הַחֻבְרוֹת וְהַקּוֹוִינְטֵרְסִים שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל, כִּי זֶה תְּקוּן הַבְּרִית גְּמוּר מֵאֵד, כִּי בְּפִרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׂמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (בְּכַא מְצִיעָא פּתּ). עַל פְּסוּק: (יְרֵמְיָה ט"ו) "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֵקָרְבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזוּלוֹתָא דְגְלוֹתָא, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיִּלָּךְ לְהַפְיִן, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, כִּי מִי שֶׁזוֹרֵעַ רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְשָׁמִיּוֹת, הֵלּוּאֵי שֶׁהֵיִתְּ מְצִית אֶת מוֹהֲרֵנָתָּ ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבָּעָה יָמִים לְפָנֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזוֹ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הֶעֱבְדָה שְׁלֹכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מֵעֵינֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲזוֹ אִף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵיִתְּ צוֹחֵק מְכַל הַמִּתְנַגְדִּים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתוֹלְצִים מִזֶּה.

וְהִנֵּה מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפְצָה, צָרִיף לְדַעַת אִם אָדָם לּוֹקַח אֶת זֶה מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, וְאִם הוּא לֹא רוֹצֶה, גַּם כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, לֹא צָרִיכִים לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְהַשְׁאִיר לְאָדָם אֵיזֶה דְּבוּר טוֹב, כְּגוֹן "תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה וְאֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר", אוֹ "דַּע לָךְ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ", אוֹ "לְמָה אֶתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת מְמַרְמֵר? הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה", כִּי אִף פַּעַם לֹא תִדַּע אֲשֶׁר הַדְּבוּר הַזֶּה שֶׁאֶתָּה אוֹמֵר לְאָדָם, זֶה כְּמוֹ שֶׁנִּתְּתָ לּוֹ חוֹבֶרֶת אוֹ קִנְטֶרֶס, צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְזַלְזֵל בְּשׁוּם יְהוּדִי, אֲפִלּוּ שֶׁהוּא מְבַזֶּה אוֹתְךָ, רְאֵה לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי מִי יוֹדֵעַ מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּבֵית מֵאֲשֶׁתּוֹ וּמִלְדוּי וְכוּ', אוֹ שֶׁהוּא עֲדִין רוֹק שֶׁהוּא שְׁבוּר וְרִצּוֹן וְכוּ', וְלִכֵּן אֲפִלּוּ שֶׁאֶחָד מְקַלֵּל אוֹתְךָ, אֵל תַּעֲנֶה לוֹ, רַק תִּתֵּן לוֹ מַחֲמָאָה וְדְבוּר טוֹב, וְאֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ שֶׁאֶתָּה מְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי רַק זֶה יִקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשׁוּר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שְׁמוֹת, י"ז טֵבֵת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אדם צריך לחיות עם המציאות, נפלת בפח וכו', דע לך שמכל פח יכולים לצאת, אם רק זוכים לישוב הדעת.

צריכים לדעת שאין כסף קל וכו', ומי שאומר שיש כסף קל, הוא מטעה את עצמו ומטעה את אחרים וכו', המורים זה מחלה בדיוק כמו סמים, או בדיוק כמו אלכוהוליסט וכו' וכו', ואותו דבר הבורסה וכו', זה דמיון אחד גדול, זה הכל משחק איך להוציא מבני אדם את הכסף, נותנים לו להרויח והוא מרויח בגדול, ובסוף נופל בפח שאי אפשר לצאת מזה, וכבר אמר רבנו ז"ל שהיצר הרע עושה את האדם עשיר שכלם יחקו אותו, הרי תראה האדם הזה עסק בזה או בזה וכו' וכו', ונעשה עשיר וכו' וכו', והכל דמיון אחד גדול איך להפיל בני אדם בחובות, ולכן אין דבר כזה כסף קל וכו', וזה מוסר השכל לכל אלו שהולכים באותו דבר שאתה הלכת, שלבסוף הפסדת את כספך, וכסף של אחרים, ואתה נכנסת בחובות אדירים שבשום פנים ואפן אי אפשר לשלם את זה חזרה, ובצדק אשתך ומשפחתך המרחבת בכעס עליך וכו'.

לדעתי אתה צריך לפשט רגל, אין לך עצה אחרת, כי אחרת החובות טופחים וצוברים הרבה מאד רביות שלא תוכל לעמד בהם, כבר נפלת בפח וכו', בשביל זה אתה לא צריך לתלות את עצמך וכו', אלא לבקש סליחה מאשתך ולהודות על הטעות שעשית, וכן לבקש סליחה מהמשפחה, ולהסביר להם שנפלת בפח, ותעשה התחלה חדשה, תקח פרנסה חדשה ולאט לאט תוכל לשקם את עצמך, ובמשך הזמן אם תרצה באמת לחזור בתשובה על מה שקלקלת, יעזור לך הקדוש ברוך הוא בשפע שתוכל בכל פעם לשלם קצת מהחובות שלך, ולבסוף תצא מכל הצרות וכו' וכו', אבל אתה מכרח לפייס את אשתך, ולהודות על הטעיות שעשית, זה לא בושה להודות על הטעיות שעושים וכו', זה בושה כשעושים טעיות ועדין מחזיקים אני יודע מה שעשיתי וכו', ולכן תודה לאשתך שעשית טעות, ושלא תכעס עליך, ואתה מתחיל דף חדש בחייה, כי היסוד הוא שלום בית, פי אם אדם בשלום עם אשתו, ויש ביניהם אהבה והבנה הדדית, הם תמיד יעזרו אחד להשני לצאת מכל הבעיות שרק נקלעו לזה.

ומהטעיות שֶׁלָּךְ שֶׁיִּלְמְדוּ גַם אַחֲרַיִם שְׂאִין כֶּסֶף קֵל וְכוּ', הַמּוֹרִים זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ סָמִים, בּוֹרְסָה זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ אֶלְפוֹהוּלִיֶּסֶט, וְאִם תֹּאמַר: הֲרִי אֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׂאֲנָשִׁים מְרוֹיַחִים בְּהַמּוֹרִים, מְרוֹיַחִים בְּבוֹרְסָה כֶּסֶף גְּדוֹל, זֶה הַכֹּל אַחֲזִיזַת עֵינַיִם, זֶה מִלְּכַדַּת אֵיךְ לְהִכְנִיס אֲנָשִׁים נְאִיבִים וְכוּ', שְׁחוּשְׁבִים שֶׁהֵם חֲכָמִים וְכוּ', בְּמִלְכַדַּת שְׁלָהֶם, וְלִהְיוּצִיא מֵהֶם אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׁלָהֶם וְשֵׁל כָּל קְרוּבֵי הַמְּשֻׁפָּחָה, וִידִידִים וְחֻבְרַיִם שְׁלוֹהַּ מֵהֶם אֶת הַכֶּסֶפִּים וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שְׁפוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לִפְנֵי שִׁיחֵיהָ מְאֹחָה, וְיִהְיֶה מְסַבֵּךְ בְּחֻבּוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁלֹּא יוּכַל לְצֹאת מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשׁוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם שְׁזִכִּיתֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תִּשׁוּבָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ל"ד) בְּמִקּוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוֹל כֹּחָהּ שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינֵן שְׂאָדָם מִהֲרֵהָר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מְאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבְּנֵי אָדָם שְׁחוּזָר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עֹשֶׂה מֵהַ שְׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבֹר מְקַבְּלוֹ.

מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עֶשׂר בְּעֶרְבֵי זֶה פְּתוּחַ לְכֹלֶם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, ובכל יום מְחַלְקִים לְמַעַלָּה מְאֹלָף מְנוֹת אֶכֶל טָרִי וְטַעֲמִים, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֶׁשָּׁה שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וְפֹה מְדַבְּרִים מְאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שְׂאָף אֶחָד לֹא יָדַע אִי פַעַם אֵיפֹה שָׁזָה נִמְצְאָת וְכוּ', וְעַכְשָׁו, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ כָּבוֹד לְמַעַלָּה מְאֹרְבַע מְאֹת מְשֻׁפְּחוֹת שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב כֵּן יִרְבוּ, וְזֶה לְמַעַלָּה מְשֻׁנָּתִים שֶׁפְּתַחְנוּ פֹה חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרֶסֶלֶב סְנַטְר" כֹּל מֵהַיְהוּדִי צָרִיף בְּנִקְדָּה אַחַת, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ מֵהַפֶּכֶה בִּיבְנָאֵל בִּיהֲדוּת, זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה שְׁמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְהַכְעִיס וּבְרִשְׁעוֹת כֹּל הַקְּשׁוֹר לִיהֲדוּת וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, מֵהַרְגַע שֶׁנִּפְתַּח הַחֲנוּת הַתְּחִילוֹ תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְהַכְנִס, וְכָל אֶחָד קוֹנֵה: זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כְּעַמּוֹד יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ, לֹא יֵאֱמַן כִּי יִסְפֹּר קִדְשָׁת כֹּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאִיתָהּ זֹאת, וְכֵן רוֹאִים אֵיךְ שֵׁשׁ דוּ קִיּוּם בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לֹא מְפָרִיעִים לְאֶף אֶחָד וְכוּ', הֵם קֵהְלָה פְּתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲיִנַת: חֵיה וְתַן לְחַיּוֹת וְכוּ', לֹא מִתְעַרְבִים בְּחַיֵי אֶף אֶחָד וְכוּ', יִבְנָאֵל יִהְיֶה דְגָמָא וּמוֹדֵל מֵהַ קִמְץ קָטָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נַפְשׁ יְכוּלִים לְהַפְּךָ מְדַבֵּר שְׁמֵם מִיְהוּדוּת וְכוּ', לְמְקוֹם פּוֹרַח, וְעוֹד רַבּוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם מְקִלוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנַע וּמַעֲכֹב כֹּל דְּבַר הַשֵּׁיף לְקִדְשָׁה, וְאֶף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֹזֵק, שֶׁהַכְּנִיס בְּנוֹ רַבְּנוּ ז"ל, הִצְלַחְנוּ לְהַקִּים אִמְפֵּרִיָּה כְּזוֹ, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׂרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיִּי-מוֹהֲרָן, סִימָן רִי"ח) "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אוֹיִסְגַּעֲפִירֵט אֵיךְ וְעַל אוֹיִס פִּירָן", "נִצְחָתִי וְאַנְצַח", וְתִהְיֶה לְאֵל, אוֹר הַקִּדְשָׁה רַק עוֹלָה, וְחֲשֵׁף הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמַת עַד שֶׁיִּתְבַטֵּל לְגַמְרֵי, וְיִקְרָם (זְכוּרֵיהַ י"ג ב') "וְאֵת רִיחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחֵיהָ לָךְ הִצְלַחָה מְרָבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשׁח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת שְׁמוֹת, י"ז טֶבֶת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְלֵאִים עֲצוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּהַחַיִּים, וְאֵין לָךְ מִדָּה טוֹבָה לְקִנּוּת אוֹתָהּ וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן שָׂאִין לָךְ עוֹד מִדָּה מְגִנָּה לְהִתְרַחֵק מִמֶּנָּה וְכוּ', שְׁלֵא יִמְצֵא בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מִבֵּין אֶת נִבְכֵי הַנֶּפֶשׁ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים הֵם מְלֵאִים עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת לְכָל בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, וְלְכָל מִצַּב בְּעוֹלָם, אֲבָל אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל שׁוֹם מִדָּה טוֹבָה וְכוּ', אוֹ לְהִתְרַחֵק מֵאִיזָה מִדָּה מְגִנָּה וְכוּ', כִּי אִם עַל יְדֵי תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת, הֵינּוּ שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת, וּלְהַשִּׁיג אֶת כָּל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, וּלְהִתְרַחֵק מִכָּל הַמַּדּוֹת הָרָעוֹת, וְלִכְּן הַמִּפְתָּח בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב שְׁזֵה הַנִּקְדָּה הָעֵקְרִית, הוּא תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת, לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכַמוֹכֵן שֶׁהַתְּפִלָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עִם שְׂמֵחָה, כִּי כִּךָ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת, אוֹת תְּפִלָּה, סִימָן ע') עַל יְדֵי שְׂמֵחָה תְּבוֹא תְּפִלָּתְךָ בְּהִיכָל מְלֶךְ; וְכֵן (שֵׁם, סִימָן פ"א) תְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּשְׂמֵחָה הִיא עֲרֹבָה וּמְתוּקָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; כִּי הַשְׂמֵחָה מְרַחֶבֶת וּמֵיִשְׁבֶּת אֶת הַדַּעַת, וְלִכְּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שֵׁם, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן כ"ב) הַשְׂמֵחָה הִיא סִימָן שֶׁהוּא זֶרַע בְּרוּךְ הַשֵּׁם; וְאָמַר (שֵׁם, סִימָן ב') מַחְמַת שְׂמֵחָה נִפְתָּח הַלֵּב; וְלִכְּן שְׂמֵחָה וְתְּפִלָּה הֵם תְּרִין רַעֲיִן דְּלֹא מִתְּפָרְשִׁין, וּשְׂתֵי הַיְסוּדוֹת הָאֵלוּ הֵם הַנִּקְדָּה הַמְּרֻכְזִית בְּבְרִסְלָב, מִצַּד אֶחָד רַק לְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בּוֹ, וְלֹא יִפֹּל בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן בְּדַעַתוֹ, אֲלֵא שְׂיִתְחַזֵּק בְּכָל הַכַּחוֹת שֶׁרַק יֵשׁ בּוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, שֶׁתְּהִלָּה לָאֵל, נִבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וּמִצַּד שְׁנֵי לַעֲלוֹת יוֹתֵר מֵעֵלָה מֵעֵלָה עַל יְדֵי שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וּלְהַשְׁתוֹקֵק לַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיֵה אֶת נִשְׁמָתוֹ וּלְהַדְבִּיקָה אֶל שְׂרָשָׁה.

"שְׂמֵחָה" וְ"הִתְבּוֹדְדוּת", אֵלוּ הַנִּקְדּוֹת הָעֵקְרִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, אָדָם

שְׁנַמְצָא בְּשֵׂיא הַטְּמֵאָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן וְכוּ', אֶסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, אֲלֵא לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצָּא בְּעַצְמוֹ אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ מְנַקֶּדֶת יְהוּדוֹתוֹ, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא מַצּוּוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (פְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְּלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ? אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מַצּוּוֹת כְּרַמּוֹן; וְאִם אָדָם יַחֲפֵשׁ וַיִּבְקֵשׁ, יִמְצָא בְּעַצְמוֹ הַרְבֵּה טוֹב שֶׁשָּׁם אֵינוֹ רֹשֶׁע וְכוּ', וּמַצֵּד שְׁנֵי עָלָיו לְבַקֵּשׁ תְּמִיד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעִלוֹת מַעְלָה מַעְלָה, וְאֵל יַחֲשֹׁב לְרַגַע שֶׁכָּבֵר הִגִּיעַ לְשֵׂיא הַקְּדוּשָׁה, כִּי עֲדִין הוּא רַחוּק מְאֹד מְאֹד וְכוּ'.

כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז') שֶׁהַצְּדִיק מְלַמֵּד אֶת דְּרֵי מִטָּה שֵׁיִתְחַזְּקוּ בְּכָל מֵינֵי אִפְגִּים שֶׁבְּעוֹלָם, וַיִּדְעוּ שֶׁמְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִשׁוּם דְּבַר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וּמְלַמֵּד אֶת דְּרֵי מַעְלָה וַיִּדְעוּ "אֵיזָה מְקוּם כְּבוֹדוֹ", שֶׁעֲדִין לֹא הִתְחַלְתֶּם כְּלוּם, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְזֶה סוּד הַבְּקִיאוֹת שֶׁלְמַד אוֹתָנּוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו') "בְּקֵי בְּשׁוֹב", שֶׁאֶפְלוּ שֶׁאָדָם נִמְצָא בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה צָרִיף לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְתַת שֶׁהַסְמִיךְ מ"ם פִּילּוֹ וְכוּ', "בְּקֵי בְּרֻצָּא", שֶׁאֶפְלוּ שֶׁכָּבֵר אוֹחַז בְּאֵיזָה מְדֻרְגָּה, יִדַּע שֶׁעֲדִין עָלָיו לְעִלוֹת עוֹד יוֹתֵר וְעוֹד יוֹתֵר, כִּי לְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר.

עִם כָּל זֹאת הַמְּפַתַּח זֶה תְּפִלָּה שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְהִגִּיעַ לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם, כִּי אֶפְלוּ שֶׁמְחָה שֶׁהִיא אוֹר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אֵי אֶפְשֶׁר לְהִגִּיעַ לָזֶה רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה, כִּי אָדָם צָרִיף הַרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה שְׂמֵחַ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, אֶפְלוּ שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מִבֵּית וּמִבְחוּץ, עִם כָּל זֹאת הוּא מְכַרַח לְהִתְחַזֵּק וּלְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּמוֹכָא (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ד) אַחַד שָׂאֵל אֶת רַבְּנּוּ ז"ל בְּעִנְיַן הַנְּהַגוֹת הַתְּקַרְבוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְצוּה לּוֹ רַבְּנּוּ ז"ל לְלַמֵּד וְכוּ', וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הֲלֹא אֵינוֹ יְכוּל לְלַמֵּד? הֲשִׁיב לּוֹ רַבְּנּוּ ז"ל עַל יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִים לְבוֹא לְכָל טוֹב, לְתוֹרָה וְעִבּוּדָה, וּלְכָל הַקְּדוּשׁוֹת, וּלְכָל הָעִבּוּדוֹת, וּלְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עֵין שָׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁתַּאֲוֹת נְאוּף, אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
ל"ו) הוּא כְּלָלִיּוֹת הַתַּאֲוֹת שֶׁל כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְזֶה רוֹדֵף אַחַר הָאָדָם כָּל יְמֵי
חַיָּיו, וְאָדָם לֹא בָטוּחַ עִם עֲצָמוֹ אֲפֹלוּ שְׁעָה אַחַת וְכוּ', כִּי תִכֵּף וּמִיד כִּשֶׁהוּא
רוֹאֶה אֵיזָה קְלָפָה פְּרוּצָה וְכוּ', הַדְּמִים שֶׁלוֹ רוֹתְחִים אֲצֵלוֹ וְכוּ', וְתִבְעֶרַת
הַמְדוּרָה שֶׁל נְאוּף בּוֹעֶרַת בּוֹ וְכוּ', וְאֵין עֲצָה עַל זֶה רַק תְּפִלָּה וּבְקֶשֶׁה לְבַקֵּשׁ
וְלִהְתַּחַנֵּן מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיִּצְפֶּךָ אֶת דְּמִיּוֹ, כִּי כִּף אָמַר
רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב) שֶׁהֵיָצַר הָרַע בָּא מֵעֲכִירַת הַדְּמִים, וְאָמַר
רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ה) שֶׁאָדָם צְרִיךְ לְזַכֵּךְ אֶת דְּמִיּוֹ עַל יְדֵי
תּוֹרָה וְתַפְלָה, כִּי צְרִיךְ לְדַבֵּר בְּתוֹרָה אוֹ בְּתַפְלָה עַד שִׁיְהִי הַגּוֹף בְּטָל וְאָפֶס,
וְעַל יְדֵי זֶה לְבַסּוֹף נִכְנָע תִּבְעֶרַת הַדְּמִים שְׁבוֹעֵר בּוֹ יִצְרוּ וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים
לְדַבֵּר כָּל יוֹם עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיקָרֵר אֶת
תִּבְעֶרַת הַמְדוּרָה שֶׁל תַּאֲוֹת נְאוּף שְׁבוֹעֵר בּוֹ, וְכֵן לִהְיוֹת חֲזָק בְּדַבּוּרֵי תּוֹרָה,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֵה לִזְמַר ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, (עֵין שִׂיחַת-הַר"ן, סימן
קפ"ה) שְׂרַבְּנֵי ז"ל נִתֵּן תְּקוּנָה לְכַמָּה אֲנָשִׁים לִזְמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת,
תְּתַאֵר לְעֲצֻמָּךְ אֲתָה גּוֹרֵס כְּבֹר שְׁלִשֶׁת רַבְעֵי שָׁנָה ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת כָּל יוֹם,
עִם כָּל זֹאת עֲדִין בּוֹעֵר כִּף תִּבְעֶרַת הַמְדוּרָה שֶׁל תַּאֲוֹת נְאוּף, לְמָה לֹא תִתְיַשֵּׁב
אִם לֹא הֵייתָ גּוֹרֵס כָּל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֵל אֵיזָה שְׁגִיגוֹת וְכוּ', עֲבֵרוֹת
חֲמוּרוֹת וְכוּ', הֵייתָ מְגִיעַ? הֲרִי כַחַּ הַתּוֹרָה לֹאט לֹאט מְזַכֶּכֶת אוֹתָךְ וְכוּ', עַד
שֶׁאֲפֹלוּ אֲתָה בְּעֲצֻמָּךְ לֹא מְרַגֵּשׁ וְכוּ'.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות-ה"ן, סימן י"ט) נִכְסְפֵי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שְׂיִהְיֶה חַיִּיב אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמַּד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר, שְׂאֲפֵלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הָרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמַצּוֹת רָעָה עַד שֶׁרָגִילִין בְּעִבְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אִף עַל פִּי כֵן הִכַח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל כֶּךָ עַד שְׂיִכּוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעִבְרוֹת שֶׁרָגִילִין בָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֲזָק לְלַמַּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכָךְ יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה בּוֹדָאֵי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמַּצּוֹדָתָם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מְאֹד; וּמִקְבֵּל מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ אֲשֶׁר מֵה שְׂמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל כֶּךָ וְכָךְ, זֶה סוֹבֵב עַל לְמוּד מְשֻׁנּוּת, שְׂיִהְיֶה קְבוּעַ לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְזֶה יִקְרַר אֶת תְּבַעֲרַת לְכַבּוֹ שְׂבוּעֵר בְּתַאֲוֹת נְאוּף רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ עִם הָעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַר וַיִּצְנֵן אֶת תְּבַעֲרַת הַמְּדוּרָה שְׂבוּעֵרַת בֶּךָ מִתַּאֲוֹת נְאוּף וְכו'.

כֶּךָ וְכָךְ עוֹלָה כְּמִסְפַּר אֱלָקִים, שֶׁהוּא מֵדַת הַדִּין, שְׂמִשָּׁם נִמְשָׁךְ הַיָּצֵר הָרַע שְׂמִטְעָה אֶת הָאָדָם, וּמְרַמָּה אוֹתוֹ, וּמְפִיל אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי עֲבֻרוֹת וְכו', וְעַל יְדֵי לְמוּד מְשֻׁנּוּת זוֹכֶה לְזַכָּךְ אֶת הַנְּשָׁמָה שְׁלוֹ, מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשָׁמָה, כִּי עַל יְדֵי לְמוּד מְשֻׁנָּה מְזַכָּךְ אֶת הַנְּשָׁמָה, וּמְדַבֵּיקָהּ בּוֹ תְּבַרְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשע.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הֵמוֹן הַתְּחַזְקוֹת, וְאֵל תִּחַשֵּׁב שְׂבִלֵי הַתְּחַזְקוֹת יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְזֶה הִיָּה

החדוש של מוהרנ"ת ז"ל, שהבין שכל הענין של רבנו ז"ל זה רק התחזקות, לחזק את כל בר ישראל שעובר עליו כל מיני משברים וגלים וכו', ואין לו איך לתת לעצמו עצה מכל הצרות והיסורים והמרידות שעוברים עליו וכו', ומוהרנ"ת ז"ל הבין דבר מתוך דבר, שהעקר בזה העולם הוא התחזקות, ובדבר זה לא קדמו אדם בעולם, וכן אחריו אין עוד מי שיבין את תכונות הנפש של אדם, ולכן אשרי מי שלומד בכל יום את ספרו הקדוש "לקוטי-הלכות", שהכל התחזקות, לחזק את נפש כל חי, כי מוהרנ"ת ז"ל קבל מרבנו ז"ל את ההתחזקות שגם דרי מטה ודרי מעלה צריכים התחזקות, ולא כמו שנוהג היום שכל אחד חותר להבין עמקות וכו', בדברי רבנו ז"ל וכו', והכל הבל הבלים שאין בהם ממש, כי העקר הוא התחזקות ואמונה פשוטה בו יתברך, אדם יכול להיות למדן גדול, אבל לצערנו הרב מאמונה פשוטה הוא רחוק, ורבנו ז"ל מחדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, וזה מתגלה על ידי תפלה והתבודדות, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, שמלא כל הארץ כבודו (ישעיה ר'), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה. ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה, הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע מקשה את לבו לפל ברעה וכו', וזה עובר על כל בר ישראל בלי יוצא מן הכלל, שגכנסים בו חקירות וספקות באמתת מציאותו יתברך וכו', ובשביל זה הוא מתרשל מתפלה, עד כדי כך שחושב שזה בכלל לא נצרך וכו', ובאמת אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב') שתפלה נקרא חטם, כמו שכתוב: (ישעיה מ"ח) "ותהלתי אֶחָטֵם לְךָ", ויש לומר בפשיטות, כמו שאדם נושם אור דרך האף, שזה מחיה אותו, כי הוא מכניס רוח ומוציא רוח מנשימתו, כמו כן ויותר מכן אדם צריך להיות כל כך רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שידע שזה חיותו, ואת המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אשרי ואשרי מי שזוכה להשליך את חכמתו המדמה ויתקרב אל רבנו ז"ל עם אמת, כי כך אמר (לקוטי-מוהר"ן,

חלק א', סימן קכ"ג) העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי, פרשת שופטים) 'אפלו אומר לה על ימין שמאל ועל שמאל ימין תצית אותו', ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנושא אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות.

עכשו בימי השוכבי"ם, ראה להקפיד לומר בכל יום "יום תהלים", שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ר, חלק ב', סימן ע"ג) שזה מסגל לתשובה, ופותח את השערים שהיו סגורים בעדו, וכן תקפיד ביותר להתפלל במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו'): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כפיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ודעת לנכון שלפני כל תפלה הן שחרית, והן מנחה והן ערבית, תכניס כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה של הבית הכנסת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא, דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם: (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה": ולכן אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם, ואל יקל בעיניו דבר זה, פי מצות צדקה חייב כל יהודי לתת אפלו כשהוא עני גדול מאד, וכמו שצריכים לשמר שבת ולהניח תפלין בכל יום, ולאכל כשהוא כף אדם חייב לתת צדקה, אבל כשאין לו, הוא לא פטור מלתת כמה

פְּרוּטוֹת וְכוּ', וְרַב בְּנֵי אָדָם מְזַלְזָלִים בְּמִצְוֹת צְדָקָה, שְׁזָה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָה, מִפְּנֵי שְׁחוּשְׁבִים שְׁצָרִיכִים לְתַת אֵיזָה נְתִינָה גְדוּלָה, אֲבָל שׁוֹכְחִים שְׁבָאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת קִטְנוֹת שְׁנוֹתָן כָּל יוֹם, בְּזָה הוּא קַיִם מִצְוֹת צְדָקָה, וְרַק זֶה מָה שְׁיִלְנָה אוֹתוֹ אַחַר מִיתָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָה כְּבוֹד הוֹי"ה יֵאֲסָפְךָ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה - מְקַדְמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר: "וְהִלֵּךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָה"; אֵיזָה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת שְׁנַתְּנָן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לְפָנָיו, וְעוֹד דָּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה: (בְּבָא בְתָרָא יא.) אֲבוֹתַי גָּנְזוּ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲנִי גָּנְזֵתִי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר: "וְהִלֵּךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָה כְּבוֹד הוֹי"ה יֵאֲסָפְךָ", אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֲר אֵיזָה שְׁמֻחָה תִּהְיֶה לְךָ שֶׁמְשִׁימִים עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ שְׁנַתְּתָ כָּל יוֹם לְקַפַּת הַצְּדָקָה, וְלִהְפֹךְ לֹא יְכוֹלִים לְתַאֲר אֵת הַצֶּעַר שְׁיִהְיֶה לְאָדָם אִיךָ לֹא הִיִּיתִי חֲכָם בְּזָה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כִּמָּה פְּרוּטוֹת שְׁהִיִּיתִי נוֹתֵן כָּל יוֹם לְצְדָקָה הִיָּה מְאִיר לִי כָּאֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל אִז כְּבָר מְאֹחַר, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כָּל זְמַן שְׁאָדָם חַי הוּא יְכוֹל לְקַיִם אֵת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַחַר, כִּף כְּבָר מְאֹחַר, וְכֵן זֶה הַלְכָה מִפְּרֻשֶׁת שְׁאֶפְלוּ עָנִי שְׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מִתְפָּרְנִס מִהַצְּדָקָה חֲזִיב לְתַת צְדָקָה כְּמוֹבָא: (רַמְב"ם פְּרָק ז' מִהַלְכוֹת מִתְּנֻנּוֹת עָנִיִּים, הַלְכָה ה') "וְאֶפְלוּ עָנִי הַמִּתְפָּרְנִס מִן הַצְּדָקָה חֲזִיב לְתַת צְדָקָה לְאַחַר"; וְכֵן הוּא: (שְׁלַחַן עָרוּךְ, יוֹרֵה דְעָה, סִימָן רַמַח, סַעִיף א') "כָּל אָדָם חֲזִיב לְתַת צְדָקָה, אֶפְלוּ עָנִי הַמִּתְפָּרְנִס מִן הַצְּדָקָה חֲזִיב לְתַת מִמָּה שְׁיִתְּנֵנוּ לוֹ".

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רס"ד) צְדָקָה הִיא תְּקוּן הַבְּרִית, כִּי פָּגַם הַבְּרִית הוּא, כִּי הוּא הִיָּה צָרִיךְ לְהַשְׁפִּיעַ בְּקִדְשָׁה לְמָקוֹם שְׁצָרִיךְ לְהַשְׁפִּיעַ, וְהוּא סֵלֶק הַהַשְׁפָּעָה מִשָּׁם, וְהַמְשִׁיכָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְמָקוֹם אַחֵר, וְעַל כֵּן הַתְּקוּן עַל יְדֵי הַצְּדָקָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה חוֹזֵר וּמְשַׁפִּיעַ אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְתַקֵּן; וְלָכֵן דִּיקָא בִּימֵי שׁוֹכְבֵי"ם אֵלוּ רְאוּי לְהַרְבוֹת בְּצְדָקָה, וְלִהְכַנִּיס לְפָנָיו כָּל תְּפִלָּה כְּמָה וְכְמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה בְּקַפַּת הַצְּדָקָה שְׁבְבִית הַכְּנֻסָּת, וְאִז תְּפִלְתוֹ בּוֹדָאי יִשְׁמַע.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּתַחַזְקִי בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מְמָשׁ, כְּפִי פְּגָעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֲשָׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מְטַעֵה אֶת עֵצְמוֹ, וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ רַק לְהַתְחַזֵּק וּלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְשִׂמְחָה גַם אֶת אַחֲרִים, וְאֵל תְּחַשְׁבִי שֶׁלְהִגִּיעַ לְהַתְחַזְקוֹת וּלְשִׁמְחָה זֶה קָל וְכוּ', כִּי זֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שֶׁכָּל וְקוֹלְטַת תְּכֵף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמִרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ', זֶה בֹּא מֵצַד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בֹּא מֵהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תֵּרְאִי מֵה לְפָנֶיהָ, תִּמְסְרִי אֶת נַפְשָׁךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּתַחַזְקִי בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּתְּנִי שֶׁהַסְמִיךְ מ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, הַרְגִילִי אֶת עֵצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְכָל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה תְּבַקְשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִזְכְּרִי שֶׁאֵין לָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵצְמוֹ שֶׁרַק הוּא מִבִּין אוֹתְךָ, וּבִקְאֵת הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלֵה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מָאד שֶׁנִּכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, גַם כֵּן מִבִּין אֶת כָּל אָדָם וְכוּ', וְאֵת כָּל תְּכוֹנוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁלוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הוּא דִּיקָא יוֹדֵעַ לְרַחֵם עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז') אֲשֶׁר הַצְּדִיק הוּא הַרְחֵמָן, וְהוּא יוֹדֵעַ אִיךָ לְהַתְּנַהֵג עִם הַרְחֵמָנוֹת לְקָרֵב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תְּחַזְקִי בְּרַבְּנּוּ ז"ל, וְאֵל תִּתְּנִי שֶׁהַסְמִיךְ מ"ם יִקְרַב אוֹתְךָ בְּסִפְקוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלָיו, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נ"ב) מֵה שֶׁקָּשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מְכָרַח לְהִיּוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְּדַמִּים לְיוֹצֵרִם, וּכְמוֹ שֶׁקָּשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהִכְרַח שֶׁיְהִיָּה קָשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְּדַמֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְעֵגִין הַקִּשְׁיוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְרַגְּלָא בְּפוּמִיָּה רַבְּנּוּ ז"ל לֹמַר,

אֲדַרְבָּא, כִּךְ רָאוּי לֵהֵיוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִי קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִךְ נֶאֱהָ וַיִּפֶּה לוֹ יִתְבָּרַךְ לְפִי גְדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ, עַל כֵּן בְּוַדַּי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁנִּכְיִן וְנִשְׁיֵג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכָּרַח שִׁיְהִי עֲלָיו יִתְבָּרַךְ קִשְׁיוֹת, כִּי כִךְ נֶאֱהָ וַיִּפֶּה לְהַבּוּרָא יִתְבָּרַךְ, שִׁיְהִי מְרוֹמֵם וְנִשְׁאָ מִדַּעְתָּנוּ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה קִשְׁיָה קִשְׁיוֹת, וְאִם הִיא הַנְּהַגְתּוֹ כִּפְּי חַיִּיב דַּעְתָּנוּ, אִם כֵּן הִיא, חַס וְשָׁלוֹם, דַּעְתּוֹ כְּדַעְתָּנוּ.

נָא וְנָא אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבוֹאֵי לְעֶזֶר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֲהֵל אֲבָרְהָם, שְׁזֵה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָה, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: (מְשַׁלֵּי י"א) "וְזָרַע צְדָקָה שָׂכַר אָמֵת" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא לָךְ לָךְ) זֶה אֲבָרְהָם, שְׁזָרַע צְדָקָה וְהָיָה מְאָכִיל עוֹבְרִים וְשׁוֹבִים, שְׁנֹאָמַר: (בְּרֵאשִׁית כ"א) "וַיִּטַּע אֶשֶׁל בְּבֶאֱר שְׁבַע וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם הַיְוִי"ה אֵל עוֹלָם" - לְאַחַר שֶׁהָיָה מְאָכִיל וְיִמְשָׁקֵן הָיָה מְבָרְכִין אוֹתוֹ וְאָמַר לָהֶם: לִי אַתֶּם מְבָרְכִין? בְּרַכּוּ לְבַעַל הַבַּיִת שֶׁנוֹתֵן לְכָל הַבְּרִיּוֹת אֲכָל וְיִמְשָׁקָה וְנוֹתֵן בָּהֶם רוּחַ, וְהָיָה אוֹמְרִים לוֹ: הֵיכָן הוּא? אָמַר לָהֶם: שְׁלִיט בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּמִמִּית וּמִחַיָּה, מוֹחֵץ וְרוּפָא, צָר אֶת הָעֶבֶר בְּמַעֲיָ אִמּוֹ וּמוֹצִיאֵהוּ לְאֹוִיר עוֹלָם, מְגַדֵּל צְמָחִים וְאֵילָנוֹת, מוֹרִיד שָׁאוּל וַיַּעַל, כִּיּוֹן שֶׁהָיָה שׁוֹמְעֵין כִּךְ הָיָה שׁוֹאֲלִין: כִּי־צַד נִבְרָךְ אוֹתוֹ? וּמְחִזְקִין לוֹ לְטוֹבָה הִיא אוֹמַר לָהֶם: אֲמַרוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד, בְּרוּךְ נוֹתֵן לֶחֶם וּמְזוֹן לְכָל בָּשָׂר, וְהָיָה מְלַמֵּדֵם בְּרַכּוֹת וְצְדָקוֹת, הוּא שְׁאֵמַר הַכְּתוּב: "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרִין".

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבַקְשִׁי עָלַי רַחֲמִים שְׁאֲחֹזֵר לְכַחוּתִי וְיִהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׁלָמָה.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אֲנִי מֵאֲכֹזֵב שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ כְּכֹר כְּמָה שְׁבוּעוֹת, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְּנוֹרוֹת בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, וְכֵן אֶת הַסְּפוּט לֵיִט עַל הַקִּירוֹת שְׂיִזְרְקוּ אוֹרוֹת עִם כָּל מִינֵי צְבָעִים, וְכֵן הַבְּטָחָת לִי בַּעֲגִין הַדְּלָתוֹת הַרְּאשִׁיּוֹת בְּכַנְיִסַּת הָאוֹלָם וְכוּ', וְהִנֵּה עוֹד שְׁבוּעִים אֲנִי בָּא, וְעֵדִין לֹא הִתְחִילוּ, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה אַתָּה כָּל כֶּף עֶסוֹק? בְּכָל יוֹם בָּא לִי תְלוּנוֹת אַחֲרוֹת שְׂזָה עֵדִין לֹא נַעֲשֶׂה וְזֶה עֵדִין לֹא נַעֲשֶׂה וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מָאד מָאד מִצְעֵר אוֹתִי, כִּי אֲנִי מִמִּילָא חֲלַשׁ בַּעֲגִין הַבְּרִיאוֹת וְכוּ', וְעוֹד זֹאת נוֹסֵף עַל בְּעִיּוֹת הַבְּרִיאוֹת שְׁלִי, שְׁאֲנִי צְרִיךְ גַּם כֵּן לַעֲת זְקַנְתִּי לְהִיּוֹת אִישׁ תַּחְזוּקָה וְכוּ', אֲקַוֶּה שֶׁתִּתְקַן אֶת זֶה.

אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּסֹדֶרֶת דֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶּף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמָּוֶה, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתַּוְּקָת אֵל דֶּף גְּמָרָא, וְהַסְּמִיךְ מ"ם מָאד מִפְּחַד מִלְּמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְנֵי ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רי"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמַּחֲטֵאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מָאד מָאד מִפְּחַד מִזֶּה שְׁלוּמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרַס אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי אִם אַתָּה לֹא מְבִין, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לַעֲוֹלָם לִגְרַס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מִה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶּף גְּמָרָא זֶה חֵיוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפּוֹתְחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוּחַ שֶׁתִּשְׁאָר יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תִּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת פ"ט. תַּעֲשֶׂה מִה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֹא יַחֲסֹר לָךְ דֶּף גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שֶׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזְהָ יִשׁוּעוֹת זֶה יִבְיֵא לָךְ, וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶךָ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדִי מִדְּפַדֶּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאָר יְהוּדֵי יִרָא שְׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְרָאה מִה לְפָנֶיךָ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
 הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִיבֵי הַיְיָקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

חָסֵר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּלְיָד פֶּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
 בִּיִּדְיִשׁ).

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

אשעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, י"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הספור הזה מובא בספר "אבני"ה ברזל" מעשה שהיה בשבועות או בחנכה, שאמר רבנו ז"ל, בעת שהיה יושב אצל השלחן עם אנשי שלומנו "ווער האט דאסאין זיך אזא עזות, צו האבן ביי מיין טיש א הרהור רחמנא לצלן, איך מיין ניט טשערינער ניט ברסלבר ניט טעפליקער", [מי יש לו עזות מצח כזה שיהיה לו הרהור רע אצל שלחני, אני לא מתכנן לא אל אנשי טשערין, ולא אל אנשי ברסלב, ולא אל אנשי טעפליק], וטיראוויצער לא הזכיר, והבינו אנשי שלומנו, מי הוא אותו האיש, כי היה שם אחד מטיראוויצער, שלא היה לו שלום בית כשתי שנים, ותכף קם רבנו ז"ל מן השלחן ונכנס לחדרו, והאיש הזה עמד על יד הדלת של רבנו ז"ל ובכה הרבה מאד שכבר יעשה שלום בית עם אשתו ורבי שמעון תלמידו של רבנו ז"ל נכנס אל חדרו, ואמר לרבנו ז"ל שהאדם הזה מביטיח כשיחזור לביתו ישלים מיד עם אשתו.

רואים מכל זה איך שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד שיהיה שלום בית בין איש לאשתו, ותכף ומיד כשיש מחלוקת עם האשה כבר נכנס בו הרהורים רעים, כל כף היה חמור אצל רבנו ז"ל הענין של לריב עם אשתו, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו

על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם. ולכן צריך כל אברך לשמר מאד מאד על השלום בית שלו, כי הרגע שיש ריב בינו לבין אשתו הוא כבר בא להרהורים רעים ורחמנא לצלן.

בדיוק באיזה שנה זה היה, זה לא ידוע. אבל המוסר השכל יוצא מזה איך שאדם צריך לשמר מאד מאד על השלום בית שלו, וזה היה עקר גדול אצל רבנו ז"ל, ולכן הזהיר מאד להתחתן בגיל צעיר, כדי להנצל מעברות. ומוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, יום הכפורים, הלכה א', אות א') מי שאינו נשוי הוא פגום בברית; וחכמינו הקדושים אמרו (קדושין כ"ט): משתבח ליה רב חסדא לרב הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא, אמר ליה כשביבוא לידך הביאהו לידי, כי אתא חזייה דלא פריס סודרא, אמר לו מאי טעמא לא פריס מר סודרא? אמר ליה דלא נסיבנא אהדרינהו לאפיה מיניה, אמר לו חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת, רב הונא לטעמיה דאמר בן עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בעברה, בעברה סלקא דעתך, אלא אימא כל ימיו בהרהור עברה, אמר רבא וכן תנא דבי רבי ישמעאל עד עשרים שנה יושב הקדוש-ברוך-הוא ומצפה לאדם מתי ישא אשה, כיון שהגיע עשרים ולא נשא אומר: תפח עצמותיו; הרי שלך לפניך איך שאדם צריך לשמר מאד להתחתן, ולשמר על השלום בית שלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם
לְשָׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מִקְהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה,
הַיּוֹת שֶׁהִתְחִיל עֲכָשׁוּ יְמֵי הַשׁוּבָבִי"ם, וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ נוֹהֲגִים שְׁבִשְׁשׁ
שְׁבִתוֹת הָאֱלוֹ שְׁמוֹת, וְיֶאֱרָא, ב'א, ב'שֵׁלַח, ו'תָּרוּ, מ'שְׁפָטִים, שְׁפַעַם בְּשָׁבוּעַ
חֻזְרִים עַל הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וְזֶה חוֹב גְּדוֹל עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְחֻזֵּר
עַל זֶה לְכָל הַפָּחוֹת פַּעַם בַּשָּׁנָה, וְלִכְּן תִּקְנֵנוּ שְׁאֲצֻלָּנוּ בְּהַקְהֵלָה הַשֵּׁשׁ שְׁבוּעוֹת
הָאֱלוֹ יִהְיֶה בְּמוֹצָאֵי שְׁבִת, שְׁיִהְיֶה שְׁעוּרִים מָאד מָאד נְחוּצִים בְּעִנְיַי טְהָרַת
הַמְּשֻׁפָּחָה, וְזֶה חוֹב עַל כָּל אֶחָד לְכוּא, כִּי הָרִי זֶה גּוֹבֵל עִם אֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת
רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, הָרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ג, סִימָן י') אוֹי
לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה וְכוּ', לְכַשְׁיִבּוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יּוֹכִיחַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מַה שֶׁהוּא, שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים נ) "אוֹכִיחֶךָ וְאֶעְרָכָה
לְעֵינֶיךָ" עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה וְכוּ', מַה נֵּאמַר אִזּוֹ? אִיזָה תְּרוּץ נִגִיד שְׁלֹא בָּאֵנוּ
פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְשַׁעוֹר כָּל כֶּף נְחוּץ? וְלִכְּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיִשְׁתַּתֵּף בְּשֵׁשׁ שְׁבוּעוֹת הָאֱלוֹ בְּמוֹצָאֵי שְׁבִת בְּהַשְׁעוּרִים שְׁיִתְּנוּ
הַמּוֹרֵי צָדֵק שֶׁל ה"בֵּית הוֹרָאָה" שְׁלָנוּ, וְזֶה חוֹבָה.

וּמִכָּאֵן אָנִי עוֹבֵר לְנוֹשֵׂא גַם בֵּן חָשׁוּב מָאד, יְדוּעַ שְׁאֲנִי הִבְטַחְתִּי לְמָרְן
הַגָּאוֹן רַבֵּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א לְהַבִּיא לוֹ אֶלְף פְּעִילִים "בְּרִסְלָב לְמַעַן
ש"ס", וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְצַלִּיחִים בְּגְדוֹל, עִם כָּל זֹאת אָנִי רוֹצֵה שְׁבִמְשֻׁךְ
הַשְׁבוּעִים שְׁנִשְׁאָרוּ עוֹד, שְׁנִרְתַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הַדְּבָר הַזֶּה בְּנַפְשָׁנוּ, וְלִכְּן אָנִי
מָאד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֹּלֵל שְׁיִרְשֵׁם מַה
שְׁיוֹתֵר שְׁמוֹת עִם הַתְּעוּדוֹת זֵהוּת שְׁלָהֶם דְּרוּךְ מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלָנוּ בְּיִבְנָאֵל,
לְכָל אֶחָד יֵשׁ מִשְׁפָּחָה וּקְרוּבֵי מִשְׁפָּחָה, חֲבָרִים וְיַדִּידִים, נָא לְהַזְדַּרֵּז לְפָנָי
שְׁיִהְיֶה מֵאַחַר, לְמַעֲשֵׂה אֵף אֶחָד לֹא דוֹאֵג לְעֵדוֹת הַמְזוּרָח, לוֹלִי מָרְן הַגָּר"ע
יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לֹא הָיָה רַבְבוֹת בְּנֵי תוֹרָה מְעֵדוֹת הַמְזוּרָח מַה שְׁיֵשׁ הַיּוֹם, וְכֵן

רַבּוֹת וְרַבּוֹת שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן מַעֲדוֹת הַמְזֻרָח, הַכֹּל יֹאמֵר לְזַכּוֹת מֶרֶן הַגֵּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א, שְׂדָאָג וְדוֹאָג עֲבוּרִים, וְלִכְּן עָלִינוּ לְשֵׁלֶם חֲזֵרָה טוֹבָה תַּחַת טוֹבָה, וְלַעֲזוֹר לוֹ הַפַּעַם יוֹתֵר מֵאֵי פַעַם, כִּי הַדְּבָר נֹגַע לְנַפְשֵׁנוּ, פֶּה לֹא מְדַבְּרִים מִפּוֹלִיטִיקָה (שֶׁהַכֹּל שָׂקָר), פֶּה מְדַבְּרִים מִקִּיּוּם הַתּוֹרָה אֲצֵל עֲדוֹת הַמְזֻרָח פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאִם אֲנַחְנוּ לֹא נִתְמַךְ בְּמֶרֶן הַגֵּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לֹא נוֹכַח לֹמַר: יְדִינוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת הַדָּם הַזֶּה, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, שִׁיעֲמַד לִימִין מֶרֶן הַגֵּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א, שֶׁהִלְכָה כְּמוֹתוֹ בְּכֹל מְקוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

אשעז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכְמִים ... נְרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי דו"ח מֵהֶרֶב ... נְרוֹ יֵאִיר שְׁאֵתָה הַצְּטִינָתְךָ הַזֶּה בְּהַסְדֵּר, וְהֵן בְּהַתְמַדָּה, וְהֵן בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֵתָה מְשַׁתְּדֵל מְאֹד לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֵין מְלִים כְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מַעֲרִיף אֶת הַשְּׁתַדְּלוֹת לְזֶה, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתָךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס בְּךָ רוּחַ טְהוֹרָה, וְלָךְ בְּכַחַף זֶה הַחוֹשֵׁעַ אֶת יִשְׂרָאֵל, כִּי כִּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כֹּלָה רַבְתִּי, פָּרָק ב') בְּכֹל יוֹם מִלְּאָךְ יוֹצֵא מִלִּפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיַּד נְהַפְךָ כַּעֲסוֹ לְרַחֲמִים; וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂזֶה נֹאמֵר עָלֶיךָ וְעַל חֲבֵרֶיךָ בְּנֵי כְּתָתְךָ שֶׁמְשַׁתְּדִלִים מְאֹד מְאֹד לְהַתְעַלּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה, וְהַעֲקֹר לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פָּרָשָׁה ז', סִימָן ג') אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הַלְלוּ מִתְּכַפְּנוֹת אֲלָא בְּזַכּוֹת מִשְׁנִיּוֹת; וְלִכְּן כָּל מִי שְׁגוֹרֵס מִשְׁנִיּוֹת, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַתְּקַרְבוֹת הַגְּאֻלָּה, וְאֵתָה יוֹדַע אֵיךְ שֶׁהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שְׂכָל בְּחוֹר צָעִיר

וּמִבְּגָד וְכוּ', שִׁיתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, שְׂזָה מְטָהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמַעֲלָה אֶת הַנְּשֻׁמָּה לְרוּם הַמַּעֲלֹת, מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נְשֻׁמָּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצִּית אוֹתִי, וְתַעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְתַגְרֵם נַחַת רוּחַ לֹא יִתְבַּרֵךְ, וְנַחַת רוּחַ לְכָל קְהֵלְתַּנּוּ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשעה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

פֹּה תִקְבַּל מַכְתְּבִים לְחֶלֶק אֶת זֶה לְהַתְלַמִּידִים שֶׁהֲצִטִּינוּ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נֶחֱוֶץ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֻצְבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְדַפְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אֶתְּהָ מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַרְגַע שְׂתֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדְּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב'), מַה שְׁכַנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֲסָרוֹן יְשׁוּב הַדְּעַת, וְלָמָּה אֵינִי יְשׁוּב הַדְּעַת? כִּי חֲסַר מִהַשְׂמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁאֲשַׁתֵּךְ תַּעֲבֹר אֶת הַהֲרִיּוֹן בְּקַלּוֹת, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתוֹלִיד בְּקַלּוֹת מְאֹד, וְהַשְׂמָחָה יִשְׂרָה בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד, כְּדֹאֵי לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְגַם אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם וְיִמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׂאֵלָה טוֹבָה וּגְדוּלָה שְׂאֵלָתְךָ וְכוּ', שְׂדָבָר זֶה מְטָרִיד אֶת הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְכוּ'.

אֲנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לְךָ שְׂאֲנִי קוֹרָא כָּל מִכְתָּב שֶׁנִּשְׁלַח אֵלַי, וְאֵף אֶחָד אֵין לוֹ גִּישָׁה לְהַמְכַתְּבִים הָאֵלוּ רַק אֲנִי, וַיֵּשׁ לִי רְצוֹן לְעֵנוֹת לְכֻלָּם, וְכָל מִכְתָּב חָשׁוּב בְּעֵינַי, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקִיטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קע"ג) שֶׁבְהַכְתָּב יֵשׁ הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ וְכוּ', וּבִוְדָאֵי אִם אֶחָד כּוֹתֵב אֵלַי מִכְתָּב וְכוּ', סִימָן שֶׁנִּפְשׁוּ בְּמִצּוּקָה וְרוּצָה לְצֵאת מִמֶּנָּה וְכוּ', וּבִוְדָאֵי אֲנִי מוֹכֵן לְעֹזֵר לוֹ וּלְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי כִּף צְרוּנוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי וְכוּ', אֵף מִרְבוּי הַמִּכְתָּבִים שֶׁבָּאִים בְּכָל יוֹם, לֹא שִׁיךְ לְעֵנוֹת אֶפְלוּ לְחַמְשָׁה אַחֲזוּ בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא כָּלֵל, וְתַהֲלָה לְאֵל, מִשְׁנַת תִּשְׁכַּ"ד עַד עַכְשָׁו תִּשְׁע"ג שְׁזָה חֲשַׁבּוֹן שֶׁל אַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ שָׁנִים, כְּמַעַט שְׂאֵין יוֹם שְׁלֹא עֲנִיתִי לְאִיזָה מִכְתָּב שֶׁכָּתְבוּ אֵלַי, וְעַד עַכְשָׁו נִדְפַס בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" מֵאָה וְחַמְשָׁה כִּרְכִּים, אֲשֶׁר זֶה מִסְתַּכֵּם לְעֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה אֵלֶף מִכְתָּבִים, וְזֶה רַק עַד שְׁנַת תִּשְׁנ"ז, וּמֵאָז עַד עַכְשָׁו יֵשׁ כְּבָר מוֹכֵן לְדָפוּס עוֹד לְמַעְלָה מִחֲמִשִּׁים אֵלֶף מִכְתָּבִים בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא כָּלֵל, הֲרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׂאֲנִי מְנַסֶּה כְּכֹל שְׂאֶפְשֵׁר לְעֵנוֹת לְכָל אֶחָד, אֲבָל זֶה בְּלָתִי אֶפְשָׁרִי, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִתְנַצֵּל מִי שֶׁמְרַגִּישׁ נִפְגַע שְׁלֹא עֲנִיתִי לוֹ, זֶה לֹא בְּכוֹנָה, וְלֹא מִפְּנֵי תִכּוֹן הַמִּכְתָּב וְכוּ', אֲלֵא פְּשׁוּט הַזְּמַן לֹא בִּידִי, עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ כְּשֶׁאֶחָד מִתְעַקֵּשׁ פַּעַם אַחַר פַּעַם וְכוּ', וּמָה גַם שְׁזָה גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ וְכוּ', אֲזִי יֵשׁ לוֹ דִּין קְדִימָה, עִם כָּל זֹאת גַּם עַל זֶה אֲנִי מִתְנַצֵּל, שִׁישׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׂאֲנִי לֹא מְגִיעַ לְעֵנוֹת, וְאַתָּם הַסְּלִיחָה.

עִם כָּל זֹאת מְכַל הַמִּכְתָּבִים שֶׁכְּבָר נִדְפְּסוּ עַד עַכְשָׁו, יְכוּלִים לְהוֹצִיא לְעֶצְמוֹ הַתְּחַזְקוֹת וְעֲצוֹת אֵיךְ לְצֵאת מִכָּל מִינֵי סְבוּכִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּל

הַמְּכַתְּבִים בְּנוֹיִים אֲךָ וְרַק עַל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְכֵן כָּל מְכַתֵּב שְׂאֲנֵי כּוֹתֵב לְאַחַד, זֶה שִׁיף לְכֻלָּם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי כַח וְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, שְׂאוּכַל לְעֲנוֹת לְכֻלָּם.

וְשׁוֹב פַּעַם אֲנִי מִתְנַצֵּל לְמִי שֶׁלֹּא קָבַל תְּשׁוּבָה, שְׂזֶה לֹא בְּכוּנָה, אֲלֵא הַזְמַן הוּא לֹא בְּיָדִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

מוֹבֵא בְּשִׁלְחֹן עֶרוֹף (אַרְחַ חַיִּים, סִימָן צ"ח, סַעִיף א') הַמִּתְפַּלֵּל צָרִיף שִׁיכּוֹן

בְּלִבּוֹ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שְׂמוּצֵי

בְּשִׁפְתָיו, וְיִחְשַׁב כְּאִלוֹ שְׂכִינָה כְּנִגְדּוֹ, וְיִסִּיר כָּל הַמְּחַשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת אוֹתוֹ עַד שֶׁתִּשְׁאַר מְחַשְׁבָתוֹ וְכוּנָתוֹ זָכָה בַתְּפִלָּתוֹ, וְיִחְשַׁב כִּי אֵלּוֹ הִיָּה מְדַבֵּר לְפָנָי מִלֶּךְ בְּשֵׁר וְדָם הִיָּה מְסִדֵּר דְּבָרָיו וּמְכוּן בְּהֵם יָפֵה לְבַל יִכְשַׁל, קַל וְחֹמֶר לְפָנָי מִלֶּךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חוֹקֵר כָּל הַמְּחַשְׁבוֹת, וְכֵךְ הָיוּ עוֹשִׂים חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה שְׁהִיוּ מִתְבוֹדְדִים וּמְכוּנִין בַּתְּפִלָּתָם עַד שֶׁהָיוּ מְגִיעִים לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַגְּשְׁמִיּוֹת, וְלִהְתַּגְּבְרוֹת כַּח הַשְּׂכָלִי עַד שֶׁהָיוּ מְגִיעִים קְרוֹב לְמַעְלַת הַנְּבוּאָה, עַיִן שָׁם, הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנָיךְ שֶׁקָּדַם כָּל תְּפִלָּה הָיוּ הַחֲסִידִים הָרֵאשׁוֹנִים מִתְבוֹדְדִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁמְגִיעִים לְמַחַ מְזֻכָּה, וְטָהַרַת הַלֵּב, וְכֵךְ הָיוּ יְכוּלִים לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּלִי שׁוּם מְחַשְׁבוֹת זְרוֹת כְּלָל, אֲלֵא הָיוּ מְדַבְּקִים אֶת נַפְשָׁם בַּתּוֹךְ תְּבוֹת הַתְּפִלָּה, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צ"ז) לְעֲנִין מַעְלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבִין קוֹנוֹ

שְׁזָה הַתְּבוּדוֹת, שְׁעַל תְּפִלוֹת וּתְחִינּוֹת וּבִקְשׁוֹת הַסְּדוּרוֹת מִכָּבֶד, כָּבֵד יוֹדְעִין מֵהֶם כָּל הַמְּחַבְּלִים וְהַמְּקַטְרְגִים, וְהֵם אוֹרְכִים עַל הַדְּרָכִים שֶׁל אֱלוֹ הַתְּפִלוֹת, מִחֲמַת שְׂיֹדְעִים מֵהֶם מִכָּבֶד, כְּמוֹ לְמַשָּׁל עַל הַדְּרָךְ הַכְּבוֹשָׁה, הַיְדוּעַ וּמְפָרְסֵם לְכָל, שֵׁם אוֹרְכִים רוֹצְחִים וְגִזְלָנִים תָּמִיד, מִחֲמַת שְׂיֹדְעִים מְדַרְךָ זֶה כָּבֵד, אֲכַל כְּשֶׁהוֹלְכִין בְּנִתִיב וְדַרְךָ חֲדָשׁ, שְׂאִינוֹ נוֹדַע עֲדִין, שֵׁם אֵינֶם יוֹדְעִים לְאַרְבַּ שֵׁם כָּלֵל, כְּמוֹ כֵן לְעִנְיַן הַתְּבוּדוֹת, כִּי הַשִּׁיחָה שֶׁמְדַבֵּר הָאָדָם עֲצָמוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, הוּא דַרְךָ חֲדָשׁ וְתַפְלָה חֲדָשָׁה, שֶׁהָאָדָם אוֹמְרָה מִלְּבוֹ מְחַדָּשׁ, עַל כֵּן אֵין הַמְּקַטְרְגִים מְצוּיִים כָּל כָּךְ לְאַרְבַּ; עֵין שֵׁם, וְלִכֵּן קִדְּם הַתְּפִלָּה טוֹב מְאֹד לְהִרְבוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, כְּדִי שִׁיטְהַר מִחֲשַׁבְתּוֹ מְכַל מִינֵי מִחֲשַׁבוֹת זְרוֹת, וְיִזְכֶּה לְהַדְּבִיק אֶת מַח מִחֲשַׁבְתּוֹ אֶל תְּבוֹת הַתְּפִלָּה שֶׁמְתַפְּלֵל אַחַר כָּךְ בַּתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שֶׁתִּקְנּוּ אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה, שֶׁהֵם שְׁחָרִית, מְנַחֵה, עֲרַבִּית, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכָה לְדַבֵּק אֶת כָּל כְּלוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשפא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵן לְהַנּוֹצְרִים וְהֵן לְהִישְׁמַעְאִלִים יֵשׁ לּוֹחַ אַחַר שֶׁבְּכָלֵל לֹא שִׁיךָ אֶל עִם יִשְׂרָאֵל, אֲנַחְנוּ יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲצַלְנוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה בַּתְּשַׁרֵּי, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ח.) בַּתְּשַׁרֵּי נִבְרָא הָעוֹלָם, וְאִף שְׂרַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר בְּנִיסָן נִבְרָא הָעוֹלָם, כָּבֵד מוֹבָא תְרוּץ עַל זֶה בְּסִפֵּר "בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר", כִּי (רֹאשׁ הַשָּׁנָה י"א.) בְּנִיסָן נִבְרָא וּבְנִיסָן עֲתִידִין לְהַגְּאֵל, בְּנִיסָן עֲלָתָהּ

בְּמַחְשַׁבְתּוֹ יִתְבַּרֵךְ לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם, וּבִתְשָׁרֵי נִבְרָא הָעוֹלָם בְּפַעַל, וְאִזּוּ הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין, שָׁאזְ דְּנִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ראש השנה ח:): בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִדוֹן מֵהָ יְהִיָּה בְּסוּפוֹ, הֵינּוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא שְׁדִנִּים אֶת כָּלָם כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָהּ, מֵהָ יְהִיָּה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁנָה זוּ, מִי לְחַיִּים מִי לְמוֹת וְכוּ', מִי בַחֲנִיקָה וּמִי בְשִׁרְפָה וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ (בִּיצֵה ט"ז). כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבוֹיִם מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שָׁאזְ כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקַצִּיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה נ"ו, סִימָן י"ג) כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱחָזֵין בַּעֲבֻרוֹת, וּמִסְתַּבְּכִין בְּצָרוֹת, וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׁוֹפָר וְתוֹקְעִין בוֹ, וְנוֹזְקִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם; כְּשֵׁאֲדָם חוֹטֵא בַר מִיָּנָן, אִזּוּ בְּלֵי שׁוּם סִפְק יִקְבַּל עֲנֵשׁ, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, אֲבָל כְּשָׁבָא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּמִבְּקֵשׁ סְלִיחָה, וּמִכְנִיעַ אֶת עַצְמוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, מִיָּד הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (שׁוּחַר טוֹב, תְּהִלִּים ק"ב) "פְּנֵה אֶל תְּפִלַּת הָעֶרְעֵר", אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּלַפֵּי דוֹרוֹת אָמְרוּ, שָׁאִין לָהֶם לֹא נְבִיא וְלֹא כֹהֵן וְלֹא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁיִּכְפַּר עֲלֵיהֶם, אֲלֵא עוֹד תְּפִלָּה אַחַת שֶׁנִּשְׁתַּיֵּר לָהֶם שֶׁהֵם מֵתְפַלְּלִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלֹא תְבֻזָּה אוֹתוֹ מֵהֶם. הוּי, "וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם"; הֵרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אִזּוּ הוּא הַמְּשַׁפֵּט לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִין לָנוּ שׁוּם עֶסֶק עִם הַגּוֹיִים כְּלָל, שֶׁהֵם הַחֲלִיפוּ אֶת הַלּוּחַ שֶׁלָּהֶם כְּמֵה פְּעָמִים וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁיְדוּעַ וּמִפְרָסָם לְמִי שֶׁבְּקִי בָזָה וְכוּ', וּבְפָרֵט הַלּוּחַ שֶׁל הַיִּשְׁמַעְיָלִים זֶה בְּכָלֵל אַחֲרֵת לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל אִין שׁוּם עֶסֶק עִם הַדְּבָר הַזֶּה.

בְּעֵינֵי הַלְדָּת אוֹתוֹ הָאִישׁ וְכוּ', גַּם בָּזָה יֵשׁ מִחֲלַקַּת אֲצֵלָם, וְזֶה מֵה שְׁקוֹרָאִים אֲצֵלָנוּ לֵיל גִּטְל , יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁזֶה בְּעֵשְׂרִים וַחֲמֵשָׁה בַחֲדָשׁ הַשְּׁתִּים עֲשָׂרָה לְמַנִּיָּם, וְיֵשׁ שְׁאוּמְרִים שֶׁזֶה בְּשֵׁשִׁי לַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן לְמַנִּיָּם, וּבִשְׁבִיל זֶה מְקַבֵּל אֲצֵל הָאֲשִׁכְנָזִים לֹא לְלַמַּד בְּאוֹתוֹ לִילָה וְכוּ', כִּי הַסְטֵרָא אַחֲרָא מֵתַגְבַּרְתָּ אִזּוּ מֵאֵד מֵאֵד וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל מוּבָא בְּתַשׁוּבַת רַש"י הַטַּעַם שֶׁאֲסֵרוּ בְּלִילָה הַזֶּה לְלַמַּד, כִּי דִרְכָּם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל הוּא לְלַכֵּת בְּלִילָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְלַמַּד וְהַנְּשִׁים לְטְבִילָה וְכוּ' וְכוּ', וּמִחֲמַת שָׁאזְ בְּיוֹם הַלְדָּתוֹ הַגּוֹיִים מִשְׁתַּפְּקִים, וְיְדוּעַ שֶׁהֵם רוֹצְחִים אֲרוּרִים, וְהֵיוּ נוֹתְנִים מְכוֹת רִצַּח לַיהוּדִים, וְגַם הַשְׁתוּלָלוּ, וְלֹא פַעַם אַחַת הִרְגוּ בְּלִילָה הַהוּא יְהוּדִים עַל לֹא דְבָר וְכוּ', וְלָכֵן כְּדֵי שְׁעַם יִשְׂרָאֵל לֹא יְבוֹאוּ בְּסַפְנָה, אָמְרוּ שָׁאזְ הוּא זְמַן הַשְׁתַּלְטוֹת

הטמאה בעולם וכו', וזה הסבה האמתית שבמשך הדורות לא למדו בלילה, ההוא, עם כל זאת אצל כל מיני חסידים זה נעשה קדוש מפי רבותיהם, שבליילה זו לא לומדים כי הטמאה לוקחת את הלמוד וכו', וזה כל כך נכנס בהם וכו', בכרסלב מעולם לא החזיקו מזה, ולא דברו מזה, כי בימי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל הלכו לישן תכף ומיד אחר ערבית, והיו קמים בחצות, אזי ממילא לא היה כל השקלא וטריא בזה אם כן מתר ללמד אותו לילה או אסור ללמד אותו לילה וכו' וכו'.

מי שחי על פי התורה הקדושה, ונושם את האמונה הקדושה בו יתברך וחי עמה, זה בכלל לא משנה לו מה שהגויים אומרים, מה שהגויים אוחזים וכו', אצלנו יודעים שהכל הבל הכלים וכו', ולא פדאי אפלו לדבר מזה וכו', מה יש לנו אתם, עם ישראל לא שוכח לרגע את הרציחות והאכזריות שהנוצרים הפעילו נגד עם ישראל במשך אלפים שנה מאז שהוא נולד וכו', מילי מיליונים יהודים קפחו את חייהם במיתות משונות, מיתות אכזריות שאי אפשר לתאר ולשער כלל, והכל תחת השם פס הקדוש וכו', אוי להם, ואוי לנפשם, וכבר אמר רבי שמעון בן יוחאי (ספרי, בעלותך) הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב; ואמרו צדיקים שעל ההלכה הזו אין שום חולקים, וגם לישמעאלים לא חסר חלק ברציחות ואכזריות נגד עם ישראל במשך כל הדורות וכו', אזי למה לנו להתיחס לגמרי לכל זה?

אם התורה הקדושה הזהירה אותנו: (ויקרא י"ג) "ובחקתיהם לא תלכו", (שם כ' כ"ד) "אני הוי"ה אלקיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים", וכתוב: (שם) "והייתם לי קדשים כי קדוש אני הוי"ה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי", זה אצלנו מספיק, ואנחנו לא מתערבים אתם, ואין לנו שום עסק אתם, עם ישראל יודעים טוב טוב את הרציחות והאכזריות שעברנו הן מהנוצרים והן מהישמעאלים במשך כל הדורות, ולכן מה לנו ולהם?

הקדוש ברוך הוא יעזר שפעם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, ויחזרו אל התורה הקדושה שקבלנו בהר סיני, ונתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ואנחנו יודעים שזה מה שעובר עלינו וכו', הכל נסיונות לנסות אותנו איך נהיה חזקים באמונה פשוטה בו יתברך, (דברים ח' ט"ז)

"למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך", תהלה לאל, עם ישראל הם עם קדוש, מסרו את נפשם על קדוש השם בכל התקופות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן פ') שאפלו פושעי ישראל וכו', מצינו שמסרו את נפשם על קדוש שמו יתברך, ולא המירו את דתם, אשריהם ישראל שהם בני הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: (דברים י"ד) "בנים אתם להויה אלקיכם".
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, י"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה ששאלת על מאמרם ז"ל: (אבות, פרק ו') כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאלה לעולם; אם זה רק בדברי תורה? מובן שכן, עם כל זאת מהישר כשאדם שמע איזה דבר טוב, שיגיד את זה בשם אומרו.

היה בין אנשי שלומנו אדם מורם מעם בשם רבי ישראל מטראוויצ'ע זצ"ל, שהלך פעם לצדקה נחוצה עם עוד אחד מאנשי שלומנו, והגיע אל צדיק מפרסם, והוא ארח אותם על שבת שיאכלו עמו, הצדיק היה חולק על אנשי שלומנו, ולכן הם הסתירו שהם חסידי ברסלב, ובעת הסעודה בקש הצדיק מרבי ישראל שיאמר תורה, ואמר אז דבורים מרבנו ז"ל, והצדיק מאד מאד התפלא ושאל אותו: מאיפה יש לכם דבורים כל כך נפלאים המחיים נפש כל חי? ענה ואמר רבי ישראל מספר "מגלה עמקות", וזה מאנשי שלומנו שהיה אז הסתכל על רבי ישראל בתמיהה, למה משנה? וכך עבר כל השבת שהצדיק בקש את רבי ישראל שיאמר תורה, ואמר תורה מרבנו ז"ל בלי להזכיר מאיפה לקח את זה, ואחר כך כשנפרדו הודה לו הצדיק מאד מאד על הדבורים החמים והנפלאים ששמע ממנו והלכו, וכדרך שאל זה מאנשי שלומנו את רבי ישראל, הרי עברתם על מאמר חז"ל

שְׁאֵמְרוּ (אבות, פֶּרֶק ו') כֹּל הָאוֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוּ מִבֵּיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם; וְלָמָּה שְׁנִיתֶם? עֲנֵה וְאָמַר לוֹ: יֵשׁ לִי שְׁתֵּי תְּשׁוּבוֹת לְעֲנוּת לָךְ עַל שְׁאֵלְתְּךָ, א' חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ מְתֵי כְּדָאֵי לֹאמֵר בְּשֵׁם אוֹמְרוּ? כְּשֶׁמִּבֵּיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם, אֲבָל יַעַן שֶׁזֶּה מִתְנַגֵּד עַל דְּבַר רַבְּנֵי ז"ל, אִם הֵייתִי אוֹמֵר מֵאִיפֹה לְקַחְתִּי אֶת זֶה, הֵייתִי גֹרֵם חֲרָבָן לְעוֹלָם וְלֹא גְּאֻלָּה וְלָכֵן שְׁנִיתִי, כִּי רַבְּנֵי ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֶמֶת, סִימָן ב') מִתֵּר לְשִׁנוֹת בְּדַבַּר הַשְּׁלוֹם; ב' לֹא אֶמְרָתִי שְׁקֵר, אֶמְרָתִי לְקַחְתִּי אֶת זֶה מִסֵּפֶר "מִגְּלָה עֲמֻקּוֹת", וּמֵי עוֹד מִגְּלָה עֲמֻקּוֹת וְצִפּוּנוֹת כְּמוֹ רַבְּנֵי ז"ל?

הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַבְּרָכוֹת וְהָאֲחֻלִּים לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה, וְכֹל הַמְּבָרָךְ מִתְבָּרָךְ מִפֵּי אֵל עֲלִיוֹן.

בְּעֵינַי לְנִסֵּעַ אֵל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אֲבָל זֶה לֹא קִשּׁוֹר אֵל שְׁבַת מְבָרְכִין כָּלֵל, מְתֵי שְׁאָדָם רוּצָה שְׁיִסַּע אֵל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְיַפְעֵל שֵׁם כָּל מַה שְׁצָרִיךְ, כִּי אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצְּדִיקִים הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֶף עַל פִּי שְׁאֵינוּ רְאוּיֵי לְכַךְ; וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁרָגִיל לְנִסֵּעַ אֶצֶל קַבְּרֵי הַצְּדִיקִים, וְשֵׁם יִתְפַּלֵּל לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּבְקֶשׁ אֶת כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ, וּמוּבָא בְּדַבְּרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, קַרְחָה, הַלְכָּה ג, אוֹת ג' וד') עַל יְדֵי הַהֶסְפֵּד וְהַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצְּדִיקִים וּבִזְכוּת וּמִתְעַדְעֵעַ מְאֹד עַל שְׁנִסְתַּלֵּק הַצְּדִיק, וְאֵין מְנַהֵל בִּיְדֵינוּ לְהַשִּׁיבֵנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי

זֶה מְעוֹרָר נִשְׁמַת הַצַּדִּיק וְחוֹזֵר וּמִתְקַשֵּׁר נַפְשׁוֹ בְּגוֹפוֹ כִּידוּעַ, שְׂזָה עֵקֶר בְּחִינַת הַשְּׁתַּטְּחוֹת, כִּי (חֲלִין ז'): גְּדוּלִים צַדִּיקִים בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם, וְהַצַּדִּיקִים בְּמִיתָתָם קְרוּיִים חַיִּים. וְהַכֹּלֵל שְׁעַל יְדֵי הַהֶסְפֵּד וְהַשְּׁתַּטְּחוֹת חוֹזְרִין וּמִמְשִׁיכִין הָאֵרֶת הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה לְמַטָּה, וְנִתְקַשֵּׁר בְּיוֹתֵר הַנִּשְׁמָה בְּהַגּוֹף הַנֶּפֶט, וְחוֹזֵר וְנִמְשָׁךְ שְׁלוֹם, וְזֶה הַשְּׁלוֹם, דְּהֵינּוּ הָאֵרֶת וְהַתְּקַשְׁרוֹת הַנִּשְׁמָה בְּגוֹף לְאַחַר הַהֶסְתַּלְקוֹת הוּא גְּדוּל בְּיוֹתֵר מֵהַשְּׁלוֹם וְהַתְּקַשְׁרוֹת שְׁהִיָּה בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, כִּי כָּל מֵה שֶׁהַפְּרוּד וְהַהֶרְחָקָה הוּא בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ כֵּן כְּשֶׁנִּתְהַפֵּךְ וְנִתְחַבְּרִין יַחַד, אָזִי הַשְּׁלוֹם גְּדוּל בְּיוֹתֵר, כִּי עֵקֶר הַשְּׁלוֹם הוּא בֵּין שְׁנֵי הַפְּכִים, וְכָל מֵה שֶׁהַשְּׁנֵי הַפְּכִים רְחוּקִים בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ כֵּן הַשְּׁלוֹם גְּדוּל וְיָקָר יוֹתֵר כְּשֶׁחוֹזְרִים וּמִתְחַבְּרִים בְּיַחַד. וְעַל כֵּן אַחַר הַהֶסְתַּלְקוֹת, שְׁאָז הַנִּשְׁמָה רְחוּקָה מֵהַגּוֹף וּמַעוֹלָם הִזָּה בְּתַכְלִית הָרְחוּק, וּבְפֶרֶט נִשְׁמַת הַצַּדִּיק הַגְּדוּל הַגְּבוּהָ בְּמַעְלָה מְאֹד מְאֹד שֶׁהַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ מִסְתַּלַּקֶת וְעוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּמָקוֹם שֶׁעוֹלָה וְכוּ', וְהַגּוֹף נִקְבֵּר בְּתוֹךְ הָאֶרֶץ כְּמֵה אֲמוֹת וְכוּ', נִמְצָא שְׁעַכְשָׁיו הַנִּשְׁמָה רְחוּקָה מֵהַגּוֹף בְּתַכְלִית הָרְחוּק, וְעַל כֵּן הַשְּׁלוֹם גְּדוּל בְּיוֹתֵר, וְעַל כֵּן (חֲלִין ז'): גְּדוּלִים צַדִּיקִים בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם, כִּי עַכְשָׁיו הַשְּׁלוֹם בְּיוֹתֵר, וְיֵשׁ לוֹ כַּח עַכְשָׁיו לְהִמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרְךָ יוֹתֵר מִבְּחַיָּיו עַל יְדֵי הַפְּלֶגֶת הַשְּׁלוֹם שְׁזוּכָה עַכְשָׁיו בְּבְחִינַת: (ישעיה נ"ב ב') "יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכַּבְּתֵם" וְכוּ'.

וְכְמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (פְּתוּחַת ק"ד) בְּשַׁעַת שֶׁהַצַּדִּיק נִפְטָר מִן הָעוֹלָם שְׁלֹשׁ כְּתוּת שֶׁל מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת יוֹצְאוֹת לְקִרְאוֹתוֹ, אַחַת אוֹמֶרֶת לוֹ בּוֹא בְּשְׁלוֹם, וְאַחַת אוֹמֶרֶת הוֹלֵךְ נִכְחוֹ, וְאַחַת אוֹמֶרֶת לוֹ יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכַּבְּתֵם, כִּי עֵקֶר הוּא הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא סוּד הַתְּקַשְׁרוֹת וְהָאֵרֶת הַנִּשְׁמָה בְּהַגּוֹף אֵף לְאַחַר הַסְתַּלְקוֹת בְּיֵתֵר שְׁאֵת וְיֵתֵר עוֹ, כִּי בְּאֵמַת הַצַּדִּיק הַגְּדוּל אֵף עַל פִּי שְׁנִשְׁמַתוֹ מִסְתַּלַּקֶת לְמָקוֹם שֶׁמִּסְתַּלַּקֶת, אֵף עַל פִּי כֵּן, עֵקֶר הַשְּׁלָמוֹת שֶׁתְּהִיָּה לְמַטָּה גַּם כֵּן, כְּמוֹ שְׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז') כִּי אֲדַרְבָּא מִחֲמַת גְּדוּל הַפְּלֶגֶת מַעְלָתוֹ הַעֲצוּמָה וְהַנּוֹרָא וְהַגְּבוּהָ מְאֹד מְאֹד, עַל כֵּן הוּא יְכוֹל לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְמַטָּה לְמַטָּה יוֹתֵר וְלְהַגְבִּיָּה וְלְהַרִים אֶפְלוֹ הַנְּמוּכִים וְהָרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הָרְחוּק בְּיוֹתֵר, כִּי מַעְצָם הַשְּׁלוֹם שְׁזוּכָה עַכְשָׁיו, הוּא יְכוֹל לְקַשֵּׁר וְלְהִמְשִׁיךְ בְּלָם לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ, אֶפְלוֹ הָרְחוּקִים מִן הַקְּדָשָׁה מְאֹד מְאֹד:

וְעַל כֵּן הוּא דָּבָר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד לְהַרְבוֹת לִילָךְ עַל קַבְרֵי צַדִּיקִים

הַאֲמִתִּים, כִּי עַל יְדֵי זֶה שֶׁבָּאִין אֶצֶל מְקוֹם קְבוּרָתָם הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: (תהלים ל"ז) "צְדִיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ", כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ט) שֶׁקָּבַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע הוּא קְדוּשׁ בְּקִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא אֶרֶץ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: (תהלים קט"ז ט) "אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי הוֹי"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים". וְחַיִּים הוּא בְּחִינַת שְׁלוֹם כַּנ"ל. וְכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: (מלאכי ב' ה') "בְּרִיתִי הֵיטָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם". וְעַל כֵּן אָנוּ מִתְּפַלְּלִין, "שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים וְכוּ". כִּי עַקֵּר הַחַיִּים הוּא הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּא סוּד הַתַּחֲבֻרוֹת שְׁנֵי הַפְּכִים, הַתַּחֲבֻרוֹת הַנִּשְׁמָה בְּהַגּוּף, הַתַּחֲבֻרוֹת צְדִיקִים גְּבוּהִים מְאֹד עִם רְשָׁעִים גְּמוּרִים, כְּדִי לְהַמְשִׁיכֵם לְהֵשֵׁם יְתַבָּרֵךְ וּלְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יְתַבָּרֵךְ. וְעַל יְדֵי שֶׁכָּל אֶחָד בָּא עַל קָבַר הַצְּדִיק הַאֲמֵת, עַל יְדֵי בְּכִיתוֹ וּתְפִלָּתוֹ, שֶׁמִּתְּפַלֵּל וּמִתְחַנֵּן שֵׁם, עַל יְדֵי זֶה חוֹזֵר וּמַעֲוֹרֵר בְּיוֹתֵר נִשְׁמַת הַצְּדִיק הַאֲמֵת, וּמֵאִיר בְּיוֹתֵר לְמִטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי, כִּי צְדִיקָא שְׂכִיחֵי יְתִיר בְּהַאי עֲלָמָא בְּתַר דְּאַסְתְּלָקוּ, כְּמוֹ שֶׁאֵיִתָּא בְּזֶהֱר הַקְּדוּשׁ (אַחֲרֵי ע"א): וְנִתְקַשֵּׁר נִשְׁמַת הַצְּדִיק בְּיוֹתֵר בְּזֶה הָעוֹלָם וְנִתְרַבָּה הַשְּׁלוֹם בְּיוֹתֵר, וְנִמְשָׁכִין כָּל הָעוֹלָם לְעִבּוּדָתוֹ יְתַבָּרֵךְ; עַיִן שֵׁם, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים כְּשִׁזּוּכִים לְהִיּוֹת רְגִיל לְנִסְעֵ אֶל קְבְרֵי צְדִיקִים, וּבִפְרָט אֶל צִיּוֹן רַבִּי שֶׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שֶׁהַבְּטִיחַ שֶׁהַתּוֹרָה לֹא תִשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל עַל יָדוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מֵה לַעֲשׂוֹת אֶלָּא לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֲדָם חַי יֵשׁ לוֹ תַקְוָה

לְתַקַּן הַכֵּל, וְאָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת טו.) עַל הַפְּסוּק: (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרֵפָא יֵרָפָא" - מִכָּאן שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרֵפָא לְרֵפְאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרֵפָא לְרֵפְאוֹת, אָבָל לֹא לִיֵּאֵשׁ, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה עַל הַחֹלָה שֶׁיְהִי לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרָיו וּבִשְׁס"ה גִּידָיו וּבִטְפֵי דָמָיו, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תַּפְלָה, סִימָן ס"ד) הַחֹלָה שֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל עֲצָמוֹ בְּדַמְעוֹת, בּוֹדֵאי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵרָפָא אוֹתוֹ וַיִּקְבַּל תַּפְלָתוֹ; וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז', וְכֵן סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת סְגָלָה, סִימָן י"א) סְגָלָה לְחֹלָה לְהִסְתַּכֵּל עַל הַצִּיצִית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרַחֵם עָלָיו וְעַל כָּל חוֹלֵי עַם יִשְׂרָאֵל, וְנוֹכַח לְרֵאוֹת בְּרֵפְאוֹתָו הַשְּׁלֵמָה, וַיַּעַן שְׁאַתֶּם גְּרִים בְּיִשׁוּב "בֵּר יוֹחֵאִי", תּוֹסִיפוּ לוֹ שֵׁם שְׁמַעוֹן, וּכְדֵאי הַשֵּׁם הַזֶּה שֶׁיְהִי לוֹ עוֹד אֲרִיכוֹת יָמִים, כִּי כִּף אָמְרוּ צְדִיקִים עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת טו.) כְּדֵאי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמֵּךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק; כְּשֶׁאָדָם הוּא בְּשַׁעַת הַדְּחָק, עָלָיו לְסַמֵּךְ עַל כַּחוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאִי, וּבִפְרָט שְׁאַתֶּם גְּרִים סְמוּךְ וְנִרְאָה אֲצֵל צִיּוֹן הַתְּנַא הַקְדוּשׁ הַזֶּה, כְּדֵאי לָכֶם לְהוֹסִיף שֵׁם לְהַחֹלָה שְׁמַעוֹן, וַיֵּאָרֶיךָ יָמִים וְשָׁנִים, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צ"ה) דַּע שֶׁהַשֵּׁם שְׁנוֹתֵנִין לוֹ לְאָדָם הוּא לְפִי הַפְּעֻלָּה שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וַיֵּשׁ אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ בְּחֲצֵי שָׁנִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְצָרִיךְ לְקַרֵּא לוֹ שֵׁם אַחֵר, דִּהְיֵנוּ שֵׁם תְּדַשׁ. כִּי הַשֵּׁם שְׁנוֹתֵנִין לְאָדָם הוּא לְאַחַר מוֹתוֹ לְבוֹשִׁין שְׁלוֹ, כִּי הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת לְבוֹשִׁין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (יִשְׁעִיָּה מ"ב ח') "אֲנִי הָרִי"ה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי" וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ לְפִי הַשֵּׁם שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּחֲצֵי שָׁנָיו, וְעוֹשֶׂה אַחֵר כִּף פְּעֻלוֹת תְּדוּשׁוֹת וְצָרִיךְ לְקַרֵּא לוֹ שֵׁם תְּדַשׁ. וַיֵּשׁ בְּזֶה סוּדוֹת גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד, וְזֶהוּ שְׁקוּרִין לְחֹלָה שֵׁם אַחֵר, כִּי הַשֵּׁם שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִקְדָּם כְּבָר עֲשֶׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ כְּפִי אוֹתוֹ הַשֵּׁם שֶׁיְהִי לוֹ, וְהִיָּה רְאוּי לוֹ לָמוֹת, לְפִיכֵךְ קוֹרְאִין לוֹ שֵׁם אַחֵר, שֶׁיְהִי לוֹ פְּעֻלָּה אַחֲרַת וַיֻּכַּל לְחִיוֹת עוֹד כְּמָה שָׁנִים עַל יְדֵי שְׁקוּרָאִין לוֹ שֵׁם אַחֵר, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת הַפְּעֻלָּה כְּפִי אוֹתוֹ הַשֵּׁם; עֵינֵן שֵׁם.

הקדוש ברוך הוא יֵעֶזֶר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחֹת תְּמִיד,
וַיִּשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאת בֵּיתֵךְ עֵז,
וְאִף שְׂאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ אֵת זֶה כָּל יוֹם, אֲבָל מֵה לַעֲשׂוֹת כִּי הֵהֲכַרְח לְהִתְחַזֵּק
בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, כִּי כִּף אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין ל'): יִצְרוּ שֶׁל אָדָם
מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְּקֵשׁ הֵמִיתוּ שְׁנֵאָמַר: (תְּהִלִּים ל"ז) "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק
וּמִבְּקֵשׁ לְהֵמִיתוּ", וְאֵלְמָלָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אֵין יָכוֹל לוֹ, וְאָמַר עַל זֶה
מוֹהַר"ת ז"ל אֵיךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ? עַל יְדֵי שְׁשׁוּלַח בְּכָל דוֹר וְדוֹר
צַדִּיקִים שֶׁהֵם מִחֲזִיקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשֻׁמְחִים אֵת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן עָלֵינוּ
לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים שְׁזֵה הֵיְסוּד בִּיְהוּדוּת, כִּי בְּלֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים אֵין
אֱמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוֹיָ"ה וּבַמֶּשֶׁה
עֲבָדוּ", וְאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא, בְּשַׁלַּח) אִם בְּמֶשֶׁה הָאֱמִינוּ בַּהוֹיָ"ה
לֹא כָּל שְׂכָן, אֵלָּא אֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְאֱמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵלָּא עַל יְדֵי
"מֶשֶׁה עֲבָדוּ", וְלִכֵּן אֶשְׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְקוֹבֵעַ
לְעַצְמוֹ חֵק קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן",
אֶשְׁרֵי אֲמַר רַבְּנֵי ז"ל (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהִסְפֵּר הַקְּדוּשׁ שְׁלוֹ "לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן" שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגָאֵלָה, וְאָמַר מֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם
אֲנִי חִפְצֵי מֵאֵד שֶׁיִּלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְּבֵה עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר
בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מֵאֵד לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ אֶשְׁרֵי אֵין
עוֹרֵךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּךְ אֲמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהִלְמוּד בְּחַבּוּרֵי הַקְּדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא
דְּגָאֵלָה, וְאָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שִׁמ"ט) שֶׁיְכוּלִין לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר
עַל יְדֵי לְמוּד הַסִּפֵּר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאָמַר שֶׁיְהִיּוּ בְּנֵי אָדָם שֶׁיִּלְמְדוּ וַיִּתְפַּלְלוּ עַל

יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה וְכוּ', וְאָמַר שְׂמִי שֵׁשֶׁב וַיַּעֲסֹק בְּסִפְרָיו רַק בְּלִי קִנְטוֹר וְנִצְחוֹן, וַיִּסְתַּכֵּל בּוּ בְּאֵמַת אֲזוּ בּוֹדָאֵי יְהִיּוּ נִבְקָעִין אֶצְלוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְכַבּוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "סַע וּוְעַט אִים אֲלַע אֲדַעֲרֵן טְרַעֲנַעֲן" [שִׁפְתַח קִשְׁיוֹת גִּידִיו]; וּבִכְרֵט עֲכָשׁוּ בִימֵי שׁוֹכְבֵי"ם, רְאוּי לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהִתְמִיד בְּסִפְרוֹ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן".

נָא וְנָא תִרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכֹתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְיָ"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְבוֹר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיָה, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שְׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קָלִפְתָּ עוֹג מִלָּךְ הַבֶּשֶׁן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מִהִיָּדוּת.

וְאָסוּר לְזַלְזֵל בְּזֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי רַבִּים חָלְלִים הִפִּילָה וְכוּ', וְהִתְרַחֲקוּ מֵהֵדֶת רַק מִחֲמַת שְׁהִתְקַרְרוּ מִלְּהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן וְכוּ', וּלְבִסּוֹף הַפְּסִיקוּ לְגַמְרֵי לְהִתְפַּלֵּל וּלְהַנִּיחַ תְּפִלִּין וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית.

אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, תִּהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֵל רַבִּי כְּזֶה שְׁבַפְרוּשׁ אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאִף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגַדֵּלֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְאוּי לָכֶם לְסַמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדַע מְגַדֵּלְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֲזוּ הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הַיְיָ"ה וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בִּי, מֵה שְׁזָכִיתֶם שִׁיחֵיהֶם לָכֶם רַבִּי כְּזֶה; אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חָלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵה יָפָה יְרוּשָׁתֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשפור.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ט טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז רק להיות בשמחה, והשמחה היא רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, ואשה יש לה במה לשמח, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש-ברוך-הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חי'א נשים במאי זכיין? באקרויני בניהו לבי כנישתא ובאתנניי גברייהו בי רבנן ונטרין לגבריהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה, אשה יש לה כחות הנפש בלתי רגילות, והיא יכולה לחזק ולעודד ולבנות את בעלה שילמד תורה ושלילך לבית הכנסת להתפלל וכו' וכו', והיא מתחלקת עם השכר שלו, ולכן אל תהיי בטלנית! רק תתחזקי, ורבנו ז"ל אמר לאנשי שלומנו: מדוע אתם לא רואים לעשות את נשותיכם חסידות? כי רצה שהענין שלו יכנס גם בין הנשים, כי אצל רבנו ז"ל היה מאד מאד חשוב תפלת הנשים, ואמר שאשה קרובה מאד לבכיה וכו', ולכן התפללות שלה בוקעות רקיעים, ולכן היום אני יכול לומר לכן: מדוע אתן לא עושות את בעליכן חסידות? כי תהלה לאל, נשות אנשי שלומנו יותר חזקות באמונת חכמים מהגברים, ולכן חזקי ואמצי מאד מאד לשמח על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם גורלנו, ויש לנו רבי כזה, אשר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק: (תהלים קל"ה ה') "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה; אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַטַּעַם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָסַר לְלַמֵּד אֶת סֵפֶר "מִוְרָה נְבוּכִים" הוּא מִפְּנֵי שֵׁישׁ שְׁמָה הַמּוֹן קְשִׁיּוֹת, וְאַף שֶׁמִּתְרַץ אֶת הַתְּרוּצִים הַנְּכוּנִים, אֲבָל יֵשׁ מוֹחוֹת קִטְנִים שֶׁלֹּא מְבִינִים אֶת הַתְּרוּצִים, אֲזִי הֵם נִשְׁאָרִים בְּהַקְשִׁיּוֹת, וְכָל קְשִׁיָּא בְּאֻמוּנָה זֶה גּוֹרֵם פָּגָם מְאֹד גְּדוֹלָה לְהַנְשִׁמָּה, וְלִכֵּן הִזְהִיר רַבְּנוּ ז"ל לֹא לְלַמֵּד אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, אֲבָל עַל סִפְרֵי "יַד הַחֲזָקָה" שֶׁל הַרְמַב"ם, הַתְּבַטָּא רַבְּנוּ ז"ל הוּא עֲשֵׂה מְאֹד מְאֹד טוֹב, וְאָמַר שֶׁמְשִׁיחַ יִפְסַק כְּמוֹ הַרְמַב"ם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמִד בְּכָל יוֹם עַל כָּל פְּנִים פָּרַק אֶחָד בְּרַמְב"ם שֶׁהוּא תְּמַצִּית תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּיה, וְאָמַר הֶרֶב הַקְּדוּשׁ מְאֻפָּטָא זי"ע שֶׁלְּשׁוֹן הַזֶּהָב שֶׁל הַרְמַב"ם הוּא סִגְלָה לְנִפְשׁ רִוּחַ, נִשְׁמָה, וְהַחֲזוֹן אִישׁ זי"ע אָמַר עַל הַרְמַב"ם שֶׁבְּלִי רִוּחַ הַקְּדוּשׁ אִי אֲפֹשֶׁר לְכַתֵּב סֵפֶר זֶה, מְסַפֵּר שֶׁהַרְמַב"ם בָּא בְּחִלּוֹם לְהֶרֶב הַקְּדוּשׁ רַבִּי מְרֻדְכִי מִנְּשַׁכְּזוּ זי"ע וְשָׂאֵלוּ מְדוּעַ אֵינּוּ לּוֹמְדִים אֶת סִפְרוֹ "יַד הַחֲזָקָה"? וְעָנָה לוֹ מִפְּנֵי שֶׁהוּא טְרוּד מְאֹד שֶׁבָּאִים אֵלָיו הֶרֶבָה אֲנָשִׁים בְּכָל יוֹם לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשָׁם וְכוּ', אָמַר לוֹ הַרְמַב"ם תִּרְאֶה שֶׁלְּפָחוֹת הַסֵּפֶר שְׁלִי יִהְיֶה עַל הַשְּׁלִחָן שְׁלֶךָ, כְּדִי שֶׁתּוּכַל מִפְּעַם לְפַעַם לְהִסְתַּכֵּל בְּתוֹכוֹ.

תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לִי סִפְרֵיהָ גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד שֶׁל סִפְרִים, כִּי אֲנִי מְאֹד חוֹבֵב סִפְרִים, וְזֶה כָּל הַתְּאֻוָּה שְׁלִי, אֲבָל אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵין בְּבִיתִי כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה, וְאַצְלִי מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר זֶה קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנָה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טבת התשע"ג

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לָךְ אַחֲרֵי שָׂאתָ חַיָּה עִם גִּבּוֹר שְׁנַתִּים וַיִּלְדֶּת בַּת, אֶת שׂוֹאֵלֶת אוֹתִי "הֲאִם אֶנְחַנּוּ מִתְּאִימִים לְבָנוֹת בֵּית קְדוֹשׁ"? אִם הוּא הִיָּה טוֹב עַד עַכְשָׁו, בּוֹדָאִי יִהְיֶה טוֹב לְהִלָּאָה, וְאֶת תְּרָאִי לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ תִּכְרַךְ וּמִיָּד, וְלֹא לְשָׂאֵל שׁוֹם שְׂאֵלוֹת בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן.

אֲנִי מְאֹד מִקְנֶה שְׁשֻׁנֵיכֶם תַּחֲזִרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְשָׁב וּרְפָא לְכֶם, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחִמָן וּמִקְבֵּל תְּשׁוּבַת כָּל אָחָד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פסחים טיט.) יְדוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁפְּרוּסָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה מִיַּד מֵדַת הַדִּין.

בְּעֵינַי הַחֹבוֹת וְכוּ', אִם תַּתְּחַתְּנוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם וְתַתְּחִילוּ לְשָׁמֵר שַׁבָּת, וְהוּא יְנִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, תִּרְאוּ שִׁיְהִיָּה לְכֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְתוּכְלוּ לְאֹט לְאֹט לְצַאת מֵהַחֹבוֹת הַכְּבִדִים שְׁרוּבְצִים עֲלֵיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מִקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְעֶזֶר לוֹ עִם מַה שָּׂאתָ רַק יְכוּלָה, לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחַת אוֹתוֹ, וְתִרְאִי שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

דַּע לָךְ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲלִין ג'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קֶדָם מִלְמַעְלָה, וְלָכֵן כָּל יוֹם וְיוֹם הוּא יוֹם מַצְלַח, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת הַיּוֹם בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְלָכֵן אֶסוּר לְהַגִּיד שְׂיוֹם זֶה מְסֻגֵּל יוֹתֵר מִיּוֹם זֶה וְכוּ', אוֹ חֲדָשׁ זֶה יוֹתֵר מְסֻגֵּל מִחֲדָשׁ זֶה וְכוּ', כִּי כָּל יוֹם מְבָרַךְ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה תְּלוּי רַק בְּאָדָם אֵיךְ שֶׁמְקַבֵּל אֶת הַיּוֹם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (דְּבָרִים י"א כ"ו) "וְרָאָה אֲנִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה", הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לְאָדָם מִתְּנָה אֶת "הַיּוֹם", אֲבָל בְּתוֹךְ הַיּוֹם יֵשׁ בוֹ "בְּרָכָה" אוֹ "קְלָלָה", זֶה תְּלוּי אֵיךְ שְׁאָדָם מְקַבֵּל אֶת "הַיּוֹם", (שֵׁם) "אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל מְצוֹת הַיְי"ה אֲלֵקִיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם", וְהַקְלָלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מְצוֹת הַיְי"ה אֲלֵקִיכֶם וְסִרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְלַכֵּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתֶם", זֶה הַבְּחִירָה שֶׁל הָאָדָם, אִם הוּא רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לוֹ בְּרָכָה, אֲזִי שִׁישְׁמַע בְּקוֹל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶה קוֹל הַתּוֹרָה, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם אָדָם רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לוֹ קְלָלָה, אֲזִי זֶה מִתְקִים כְּשֶׁאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶה קוֹל הַתּוֹרָה, וְהוֹלֵךְ אַחֵר מַעֲשֵׂה הַגּוֹיִים וְכוּ'.

בְּיוֹם הַלְדָּת אָז מֵאִיר הַמְזוּל שֶׁל הָאָדָם יוֹתֵר מְכֹל הַשָּׁנָה, וְזֶה יוֹם הַהֲצִלָּחָה שְׁלוֹ, וְלָכֵן בְּיוֹם הַזֶּה הוּא יָכוֹל לְפַעַל הַרְבֵּה דְבָרִים אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִכְפֻרַט אִם יֵישֵׁב אֶת עַצְמוֹ בְּדַעְתּוֹ, שְׁמִיּוֹם שְׁנוּלֵד עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַתְּנַהֲגָתִי לֹא כְּמוֹ שְׂיִהְיֶה צָרִיךְ וְכוּ', וּמְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ קַבְּלוֹת חֲזָקוֹת שְׁמַהּיּוֹם אֲנִי מְשַׁנֶּה אֶת הַטָּבַע שְׁלִי וְכוּ' וְכוּ', וְהוֹלֵךְ לְהַשְׁתַּפֵּר, אֲזִי יְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן צְרִיכִים

לנצל את היום הַלְדָּת לַקְּבִלוֹת טוֹבוֹת, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלוֹת חֲדָשׁוֹת, וְזֶה יוֹם הַמְּסָגֵל לְאָדָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁמְנַצֵּל אֶת יוֹם הַהֲלָדָת שְׁלוֹ, וּמְסִיִּים אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶּׁצָּרִיךְ, וְזֶה יוֹם הַמְּבָרָךְ שְׁלוֹ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יִאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אִם אָדָם גֵּר בְּמִקּוֹם שִׁישׁ מְנִיֵּן אַחֵר מְנִיֵּן, אֲזִי אִם קָם מֵאַחֵר וּבָא לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, שִׁיחֲכָה כְּכֹר עַל מְנִיֵּן הַשְּׁנִי, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר אִי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּצַבּוֹר, וּמוֹחֲלִין לוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו, אָבֵל אִם אֵין עוֹד מְנִיֵּן, וּבָא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמֵצֵא צַבּוֹר מִתְפַּלְלִים, כְּכֹר מְבַאֵר הַהֲלָכָה בְּזֶה (אַרְחַ חַיִּים, סִימָן ק"ט, סְעִיף א') אִם יְכוּל לְהַתְחִיל וְלִגְמֹר קֹדֶם שֶׁיִּגִּיעַ הַשְּׁלִיחַ צַבּוֹר לְקַדְשָׁה וְקַדִּישׁ יִתְפַּלֵּל וְכוּ', עֵינִ שָׁם.

אָבֵל לְבוֹא תָמִיד לְבֵית הַכְּנֶסֶת מֵאַחֵר בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה וְכוּ', אֲזִי נִכּוֹן יוֹתֵר שִׁיתְחִיל לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלָּה מִהַהֲתַחֵלָה בִּיחִידוֹת, כִּי סֵדֶר הַתְּפִלָּה נִתְקַן כְּפִי סֵדֶר הָעוֹלָמוֹת, וַיֵּשׁ בְּזֶה סוּדוֹת נוֹרָאוֹת מְאֹד, שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, עֵינִ לֹא רָאֵתָה אֱלֻקִּים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ, וְזֶה נִבְנָה כְּפִי עֲלִית הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וְכִשְׁמַקְצֵר אֶת הַתְּפִלָּה, בְּזֶה הוּא גוֹרֵם חֲרַבֵּן הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וּבִלְבוּל גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ', וְלִכֵּן עֲדִיף לְהַתְפַּלֵּל לְאֵט מִהַתְחִלַת הַתְּפִלָּה מִזְמוֹר אַחֵר מִזְמוֹר, וְלֹא יַחֲסֹר שׁוֹם חֶלֶק מִהַתְּפִלָּה מִהַהֲתַחֵלָה עַד הַסּוּף.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמְנִיֵּן דִּיקָא, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הָיוּ" הַעֲת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצַּבּוֹר מִתְפַּלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ

הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת מִקֶּדֶם וְלִהְתַּפְּלֵל בְּיַחַד עִם הַצְּבוּר, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשׂא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲדָם צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהוּא בֶן שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִיִּים אַתֶּם לַהוֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם", וְכְמוֹ שֶׁהֵבֵן לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְבַקֵּשׁ מֵאֲבִיו מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה וְכוּ', הוּא לֹא עוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן כְּאִלוֹ הוּא מְמַנֶּה עַל הָאוֹצְרוֹת שֶׁל הָאָבָא וְכוּ', הוּא צָרִיךְ מִשְׁהוּ, הוּא הוֹלֵךְ וּמִבְּקֶשׁ אֶת הָאָבָא, וְאִם הָאָבָא לֹא רוֹצֵה לְתַת לוֹ מֵאִיזָה סִבָּה וְכוּ', אִזִּי הוּא לֹא עוֹזֵב אֶת הָאָבָא וּמִבְּקֶשׁ עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם וְכוּ', עַד שֶׁהָאָבָא לְבִסוּף נוֹתֵן לוֹ, וְזֶה מֵה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת לב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעְנָה יַחֲזֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנֵאֲמַר: (תְּהִלִּים כ"ו י"ד) "קְוֶה אֶל הוֹי"ה חֲזַק וַיֵּאמֶר לְבָךְ וְקוֹה אֶל הוֹי"ה", כִּי בּוֹדָאִי אִם מִתְעַקְשִׁים אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ פְּעַם אַחַר פְּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בְּתַפְלָה, אִזִּי רוֹאִים יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לִפְעוֹל.

וְאִם תֹּאמַר: לָמָּה בְּאֵמַת לֹא נוֹתֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם בְּתַפְלָה הִרְאֵשׁוּנָה? עַל זֶה כְּבָר אֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּמֹת ס"ה) אֲמַר רַבִּי יִצְחָק: מִפְּנֵי מַה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ עֲקָרִים? מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְתַפְלָתָן שֶׁל צְדִיקִים; כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְשִׁמְעַת אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ, וְלָכֵן מוֹנֵעַ מֵאֲתָנוּ דְּבָרִים וְכוּ', שֶׁרוֹצֵה שֶׁנִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ, וְלֹא נִעֲזֵב אוֹתוֹ, וְנִהְיֶה עַקְשָׁנִים גְּדוּלִים בְּתַפְלָה, לֹא לְקַחַת בְּחֻזְקָה, אֲלֵא לְבַקֵּשׁ בְּתַחֲנוּגִים תְּפִלָּה אַחַר תְּפִלָּה,

ולא להתיאש, כי סוף כל סוף התפלה מהפכת את הגזרה שנגזרה עליו שלא יקבל, כמאמרם ז"ל (שם) אמר רבי יצחק למה נמשלה תפלתן של צדיקים כעֶתֶר, מה עֶתֶר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקדוש ברוך הוא ממדת רגזנות למדת רחמנות.

את סוד התפלה גלה לנו רבנו ז"ל, ועלינו לשמח מאד מאד שזכינו להתקרב אליו, וללמד ממנו איך להתפלל, ועל מה להתפלל וכו', וזה המתנה הכי יפה שרק קבלנו בחיינו, וכל העולם יקבלו את זה על ידי משיח צדקנו, כמו שכתוב: (צפניה ג' ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברוחה לקרא כלם בשם הוי"ה לעבדו שכם אחד", והלואי והלואי שענין שיחה בינו לבין קונו יכנס בעולם, אז יטעמו טעם גן עדן, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ט טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את נכנסת עכשו בשאלה עמקה בין הידיעה ובין הבחירה, שרבים תעו בה וכו', הידיעה היא שאדם צריך לדעת שדבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, כמאמרם ז"ל (חילין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין עליו מלמעלה; זאת אומרת אפלו מכה קטנה באצבע הקטנה לא מקבלים לפני שהכרוז קדם מלמעלה בשמים, וכן אמרו (יומא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה כמלא נימא, זאת אומרת אף אחד לא יכול לנגוע במה ששייך להשני, אם לא שהכריזו קדם בשמים, וכן אמרו: (ברכות נח.) "אפלו ריש גרזיתא - מן שמיא קמנו ליה; זאת אומרת שאפלו עבודה בזויה ופשוטה כמו לנקות ביוב וכו' וכו', אדם לא יקבל משרה כזו,

עד שִׁמְכִירִיזִין קִדָּם בְּשָׂמִים וְכוּ', רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת גְּדֹל הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אָבֵל מִצַּד שְׁנֵי הוּא נִתֵּן לְאָדָם אֶת הַבְּחִירָה שִׁישְׁמֹר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְלָכֶת בְּמִקְוֹמוֹת מְסֻכָּנִים וְכוּ', וְשֹׁאחַר לֹא יִפְנֶס בְּגִבּוּלוֹ וְכוּ', וְכֵן יִלְךְ וְיִשְׁתַּדֵּל לְמִצָּא עֲבוּדָה וְלַעֲבֹד וְכוּ', וְשֹׁלָא יִגִּיד:

הַפְּרָנְסָה תְּבוֹא לִי בְּתוֹךְ הַבֵּית בְּלִי שׁוּם עֲשִׂיָה כָּלֵל וְכוּ', וְזֶה הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, מִצַּד אֶחָד הַיְדִיעָה שִׁיּוֹדַע שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִצַּד שְׁנֵי זֶה הַבְּחִירָה שִׁישׁ בְּכַח הָאָדָם לְבַחַר, וְזֶה שְׁנֵי דְבָרִים מְנַגְּדִים שְׂאֵי אִפְשָׁר עַל פִּי שְׂכָל אָנוּשִׁי לְהַבִּין אֶת זֶה, וּמִסְבִּיר לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א) אִם אָדָם זוֹכֵה לְטֹהַר וּלְזִכּוּךְ אֶת הָעֵינַיִם, הָאֲזוּנִים, הַחֹטֵם וְהַפֶּה, אִזּוֹכֵה לְמַחַ נְקִי, וְאִזּוֹ הוּא מִבִּין שֶׁהַיְדִיעָה נִמְצָא בְּתוֹךְ הַבְּחִירָה, וְהַבְּחִירָה בְּתוֹךְ הַיְדִיעָה, וְזֶה דְבָר מְאֹד עֵמֶק וְכוּ'.

הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֶיךָ שְׂאֵת צְרִיכָה לְשֹׁמֵר עַל הַמְּקוֹם שְׁלֹךְ וְכוּ', וְלְדַאֵג עַל הַפְּרָנְסָה שְׁלֹךְ וְכוּ', כִּי הַיּוֹם אֲנִישִׁים לֹא בּוֹחִלִים בְּשׁוּם דְּבָר לַעֲשׂוֹת רְשָׁעוֹת אוֹ הַזְּקוּת לְהַשְׁנִי וְכוּ', וְהוּא עוֹד יִהְיֶה צוֹדֵק... וּמִכָּל שְׂכָן שִׁיִּגִּיד שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֶת זֶה לְשֵׁם שְׂמִים... וְלָכֵן אִם אֶת יְכוּלָה לְשֹׁמֵר עַל הַמְּקוֹם שְׁלֹךְ, תַּעֲשִׂי אֶת זֶה, בְּיָדָאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֹךְ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ לְשֹׁמֵר עֲלֶיךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָדָם צְרִיךְ לְהַגִּיעַ לְטְהָרַת הַמּוֹחִין וְתִמִּיד לְחֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הַיְנוּ לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֶשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשְׁבָה זוֹ תִּמִּיד יִלְךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתוֹ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֹׁפֵר יִשְׂרָאֵל

רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כָּלֵל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג פתענוג הזה, ואז ממילא בא לפני העינים שלו תמיד שם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו, ואמר הרב הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (נעם אלימלך - נח) "וזה סימן לבעל תשובה גמור כשהשם הקדוש שם הוי"ה ברוך הוא עומד לנגד עיניו הוא סימן שתקן ביראתו כל חטאיו", ולכן מי שזוכה למח נקי, אז תמיד שם הוי"ה מאירה לפניו.

בתפלה אדם צריך לדבק את עצמו באותיות התפלה, כמו שאמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וכמו שפרש רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט' וסימן קי"ב) שתבת נח זה תבת התפלה, שאדם צריך להכניס בזה, ועל ידי זה יהיה נצול מהמבול, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ד) שהמבול הוא לשון בלבול, שמבלבל את המח במחשבות זרות, ועל ידי שאדם נכנס בתוך תבת התפלה, נצול מהמבול הינו מהבלבולים שבאים לאדם בתוך התפלה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל') שכל המחשבות זרות והבלבולים באים לאדם דיקא בעת התפלה, ובשביל זה צריכים להתפלל עם סדור כזה שכתוב שם הוי"ה ברוך הוא, לא שתי יודין, ואז בשעה שאומר את הברכה או את המזמור, שישתפל על שם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו, ועל ידי זה יקיים בתמימות ופשיטות (תהלים ט"ו) "שויתי הוי"ה לנגדי תמיד".

אקנה שתבין מה עליך לעשות, רק תראה להתחזק ולהחזיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, שמלא כל הארץ כבודו, ותמיד תחשב מזה עד שיאיר לפני עיניך תמיד שם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם יֵשׁ כְּמָה הַכְּשָׁרִים טוֹבִים שֶׁיְכוּלִים לְסַמֵּךְ וְלֶאֱכַל מֵהֶם, בְּד"ץ "בֵּית יוֹסֵף" שֶׁם אָנִי הִלְכְּתִי בְּעֶצְמִי וְרֵאִיתִי כְּמוֹ עֵינִי אֶת כָּל הַהַלּוּךְ יִלְךְ וְכוּ', מֵהַתְּחִלָּה שְׁמֵבִיאִים אֶת הַלּוּלָיִם עִם הַתְּרַנְּגוּלִים וְכוּ', וְאִיךְ שְׁשׁוּחָטִים אֶת זֶה וְכוּ', וְאִיךְ שְׁבּוֹדֵדִין אֶת צִמַּת הַגִּידִים וְכוּ', וְאִיךְ שְׁמִכְשִׁירִים אֶת זֶה וְכוּ', עַד שְׁאוּרִזִים אֶת זֶה בְּאַרְיִזוֹת וְכוּ', וְיֵשׁ עוֹד הַכְּשָׁרִים כְּמוֹ הַבְּד"ץ עֲדָה הַתְּרַדִּית, אוֹ הָרַב לְאַנְדָּא, אוֹ אַחַד הַקְּהֵלוֹת, וְלִכְּן כְּדִי לְמַנַּע מִחֲלָקַת יְכוּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַהַכְּשָׁרִים הָאֵלּוּ שֶׁהִזְכַּרְתִּי, כִּי הֵם גַּם כֵּן כְּשָׁרִים, וְעַל כֵּן כְּשֶׁבִיאִים אֶל הַהוֹרִים, וְאִם הֵם קָנוּ מֵאַחַד מֵהַשְּׁחִיטוֹת שֶׁהִזְכַּרְתִּי, יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עַל זֶה, בְּיָדָי אִם יְכוּלִים לְקַחַת מִבְּד"ץ "בֵּית יוֹסֵף" זֶה עֲדִיף, עִם כָּל זֹאת כְּדִי לֹא לְצַעַר אָבָא וְאִמָּא, וְלֹא לְבּוֹא לִידֵי וְכוּחִים, וּמִכָּל שַׁכְּן מְרִיבוֹת, כְּדָאִי לְוֹתָר.

אִם בְּעֵלְךָ לְמַד אֶצְלֵי וְכוּ', אִזּוֹ הוּא יוֹדֵעַ אִיךְ שְׁאֲנִי מִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד אָב וְאִם, כִּי כִּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקַשׁ מֵהָאָדָם רַק שֶׁיִּכְבֵּד אָב וְאִם; וְאֶמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבָּתִי) חֲמוּרָה שְׁבַחְמוּרוֹת "כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמָּךְ"; וְאֶמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֵשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׁאָדָם מִכְּבֹד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵעֵלָּה אָנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלּוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מְזָה אִם מִכְּבֹדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזָה מִכְּבֹדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל שְׁלוֹם בֵּית וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּרִית בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, כִּי: (סוּטָה יז) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאֶמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכוֹת, פְּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצָא - שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

וְלִכְּנֹן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת,
הַיְנוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָה שְׁבַעֲלֶךָ יָדַע אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר עִם הַהוֹרִים שְׁלֶךָ, וְלִשְׁמֹר
מְאֹד עַל כְּבוֹדָם, כִּי כְמוֹ שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד אָבָא וְאֵמָא, כֵּן צָרִיכִים לְכַבֵּד חֲמִיו
וְחִמּוֹתָיו.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲזִיק בְּכֹל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְרְאוּי
לְנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֵל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְחַדִּיר בְּנוֹ חֶשֶׁק
לְהִיּוֹת בְּכֹל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַיּוֹם זֶה יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַרְמַב"ם ז"ל, מִי יִתֵּן שִׁיכְנֶס לְמוֹד הַרְמַב"ם
בְּעוּלָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ יִפְסְקוּ כְמוֹ הַרְמַב"ם, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרִי
מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם עַל כָּל פְּנִים פָּרַק אֶחָד בְּרַמְב"ם, שְׂזָה תְּמַצִּית תּוֹרָה
שְׁבַעֲלָ פָּה.

בְּכֹלֵל טוֹב מְאֹד לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגְּרָיִם בְּיַבְנָאֵל לְהִיּוֹת רְגִיל
בְּקַבְרֵי הַצַּדִּיקִים הַסְמוּכִים אֵלֵינוּ, כְּמוֹ הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי עֲקִיבָא, וְרַבִּי מְאִיר
בְּעַל הַנֶּסֶס, וְרַבִּי חֵיָא וּבְנָיו, וּכְשֶׁהוֹלְכִים אֵל צִיּוֹן הַרְמַב"ם ז"ל, שֶׁם טְמוּנִים
וּגְנוּזִים רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַפְאִי וְחַמְשָׁה תַלְמִידָיו, וְכֵן רַב אֲמִי וְרַב אֲסִי, וְהַשְּׁל"ה
הַקְּדוֹשׁ, וְזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל לְלַקֵּת עַל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים, וּבְכָבֵד
אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמְדוּת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּחֲוֹת עַל קַבְרֵי

הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; ולכן אשרי מי שרגיל לנסע אצל קברי הצדיקים, ושם יתפלל להקדוש ברוך הוא ויבקש את כל מה שהוא צריך, ומוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, קרח-הלכה ג-אות ג' ד') על ידי ההספד וההשתטחות על קברי הצדיק ובוכה ומתגעגע מאד על שנסתלק הצדיק, ואין מנהל בידינו להשיבנו אליו יתברך, על ידי זה מעורר נשמת הצדיק וחוזר ומתקשר נפשו בגופו כידוע, שזה עקר בחינת השתטחות, כי (חלין ז): גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם והצדיקים במיתתם קרויים חיים. והכלל שעל ידי ההספד וההשתטחות חוזרין וממשיכין הארת הנשמה הקדושה למטה, ונתקשר ביותר הנשמה בהגוף הנפטר, וחוזר ונמשך שלום, וזה השלום, דהינו הארת והתקשרות הנשמה בגוף לאחר ההסתלקות הוא גדול ביותר מהשלום וההתקשרות שהיה בחיים חיותו, כי כל מה שהפרוד וההרחקה הוא ביותר, כמו כן כשנתהפך ונתחברין יחד, אזי השלום גדול ביותר, כי עקר השלום הוא בין שני הפכים, וכל מה שהשני הפכים רחוקים ביותר, כמו כן השלום גדול ויקר יותר כשחוזרים ומתחברים ביחד. ועל כן אחר ההסתלקות, שאז הנשמה רחוקה מהגוף ומעולם הזה בתכלית הרחוק, ובפרט נשמת הצדיק הגדול הגבוה במעלה מאד מאד שהנשמה שלו מסתלקת ועולה למעלה למעלה במקום שעולה וכו', והגוף נקבר בתוך הארץ כמה אמות וכו', נמצא שעכשו הנשמה רחוקה מהגוף בתכלית הרחוק, ועל כן השלום גדול ביותר, ועל כן (חלין ז): גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, כי עכשו השלום ביותר, ויש לו כח עכשו להמשיך כל העולם כלו לעבודתו יתברך יותר מבחייו על ידי הפלגת השלום שזוכה עכשו בבחינת: (ישעיה נ"ז ב) "יבוא שלום ינוחו על משכבותם" וכו'. וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (פתיחות ק"ה) בשערה שהצדיק נפטר מן העולם שלש כתות של מלאכי השרת יוצאות לקראתו, אחת אומרת לו "בוא בשלום", ואחת אומרת "הולך נכחו", ואחת אומרת לו "יבוא שלום ינוחו על משכבותם", כי עקר הוא השלום שהוא סוד התקשרות והארת הנשמה בהגוף אף לאחר הסתלקות ביתר שאת ויתר עז, כי באמת הצדיק הגדול אף על פי שנשמתו מסתלקת למקום שמסתלקת, אף על פי כן, עקר השלמות שתהיה למטה גם כן, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן,

חלק ב', סימן ז') כי אֲדַרְבָּא מַחֲמַת גְּדֵל הַפְּלִגַת מַעְלָתוֹ הַעֲצוּמָה וְהַנּוֹרָא וְהַגְּבוּיָה מְאֹד מְאֹד, עַל כֵּן הוּא יְכוּל לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְמִטָּה לְמִטָּה יוֹתֵר וְלַהֲגַבִּיּה וְלַהֲרִים אֲפָלוּ הַנְּמוּכִים וְהַרְחוּקִים מְאֹד בְּתַכְלִית הַרְחוּק בְּיוֹתֵר, כִּי מַעְצָם הַשְּׁלוֹם שְׂזוּכָה עֲכָשׁוּ, הוּא יְכוּל לְקַשֵּׁר וְלַהֲמַשִּׁיךְ כָּלֵם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲפָלוּ הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד:

ועל כן הוא דָּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַרְבוֹת לִילָף עַל קַבְרֵי צַדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים, כִּי עַל יְדֵי זֶה שְׂבָאִין אֲצֵל מְקוֹם קְבוּרָתָם הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: (תהלים ל"ז) "צַדִּיקִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ", כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ט) שֶׁקָּבַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע הוּא קְדוֹשׁ בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא אֶרֶץ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: (תהלים קט"ז ט') "אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי הַיְוָיָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים". וְחַיִּים הוּא בַּחֲנִינַת שְׁלוֹם כְּנ"ל. וְכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: (מלאכי ב' ה') "בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם". וְעַל כֵּן אָנוּ מִתְפַּלְּלִין, "שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים וְכוּ". כִּי עַקֵּר הַחַיִּים הוּא הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּא סוּד הַתְּחַבְּרוֹת שְׁנֵי הַפְּכִים, הַתְּחַבְּרוֹת הַנְּשָׂמָה בְּהַגּוּף, הַתְּחַבְּרוֹת צַדִּיקִים גְּבוּהִים מְאֹד עִם רְשָׁעִים גְּמוּרִים, כְּדִי לְהַמְשִׁיכֵם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַהֲחַזְרֵם בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְעַל יְדֵי שֶׁכָּל אֶחָד בָּא עַל קָבַר הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, עַל יְדֵי בְּכִיָּתוֹ וְתַפְלָתוֹ, שֶׁמִּתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן שָׁם, עַל יְדֵי זֶה חוֹזֵר וּמַעוֹרֵר בְּיוֹתֵר נִשְׁמַת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וּמֵאִיר בְּיוֹתֵר לְמִטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי, כִּי צַדִּיקָיָא שְׂכִיחֵי יִתִּיר בְּהַאי עֲלָמָא בְּתֵר דְּאַסְתְּלָקוּ, כְּמוֹ שֶׁאִיתָא בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (אַחֲרֵי ע"א): וְנִתְקַשֵּׁר נִשְׁמַת הַצַּדִּיק בְּיוֹתֵר בְּזֵה הָעוֹלָם וְנִתְרַבָּה הַשְּׁלוֹם בְּיוֹתֵר, וְנִמְשָׁכִין כָּל הָעוֹלָם לְעַבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ; עַיִן שָׁם, וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים כְּשֶׁזּוֹכִים לְהִיּוֹת רְגִיל לְנִסֵּעַ אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם תִּהְיֶה בְּקַבְרֵי צַדִּיקִים, תִּתְפַּלֵּל עֲבוּרֵי וְאַהֲיָה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשׁוּר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֲזוֹ לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְיַעַן שֶׁהַיּוֹם הַיּוֹם הַלּוֹלֵא שֶׁל הַרְמַב"ם ז"ל, וְאֵנַחְנוּ לֹא גָרִים רַחוּק מִצִּיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, הִיָּה טוֹב מָאד לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְלַעֲוֹרֵר רַחֲמִים מְרַבִּים עַל עֲצֻמְךָ וְעַל כָּל הַמְשַׁפְּחָה וְכוּ', וְכַמוֹכֵן כְּשֶׁתִּהְיִי שְׂמָה תִתְפַּלְלִי גַם עִבּוּרִי, וּמָה גַם שֶׁשְׂמָה טְמוּנִים וּגְנוּזִים רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי וְחַמְשָׁה תַלְמִידָיו, וְכֵן רַב אַמִּי וְרַב אַסִּי, וְהַשְּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ, וְזֶה דְבַר גְּדוֹל מָאד מָאד לִהְיוֹת רְגִיל לְלַכֵּת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׂתַטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לּוֹ טוֹבוֹת אֲף עַל פִּי שְׂאִינוּ רְאוּי לְכָךְ; וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שֶׁרְגִילָה לְנִסְעַ אֶצֶל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים, וְשֶׁם תִּתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּתְבַקֵּשׁ אֶת כָּל מַה שֶׁהִיא צְרִיכָה.

נָא וְנָא רְאִי לְמִסַּד אֶת נִפְשֶׁךָ עִבּוּר מִדַּת הַחֶסֶד, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁקֵּהֲלַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה תִהְיֶה אֲךָ וְרַק מְסוּבֶכֶת עִם חֶסֶד, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלֻקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֹבֵיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַ שֶׁזָּבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וּבִפְרֹט חֶסֶד כִּזֶּה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצַמְאִים וְכוּ', הַצְּדִיקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדִיקוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בְּבֵרָא בְּתָרָא ט) "אִין בּוֹדְקִין לְמִזּוֹנוֹת", הֵינּוּ בְּכָל דְבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֲב וְצַמָּא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבָּאָמַת רַעֲב אוֹ צַמָּא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֲב וְצַמָּא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אִין צְדִיקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּתֵת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצַמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שֶׁכִּיכְלִיתָ לַעֲזוֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְתֵאמְרֵנִי שֶׁכָּל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים רַק בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל הַזֶּה, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כְּלָל, כִּי רַק בְּזִכּוֹת זֶה שְׂאֵנִי נוֹתֵן לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצַמְאִים אֲנִי חֵי, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבֵרָא בְּתָרָא יא.) תְּנִיָּא אָמְרוּ עָלֵינוּ עַל בְּנִימִין הַצְּדִיק שֶׁהָיָה מְמַנֶּה עַל קֶפֶה שֶׁל צְדִיקָה פַּעַם אַחַת בְּאַתָּה אִשָּׁה לְפָנָיו בְּשָׁנֵי בְּצֻרַת אָמְרָה לוֹ: רַבִּי, פְּרִנְסֵנִי, אָמַר לָהּ: הֲעִבּוּדָה שְׂאִין בְּקֶפֶה שֶׁל

צדקה כלום, אמרה לו: רבי, אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים, צמד ופרנסה משלו, לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבנו של עולם, אתה אמרת כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו? מיד קרעו לו גזר דינו, תנא הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותיו; ולכן אם את רוצה שאני אאריך ימים ושנים טובים, זה רק בזכות החסד שתעשי, ובכלל הולך לי בחיים שהקהלה שלנו תעמד על מדת החסד, כי זה לעמת זה הסמ"ך מ"ם ימח שמו כל ענינו רק לעשות רשעות ואכזריות ביודעים ובלא יודעים, והוא מתנכל לקהלתנו כמו זאב טורף וכו', עם הפתגם הידוע שלו "אני לא מניח עקבות", אבל יאבד הוא ואלך כיוצא בו, ולא יוכל לעשות לקהלתנו שום דבר, כי תהלה לאל, אנחנו מכסים עם מדת החסד, שזה מדתו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אין מלים בפי להסביר לכם את גדל השמחה שיש לי על זה שהתחתנתם יחד זה חמש עשרה שנה, והיום זה יום הנשואין שלכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שתאריכו ימים ושנים טובות, ותזכו לראות בני בנים בני שלשים ובני רבעים בכריאות השלמה.

חסדי השם יתברך שאני הייתי השדכן שלכם, ואני יודע שאתם זוג מהשמים, רק אני מבקש אתכם שתעשו כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה

בִּינִיּוֹת, וְאָמְרוּ: (וְיִוָּשְׁלַמֵי בְרָכוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשֶׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיּוּיָהּ בִּינִיּוֹת שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשׁח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבְרַכַּת מְזֹל טוֹב חֲמָה וְלִכְבִּית עַל הַלְדַת הַבֶּן, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַבְּרִית יִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וּמְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ שֶׁהָיָה לְדָה מְאֹד קָשָׁה, אָבֵל תַּהֲלֶה לְאֵל, עִם הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וְכוּ', הַכֹּל עֶבֶר בְּשְׁלוֹם, וְרְאוּי לָכֶם לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל זֶה.

שֵׁם "לְוִי יִצְחָק" עַל שֵׁם הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ סַנְגוֹרָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, רַבִּי לְוִי יִצְחָק מִבְּאֲרְדֵיטְשׁוֹב זי"ע, זֶה מְאֹד מְסֻגָּל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר עָלָיו שֶׁהוּא פֶּאֶר הַדוֹר, וְהַתְּפִלִּין שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּתְפִלִּין שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּתוּב מִי כַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצְךָ, וְגַם הַצְּדִיק הַזֶּה תְּמִיד לְמַד זְכוֹת עַל כָּל קְהַל עַדֵת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּתְחַזְּקוּ בְּיַתֵּר שְׂאֵת בְּיַתֵּר עוֹ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם ראיִת אֶתְרוּג, מְכַרְחִים לְהַחְזִיק מְעֻטָּף בְּפִשְׁתָּן אוּ בְצִמְר גֶּפֶן וְכוּ', וּבִאֲמַת לְמָה צְרִיכִים לְעֻטָּף אֶת הָאֶתְרוּג עִם כָּל זֶה? אֲלֵא אִם זֶה יִהְיֶה פְתוּחַ לְכֹלֵם, וְכֹלֵם יִחְזִיקוּ אֶת זֶה, יִהְיֶה מְלֵא כְתָמִים וְכוּ', אוֹתוֹ דְּבַר צְדִיק אִם אֵין לוֹ גְבָאֵי אוּ כְמָה גְבָאִים וְכוּ', אֲזִי לֹא יִהְיֶה לוֹ מְנוּחָה בְיוֹם וּבְלֵילָה, וְכֹלֵם יִקְפְּצוּ עָלָיו וְכוּ', וְלֹא יִהְיֶה לוֹ זְמַן לֹא לִישָׁן וְלֹא לְאָכֵל, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא לְלַמֵּד.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים הָיוּ תְּמִיד אוֹמְרִים שְׁבִיּוֹתֶר צְרִיךְ "רַבִּי וְצְדִיק" גְבָאֵי שִׁישְׁמֹר עַל הַרְבֵּי וְהַצְדִּיק שִׁיּוּכֵל לְלַמֵּד שְׁלֵא יִפְרִיעוּ לוֹ.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הָיָה לוֹ מִתְנַגֵּד גְּדוֹל מְאֹדד מְפָרְסֵם שְׁהָיוּ לוֹ מֵאוֹת חֲסִידִים, וְכַמוֹכֵן אֲצֵל הַמְּפָרְסֵם הַזֶּה הָיָה לוֹ אַרְבָּעָה גְבָאִים, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַכְנִס מְתֵי שְׂרוּצִים, וְלִהְפֹּךְ אֲצֵל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הָיָה שְׂרוּי עֲנִיּוֹת גְּדוֹלָה, וְהָיָה לוֹ חֶדֶר אֶחָד בְּעֵלִית בֵּיתוֹ, שְׁשֵׁם יֵשֵׁב וְלַמֵּד תְּמִיד, אֲבָל הַדְּלַת הַיְתֵה פְתוּחָה, מִי שְׂרָצָה הָיָה יְכוּל לְהַכְנִס, וּפְעַם שָׂאֵל אוֹתוֹ אָדָם פֶּשׁוּט, לְמָה אֲצֵל הַמְּפָרְסֵם יֵשׁ לוֹ אַרְבָּעָה גְבָאִים וְלֹא יְכוּלִים לְהַכְנִס אֲצֵלוֹ מְתֵי שְׂרוּצִים, וְאֲצֵלְכֶם תְּמִיד פְתוּחַ הַדְּלַת, וְאֲזַן קְשֶׁבֶת לְכֹלֵם, עֲנֶה וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: אַדְרָבָה, לִי יֵשׁ גְבָאֵי הַכִּי גְדוֹל שְׁשׁוֹמֵר שְׁלֵא יְבוֹאוּ אֵלַי, שְׁזֶה הַמְּפָרְסֵם בְּעֻצְמוֹ... הוּא בְּכַבּוּד וּבְעֻצְמוֹ הַגְּבָאֵי שְׁלִי... כִּי הוּא מְדַבֵּר כָּל דְּבַר רַע עָלַי, וּמִמֵּילָא אֲנָשִׁים לֹא נִכְנְסִים אֵלַי, נִמְצָא שֶׁהוּא שׁוֹמֵר שְׁאֵנִי אוּכַל לְלַמֵּד וְלִהְתַּפְּלֵל וְכוּ', וְכוּ', בְּלִי הַפְּרָעוֹת.

עַל כָּל פְּנִים אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׁגַם צְדִיק צְרִיךְ לְאָכֵל וְלִישָׁן וְלַלְמֵד, וְכֵן יֵשׁ לוֹ אַחֲרֵיּוֹת לְאֲשֶׁתוֹ וְלִילְדָיו וְכוּ', וְאֵת זֶה בְּנֵי אָדָם לֹא מְבִינִים, וְלִכֵּן הוּא צְרִיךְ גְבָאֵי, וְכֹכֵל שְׁמִטְרִידִים אוֹתוֹ יוֹתֵר, הוּא צְרִיךְ יוֹתֵר גְבָאִים וְכוּ'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

את.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת ולהבין טוב טוב שלהיות מקרב אל רבנו ז"ל, אי אפשר בשום פנים ואופן, אלא מי שזוכה ללמד את ספריו הקדושים, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ב) אשר פניו, שכלו ונשמתו הם בתוך הספר, ולכן ככל שאדם לומד יותר את ספריו הקדושים, כן הוא מקרב יותר ויותר, ולכן כל משפיע יכול להגיד את דעתו וכו', אבל אם הוא רוצה לדבר בשם רבנו ז"ל, הוא מכרח לציין את המראי מקום איפה הוא לקח את זה מדברי רבנו ז"ל, אחרת זה הכל הבלים שאין להם שחר וכו', דברי רבנו ז"ל הם אהה, ולא שיהי להתוכח על זה, או לחלק על זה, מה שרבנו ז"ל רוצה מאתנו, זה כבר מובא בספריו הקדושים, "לקוטי-מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר-המדות", "שיחות-הר"ן", "חיי-מוהר"ן", ואין לזוז מדבריו כלל, וכבר האריך מוהר"ן ז"ל (לקוטי-הלכות, שלוחין, הלכה ה') איך שצריכים לחפש ולבקש אחר רוח הקדש של הצדיק הגנוז בספריו הקדושים, וראוי לכל חסיד ברסלב או מי שרוצה להיות חסיד ברסלב, שיעין בהלכה הארכה הזאת, כי שם הוא מפתח איך לחפש את הצדיק האמת, כי רבנו ז"ל אמר בראש השנה האחרון בעלמא הדין שנת תקע"א, את המאמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שצריכים לחפש ולבקש מאד אחר מנהיג אמת, ולהתקרב אליו וכו', עיין שם, ומסביר מוהר"ן ז"ל באריכות איך מחפשים את המנהיג האמת הזה שהוא רבנו ז"ל, ולכן לא שיהי להגיד שיש חלוקי דעות בין המשפיעים וכו', הכל הכל ורעות רוח, מי שרוצה את האמת

ימצא את האמת, וכמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל, מי שרוצה את האמת יתנו לו מלאך של אמת, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"א) שאמת הוא אחד, שהוא הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: (ירמיה' י') "והויה אלקים אמת הוא אלקים חיים ומלך עולם" וגו', כל מה שרבנו ז"ל רוצה מאתנו, הוא רק לחזק ולעודד ולשמח את נפשנו השבורה לרסיסים וכו', ולקרבו אליו. יתברך על ידי שפותח את פינו לדבר עמו יתברך בתמימות ובכפישיות גמור, ומשמח את נפשנו בשמחה אמיתית, שנוזכה להיות תמיד שמחים ועליזים עם כל מצוה ומצוה שאנחנו זוכים לקיים, ומה שיף שיהיה חלוקי דעות בין המשפיעים? אין זה אלא מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ג): משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן רבו מחלוקות בישראל ונעשית תורה כשתי תורות; כל אלו היא הבנות שיש בין המשפיעים, זה רק מחמת שלא למדו מספיק ספרי רבנו ז"ל, כי כל אחד שנקרא משפיע ואומר משהו בשם רבנו ז"ל, ראוי לעצר אותו ברבים ולשאל אותו בלי בוש: תגיד לי, איפה אומר את זה רבנו ז"ל מה שאתה אומר בשמו? ולא להתביש כלל, ואם יכול לענות על המקום תכף ומיד איפה רבנו ז"ל אומר את זה, הוא משפיע בחסד עליון, ואומר נכונה את דברי רבנו ז"ל, אבל הרגע שמתחיל לגמגם וכו', או מתחיל להתחמק וכו', צריכים לדעת שהדבורים זה מפרסו וכו', ומסכן לא יודע בין ימינו לבין שמאלו כלל וכו', וצריכים לשמר מאד מאד מאנשים כאלו שיכולים להוליך את אחרים שולל לגמרי, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', כי בקלות יכולים להוליך שולל את האדם וכו'.

יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל זה רק שמחה, לשמח את עצמו עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, ולהחזיק מעמד לא להשבר משום דבר בעולם, ולדעת אשר אין שום יאוש בעולם כלל.

ב' להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, ולהרבות בשיחה בינו לבין קונו, ולבקש ממנו יתברך כל מה שצריכים, ורק אליו עלינו לפנות בעת צרה וכו'.

ג' להתמיד בלמוד שלחן ערוך, כי בלי למוד שלחן ערוך, אדם לא יודע איך להיות יהודי וכו', ומכל שכן איך להיות חסיד וכו', כי (אבות, פרק ב') ולא עם הארץ חסיד.

ד' להרבות בספרי רבנו ז"ל, אשר פניו, שכלו וחקמתו שם נמצאים, ובלי למוד ספרי רבנו ז"ל, בכלל לא יודעים מה רבנו ז"ל רוצה מאתנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה רוצה לדעת את דעתי בענין נתינת השם וכו', שתשמר מאד מאד ממחלקת, שזה הכי גרוע כשעושים מחלקת במשפחה, או מצערים את אבא ואמא, או את חמיו וחמותו, לא שזה לגמרי לתת את השם אם יוצא מזה מחלקת, כי אין לתאר ואין לשער את גדל מעלת השלום במשפחה, בין איש לאשתו, ובין ההורים, אשר אין למעלה מזה, ולכן שמע בקולי ואל תתן עכשו את השם הזה, ועוד חזון למועד, הקדוש ברוך הוא יתן לך עוד בנים, ויהיה לך גדלות המוחין שלא תצטרך לריב, רק תדע איך להתנהג עם המשפחה, ושיהיה שמה רק שמחות, ונזכה ביחד לשמח בביאת משיח צדקנו ובבנין בית המקדש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתָּךְ לֹא לְהִיּוֹת
בְּעֶצְבוֹת כָּלֵל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים
לְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֶצְבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי טֹבֵעַ הָאָדָם לְמִשְׁךְ
עֲצָמוֹ לְמָרָה שְׁחוּרָה וְעֶצְבוֹת מִחֲמַת פְּגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִים,
עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוֹל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וּלְשִׁמַּח
אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל, וַיַּעַן שְׁאַנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עָלִינוּ לְצִיַּת
אוֹתוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת בְּדָבָר זֶה, שְׁאִין לְמַעֲלָה מִמְצוּוֹת הַשְּׁמִחָה, שְׁזָה
הַמְצוּוֹה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמִחָה, סִימָן א')
כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹה בְּשִׁמְחָה בְּיָדוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְלִכֵּן בְּזָה שֶׁבֵר
יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׁמַּח עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, בְּזָה מְגִלָּה אֶת טֵהָר לְבָבוֹ,
כִּי בְּאַמַּת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא בֵּן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דְּבָרִים
י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה" אֱלֹקֵיכֶם", וְעַם יִשְׂרָאֵל רוֹצִים לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֲךָ הַגְּלוּת הַמֵּר וְהָאָרֶץ הַזֶּה, הוּא מָה שְׁמִטְמָטֵם לָנוּ אֶת הַדַּעַת וְהַלֵּב
בְּעַקְמוּמִיּוֹת וְכוּ', וְקִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ כָּל כְּלָנוּ
רַק עַל נְקֻדַּת הַשְּׁמִחָה, וּכְשֵׁישׁ לְאָדָם שְׁמִחָה יֵשׁ לוֹ כְּבָר הַכֵּל, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח
לְהַגִּיד לְךָ שְׁאֵל שְׁמִחָה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ רַק עַל יְדֵי רְבוּי תַּפְּלָה, כִּי שְׁמִחָה
הוּא אוֹר כָּל כָּךְ גְּדוֹל, שְׁאֵי אֶפְשֶׁר לְקַבְּלוֹ אִלָּא עַל יְדֵי רְבוּי תַּפְּלָה וּבִקְשָׁה
לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁיִזְכֶּה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְשֵׁלָא יִהְיֶה אֲצִלוֹ שְׁמִן
שֶׁל עֶצְבוֹת וּמִרִירוֹת וּדְאָגוֹת.

וְלִכֵּן תִּתְפַּלֵּל אֶת הַתַּפְּלָה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם:

רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנִּי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְאִזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשְּׁמִחָה
בְּרַמ"ח אֵיבְרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׁמִחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלִי, שְׁאִזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל
יוֹם מִרְבַּ שְׁמִחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי

יכול לקיים את מצוותיה, אָנָּה, רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה

אני מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקויט-מוהר"ן. חלק א'. סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתפל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותחים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשאיר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום שבת צ"ב. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בדיקה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניך, אף שאני כותב לך את זה כמעט כל יום, אבל אני יודע מה דף גמרא פועלת בכל העולמות, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודע מזה, לא היה בחירה ללמד אפלו בגרסא כל יום דף גמרא, ומכל שכן מה שפועל פה למטה, שעל ידי שלומד דף גמרא, ארבעה מלאכי השמירה שהם ראשי תבות ג'מ'רא' ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל א'ריאל, מסבכים את האדם ושומרים אותו, ולכן אני אשאל אותך האם לא כדאי ללמד דף גמרא

בְּכֹל יוֹם בְּעֵינַי אוֹ עַל כָּל פְּנִימֵי בְּגָרְסָא, כְּדֵי שְׁתַּהֲיֶה שְׁמוֹר מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים וְהִזְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', הַמְצוּיִים בְּעוֹלָם?

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מַה שְּׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׁאִדָּם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמַה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּעֵנִין הַבְּחִירוֹת וְלִרְשֵׁם מַה שְּׁיִוָּתֵר אֲנִישִׁים לְשׁ"ס, שְׁזֶה טוֹבָה גְּדוּלָה בְּעַדֵי אִישִׁית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתג.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂי כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנִי, אַךְ אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שְׁזֶה בָּא לְאָדָם יוֹתֵר קָשָׁה מִהַכֵּל, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְשִׂלָּא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֵת נִמְצָאת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזָרֵי לִי בְּכָל פְּרִט וּפְרִט בְּהַקְּהֵלָה, הֵן שְׁיִהְיֶה הַתְּקַבְּצוֹת כָּלֵל נְשׁוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִקְּהֵלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּלִילֵי שְׁמִחָה לֵיל רֵאשׁוֹן וְלֵיל שְׁלִישִׁי, וְהֵן בְּהַבִּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם לְעֹזֵר לִי לְפִתַח אֶת זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהֵן בְּמִדַּת הַחֶסֶד לְעֹזֵר לְהַזְלוֹת עִם מַה שְּׁרַק יְכוּלִים, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב חֶסֶד, וְרַק בְּזִכּוֹת הַחֶסֶד נִגְאָל גְּאָלֵת עוֹלָם, וְהַתְּחַלָּה

תְּהִיָּה דִּיקָא מאַרְעָא דְגָלִיל, כְּמוּבָא בְזֵהר (וַיְרָא קִיט) יתְגַלִּי מִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְכֵן הוּא (שְׁמוֹת ז: בְּהָהוּא זְמַנָּא יתְעַר מִלְכָּא מְשִׁיחָא לְנַפְקָא מְגוֹ גִּנְתָּא דְעַדָּן, מִהָהוּא אַתְר דְּאַתְקָרִי קֵן צְפוּרָה, וַיִּתְעַר בְּאַרְעָא דְגָלִיל וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְכֵן הוּא (שָׁם ט: וַיְכַדִּין יַחְזוּן כָּל עֲלָמָא דְהָא אֲתְגַלִּי מִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וַיִּתְכַנְּשׁוּן לִיה כָּל אֵינּוֹן דְּלַעְאֵן בְּאוּרִיתָא, וְאֵינּוֹן זְעִירִין בְּעֲלָמָא, וּבְזֹכוֹת יְנוּקֵי דְבִי רַב יִתְתַקֵּף חִילִיָּה לְאַתְגַּבְרָא וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וּמָאד מָאד אַבְקַשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּגְּלִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר כָּל כֶּף גְּדוּל כְּמוֹ שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּמָא וַיְרָא) אָמַר לְהֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל: הָווּ זְהִירִין בְּתַפְלָה שְׂאִין מְדָה אַחֲרַת יְפָה הֵימְנָה וְהִיא גְּדוּלָּה מְכַל הַקְּרַבְנוֹת וְכוּ' וְאַפְלוּ אֵין אָדָם כְּדָאי לַעֲנוֹת בְּתַפְלָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֲסֵד עִמוֹ כִּיּוֹן שְׁמַתְפַּלֵּל וּמְרַבֵּה בְּתַחֲנוּנֵים אָנִי עוֹשֶׂה חֲסֵד עִמוֹ.

אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּעִנְיַן הַבְּחִירוֹת וְלַרְשָׁם מִה שְׂיוֹתֵר אָנְשִׁים וְנָשִׁים לְשׁ"ס, שְׁזֵה טוֹבָה גְּדוּלָּה בְּעַדֵי אִישִׁית.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָּס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זצ"ל

עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגַּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשֻׁמַת
הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטֶענִיבֶרְג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֶלְיֶעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתּשׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גְּלוּ וְצַוֶּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלֵאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעָךְ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצוּא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מְצַר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלֵּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבו הִפְכַת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנַנִּי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנַנִּי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְּ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקֻדְמָנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְשִׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַּחֲמָה כָּלָה וְאִינָמוֹ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כַּכֹּלֹב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלִילִי יְהִי כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכֹל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בִּקְדוֹשׁ דְּרַכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עִשָּׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ כְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֵּאֲלַת בְּזָרוּעַ עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהִיּוֹתָם מִתִּי מִסֹּפֶר, כְּמַעַט וַגְּרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל וּרְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמְרַת יִי
צָרְפָתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאֶסֶר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְּרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְּךָ לְבָם לְשֹׂנְאֵ
עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְּךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמָּת אֶת דָּגְתָם : ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסֹּפֶר : לה וַיֵּאֱכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהֵאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נִהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: